

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	21037
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről.....	21037
Napirend előtti felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21038
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	21044
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21046
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21050
Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21051
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21054
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	21056
Dúró Dóra (Jobbik).....	21064
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	21065
Ikotity István (LMP).....	21067
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	21069
Tukacs István (MSZP).....	21071
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	21073
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	21075
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	21077
Kósa Lajos (Fidesz).....	21078
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter.....	21079
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	21081
Döntés az Országgyűlés 2016. évi tavaszi ülészakájának munkarendjéről.....	21082
Felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik).....	21082
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	21084
Dr. Rubovszky György (KDNP).....	21085
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	21085
Balla György (Fidesz).....	21086
Dúró Dóra (Jobbik).....	21087
Döntés Házsabálytól való eltérés tárgyában.....	21088
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	21088
Döntés napirend módosításáról.....	21089
Az ülés napirendjének elfogadása.....	21089
Tárgyaló bizottság felkérése beszámolóról történő határozathozatalra.....	21089
Interpellációk	
Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A közoktatás jövőjéről” címmel.....	21090
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	21091
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP).....	21092
Határozathozatal.....	21092
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Fél lábbal a sírban. Biztonságos-e a betegellátás?” címmel.....	21093
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	21094
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	21095

Határozathozatal	21096
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért hazudtak a magyar családoknak?” címmel	21096
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	21098
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	21099
Határozathozatal	21099
Becsó Zsolt (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „El lehet odázni Salgótarján költségvetését?” címmel.....	21099
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	21100
Viszonzás:	
Becsó Zsolt (Fidesz)	21102
Gógös Zoltán (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mi lesz Mezőhegyessel?” címmel.....	21102
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	21103
Viszonzás:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	21105
Határozathozatal	21105
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Tisztább közélet vagy a vagyonok eltitkolásának lehetősége? Ez itt a kérdés” címmel.....	21106
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	21107
Viszonzás:	
Szilágyi György (Jobbik).....	21108
Határozathozatal	21108
Földi László (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mik a közigazgatási rezsicsökkentés tapasztalatai a bevezetés után egy hónappal?” címmel.....	21109
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	21109
Viszonzás:	
Földi László (KDNP).....	21111
Szabó Szabolcs (független) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A csepeliek várják a kormány válaszát a HÉV megszüntetésével kapcsolatban” címmel.....	21111
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	21112
Viszonzás:	
Szabó Szabolcs (független).....	21114
Határozathozatal	21114
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem magán kezdi a kormány a bürokráciacsökkentést?” címmel	21114
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	21115
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	21117
Határozathozatal	21117
Dr. Tilki Attila (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Új év, új adózás - Milyen változásokat hoz a 2016. évi új adórendszer az emberek életében?” címmel.....	21118
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	21119
Viszonzás:	
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	21120
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Néhány kérdés az Országos Mentőszolgálatról” címmel.....	21120
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21121
Viszonzás:	
Tukacs István (MSZP)	21123
Határozathozatal	21123

Egyed Zsolt (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ki védi meg az állatokat?” címmel.....	21123
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	21124
Viszonzás:	
Egyed Zsolt (Jobbik).....	21125
Határozathozatal	21126
Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor kezdődik a felelős agrárkormányzás?” címmel.....	21126
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	21127
Viszonzás:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	21129
Határozathozatal	21129
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 'családbarát kormány' családelenes intézkedéseiről... avagy mi az, amiről az állami propaganda nem beszél?!” címmel... ..	21130
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21131
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	21132
Határozathozatal	21132

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	21133
Dr. Varga László (MSZP) - a miniszterelnök úrhoz - „Miért nem figyelnek a tüntetők szavára?” címmel... ..	21133
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter válasza	21134
Viszonzás:	
Dr. Varga László (MSZP).....	21135
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter.....	21135
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	21136
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnök úrhoz - „Új áradat érkezik?” címmel	21136
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	21137
Viszonzás:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21137
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	21138
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	21139
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig akarja nyomott béreken tartani a kormány az állami alkalmazottakat?” címmel.....	21139
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	21140
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	21140
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	21141
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi történik a szikszói kórházzal?” címmel	21141
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter válasza	21142
Viszonzás:	
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	21143
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter.....	21143
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - nemzetgazdasági miniszterhez - „Mi szükség van offshore háttérű ügynökökre az állampapírok forgalmazásában?” címmel.....	21144

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	21145
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	21145
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	21146
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Tanácsrendszer 2.0” címmel	21146
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	21147
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	21148
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	21148
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan változik a családi otthonteremtési kedvezmény feltételrendszere?” címmel	21149
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21150
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	21151
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21151
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hányszor akarja még átverni az egészségügyi dolgozókat a kormány?” címmel	21151
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21152
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	21153
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21153
Novák Előd (Jobbik) - a honvédelmi miniszter úrhoz - „Támogatja-e a honvédelmi miniszter az önkéntes alapkiképzésre vonatkozó javaslatunkat, miután a legfrissebb válasza szerint a 45 évnél fiatalabb műveleti tartalékosok száma pusztán 515?” címmel.....	21154
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	21155
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik)	21156
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	21156
A 2017. év Arany János- emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája	21156
Földi László (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	21157
Felszólalók:	
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21160
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21161
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21162
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	21164
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	21166
Dr. Józsa István (MSZP)	21167
Németh Szilárd István (Fidesz)	21168
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21170
Földi László (KDNP) előterjesztői válasza.....	21173
A Magyarország Kormánya és a Koreai Köztársaság Kormánya között a katonai minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	21173
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21173
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21174
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21176
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21177
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21177
Napirend utáni felszólalók:	
Varju László (független).....	21178

Vágó Sebestyén (Jobbik).....	21179
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	21180
Novák Előd (Jobbik).....	21182
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	21184
Sallai R. Benedek (LMP).....	21186
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21188
Az ülésnap bezárása	21190

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
1. ülésnapja
2016. február 15-én, hétfőn
(13.06 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Üdvözölöm önöket az év első plenáris ülésén. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának első **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Az elnöklő képviselő szomorú kötelessége időről időre, hogy tájékoztassa a tisztelt képviselőtársakat arról, hogy képviselőtársaink, illetve **volt képviselőtársaink közül kik hunytak el**. Sajnálatosan kell bejelentenem, hogy az elmúlt időszakban négy volt képviselőtársunkról is ezt a szomorú hírt kell jelentenem önöknek.

Komáromi István 1994-től 1998-ig Bács-Kiskun megye 4. számú egyéni választókerületének országgyűlési képviselője volt az MSZP színeiben. Dolgozott a mezőgazdasági állandó bizottságban, elsősorban az alföldi térségek vízellátási problémáival foglalkozó albizottságban. Az IPU magyar csoportja holland, román és amerikai baráti tagozatának munkájában vett részt. 1990-től 1994-ig Kunszentmiklós alpolgármestere volt. Komáromi István 72 éves volt.

Rímóczi József 1994 és 1998 között volt az MSZP frakciójának képviselője. A Hajdú-Bihar megyei területi listáról szerzett mandátumot. A külügyi bizottságban dolgozott, emellett az IPU magyar csoportja számos baráti tagozatának tagja volt. Pártjában az ifjúsági és modernizációs munkacsoport tevékenységében vett részt. Alapító tagja volt a Hallgatói Önkormányzatok Országos Szövetségének. Életének 49. évében hunyt el.

Speidl Zoltán 1990-től 1994-ig Nógrád megye 1. számú egyéni választókerületének első szabadon választott országgyűlési képviselője volt az MDF színeiben. Tagja volt az emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottságnak, a kisebbségi törvénytervezet elkészítésével foglalkozó albizottságnak, valamint a kulturális bizottságnak. Az Interparlamentáris Unió magyar csoportja portugál baráti tagozatának elnöke, több más tagozatának tagja volt. Speidl Zoltán képviselői munkája mellett újságíróként dolgozott, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanára volt. Életének 72. évében hunyt el.

Koleszár Lajos 1994-től 2002-ig volt az MSZP frakciójának képviselője. Első ciklusában Borsod-Abaúj-Zemplén megye 2. számú egyéni választókerületében, második ciklusában a megye területi listájáról szerzett mandátumot. Tagja volt a szociális és

egészségügyi bizottságnak. Képviselői munkája mellett a Miskolci Városi Tanács Semmelweis Ignác Kórháza orvosigazgatója volt. Koleszár Lajos 67 évesen hunyt el.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársaink emlékének. *(A teremben lévők felállással adóznak az elhunytak emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napi rend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr. Megadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, mert legutoljára a december 15-ével kezdődő héten ülésezett az Országgyűlés, annak pedig lassan - vagy már el is múlt - két hónapja, ezért helyes, ha a képviselő urakat és hölgyeket tájékoztatom a kormány nevében a legfontosabb kérdésekről, elsősorban azokról, amelyek a két ülés között döntéseket igényeltek. Ezért most röviden tájékoztatni fogom önöket az év végi gazdasági zárásról, a 2016-os költségvetési év elindításáról, néhány jelentősebb, a két ülés között hozott döntésről és az újabb kori népvándorlás folyamatairól, ideértve annak nemzetközi vonatkozásait, különösen Magyarország önvédelmi teendőit.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az év végén lezárult a 2015-ös költségvetési év. A költségvetés hiánya 2 százalék - mínusz 2 százalék - lett. Ez szép teljesítmény, gratulálok is hozzá a pénzügyminiszternek, különös tekintettel arra, hogy 2009-ben a magyar költségvetés hiánya még több mint kétszer ekkora volt, 4,6 - mínusz 4,6 - százalék.

Bármely európai ország elégedett lenne ekkora javulással. Én azonban azt javasolom, hogy mi, magyarok ne legyünk elégedettek vele, ugyanis igaz, hogy a gazdasági teljesítmény arányában számolva, tehát a GDP arányában számolva a hiány csökkent, de nominálisan, vagyis abszolút értékben még mindig nő. A nominális növekedés megállításhoz egy olyan költségvetésre lesz szükségünk előbb-utóbb, amelyet a szaknyelv nullás költségvetésnek nevez, vagyis olyan költségvetés, amelyben nem költünk többet, mint amit megtermelünk, illetve legalább annyit megtermelünk, mint amennyit elköltünk. Ha a cél az adósság, mármint az államadósság csökkentése, akkor az éves költségvetés nem zárulhat mínusz tartományban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az államadósság tekintetében 2015 végére 76 százalék alá sikerült azt szorítanunk, ez 2010 közepén 84 százalék volt. Az államadósság csökkentése különleges bravúrnak számít az Európai Unióban, tekintettel arra, hogy a többi országban ez leginkább növekedni szokott.

Az államadósság csökkentése olyan eredmény, amelyet illő megbecsülni és szükséges folytatni. Ráadásul becsületbeli ügy is, hiszen az államadósság kérdése mégiscsak arról szól, hogy mekkora adóssá-

got hagyunk a következő nemzedékek számára, vagyis hogy amikor mi elmegyünk, akkor a gyermekeink és az unokáink vállát mekkora adósság fogja nyomni. Politikai, de becsületbeli ügy is.

Ami a munkanélküliséget illeti: 2010 tavaszán 11,5 százalékos volt a munkanélküliség, nem csoda, hogy a helyzet kétségbeejtő volt Magyarországon.

(13.10)

A 2015. végén zárult gazdasági év pedig 6,2 százalékos munkanélküliséget mutat. Ez azért is értékes, mert e mögött a szám mögött az a valóság húzódik meg, hogy az elmúlt 25 évben sohasem dolgoztak olyan sokan Magyarországon, mint tavaly: 4 millió 200 ezer ember. Ez a gazdaságpolitika kulcskérdése, mindennek az alapja: ha munka van, minden van; ha munka nincs, semmi sincs. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ezt ki mondta?)*

A munkahelyteremtés eszközeit, kivétel nélkül mindegyiket mozgásba hozta a kormányzat az elmúlt években, úgymint adócsökkentés, bürokráciacsökkentés és speciális foglalkoztatási formák, különös tekintettel a Start-munkára. A '15. év zárásához tartozik az is, hogy a gazdasági növekedés a 2015. év végi adatok alapján 2,9 százalék volt, az utolsó negyedévi növekedés pedig 3,2 százalékos. Ez azt jelenti, hogy ezzel az eredménnyel az Európai Unió élvonalában vagyunk: Magyarország jóval az Európai Unió gazdasági növekedési átlaga felett teljesített.

Osszességében tehát azt mondhatom önöknek, hogy 2010-ben megpróbáltuk kivezetni a pénzügyi csődből Magyarországot, kivezetni hazánkat az adósrabszolgaságból. Az adatok azt mutatják, hogy ez sikerült, a választott eszköz jó volt, Magyarországot megújítottuk, a magyar reformok működnek, és most új célt, a 2016. évre már új célt fogalmazhatunk meg, ez pedig a polgári berendezkedés felépítése.

Ha mindehhez még azt is hozzávesszük, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a külkereskedelmi mérleg 8,1 milliárd euró többletet mutatott, ami, ha jól nézem a számokat, akkor gazdaságtörténeti rekord Magyarország történetében, azt is mondhatjuk, hogy a polgári berendezkedés felépítésének stabil pénzügyi alapjai vannak. Ha ehhez még azt is hozzáteszem, hogy a külföldi beruházások értéke 5 és 6 milliárd euró között volt 2015-ben, azt hiszem, inkább a 6 milliárdhoz volt közelebb, akkor szintén okunk lehet az optimizmusra. Úgy emlékszem, hogy 1990-től a mai napig 80 milliárd eurónyi külföldi tőke érkezett Magyarországra és csak ebből az utolsó évben 5-6 milliárd.

Ami a '16-os költségvetés elindítását illeti, emlékeznek talán rá, hogy a költségvetési vitában azt mondtuk, hogy a költségvetés célja, hogy mindenki léphessen egyet előre. Voltak viták arról, talán emlékeznek rá a képviselő hölgyek és urak, hogy vajon helyes dolog-e július 1-jével elfogadni a következő évi költségvetést, lehet-e tervezni kellő pontossággal fél évre előre. Egyelőre úgy látjuk, az idei év első hónap-

jának számai alapján úgy látjuk, hogy ez egy tartható tervezési módszer.

A '16-os költségvetés célja tehát továbbra is az, hogy mindenki léphessen egyet előre. Ehhez három eszközt használunk föl: az adócsökkentést, az ott-honteremtést és a családok megerősítését. Ami az adócsökkentést illeti, '16. január 1-jétől 1 százalékkal csökkentettük a személyi jövedelemadót. Ez 4,2-4,3 millió ember számára jelenti azt, hogy több pénz marad a zsebében. Átlagosan évi mintegy 30 ezer forintról beszélhetünk.

Áfacskökkentést is végrehajtottunk, bevallottan kísérleti jelleggel. Az áfacskökkentés körül mindig nagy viták vannak: vajon üt-e és ha igen, mekkora lyukat a költségvetésben. Úgy döntöttünk, hogy január 1-jétől 27 százalékról 5 százalékra csökkentjük a házisertés-hús áfáját, majd az első negyedév végén - talán inkább félévkor - meglátjuk, hogy a költségvetésre ez milyen hatást gyakorolt. Mindenesetre 27 százalékról 5 százalékra csökkentettük az új lakások áfáját is. Úgy számolunk, hogy a költségvetésünk, a '16-os évre elfogadott költségvetésünk ezt el fogja bírni.

Ami a családok megerősítését illeti, ott bővítettük '16. január 1-jétől a családi adókedvezményt, ami azt jelenti, hogy a kétgyermekes családok gyermekenkénti adókedvezménye 2016-2019 között a duplájára nő, vagyis '16-ban a '15-ös év 10 ezer forintjához képest 12 500 forintra.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy sikerrel zártak a minimálbér-tárgyalások, a munkaadók és a munkavállalók megegyeztek egymással: 111 ezer forintban szabták meg a minimálbért és 129 ezer forintban a garantált bérminimumot. Ha azt számolom, hogy a minimálbér-emelés, plusz hogy nincs infláció és ehhez hozzászámolom még az szja-csökkentés következményét is, akkor összességében a minimálbér emelkedésében 5 százalékos reálértékbeli emelkedést könyvelhetünk el; és 2002 óta nem volt példa arra Magyarországon, hogy a minimálbér reálértéken 5 százalékkal növekedhessen. Ezekhez szeretnék gratulálni a munkaadóknak és a munkavállalóknak; ők ezt a megállapodást tető alá hozták.

Tájékoztatom a kormányt arról is, hogy a kormány hatáskörébe tartozó foglalkozások esetében is történtek béremelések. A béremelés olyan terület, amellyel soha sem lehetünk elégedettek, és senki sem lesz vele elégedett, sem az, aki kapja, sem az, aki adja. Ennek matematikai okai vannak, mert nincs olyan szám, aminél ne tudna valaki eggyel nagyobbat mondani, tehát az elégedetlenségre mindig lesz ok.

A béremelések mértékéről azonban azt tudom önöknek mondani, hogy a magyar gazdaság teherbíró képességének határáig mentünk el a béremelések tekintetében. Ez azt jelenti, hogy a fegyveres és rendvédelmi dolgozóknak a 2015-ben megadott 30 százalékos béremelés után 2016-ban és a következő években 5 százalékos béremelés jut majd.

A felsőoktatásban 15 százalékos béremelés van, a pedagógusok esetében 2013 óta minden évben

emeltünk. Ők voltak a béremelés első kedvezményezettjei, aminek nemcsak gazdasági okai voltak, hanem erkölcsi és bizalmi okai is, hiszen mi mindannyian, a magyar ember általában is bízunk a tanároknak, ezért is merjük rájuk bízni azt, ami a mi életünkben a legfontosabb, vagyis a gyermekeinket. Támogatjuk a mostani tárgyalásokat is, és megegyezésre fogunk velük törekedni.

(13.20)

2016 januárjában az egészségügyiek mozgó bére 12,8 milliárd forintot fordítottunk - ezt az ápolók és az orvosok kapják -, a szakvizsgázott fiatal orvosok 151 ezer forint plusztámogatást kapnak, a házi orvosok pedig a tavalyi emelést némileg emelve az idén is meg fogják kapni. 2016. július 1-jével pedig, ha a tervek szerint tudunk haladni, akkor az állami tisztviselői kart is működésbe hozzuk, és a járási hivataloknál júliustól 30 százalékos béremelést tudunk végrehajtani évente, a következő évektől számítva további 5-5 százalékos. Ezek béremeléseként jelennek meg, de szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a kormány fölfogásában ezek valójában a családok megerősítését jelentik. Szeretném világossá tenni, hogy a magyar gazdaság mai teljesítménye mellett ez a béremelésnek az a mértéke, amit felelősséggel vállalni lehet.

Ami az otthoneremtést illeti: ez egyszerre család-támogatás és gazdasági növekedést ösztönző lépés. Négy elemet határozott meg a kormány. Az elmúlt hetekben több alkalommal is hoztunk idevonatkozó döntéseket. Az otthoneremtés érdekében a lakásátfát 5 százalékra csökkentjük, a családi otthoneremtési kedvezményt - ami CSOK néven híresült el - két új rendelkezést pontosan körülhatároltuk és megnöveltük. Szeretnénk a lakáskasszák mellé megindítani a nemzeti otthoneremtési közösséget - itt még szakmai egyeztetések szükségesek -, és elindítottuk az építési eljárások egyszerűsítését is. Reményeink szerint ez hamarosan érezteti a hatását.

Az otthoneremtésnél a magyar kormány álláspontja az, hogy azt kell támogatni, azt kellene támogatni, hogy a magyar családok saját lakáshoz juthassanak. Szeretném, ha az otthoneremtés ügye nemzeti ügyé válna itt a parlamentben is. Bár voltak viták itt a parlamentben és a közéletben általában, de az elmúlt öt évben sikerült jó néhány kérdést nemzeti ügyé tenni, mint a gyermekes családok támogatása, a munkahelyteremtés vagy a rezsi-csökkentés. Örülnék, ha az otthoneremtési rendszer támogatása is csatlakozna ehhez a sorhoz. Csak hogy lássuk a lemaradásunk mértékét: 10 ezer főre számolva Lengyelországban ma négyszer, Csehországban pedig háromszor annyi új lakás épül, mint Magyarországon.

Összességében, tisztelt hölgyeim és uraim, azt mondhatom, hogy a 2015-ös év sikeres volt, a 2016-os év gazdasági sikereinek alapját pedig lefektettük. A 2016-os év legkomolyabb kihívása nem gazdasági természetű, hanem biztonsági jellegű lesz.

És itt megérkeztünk a migránskérdéshez. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt Elnök Úr! Emlékezzünk vissza, 2015-ben a migránsok ostroma alatt állt Magyarország, naponta ezrek lépték át illegálisan a határt. Zűrzavar, felfordulás, bűncselekmények, terrorakciók, félelem; ezt hozta Európának az újabb kori népvándorlás, ezt hozták Európába a migránsok. Jelentem a tisztelt Háznak, hogy Magyarországnak még időben sikerült rendeznie a sorokat, és sikerült megvédeni az országot. A kormány cselekedett, a parlament megalkotta a szükséges törvényeket. Tisztelettel köszönöm a Ház minden egyes képviselőjének, hogy az elmúlt év során azokat a törvényeket, amelyek a védekezéshez szükségesek, sőt elengedhetetlenek voltak, rendben megszavazta, és arra kérem a képviselőket, pártállásra való tekintet nélkül, hogy a Magyarország megvédéséhez és a terrorakciók elhárításához szükséges további törvénymódosításokat kellő alaposággal fontolja meg, és kérem, támogassa is azokat.

Köszönetet kell mondanunk itt a rendőröknek, a katonáknak, a TEK, a Terrorelhárítási Központ munkatársainak, és köszönetet kell mondanunk a V4-es partnereinknek is, mert miközben egész Európa Magyarországon köszörülte a nyelvét, Szlovákia, Csehország és Lengyelország Magyarország mellé állt, és világossá tette, hogy a magyar déli határ megvédése nem magyar belügy, hanem egész Közép-Európa, sőt egész Európa érdeke. Köszönjük regionális szövetségeseinknek és barátainknak a támogatást. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindennek eredményeképpen azt mondhatom, hogy Magyarország ma Európa egyik legstabilabb országa.

Talán az európai közvéleményről is érdemes mondani néhány szót. Úgy látom, hogy először is az európai közvélemény a cenzúrárt sikeresen lerúgta magáról. Szép teljesítmény, gratulálunk. Kiderült, az európai közvéleményben sokkal többen értenek velünk egyet, mint ahányan ellenzik a magyar határvédelmi politikát. Magyarország álláspontja ma az európai emberek többségének az álláspontja, és az európai emberek nem értik, hogy az ő kormányuk miért nem teszi ugyanazt, mint a magyar.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mi vár ránk? E tekintetben azt tudom mondani önöknek, hogy az Európai Bizottság Humanitárius Segélyek és Polgári Védelmi Főigazgatósága, valamint az ENSZ rendszeresen közzétesz adatokat, amelyekből meg lehet jósolni, hogy milyen nyomás alatt fogunk állni a migráció tekintetében a következő évben. Ez azt jelenti, hogy globálisan, tehát a világon mindösszesen 33 országban 19,5 millió menekültet, valamint 38,2 millió belső menekültet tartanak nyilván. Ez mindösszesen 60 millió ember.

Most csak a belső menekültek számait fogom ismertetni. Irakban a belső menekültek száma - tehát akik bármikor megindulhatnak, mert már így is menekülésben vannak - 3,2 millió. Szíriában a belső menekültek száma 6,5 millió, Líbiában 435

ezer, a Száhel-térségben 2,5 millió, Nigériában 2 millió 100 ezer, Szudánban 2 millió 550 ezer, Dél-Szudánban 1 millió 700 ezer, a Kongói Demokratikus Köztársaságban 3 millió, Pakisztánban 1 millió 610 ezer, Afganisztánban 1 millió. Ezek azok a térségek, amelyekben már most úgynevezett belső menekülési állapotban vannak milliószám emberek, akik bármikor juthatnak arra a következtetésre – különösen akkor, ha az embercsempészek ajánlatokkal is megkeresik őket –, hogy a belső menekülés helyett inkább a migrációval próbálkoznak, és megindulnak Európa felé. Jól látható tehát, a globális helyzet előrevetíti, hogy Magyarországon a migrációs népvándorlási nyomás 2016-ban nőni fog. Mindeközben Európa védtelen és gyenge. A migránsválság kezelésének brüsszeli politikája nyilvánvalóan - már nemcsak a magyarországi polgárok szemében, hanem az európai közvélemény szemében is - megbukott.

S ennél még van rosszabb hír is: az Európai Unióban és Brüsszelben nemcsak a képesség, hanem az akarat is hiányzik, hogy megvédje saját magát. Most úgy áll a helyzet, hogy a hét végén európai uniós csúcs lesz Brüsszelben, és előljáróban mondhatom önöknek azt, hogy Brüsszel továbbra is be akarja engedni, sőt be akarja szállítani az illegális migránsokat az Európai Unió területére. Beengedni, beszállítani, utána pedig kötelező erővel, kötelező módon szétosztani - ez a brüsszeli válságkezelési terv. Ezt a tervet a magyar kormány nem fogadja el. A magyar kormány szemben áll ezzel a tervvel, és ellenáll a végrehajtásában. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

A magyar kormány nagyon egyszerű pozícióból indul ki, számunkra a legfontosabb, hogy meg tudjuk védeni a magyar emberek biztonságát, és meggyőződésünk, kötelesség megakadályozni, hogy olyanokat erőltessenek ránk, akikkel mi, magyarok nem akarunk együtt élni. Ennek érdekében mozgósítottuk a magyar társadalmat. A kormány elszántsága rendkívül fontos, talán még elismerésre méltó is, de önmagában nem lesz elegendő, olyan nyomás nehezedett eddig is, és nehezedik ránk a következő évben a kötelező kvóta elfogadása ügyében. Ezért mozgósítani kell a magyar társadalmat. Aláírásokat gyűjtöttünk, 1 millió 800 ezer ember aláírásával szólította fel a kormányt arra, hogy folytassa a kötelező betelepítési kvóta elutasításának politikáját.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretném, ha ez a kérdés a korábban említett nemzeti ügyek mellé sorakozna. Tisztelettel kérem a tisztelt Házat, hogy erre a kérdésre ne pártpolitikai szemüvegen keresztül tekintsen, hanem próbáljunk kialakítani egy nemzeti álláspontot. Magyarország megvédése a kötelező betelepítési kvóta ellen legyen nemzeti ügy. Ennek a rövid helyzetleírásnak, tisztelt képviselőtársaim, az a summázata, hogy 2016-ban Brüsszelben diplomáciai, jogi és politikai védekezésre lesz szükség, a déli határainknál pedig katonai és rendőri védekezés kell, ezért el is rendeltem a műszaki határzár megerősítését, és újabb határzár építéséhez szükséges kapacitások előállítását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2016 legfontosabb feladata, hogy a magyar emberek, a családok és a települések biztonságát megőrizzük.

(13.30)

Brüsszelnek be kell tartania a törvényeket, és tisztelnie kell a nemzetek akaratát. Ha ezt 2016-ban sikerül elérni, akkor a '16-os évet is eredményesnek mondhatjuk majd. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartai padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a képviselőcsoportok válasza következik. Miután miniszterelnök úr felszólalása meghaladta a 20 percet, ezért minden frakciónak 8 perc áll rendelkezésére. Egyelőre senki nem jelentkezett.

Schiffer András, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Először is az teljesen nyilvánvaló az elmúlt fél év fejleményei alapján, hogy a berlini, brüsszeli politika a migrációs válság kezelésében megbukott. A helyzet viszont úgy áll, hogy az, ami az elmúlt évben történt Európa kapuinál, könnyen lehet, hogy csak előjele, előjátéka egy sokkal komolyabb nyomásnak. A Gallup felmérése szerint több mint 400 millió ember kelhet útra a következő években. Nyilvánvalóan a Wilkommenskultur politikája csődöt mond ebben a tekintetben, de az is biztos, hogy ekkora tömeget önmagában kerítésekkel feltartóztatni nem lehet.

Éppen ezért a tekintetünket arra is rá kell vetni, hogy egyáltalán hogyan alakulhatott ki egy ilyen helyzet. Szembe kell nézni azzal, hogy ez a globális világrend van válságban, ami előidézi a szélsőséges globális egyensúlytalanságokat, és ennek okozója a szabályozatlan fegyverkereskedelem. Okozója az, hogy a globális nagyvállalatok az olcsó munkaerőt lefölozik a végekről, és ne legyen tévedés, ez sújtja Magyarországot is. Okozója a szabadkereskedelem, az hogy a centrumországok, a globális nagyvállalatok gátlás nélkül elrabolhatják a szegényebb országok természeti erőforrásait.

Amikor erről beszélünk, szólni kell arról is, hogy a magyar kormány politikája legalább négy ponton nem védekezik, hanem éppenséggel felerősíti ezeket a globális tendenciákat, erősíti a globális kizsákmányolás nyomását Magyarországon. Miről van szó? Gondolok egyrészt arra, hogy Magyarországnak határozottan és világosan nem kell mondania az Európa-Amerika közötti szabadkereskedelmi egyezmény tervére. Gondolok arra, hogy haladéktalanul el kell fogadja a parlament az LMP-nek azokat a javaslatait, ami az offshore lovagok kiséprűzéséről szól, azért, mert az előbbi, a szabadkereskedelmi egyezmény nem más, mint egy hatalmas fegyver a globális kizsákmányolás kezében. Amikor az offshore lovagokról beszélünk, gondoljunk arra, hogy a magyar

államadósság két és félszeresét pumpálták ki Magyarországról az elmúlt 25 évben. Ma azért nincs pénz szociális bérrendezésre vagy az egészségügyi bérrendezésre, mert ezt a pénzt ellopják.

Harmadrészt, önök belesimulnak a válságot, a bevándorlási krízist okozó globális folyamatokba akkor, amikor kötik a stratégiai partnerségi megállapodásokat, akkor, amikor beszáll a magyar kormány és nemcsak ön, hanem az ön elődei is már beszálltak a lefelé tartó bérversenybe. És akkor itt három dologról beszélnünk kell. Egyrészt önök nyakra-főre kötötték a stratégiai partnerségi megállapodásokat, például olyan összeszerelő üzemekkel, itt a Mercedesre gondolok (*Derültség a kormányparti padsorokban.*), akik például az elmúlt évben a 20 milliárdos nyereségüket úgy, ahogy van, kipumpálták Magyarországról. A stratégiai partnerségi megállapodásoknak köszönhetően a magyar kormány kilencszer annyi pénzt ad a multiknak egy munkahely teremtésére, mint amennyit egy hazai kis- és középvállalkozásnak, azért, hogy utána az ide betelepülő összeszerelő cég a németországi munkásbér ötödéért, hetedéért robotoltassa a magyar munkaerőt.

Teljesen világos, hogy ez a politika a globális nagyvállalatok, a német nagyvállalatok cselédjévé teszi a magyar munkavállalókat. Amikor ön például Szaúd-Arábiában Kóka János által megtámogatva a magyar munkások bérére alkuszik, akkor nem tesz mást, mint magyarok millióit ítéli rabszolgasorsra.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt évek politikája odavezetett, hogy a magyar gazdasági szerkezeten belül a járműgyártás aránya megnövekedett, és azoknak az ágazatoknak a részesedése, gondolok itt az élelmiszeriparra, az elektronikai iparra, amelyek a tudástőkére, Magyarország természeti adottságaira alapoznak, visszaesett. Egy olyan pályára állította Magyarországot, ahol Magyarország az olcsó bérekkel versenyez, az olcsó bérekkel és a növekvő támogatásokkal a multik részére versenyez, közben pedig folyamatosan romlik a magyar munkaerő képzettsége.

Az olcsó bérek dolgában pedig, szemben azzal, amit ön állít, szembe kéne azzal is nézni, hogy Magyarországon a magyar munkavállalók kétharmada az átlagbér alatt keres. Ön itt, a parlamentben többször a közmunkásokat védte velünk szemben.

Miniszterelnök úr! Ha ön valóban annyira becsüli a közmunkások munkáját, hol van a 2016-os közmunkásbér-emelés? Miniszterelnök Úr! Nyolcadik éve be van fagyasztva a közalkalmazotti bértábla. Mikor fognak ebben lépni?

Miniszterelnök Úr! Mindenféle dicshimnuszokat zengett, összehasonlító adatokkal Kelet-Közép-Európában, ehhez képest a helyzet úgy áll, hogy miközben a rendszerváltó elit azt hazudta a magyar embereknek, hogy pár éven belül a magyar bérek megindulnak az európai átlag irányába, a magyar bérek 15-20 százalékkal vannak lemaradva a kelet-közép-európai bérekhez képest.

Miniszterelnök Úr! Egy fejlődő gazdaság alapját az jelenti, hogy a tudásba mennyit fektet be a kor-

mányszat. Más országok a gazdasági válság éveiben növelték az oktatás, a kutatás-fejlesztés GDP-hez viszonyított arányát. Magyarországon nem ez történt. Nem ez történt 2010 után, az ön kormányzása alatt, de már a megelőző években sem. A helyzet úgy áll, hogy 2003-hoz képest az elmúlt tíz évben az oktatás GDP-hez viszonyított aránya 30 százalékkal csökkent, a kutatás-fejlesztésre fordított költségvetési arány stagnál. Stagnál, Lázár miniszter úr, stagnál: 1,83 százalék, és tíz évvel ezelőtt is körülbelül ennyi volt. Az európai átlag 2 százalék, a prosperáló országokban 4-5 százalék ez az arány.

Miniszterelnök Úr! Ennek a végeredménye az lesz, hogy az a politika, amelyik folyamatosan húzza ki a pénzt a tudásból, az oktatásból, az a politika, amelyik folyamatosan és mesterségesen rabszolgasorsra ítéli a magyar munkavállalókat, nyomja le a béreket, a lenyomott bérekkel versenyez és azzal, hogy az oktatásból, egészségügyből kivont pénzzel ad extra támogatásokat a multiknak, az a politika elüldözi azokat a fiatalokat Magyarországról, akik egyébként a tehetségüket ki akarják bontakoztatni. Tehát Magyarország, a magyar politika gerjesztője a kivándorlásnak, magyarul: Magyarország is részese annak a globális folyamatnak, ami a globális egyensúlytalanságok fokozódásához vezet.

Éppen ezért azt kell eldönteni, miniszterelnök úr, hogy a következő években valóban az olcsó bérekkel akarunk versenyezni, vagy pedig a növekvő tudástőkével. Az a kérdés, hogy Magyarország egy összeszerelő ország lesz vagy egy megújuló ország. És tudja, ha valami reményre okot ad, az pontosan az, ami szombaton történt. A rendszerváltó elit 25 éven keresztül és a vele szövetkezett különböző helyi hűbéri csoportok és a betelepülő külföldi tőke azt használta ki, hogy Magyarországon nem volt szolidaritás. Ebben az országban azért lehetett mindent megtenni, a privatizációnak nevezett szabad rablás idején is, mert a hatalmi elit pontosan tudta, hogy a különböző foglalkozási csoportok soha nem fognak összeszövetkezni.

Szombaton fordulat történt. Azt láthatjuk, hogy különböző szakmák képesek összeszövetkezni, és ez lehet egy ellenállás abba az irányba, hogy Magyarországból ne legyen végletesen összeszerelő ország, növekvő szegénységgel és lenyomott bérekkel. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az ellenzék sorában.*)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Vona Gábor úr következik.

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönjük miniszterelnök úrnak a beszámolóját. Szerintem az most már nyilvánvaló, hogy melyek lesznek azok a kérdések, amelyek a tavaszi ülészak politikai, közéleti vitáit uralni fogják. Gondoljunk a korrupció kérdésére, az egészségügy kérdésére vagy az oktatás

kérdésére. Nem véletlen, hogy a Jobbik éppen ebben a három kérdésben, ezen a három területen döntött úgy, hogy egy valódi nemzeti konzultációt indít, aminek a lényege az, hogy először meghallgatnánk a szakma, az érdekképviselőket, a civil szervezetek véleményét, álláspontját, melyek azok a kérdések, amelyek szerintük leginkább érdekelhetik a magyar társadalmat. És miután ezzel megvagyunk, utána fordulnánk közvetlenül egy valódi nemzeti konzultáció keretében a magyar állampolgárokhoz.

Egyébként, ha megnézzük ezeket a területeket, hiszen miniszterelnök úr itt bizonyos értelemben egyfajta sikerpropagandát mondott az egészségügy, az oktatás kapcsán, azért érdemes megvizsgálni az egészségügy helyzetét. Hiszen miniszterelnök úr, ha jól emlékszem, úgy fogalmazott, hogy ez az, ami korrek módon vagy tisztességesen vállalható ma a magyar gazdaság tekintetében.

(13.40)

De ha megnézzük, hogy GDP-arányosan Magyarország mennyit fordít egészségügyre, akkor azt látjuk, hogy nem csupán az európai átlag alatt vagyunk, hanem regionális összehasonlításban is alatta vagyunk az egészségügyre fordított GDP-arányos részösszegnek. Ez ugye 5 százalék alá csökkent; ha megnézzük Csehországot vagy Lengyelországot, 6,5 százalék fölött fordítanak egészségügyre. Tehát arról beszélünk, hogy jelen pillanatban a lehetséges gazdasági teljesítményünkhöz mérten is keveset fordítunk az egészségügyre és más területekre is.

Ott van az egészségügyi intézmények minősíthetetlen állapota, ott van az egészségügyi dolgozók elvándorlása, ott van a mentősök tragikus helyzete, amiről nagyon keveset szoktunk beszélni, vagy ott van szintén a gyógyszerlobbi kérdése, amelyről lassan ideje lenne eldönteni, hogy egy bizonyos része - természetesen tisztelet a kivételnek, de egy bizonyos része - az egészségügyhöz vagy a betegséügyhöz tartozik-e.

A másik az oktatás, ott szintén komoly bérproblémák, bérfeszültségek vannak, ugye, Schiffer frakcióvezető úr már utalt a tüntetésekre, a szombati nap tüntetéseire. A szakképzés rendszerét, amellyel kapcsolatban önök komoly átalakításokat ígértek, azt szinte már csak a Szentlélek tartja egyben. A KLIK-nek a működésével kapcsolatban önök is kénytelenek voltak egy nagy hátraarcot folytatni, hiszen eddig szinte hozzá sem lehetett nyúlni a KLIK-hez, most pedig már önök is hajlandók elismerni, hogy a KLIK-kel kapcsolatban komoly problémák vannak. Ott van az iskolákban tanuló diákok túlterheltsége, és hadd mondjak még egy olyan problémát, amivel nagyon keveset szoktunk foglalkozni, ez pedig az iskolákban, különösen a kelet-magyarországi iskolákban terjedő iskolai erőszak, aminek nagy része sajnos látenciában marad.

A korrupció kérdését illetően miniszterelnök úrnak szintén érdemes volna jobban foglalkoznia

ezzel a kérdéssel, már csak azért is, mert egyre töb-
beket irritál a magyar társadalomban az ön közvetlen
környezetének korrupciós gyanúja. Amikor én ezt
legutóbb felvettem önnek, akkor bűnözők pártjá-
nak nevezte a Jobbikot. Azért érdemes az ilyenekkel
óvatosabbnak lenni, miniszterelnök úr, mert az el-
múlt egy hét termése, ugye, az az Országos Roma
Önkormányzatnak az ügye, ahonnan most már a
saját minisztériumuk követel vissza 1,2 milliárd fo-
rintot, egy dunaújvárosi betonba döngölés vagy be-
tonba öntés és egy gyilkossági ügy, amelynek, ugye,
szintén lehetnek Fidesszel kapcsolatos száalai és egy
fidelitasos tömegverekedés. Úgyhogy én továbbra is
ajánlom miniszterelnök úrnak, hogy állítsuk fel azt a
két vizsgálóbizottságot, amely ezt a kérdést tisztába
tudná tenni. Az egyiket vezesse a miniszterelnök úr
által kijelölt fideszes vagy KDNP-s személy, vizsgálja
meg a Jobbik korrupciós ügyeit vagy a Jobbik körüli
bűnözőket, ha vannak ilyenek, a másik pedig, azt
vezetnének mi, engedelmeivel, miniszterelnök úr, az
pedig vizsgálja meg az ön közvetlen környezetének
korrupciós ügyeit.

Ennyit erről a három kérdésről, a hátralévő idő-
ben pedig beszélnek a migráció és a terrorizmus
kérdéséről, engedelmeikkel. Valóban egy nagyon
fontos és nagyon súlyos kérdés, és amit legelőször
szeretnék leszögezni, hogy a Jobbik eddig is, most is
és a jövőben is minden olyan intézkedést támogatni
fog, és konstruktív ellenzékként viszonyul hozzá,
amely Magyarország biztonságát erősíti, megvédi az
országot a kvótától, a terrorizmustól, a migrációtól.
De minden konstruktivitásunk akkor ér valamit, ha
nemcsak az ellenzék konstruktív vagy nemcsak a
Jobbik konstruktív ellenzéki párt, hanem a kormány
részéről is látunk konstruktivitást, amit sajnos az
alaptörvény-módosítási javaslatuk kapcsán, minisz-
terelnök úr, nem látunk. Mi ebben a formában nem
fognak tudni támogatni ezt a kezdeményezést. Azt
támogatjuk, hogy módosítsuk az Alaptörvényt, azt is
támogatjuk, hogy Magyarország tegyen meg mindent
a terrorizmus elleni felkészülésben, azt is támoga-
tjuk, hogy a honvédség azonnali bevethetőségének a
lehetőségét teremtsük meg, de vannak ebben az
alaptörvény-módosításban olyan pontok, amelyeket
viszont nem tudunk támogatni, miniszterelnök úr, és
célszerű volna azt belátniuk a fideszes-KDNP-s kép-
viselőtársaimnak, hogy Magyarországon ma az em-
berek két dologtól félnek alapvetően és nagyon; az
egyik a migráció és a terrorizmus. Teljesen joggal
félnek ettől sajnos a magyar emberek.

De van egy másik dolog is, amitől az önök javas-
lata alapján szintén joggal félnek, ez pedig a pártál-
lami időknak a visszatérése. Önök úgy próbálják
ezzel a javaslattal az egyik félelmet, nevezetesen a
terrorizmussal kapcsolatos félelmet enyhíteni, hogy
közben a másik üggyel, a pártállam visszatérésével
kapcsolatos félelmeket meg megerősítik, miniszter-
elnök úr. És azért lehet, hogy ebben persze vitába
fogunk keveredni, de az elmúlt hat év tapasztalata a
mi számunkra azt mutatja, hogy ha önök valamilyen

hatalmat megkaptak, megszerezték, akkor azzal nem éltek általában, hanem visszaéltek. Tehát talán jogos a magyar embereknek az ilyen irányú félelme. De ennek ellenére én továbbra is azt tudom mondani, hogy mi konstruktívak vagyunk. Emlékezzünk a kerítés ügyére, támogattuk a kerítés ügyét. Emlékezzünk, a honvédségnek a határookra vezényléséhez a kétharmados többséget a Jobbik biztosította a kormánynak. Emlékezzünk arra, hogy a kvóta kapcsán a legelejétől fogva azt mondtuk, hogy támogatjuk a kormány minden egyes intézkedését, ami a kvóták bevezetése ellen irányul. Tehát nekünk nem kell bizonygatni, hogy hogyan állunk ezekhez a kérdésekhez. És most is konstruktívak vagyunk.

Most is konstruktívak vagyunk, hiszen nem mi álltunk fel a tárgyalóasztaltól, miniszterelnök úr, nem mi mondtuk azt, hogy ha valaki nem hajlandó elfogadni száz százalékig a mi javaslatunkat, akkor az terroristabarát. Ezt nem mi mondtuk, miniszterelnök úr, ezt az önök képviselői mondják folyamatosan. És nemcsak az attitűd, amivel hozzáállunk ehhez az ügghöz, nemcsak ez konstruktív, hanem a javaslatunk is. Hiszen mi a Jobbik javaslata? A Jobbik javaslatának az a lényege, hogy legyen egy háromnapos türelmi idő, amely lehetővé teszi a kormánynak a szükséges intézkedéseket, lehetővé teszi a terrorral való szembeszegülést, a terrorveszélyhelyzetnek a kihirdetését, és a három nap leteltével pedig az Országgyűlésnek kelljen összeülnie, és eldöntenie, hogy ennek az állapotnak a fenntartása indokolt-e vagy nem indokolt. Szerintem ez egy nagyon racionális, nagyon józan és nagyon életszerű javaslat, és bár elküldtük a Honvédelmi Minisztériumnak ezzel kapcsolatban a javaslatainkat, mint ugye javaslattevőnek, de mind a mai napig nem kaptunk választ arra, hogy mi a baj a három nappal. Ha ilyen helyzetbe kerül Magyarország, akkor igenis minden egyes országgyűlési képviselőnek képesnek kell lennie arra, hogy akár a világ másik végéből is idejőjjön, és a magyar Országgyűlés össze tudjon ülni, és el tudja dönteni, hogy szükséges-e a terrorveszélyhelyzet kihirdetése.

És abban pedig nincs igaza, miniszterelnök úr, hogy olyan felhatalmazást kér, ami más európai országokban megvan, mert ilyen jellegű felhatalmazás, mint amit az önök javaslata kér, nincs sehol máshol Európában a kormány részére. Gondoljunk csak bele, ha Gyurcsány Ferencnek 2006-ban ilyen lehetősége lett volna, mint amit önök most az Alaptörvénybe szeretnének beültetni! Lényegében amit önök javasolnak, az egy lépés lenne Magyarország részéről Észak-Korea irányába, amit a baloldal javasol, az több lépést tenne Köln irányába, ahol nőket erőszakolnak, meg nőket molesztálnak. Mi meg azt mondjuk, hogy Magyarország maradjon ott, ahol van, és próbáljon meg egy biztonságos, konszenzusos megoldást találni.

Ezért még egyszer arra kérem, miniszterelnök úr, hogy minden belpolitikai vitánk ellenére ebben a kérdésben ülünk vissza a tárgyalóasztalhoz, min-

denki félti a hazáját, mindenki félti ezt az országot, mindenki félti a családját. Ne vádoljunk senkit azzal, hogy nem fontos neki Magyarország biztonsága! Én mindenkiről elhiszem, hogy fontos neki. Ülünk vissza a tárgyalóasztalhoz, és keressünk egy konszenzusos, egyértelmű megoldást, ami Magyarország biztonságát garantálja, de az emberekben a pártállam, a túlzott hatalmi arrogancia visszatérésével kapcsolatos félelmeket is enyhíti. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most Harrach Péter következik, a Kereszténydemokrata Néppárt részéről. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Két olyan fontos kérdés hangzott el a miniszterelnök úr napirend előtti felszólalásában, amit én szeretnék kiemelni, és ami véleményem szerint '16-nak meghatározó két témája lenne, egy negatív és egy pozitív; negatív nyilván a migránsáradat, pozitív pedig a családi otthonteremtési támogatás. Talán ez utóbbiról annyit hadd mondjak, hogy hármas célja van ennek egyértelműen: a családok támogatása, otthonteremtése, a gyermekvállalási kedv növelése és a gazdaságélénkítés. Magyarországon első számú nemzeti sorskérdésnek tekinthető a demográfiai helyzet. Nyilvánvaló, hogy csak kormányzati intézkedésekkel nem lehet ezen változtatni, de enélkül sem. Tehát az otthonteremtés mint az elsődleges célja a családot alapító fiataloknak, támogatást érdemel, és ez olyan bátor lépés, ami ezen a területen a rendszerváltás óta még nem volt.

A másik kérdés, a migránsügy két súlyos problémát vet fel. Az egyik a közel-keleti helyzet, a másik pedig az európai helyzet. De mielőtt erről szólnék, engedjenek meg egy hasonlatot. A keleti embernek az otthonról sajátos véleménye van, és a vendégről, illetve a betolakodóról is. A vendég tiszteletet érdemel, kinyitja előtte az ajtaját, ételt, italt, ha kell, szállást ad, mert a vendég is tudja azt, amit a gazda tud, hogy tisztelet illeti meg a másikat. A vendég tiszteli a vendéglátót, nem akarja a ház szabályait megváltoztatni, és elfogadja örömmel azt, amit kap. A betolakodó viszont a gazda helyére akar lépni, el akarja foglalni azt az otthont, amit előtte megpróbálnak bezárni. Egyszerre jelenik meg ennél a keleti embernél a vendégszeretet és az önvédelem. Én úgy gondolom, hogy ez jó példát ad számunkra, amikor a családjainknak, a nemzeteinknek és Európának az otthonát védjük. Természetesen ezzel nem szűnik meg számunkra a kötelező vendégszeretet, amit mindig is gyakoroltunk mi, magyarok is.

(13.50)

A menekültekről és a közel-keleti helyzetről talán azért néhány szót hadd szóljak. '16. február 4-én Strasbourgban az Európai Parlament elfogadta az Iszlám Állam által végrehajtott tömeggyilkosságokat,

bűncselekményeket mint genocídiumot, az erről szóló nyilatkozatot, és arra kérte a tagállamokat, hogy a nemzetközi joggal összhangban nyújtsanak támogatást és védelmet - beleértve a katonai védelmet és támogatást is - az érintett fenyegetett népcsoportoknak. Hangsúlyozza ez a megnyilatkozás, hogy népiirtás folyik a közel-keleti keresztények és más vallási, etnikai kisebbségek ellen.

Sajnos a Nyugat sokáig tétlenül nézte ezeket az eseményeket. Én csupán két számot említenék a közel-keleti keresztények üldözéséről: '15-ben, tehát az elmúlt évben 2400 fölött volt a templomok, intézmények elleni bombatámadás és gyújtogatás; sok embert üldöztek, kivégeztek, és sokan voltak, több mint 7 ezren azok, akiket kizárólag keresztény hitük miatt végeztek ki. Ezek olyan számok, amelyek számunkra megdöbbentőek, ott sajnos a mindennapok eseményei. Ez ellen fel kell lépni. És ki kell mondanunk azt is, hogy az üldözöttek érdekében a kibocsátó országokban kell rendet teremteni, a közel-keleti városokban és falvakban.

De baj van Európában is. Itt viszont sokkal inkább a fejekben kellene rendet teremteni, hiszen sokan vannak olyanok - és főleg a nyugat-európai politikusok -, akik összetévesztik a menekülteket és a gazdasági bevándorlókat, és nem tudják, mi az az önvédelem, amivel a saját otthonaikat, nemzeteik és Európa otthonait meg kell védeni.

Én úgy gondolom, hogy mindaz, amit Magyarország tett eddig is és tervez a jövőben, példa Európa számára, annak a kontinensnek a számára, amelynek a határait meg kell védeni, de azoknak az országoknak, amelyeknek viszont segítséget kell nyújtani helyben az üldözöttek számára. Ez a kettős kötelezettség hárul ránk, és ez az, amit megítélésem szerint Magyarország eddig teljesített. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóbiás József képviselő úr következik. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Elég volt! - ezt skandálták szombaton, a Kossuth téren, ahol több tízezer gyűltek össze. Sok tízezer honfitársunk tüntetett a jövőért. A magyar valóság képviseltette magát múlt szombaton felemelő erővel, tisztességes emberek fogalmazták meg, hogy ott, ahol szétverték a közoktatást, ott semmi nincs; ahol szétverték az egészségügyet és összeomlóban van az intézményrendszer, ott semmi nincs; ott, ahol dül a szegénység, ott semmi nincs. Az emberek páratlan szolidaritása nyilvánult meg abban, hogy diákok, tanárok, szülők, érdekképviseltek, civil szervezetek együttesen fogalmazták meg követeléseiket. Ezek a követelések jogosak; ezek a követelések nem a saját fizetésükről szólnak, bármennyire igyekszik a kormányzati propaganda ezt beállítani - bár, jegyzem meg, abban

sem lenne semmi kivetnivaló, ha ezt tennék -, hanem azért tüntettek, mert az önök felelőtlen kormányzásának a következményeként Magyarországon az egészségügyben, az oktatásban és a szociális területen pénzelvonások milliárdjai, százmilliárdjai történtek az elmúlt években. Hadd mondjak néhány számot, miniszterelnök úr! 85 ezer forinttal kevesebb forrást biztosítanak egy általános iskolás gyermek oktatására. 195 ezer forinttal kevesebbet fordítanak egy középiskolás oktatására. És 212 ezer forinttal kevesebbet fordítanak egy egyetemista oktatására. Maguk a jövőt veszik el a gyermekeinktől. Magyarországon a térségben a legkevesebbet költünk a nemzeti összjövedelmünkéből az oktatásra.

A tanárok és diákok 25 pontban fogalmazták meg a szakmai kívánalmaikat. Beadásra kerül a mai napon egy vitanap az oktatás jövőjéről. Bizom abban, hogy az a 25 pont, amelyet megfogalmaztak tanárok és diákok, amiről még vitát sem hajlandók folytatni e tisztelt Házban, hiszen az elmúlt években is ez volt az alapvető probléma... Miniszterelnök úr, nem lehet kockába zárni a világot! Tudom, hogy önök mindent megtennének érte, de azért szeretnénk önnek mondani, hogy ha egy tanár nem kapja vissza a saját maga szakmai kompetenciáját, autonómiáját, intézményirányítását, ha egy diák terheltsége az ma nem arról szól, hogy hogyan tud boldog gyermek lenni úgy, hogy fejlődjön a jövőre, hanem ahogy önök elvárják tőle, akkor abból nem épül sikeres Magyarország.

Miniszterelnök úr, szeretném önöket figyelmeztetni: a szóba állás az nem tárgyalás, és a tárgyalás önmagában nem megállapodás. Pénzügyi és jogi garanciák szükségesek ahhoz, hogy akármiről is beszélnek, annak legyen kormányzati és legyen parlamenti garanciája. Ma az a tömeg, amely képvisel több millió olyan embert ma Magyarországon, aki nem tud csatlakozni, mert nincs abban az élethelyzetben, hogy arról döntsön, hogy egy esős napon följöjjön és hitet tegyen a változás mellett, azoknak a nevében is szeretném mondani, hogy felelős kormány csak garanciákkal tud hitelt és bizalmat visszaszerezni.

Miniszterelnök úr beszélt a menekültkérdésről. Az az igazság, hogy itt az elmúlt másfél-két évben ugyanazt a tracket járják: több kommunikáció, több nemzeti konzultáció lesz, most már valódi is. De szeretném mondani, az az önök felelőssége, hogy a menekültproblémát megoldják, úgy, hogy biztosítaniuk kell egyidejűleg a magyar állampolgárok itthoni biztonságát és az Unión belüli szabad áramlását és munkavállalását. Mert ezt az értéket teremtette meg '89, és ezt az értéket hagyták örökül önöknek az előző kormányok, úgy, hogy ön és az akkori ellenzék semmiben nem támogatta az akkori kormányokat ezen értékek megvédésében.

Szeretném kérni a miniszterelnököt, hogy fejezze be a hazudozást az ellenzék politikájával kapcsolatban. *(Felzúdulás a kormányparti padsorokban.)* Fejezze be a népámítást, és fejezze be a PR-kommunikációt! Miniszterelnök úr, tudom, ön jo-

gász, de ne jogászkodjon - ön kormányfő, cselekedjen! Ha nincs kétharmada, akkor van az ellenzék által benyújtott annyi javaslat, hogy kénye-kedvére választhat belőle. De a felelősség az öné.

A biztonságról is nagyon sokat beszélt, miniszterelnök úr. Tény és való, egyre nagyobb szükség lenne Magyarországon a biztonság élményére, a hétköznapi biztonságának élményére, a magyar embereknek a mélyszegénység és a dolgozói szegénység elől való menekülése élményére, hogy legyen egy pozitív töltés, hogy nem csúszik le senki. Azt már hagyjuk, hogy e Ház falai között hányszor mondták el, hogy senkit nem hagynak az út szélén! Nyugodtan megsüvegelheti a pénzügyminiszterét, miniszterelnök úr, mert a számok lehet, hogy önöknek adnak igazat, a valóság pedig az, hogy több millió ember ma dolgozói szegénységben él Magyarországon; hogy azok, akik ma kimentek az utcára, reményt adtak nemcsak maguknak, hanem másoknak is, hogy lehet másképpen irányítani az országot - felelős kormányzással - lehetne másképpen irányítani az országot.

Ha ön meg akarná védeni a magyar embereket, akkor elsősorban nem azzal kellene kezdenie, hogy most már a jegybankelnöknek is van biztonsága. Igaz, megveheti. A magyar embereknek nincs megvehető biztonsága. Ők azt várják, hogy a magyar állam teremtsen nekik létbiztonságot, szociális biztonságot és jogállami biztonságot. Ezekről mind nem beszélt, miniszterelnök úr.

És a magyar valóságról, miniszterelnök úr. Ez előtt egy évvel azt mondtam e Ház falai között, hogy annyi társadalmi feszültséget halmoznak fel, hogy vigyázzon a kormány, mert van úgy, hogy a közakarát nem hajlik, hanem törnek. Ebből a figyelmeztetésből önök az elmúlt másfél évben - talán hatalmi nagyképűségtől vezéreltetve - semmit nem fogadtak meg. Tegnapelőtt, amikor több tízezer emberrel együtt ott álltam a téren, és felelős, hangulatában nemes, a jövőről szóló vitát (*Dr. Répássy Róbert közbeszólása. - Az elnök csenget.*), nyilatkozatokat hallottam, akkor nagyon sokszor megütötte a fejem egy történelmi mondat (*Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Fejemet?*): „Még kér a nép, most adjatok neki!” (*Moraj a kormánypárti padosorokban.*)

(14.00)

Én azt javasolom a miniszterelnök úrnak, hogy fogadja meg ezt a tanácsot (*Az elnök csenget.*) és azt a figyelmeztetést, ami több annál, mint jó szándék. Fogadják meg és váltsanak stílust, tárgyaljanak érdemben, mert sokkal több tiszteletet követelnek a Magyarország jövőjéért aggódó demonstrálóknak; azért, miniszterelnök úr, mert a nép országot, az ország nemzetet tud teremteni - mondta Illyés.

Es, tisztelt elnök úr, a Magyar Szocialista Párt elnökeként a parlamenti időkeretem hátralévő részében néma csendességgel tisztelgek a demonstrálók előtt. (*Az MSZP képviselői, valamint dr. Vadai*

Ágnes, Varju László, dr. Oláh Lajos és Kónya Péter felállnak. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem volt valami nagy durranás! - Az elnök csenget. - Az időkeret leteltével az MSZP képviselői és a további négy képviselő leülnek.) Köszönöm, elnök úr. (*Zaj. - Németh Szilárd István közbeszólása.*)

ELNÖK: Nyugalmat kérnék szépen! Németh Szilárd képviselő úrnak sem adtam szót. Kósa Lajos következik.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tóbiás képviselőtársamat hallgatva azonnal az jutott az eszembe, hogy milyen kár, hogy azt a nemes felszólítást, hogy azonnal hagyja abba valaki a hazudozást, magára vonatkoztatva nem értelmezi. Ugyanis, ha értelmeznék, akkor ön pontosan tudná, hogy az, hogy ön békében, nyugodtan tudott a tüntetők között egyébként sétálni, inkább a magyar választópolgárok hihetetlen méltóságteljes viszonyulását tükrözi az önök politikai szerepéhez. Hiszen nem volt olyan régen, amikor - mit is mondott? Ahol az egészségügy, az oktatás szét van verve, ahol tombol a szegénység, ott nincsen semmi.

Hát, kedves Frakcióvezető-társam! Akkor, amikor 2010-ben átadták az országot, a saját ciklusuk alatt több száz iskolát szüntettek meg, elvonták a közalkalmazottak 13. havi fizetését (*Felzúdulás az MSZP soraiban. - Gógös Zoltán: Mennyi volt az euró?*), megszüntették a családok számára az otthonteremtési lehetőséget. Önök 2009-ben szüntették meg, bevezetve egyébként az ingatlanadót (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), államesődöt maguk után hagyva, tényleg minden szét volt verve, 2010-ben már hosszú-hosszú évek óta folyamatosan csökkent a reálbér az országban. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Infláció!*) És egyébként, amikor a 13. havi bért elvették mindenkitől, a nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat (*Bangóné Borbély Ildikó: Miért nem adjátok vissza?*), akkor ezt a politikát ön és az összes képviselőtársa igen gombbal támogatta.

Tehát minden olyan esetben, amikor önök a közalkalmazottak béréről beszélnek, az első mondat az kellene hogy legyen arra, ha valóban szakítani akarnak a folyamatos hazudozással, hogy kedves dolgozók, szeretnénk újra, újra és újra bocsánatot kérni tőletek, nem lett volna szabad elvenni a 13. havi bért, nem lett volna szabad a 13. havi nyugdíjat elvenni, meg kellett volna őrizni a családok számára az otthonteremtési programot (*Gógös Zoltán: Miért nem adjátok vissza?*), nem kellett volna bevezetni a lakásadót, nem kellett volna kiszolgáltatni az IMF-et azért, hogy egyébként több pénzt vigyenek ki az országból, mint bármely kormány önök előtt. Nem kellett volna az utolsó pillanatban felmarkolt több mint 13 milliárd dollárral megmenteni azt az egyébként semmirevaló szocialista kormányzatot, ami tönkretette az országot. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!*) Ezért folyamatosan elnézést kéne

önöknek kérni, akkor egyébként talán értelmezhető lenne az, amiről ön úgy beszél, hogy abba kéne hagyni a hazudozást.

Most arról nem beszélve, hogy ön is pontosan tudja, évek óta nő a magyar gazdaságban a reálbér. Persze, nem vagyunk Ausztria szintjén - bár ha önök kormányozták volna tíz évig Ausztriát, akkor Ausztria se lenne itt, ahol most van, mert azt nem lehet egyszerűen túlélni (*Derültség.*) -, és nem vagyunk Bajorország szintjén, de a folyamatosan növekvő reálbér mellett ráadásul számolják hozzá azt, hogy egyhavi jövedelmet kaptak a magyar emberek úgy, hogy a rezsicsökkentéssel kevesebb lett a kiadásuk. Ezt számolják hozzá! A családtámogatási rendszerrel, a gyermektámogatási rendszerrel a magyar emberek jövedelempozíciója százszor jobb, mint az önök kormányzása alatt volt, ráadásul az önök kormányzása alatt egy száguldó inflációval kellett számolni a mindennapokban.

És a biztonságról beszél ön? Hát az önök kormányzása idején nem lehetett kimenni az 1956-os forradalmat megünnepelni, az 50. évfordulót úgy, hogy az embernek ne lőtték volna ki a szemét. (*Dr. Vadai Ágnes és Kunhalmi Ágnes: Na, na, na! – Felzúdulás az ellenzék soraiban.*), ne verték volna meg a rendőrök, akiket utána kitüntettek. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

En azt hiszem, egy kicsit árnyaltabban kellene megközelíteni a világot, biztosan többre mennénk, de őszintén szólva, erre önöktől egyáltalán nem számítok. Az első reményt az adja majd, ha minden egyes felszólalásukat nem ilyen vigyázzállással követik, hanem némán fejet hajtának a magyar választók előtt, és megköszönnék azt, hogy önök még egyáltalán ebben az országban kimehetnek az utcára anélkül, hogy inzultálnák önöket azok után, amit a magyar kormány az önök vezetésével, támogatásával tett az országban. (*Dr. Varga László: Álljunk már meg azért! - Tóbiás József: Elnök Úr! Ez így azért rendben van?*)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy figyelemmel hallgattam, megvallom őszintén, Schiffer képviselőtársam, frakcióvezető-társam hozzászólását, és egyébként nagyon is élveztem, mert az a fajta romantikus, antikapitalista hozzáállás, amit minden esetben az ön felszólalásában tetten lehet érni, egy adott esetben nagyon fontos pozíció, amivel persze lehet vitatkozni.

En néhány apróságra hívnám fel a figyelmet. Sztereotípiaként kezeli azt, hogy a magyar kormány nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy az oktatásban a gyerekek olyan használható, versenyképes tudást kapjanak, amivel egyébként a legfejlettebb gazdaságú országokkal tudnak versenyezni. Viszont ezzel párhuzamosan sosem mondja azt, hogy kedves mindenki, ezért ne üljünk fel annak a statisztikák szerint megcáfolt butaságnak, hogy Magyarországon, a magyar közoktatásban az általános iskolások jóval leterheltebbek, mint az OECD-országokban, mert a valóság az - és akkor kellene az ön

hozzászólását megtámasztani -, hogy míg Magyarországon a közoktatásban a közoktatás ideje alatt, tehát az általános iskolában egy tanuló 6100 órát tölt el összesen, addig az OECD-átlag 6850 óra. (*Kunhalmi Ágnes: Nem tudnak olvasni!*)

Tehát az a helyzet, hogy ha konzekvens, akkor nem száll bele, mint ahogy most megtette, abba a versenybe, hogy mennyire túlterheltek a diákok. Lehet, hogy rosszul terheljük őket (*Kunhalmi Ágnes: Ez így van!*), lehet, hogy nem megfelelő az a tananyag, amit egyébként ők megtanulnak a magyar iskolákban, de konkrétan az OECD-országok gyermekei a közoktatási rendszerben jobban terheltek.

En azt hiszem, hogy akkor, amikor ön adósrabszolgaságról és bérabszolgaságról beszél, elfelejti azt, hogy pont az Orbán-kormány volt az, amelyik folyamatosan és konzekvensen, már az első Orbán-kormány idején is, a minimálbér folyamatos növelésével - amivel kivágta egyébként a biztosítékot a kamaráknál, azt mondták, hogy nem lehet ezt kigazdálkodni - nyomást gyakorolt arra, hogy Magyarországon a bérszínvonal folyamatosan emelkedjen; ez a politika most is érvényesül. Szeretnénk természetesen sokkal nagyobb léptékben előremenni, de a realitásoktól - abban az értelemben, ahogy a gazdaság teljesítőképességét figyelembe kell venni - semmiképp sem szabad elszakadni.

És hadd mondjam azt, hogy amit ön mond, hogy a magyar kormány csak az összeszerelést támogatja az országban: ne haragudjon, ez egyáltalán nem igaz, hiszen számtalan olyan kormányzati program van, ami pontosan a legmagasabb hozzáadott értéket termelő ipart és szolgáltatást támogatja. (*Kunhalmi Ágnes: Például a fémkupakgyártást!*) És ebben az értelemben igenis nagyon komoly erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, amit a kormány meg is tesz, hogy a szellemünkkel, az intellektusunkkal tudjunk versenyképesek lenni a magyar gazdaságban.

Tisztelt Ház! Vona képviselő úrnak csak egy dolgot szeretnék mondani: amíg a valaha volt legnagyobb politikai botrányban és korrupciós ügyben, KáGéBéla ügyében, aki Vona képviselő úr által is támogatott európai parlamenti képviselő, nem tisztázzák magukat (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeleteltét.*), semmilyen jogalapjuk nincs korrupcióról beszélni. (*Novák Előd: Mire számítsunk? Betonba öntésre? - Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A képviselőcsoportok válaszainak a végére érve viszonzválaszra megadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott. Ha megengedik, nem is válaszolnék mindenre, de a legfontosabb kérdésekhez fűznék néhány megjegyzést.

Először is: köszönöm szépen a Kereszténydemokrata Néppártnak azt az álláspontot, amivel a kormányt támogatja, miszerint a demográfiai kihívá-

sokat, vagyis, hogy magyarul beszéljünk, a népességcsökkenést nem bevándorlással vagy más ravaszkodással, mesterséges eszközzel, hanem a családtámogatási rendszerek erősítésével, a gyermekvállalás lehetőségeinek bővítésével kívánja orvosolni.

(14.10)

Én ezt fontos kérdésnek tartom, a következő 15 évünk valószínűleg legfontosabb kérdése. Magunk sem tudjuk pontosan a választ, hogy sikerülnek-e, vagyis a célzott vagy a kívánt eredménnyel járnak-e majd a lépéseink, de a magyar kormány ebben a pillanatban azon a szellemi-elvi alapon áll, hogy a népességfogyást meg kell próbálnunk a családtámogatási rendszer korszerűsítésével megállítani. És mi abban bízunk, hogy Magyarországon - nem a kormányban, az egy másik kérdés, hanem hogy Magyarországon -, a magyar emberekben (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból.*) van elegendő erő, életkedv, életszeretet és elszántság, hogy ezt a népességfogyást, aminek tragikus következményei lesznek változtatások nélkül, képes lesz megállítani. A mostani kormány nem engedi, én személy szerint sem engedek semmifajta olyan csábításnak, amely a nyugat-európai minták másolását javasolja, vagyis hogy engedjünk be migránsokat, hozzunk be kívülről embereket annak érdekében, hogy ne omoljon össze a gazdasági rendszerünk. Ezt a felfogást elutasítjuk. Még egyszer ismétlem: nem vagyok abban (*Kunhalmi Ágnes: Hozd haza, akik elementek!*) biztos, nincs semmi garancia arra, hogy az a kísérlet beválik, hogy a népességfogyást a családtámogatási rendszer korszerűsítésével és bővítésével meg tudjuk állítani, de amíg nincs bizonyíték az ellenkezőjére, addig ezt a politikát kell folytatni, és a Kereszténydemokrata Néppártnak köszönöm a támogatást ebben a kérdésben.

Ami a világ-osztályharcot illeti, amelyről Schiffer képviselőtársam számolt be (*Derűtség a kormányzó pártok padsoraiban.*), azt én megértem, idézem őt, hogy a globális világrend válsága is hozzájárult, sőt talán az járult hozzá elsősorban a mostani migránshelyzethez. És az is egy logikus következtetésnek tűnik, hogy ha ez az oka, akkor ezt az okot kéne megszüntetni, és akkor nem lenne migránsválság. És ez igaz, csak az idősíkok: a migránsok itt rúgták ránk az ajtót az elmúlt egy évben, mindennap jönnek; a globális világrend válságának orvoslása meg várta magára. Tehát az, amit ön a hozzászólásában orvosságként ajánlott a migránsválság ügyében, azt a magyar ember inkább ne vegye be. A globális világrend igazságossá tétele egy fontos szempont, de semmilyen összefüggésben nem áll azzal, hogy itt és most meg kell védeni a magyar emberek biztonságát.

Ami a szabadkereskedelmet illeti, nem akarok reprodukálni olyan vitákat, amelyeket a tisztelt Ház tagjai már többször is hallhattak. Van itt egy elvi nézetkülönbség a szabadkereskedelem elvi megítélését illetően. Jól láthatóan Schiffer képviselőtársam és pártja a szabadkereskedelmet elvileg is egy rossz

dolognak tartja. (*Dr. Schiffer András bólogat.*) A mi álláspontunk más. A mi álláspontunk az, hogy van jó szabadkereskedelem és van rosszul szabályozott szabadkereskedelem. Mindenkit szeretnék arra emlékeztetni, hogy Magyarország itt és most egy 10 milliós ország. Ha nincs exportunk, a mostani életszínvonalunkat sem tudjuk tartani; nemhogy növelni, a mostanit sem tudjuk tartani. Ha mi 10 millió fogyasztóra, vagyis 10 millió magyar emberre termelünk, akkor nem vagyunk képesek olyan életszínvonalat fenntartani, előállítani, mint amelyen ma élünk. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból.*) Ezért szerintem egy exportorientáltságra, kényszerűen exportorientáltságra ítélt ország elvileg nem állhat szemben a szabadkereskedelemmel. Azt a kérdést kell feltenni minden esetben, hogy a konkrét szabadkereskedelmi szabályozás szolgálja-e az érdekünket vagy nem. A szabadkereskedelem lehet jól szabályozott. A szabadkereskedelem olyan, mint a szűnyogháló: amire szükségünk van, az bejön rajta, amire meg nincs, az kívül marad... (*Dr. Schiffer András: Rakéták...*) Ezért kell a szabadkereskedelmi tárgyalásokba hosszú évek intellektuális munkáját belefektetni. Folyamatosan tárgyalnunk kell, mi is ezt teszünk.

Most ami a konkrét, Európa és Amerika közötti szabadkereskedelmi megállapodást illeti, ott vannak tárgyalható kérdések, amelyekben, úgy gondoljuk, hogy lehet, van mozgástér és tudunk eredményt elérni, és vannak benne olyan veszélyek, amelyek kizárják egy ilyen egyezmény megkötését.

A kizáró okok között most itt csak egyet idézek meg, ez pedig az, hogy szerintem egy Magyarország méretű ország nem mondhat le arról, hogy a jogvitáit az állam határain belül, a saját bíróságai előtt rendezze. Mert abban az esetben, hogyha a nagy nemzetközi cégek és a magyar állam közötti jogvitákat nem Magyarországon, hanem valahol a világban lebegő választott bíróságok előtt kell rendezni, akkor a fair ítéletre az esélyünk kisebb lesz, mint hogyha fenntartjuk a mostani rendszert. Ezért erről a kérdésről nincs mit tárgyalnunk. A magyar kormány olyan szabadkereskedelmi megállapodást senkivel, nemcsak az Egyesült Államokkal, senkivel sem kíván megerősíteni - a kanadaiakkal kötött megállapodás egyébként ezért majd megakasztásra vár -, tehát nem tud jóváhagyni, amely ilyen elemeket tartalmaz. (*Dr. Schiffer András: Helyes!*)

Hogy egyébként melyik árucsoportban milyen kvóták, hogyan működjenek a szabadkereskedelemben, ezek szerintem tárgyalható kérdések. Aláhúdom: miután a magyar export a világ egyik legsikeresebb, az ország népességéhez képest legsikeresebb exportteljesítménye, aki a szabadkereskedelem ellen beszél, az lemond Magyarországot exportlehetőségeiről, és ezért szerintem szegénységre ítéli a magyar embereket. Ezt nem áll módunkban támogatni. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

Ami a külföldi befektetők kérdését illeti, többször hallok itt olyan hozzászólásokat, amiből az a

következtetés adódnék, hogy az a jó, ha Magyarországra nem jönnek külföldi befektetők. Szeretném jelezni, hogy miután Magyarországon negyven éven keresztül kommunizmus volt (*Dr. Schiffer András: Jaj!*), és tőkefelhalmozás nem volt lehetséges, ezért, bár én is szeretném, ha Magyarországon olyan magántőke-mennyiség halmozódott volna fel az elmúlt száz évben, ami úgy lefedti a magyar gazdasági szükségleteket, hogy itt nem marad hely aztán már külföldi befektetőknek - én lennék a legboldogabb, de a helyzet sajnos nem így áll! A helyzet úgy áll, hogy Magyarország tőkeellátottságának a mai szintjén szükségünk van külföldi befektetésekre. (*Dr. Schiffer András: Huszonöt év eltelt!*)

Raadásul még azt az, az itteni parlamenti viták szintjéhez képest talán bonyolult összefüggést is fontosnak tartom megemlíteni, hogy az ideérkező, ön által összerakóknak nevezett termelőkapacitások abban az esetben, ha sikeresek, egymás után hozzák a kutatói kapacitásokat is. Nem véletlenül hozott a magyar állam olyan szabályozásokat, kutatómérnökök számára a munkahelyvédelmi akcióterv keretében mindenfajta kedvezményeket adunk annak érdekében, hogy Magyarországon kutatómérnökök kapjanak kutatói, színvonalas, a legmagasabb technológia szintjét elérő munkákat és kihívásokat. (*Dr. Schiffer András: Német mérnökök csak, nem magyarok!*) Tehát én a külföldi befektetőket inkább támogatnám.

Raadásul az az állítás, hogy a külföldiek valahogy közelebb lennének a gazdasági döntéshozók szívéhez, mint a hazaiak, az már csak azért is kétséges állítás, mert az előttünk álló hét évben a gazdaságfejlesztési források 60 százalékát a kis- és középvállalkozások fogják megkapni. Pont az ellenkezője okoz nekünk gondot, hogy már vannak magyar, regionális mértékben versenyképes nagy cégeink, amelyeket nem tudunk támogatni ebből, mert a kis- és középvállalkozóknak fogjuk ezt a támogatást adni. Ezért kellett a gazdasági miniszternek egy külön támogatási formát kidolgozni, amely nem ellentétes az uniós szabályokkal, de a kis- és középvállalkozóknál nagyobb magyar cégeket célozza meg.

Az az állítás, hogy az olcsó bérek politikáját bárki is támogatná ebben a Házban, szerintem tévedés, én még ilyen hozzászólást nem hallottam. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Dr. Schiffer András: 2010 nyarán...*) Ezzel szemben azt tudom mondani, hogy minden egyes híradás Magyarországon arról szól, hogy mind a magánszektorban, mind a közszektorban béremelések vannak. Ha a bércsökentés vagy az olcsó bérek politikáját folytatná a kormány, akkor a bérek nem emelkednének, hanem csökkennének.

Még egyszer megismétlem: nem a magyar kormány, hanem a vállalkozók, tehát a munkaadók és a munkavállalók állapotok meg egy olyan minimálbér-emelésben, amely reálértékben 5 százalékos, és amire 2002 óta nem volt példa. Hogy lehet olcsó bérek politikájáról beszélni egy olyan időszakban,

amikor a piaci szereplők az elmúlt 14 év legmagasabb minimálbér-emelésében állapotok meg? Jól látszik, hogy a világ nem erre megy. (*Dr. Schiffer András: És mennyi a nettó?*) A világ nem erre megy! A világ arra megy, a magyarországi világ arra megy, hogy a béreket mind a közszférában, mind a magán-szférában szeretnénk emelni. (*Gúr Nándor: Öt éven keresztül... Miről beszél?*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Örömmel jelentem, hogy Schiffer képviselőtársunknak a 2016. év tetszeni fog, hiszen ez lesz az az év, amikor kutatásra és fejlesztésre - Pálincás kormánybiztos úr segédelmével - jelentős források állnak majd rendelkezésre, így a kutatással kapcsolatban támasztott elvárásoknak, ha egyáltalán lehet ellenzéki elvárásoknak eleget tenni, akkor eleget fogunk majd tenni.

Azt az állítást, amit ön is mondott, és mások is rendszeresen felidéznek, miszerint az oktatásra az egymást követő években nem többet költöttünk, hanem kevesebbet, azt kénytelen vagyok komolytalanul minősíteni. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mert?*) Mert az a helyzet, hogy minden évben, minden évben mind az egészségügyre, mind az oktatásügyre többet fordít a kormányzat. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

(14.20)

Azon lehet vitatkozni (*Bangóné Borbély Ildikó: Látszik rajta.*), és szerintem az egy értelmes vita, hogy annak a belső arányai, a belső szerkezete optimális-e, jó vagy nem, de hogy összességében maga az ágazat (*Moraj az MSZP soraiból. - Kunhalmi Ágnes: Összességét tekintve!*), de hogy összességében maga az ágazat minden évben többet kapott, azon nincs értelme vitatkozni, mert a számok egyértelműek e tekintetben. (*Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból.*) Márpedig ha nem hajlandóak...

ELNÖK: Megkérném az MSZP képviselőcsoportjának a tagjait, hogy hallgassák végig a miniszterelnök urat. Önök már megkapták a szót, és éltek is vele. Köszönöm szépen.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Márpedig ha nem vagyunk hajlandóak a tényeket tényeknek elfogadni, és azokban sem értünk egyet, akkor hogyan fogunk értelmesen beszélni a következtetésekről? (*Kunhalmi Ágnes: Nem is cél ez!*)

Nos, tisztelt Vona képviselőtársam, aki azt mondta, hogy a szakképzést már csak a Szentlélek tartja össze, jó volna, ha ez igaz lenne, mert ha a Szentlélek összetartaná, akkor nekünk itt sok gondunk már nem volna. Végül is kik vagyunk mi a Szentlélekhez képest? (*Bangóné Borbély Ildikó: Jobban járnánk!*) De szeretném jelezni, hogy azért emberi segédereket is mozgósítunk, és majd ha a parlamenti vita során erre igényt tartanak, akkor Varga Mihály miniszter úr, aki a szakképzésért felelős, szívesen áll a rendelkezésükre.

Rosszkedvűen, de kényszerűen reagálnom kell a pártállami idők visszatérésére vonatkozó megjegyzésre is. Különböző életkorú csoportokhoz tartozunk, és különböző tapasztalataink vannak. Ezen az oldalon leginkább azok ülnek (*Bangóné Borbély Ildikó: Fiatal demokraták!*), akiknek személyes tapasztalata van a pártállami időkről, már csak onnan is (*Moraj az MSZP soraiban.*) vannak személyes tapasztalataik, hogy éppen azért szálltunk be a politikába (*Felzúdulás és derűtség az MSZP soraiban.*), hogy az oroszokat haza tudjuk küldeni (*Kunhalmi Ágnes: Visszahívtátok! Ott ültetek!*), az egypártrendszer meg lehessen szüntetni, és a magyar emberek végre függetlenségben és szabadon éljenek. Aki azt állítja, hogy az a világ, ami Magyarországon van, bármilyen rokonságot mutat azzal, mint amelynek a megdöntéséért mi a politikába beléptünk és a rendszerváltást meg tettük, azt hiszem, nem ismeri a valóságot vagy azért, mert akkor még nem élt, vagy azért, mert élt, de elfelejtette.

Tisztelt hölgyeim és uraim, ezért a pártállami idők visszatérése nem fenyeget. (*Moraj és közbeszólások az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Kérem ismételtelen az ellenzék képviselőit, hogy legyenek szívesek már csendben maradni. Ha nem bírják, akkor menjenek ki a folyosóra! (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Kunhalmi Ágnes: Igenis, elnök úr! - Közbeszólások az MSZP soraiból: Nem tudunk, és nem fogunk!*)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ami a korrupciót és a hatalommal való visszaélést illeti, a következő szeretném mondani. Én azt hallottam hosszú parlamenti üléseken keresztül az önök képviselőitől, hogy ha egy képviselő több helyről vesz fel fizetést, akkor az politikusbűnözés. (*Novák Előd: Nem ezt mondtuk!*) Most, hogy önök elkezdtek kormányozni (*Moraj a Jobbik soraiból.*), most, hogy önök elkezdtek kormányozni például Ózdon, ahol a polgármester négy-öt helyről vesz fel fizetést (*Dúró Dóra: Nem igaz! Ez nem igaz!*), érdemes volna ezt újragondolni. Én csak annyit szeretnék mondani önöknek, hogy most, hogy már önök is kormányoznak, érdemes megnézni, hogyan teszik. A hatalommal való visszaélés ügyében ott komoly tapasztalatokat lehet gyűjteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek után engedjék meg, hogy a terrorfenyegetettség kérdéséről is mondjak néhány szót! Azt tudom mondani önöknek, hogy a terroristák nem szoktak négyötödöt döntéseket hozni, és úgy látom, hogy ezt néhány európai ország meglehetősen komolyan veszi. Itt egy lista a tekintetben, hogy mely ország tette lehetővé, hogy a haderőt felhasználják terrorrelenes rendészeti feladatokra. Én csak két országot említek meg külön, ahol nemcsak felhasználják a hadsereget ilyen esetekben, hanem a legutóbbi hetekben alkotmányt is módosítottak ennek érdekében, az érintett Franciaországban, de itt a szomszédunkban, Szlovákiában

is. Én azt gondolom, hogy értelmesen lehet beszélni erről a kérdéstről, és kérem, fogadják el a kormány- nak azt az igényét, hogy terrorveszélyeztetettség esetén a hadsereget igenis rendészeti feladatokra az ország védelme érdekében be lehessen vetni. (*Dúró Dóra: Nem erről van szó!*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt El- nök Úr! Végezetül az MSZP frakcióvezetőjének is szeretnék csak annyit válaszolni, hogy az oktatási rendszerrel meg az egészségügyről MSZP-sként be- szélni nem egyszerű feladat. Ezt én megértem, hiszen 2010-ben az egészségügyet és az oktatásügyet fenntartó önkormányzati rendszer csődbe ment. Most nem látom értelmét annak a vitának, hogy csődben voltak-e az iskolák meg a kórházak, mert abban vol- tak, ugyanis ha a fenntartó csődbe megy, akkor a fenntartott is csődbe van. Ezen kár vitatkozni. Ha az iskolát, az oktatást meg a kórházakat fenntartó önkormányzat olyan csődben van, hogy 1200 milli- árdal kell őket szanálni, akkor nyilvánvalóan az iskolák és a kórházak is pénzügyi csődben vannak. Azt hiszem, ez egy olyan vita, ami nem visz bennün- ket közelebb az oktatás előtt álló jövőbeli kihívások megválaszolásához.

Én egyetértek az MSZP frakcióvezetőjével ab- ban, hogy jobb lenne, ha az oktatásban és az egész- ségügyben dolgozók többet keresnének. Ebben ma nincs vita a politikai közéletben. Nem az a kérdés, hogy ami van, az sok-e vagy elég-e, de azt a tényt szeretném, ha aláhúznánk, hogy értékelni tudjuk, hogy honnan hova jutottunk el, és meg tudnánk ter- vezni, hogy innen hogy jussunk előre, hogy ezeket a tényeket, amelyek mégiscsak a bérekhez kapcsolód- nak, azt azért nem vitatnánk. Itt vannak nálam azok az adatok, amelyek teljesen világosan mutatják, hogy mondjuk, egy általános iskolai tanító 2010-ben átlag- osan - elfogadom, hogy az átlag mindig valami művi dolog, de mégis átlagosan talán valamit mond - egy évben keresett 2 456 040 forintot. Ez 2016-ban a mostani emelések után úgy fog kinézni, hogy keres 3 627 403 forintot. (*Gógös Zoltán: Ennyit senki nem kap!*) Ez azt jelenti, hogy egy átlagos általános iskolai tanító ebben az évben 2010-hez képest 1 052 086 forinttal fog többet keresni. Én egyetértek, hogy ez nem sok, jó lenne, ha kétszer ennyit keresne. De azt az erőfeszítést, amit a magyar társadalom tett, hogy a pedagógusok béreinek az anyagi alapjait előteremtet- te, ne vonják kétségbe.

Én azt hiszem, hogy önök folyamatosan azt a té- vedést követik el, hogy azt hiszik, hogy a kormányt támadják, de valójában az emberek teljesítményét vonják kétségbe. Hogy Magyarországon ma egy köz- épiskolai tanár egyéves jövedelmét tekintve 1 052 086 forinttal többet kereshet, mint korábban (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Mese!*), az csak azért volt lehetséges, mert ebben az országban 10 millió ember, illetve egész pontosan 4 millió 200 ezer ember mindennap becsületesen elvégezte a munkáját. Az ő munkájukat vonják kétségbe, nem a kormány eredménye ez! Vagy hasonlóképpen az

általános iskolai tanárhoz képest egy középiskolai tanár 2010-ben keresett 2 865 888 forintot, ma ugyanez a középiskolai tanár egy évben plusz 768 849 forintot, vagyis 3 758 319 forintot keres. Ez 27 százalékos emelés! Az általános iskolásoknál ez 40, a középiskolásoknál 27! Lehet azt mondani, hogy ez kevés, én nem fogom ezt vitatni, mert Ausztriában többet keresnek, de megtettünk egy utat, és ennek a megkérdőjelezése szerintem nem korrekt a magyar társadalommal szemben. *(Kunhalmi Ágnes: Apukák tüntettek, nem pedagógusok!)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami pedig a követeléseket illeti, miután önök jól tudják, hogy a mostani kormány a nyílt kormányzás híve, ezért én támogatom a kerekasztal-tárgyalásokat, kívánom, hogy a tárgyalások eredményesek legyenek és megállapodással záruljanak. Azonban azt meg kell mondanom - mert nem szeretnék zsákamacszkát árulni -, hogy ha megnézem a 25 pontos követelést, amit kiszámoltattam az Államkincstárral, abban 18 százalékos béremelési igény van. Én ezt nem sokallom, és nem is vitatom el, hogy a pedagógusok a 40 és a 27 százalékos béremelés után most megint akarnak 18 százalékos béremelést. Megértem ezt, csak azt szeretném mondani, hogy egész egyszerűen ebben a pillanatban ez most nem lehetséges. Ezért azt kérjük, hogy várják meg, hogy végigfuttassuk a rendőrök béremelését, az egészségügyi béremeléseket, a közigazgatásban dolgozókat, és egyelőre ne helyezték a kormányt bérnyomás alá, mert nem tudunk ennek ebben a pillanatban - akármilyen erővel is nyomnak bennünket - eleget tenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami pedig az MSZP felszólalását illeti a pedagógusok mellett, ott én csak azt szeretném mondani, anélkül, hogy felesleges pártvitákat nyitnék, az azért mégiscsak tanulságos dolog, hogy amikor a kormány ellen a demokrácia természetéből logikusan fakadóan bármilyen elégedetlenségi mozgalom kialakul, akkor azzal kezdik, hogy önköböl nem kérnek. Ez mégiscsak jelent valamit. Először önköböl határolódnak el. Nem akarnak a mai ellenzéki pártokkal, leginkább az MSZP-vel egy platformra kerülni. *(Kunhalmi Ágnes: Csak ön miatt!)* Ebből indul ki minden ellenzéki mozgalom. Lehet, hogy ez a mi munkánkat dicséri, én nem így gondolom, azt gondolom, hogy sokkal inkább ítéletalkotás arról a munkáról, amit önök nyolc év alatt a kormányban végeztek. *(Gúr Nándor: Ne a vágyálmairól beszélj!)*

Végezetül *(Moraj az MSZP soraiból.)*, végezetül, csak hogy egyenesen válaszoljak a képviselőtársamnak, kétségkívül a kormányzat és én magam személy szerint is szenvedek néhány hibában, de azt még sohasem hányták a szememre, hogy a felelősséget ne vállaltam volna bármilyen döntésért.

(14.30)

Tehát köszönöm a nógatóst, egy dolgot biztosan tudok önnek állítani, tisztelt képviselőtársam: akár-

hogyan is, a döntéseinkért a kormány is és személy szerint a miniszterelnök is, most is és a jövőben is vállalni fogja a felelősséget. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett napirend előtti felszólalásokra kerítünk sort. *(Mozgás.)* Megvárom, hogy a teremzaj és a mozgolódás kicsit alábbhagyjon, és megkérnék mindenkit, hogy a lehető legrövidebb időn belül és a legcsendesebben hagyja el az üléstermet, ha máshol van dolga.

Elsőként megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik részéről. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Pofátlan pedagógusok balhéztak szombaton a Kossuth téren - így lehet röviden összefoglalni azt a kormányzati hozzáállást, amit a különböző politikusaik a szombati tiltakozó demonstrációval kapcsolatban nyilatkoztak a médiában.

Valójában a botrányt az oktatásban az elmúlt öt év kormányzása okozta, az, hogy alapvető változásokat vertek végig a rendszeren, anélkül, hogy megkérdézték volna azokat a szervezeteket, akik képviselik a pedagógusokat, megkérdézték volna az iskolákat, azok vezetőit, hogy hogyan állnak hozzá ezekhez a kérdésekhez.

Most mellőngetve mondják azt, hogy a köznevelési kerekasztal megalakul, de kérdezem, az elmúlt öt évben hol volt egy ilyen kerekasztal, miért nem jutott eszükbe az, hogy mielőtt létrehozzák a KLIK-et, mielőtt államosítják a tankönyvpiacot, mielőtt bevezetik a NAT-ot vagy a minősítési rendszert a pedagógusoknál, azelőtt kérdezzék meg a tanárokat és az érintett szervezeteket, hogy mit szólnak ehhez. Miért eső után veszik fel a köpönyeget az oktatásban?

Az eredmény: gyakorlatilag működésképtelen rendszer, a KLIK napi gondokkal küzd, most már gyakorlatilag kréta sincsen, nemhogy Ibiza, mert az persze a kormányzati ingyenes tanácsadóknak jár kizárólag, ráadásul Kósa Lajos azt is tudja mondani, hogy a pedagógusok megosztottak.

Tisztelettel kérem, a Herman Ottó Gimnázium tiltakozó leveléhez a mai napig több mint 800 intézmény és 20 ezernél is több magánszemély csatlakozott úgy, hogy a KLIK-ben az állásuk elvesztésével is fenyegettek meg intézményvezetőket, tanárokat azért, ha csatlakozni mernek ehhez a petícióhoz. Hogy fordulhatott ez elő? Hogy fordulhatott elő az, hogy igen, pártállami időket idézően megfenyegetnek állásuk elvesztésével tanárokat azért, mert egy szakmai alapú tiltakozáshoz, a véleményük kinyilvánításához bátorságuk van?

Normális tankönyv sincsen most már az iskolákban, a pedagógusok sokkal inkább annak a fűtőértékét kezdik értékelni *(Derűlttség az MSZP és a Jobbik soraiban.)*, ugyanis a KLIK még a számlákat sem fizette ki, és Gyöngyöstarjánban azt a szegényt meg kellett élni a XXI. század Magyarországon, hogy az

állami fenntartó miatt ki kellett kapcsolni a fűtést, és ezért nem tudtak a gyerekek iskolába menni.

Nyilván mindez nem lehet oka annak, hogy a pedagógusok az utcára vonulnak, nyilván csak a balhé az egyetlen, ami vezeti őket, és ha ez a kormányzati hozzáállás, akkor sajnos nem is várhatunk eredményeket a tiltakozásokból. Meg hát persze nem is életszerű, hogy a tanárok a saját munkakörülményeiket szeretnék javítani, mert elsősorban nem bérkövetelésekről van szó, hanem a munkakörülmények javításáról van szó, hogy ne kelljen a pedagógusoknak méltatlan helyzetbe kerülniük nap mint nap az iskolákban.

Persze, ha önök számára az életszerű, hogy Habony Árpád, aki ingyenesen dolgozik, rajong a XVIII. századi festészetért, vagy az életszerű, hogy gázszerelőként Mészáros Lőrinc tisztességes milliárdos lehet Magyarországon, vagy Andy Vajnáknak nyilvánvalóan piaci alapon ad egy állami bank hitelt arra, hogy televíziót vásároljon magának vagy éppen a kormánynak, akkor nyilván nem életszerű az az önök politikai kultúrájában, hogy pedagógusok saját magukért kiállnak.

Ez egy XX. századi politikai kultúra, amit önök képviselnek, ezzel áll szemben a XXI. század politikai kultúrája, amit a Jobbik és az LMP jelenítenek meg, és egyébként a szombati tüntetésen a pedagógusok mellé álló, más szakmákból érkezett felszólalók és demonstrálók is megjelenítettek. Az egészségügyi dolgozók is odaálltak a pedagógusok mellé, hiába próbálják az egész társadalmat önök hergelni a tanárok ellen, most már ez a taktika nem fog bejönni, az „oszd meg és uralkodj” elvének érvényesülése lejárt.

A Jobbik 2016-ban valódi nemzeti konzultációt indít az egészségügy, az oktatás és a korrupció témájában, mert ez az a három terület, amelyekben az ellenzékben kormányzást meg kell valósítanunk, és nem várhatunk 2018-ig. A 2016-os év arról fog szólni a mi számunkra, hogy elsőként megkeressük a szakmai szervezeteket, velük együtt alakítjuk ki azokat a kérdéseket, amelyekkel majd az emberekhez fordulunk, és ez az a politikai kultúra, amit önöknek is kellett volna az elmúlt öt évben is vállalnia, és ennek szellemében kellett volna cselekednie. A kormányzás ugyanis azért kellene hogy legyen, hogy az emberek érdekében születessenek a döntések, ne az emberek ellenében.

Mi így fogjuk kormányozni Magyarországot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem azért, ha a Jobbik így folytatja, az még távolabb van, talán nem is lehet megijósolni, amikor a Jobbiknak ilyesfajta felelősséggel kell szembenéznie, de engedje meg, hogy amikor

önök kormányzásra készültek és leírtak pár gondolatot a köznevelésről, az oktatásról, ezekből egy-két részt idézzek önnek akkor, amikor most elmondja ezt a szónoklatát, amibe persze minden mást is belecsózt, nemcsak az oktatás kérdéseit, hanem beszélt egészségügyi szervezetekről is. Azt mondta, az egészségügyi csatlakoztak, csak a Magyar Orvosi Kamara nem, a szakdolgozói kamara nem és a gyógyszerészkamara nem. De egyébként valóban volt, azt hiszem, egy Facebook-csoport és egy, a fekete ruhás ápoló által vezetett mozgalom, amelyik csatlakozott, csak ne keverjük össze, hogy mit jelent, hogy az egészségügy csatlakozott, és mit jelent az, hogy pár egészségügyi szervezet vagy annak a csoportnak a vezetője csatlakozott.

Az önök 2010-es programjának szintén fontos része volt arra a fajta állami fenntartásra utalás, amelyet a gyakorlatban most a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ valósít meg. Nyilvánvalóan nem azt akarom mondani ezzel, hogy a KLIK működése, úgy ahogy van, belülről jó lenne, hiszen mi is úgy gondoljuk, azon sok mindent kell javítani, de az, hogy az állami fenntartás megjelenjen a köznevelés rendszerében, az a Jobbik programjában is nagyon fontos részt vitt és szerepelt, hiszen ennek egy felzárkózási szempontból fontos feladata van. Kétfajta önkormányzat volt a 2010-et megelőző időszakban, az egyik hitelképes volt, a másik nem volt hitelképes. Az az önkormányzat, amelyik nem volt hitelképes, az kénytelen volt bezárni az iskoláit - 381 feladatellátási helyen történt ez meg, mert nem volt elegendő pénz az oktatás, a köznevelés rendszerében -, és volt olyan önkormányzat, amelyik hitelképes volt, amely kötvényt bocsátott ki, amely kölcsönt vett fel, és ezekből a kölcsönökből tartotta fenn az iskoláját, amit 2010 után több mint ezermilliárdos mértékben kellett az államnak kifizetni, akár oktatási intézményről, akár szociális intézményről, akár egészségügyi intézményről beszélünk.

Volt tehát egy nem fenntartható rendszer, és sokan mondták azt, hogy itt nagyon nagy mértékű változásra van szükség, és az állami fenntartás egyébként az önök programjában is éppen ezért jelent meg, mint a köznevelés rendszerét kiegészítő, megsegítő megoldás. *(Dúró Dóra: Kiegészítő! Így van!)*

Ha már tankönyvekről beszélt, képviselő asszony, hadd idézzem a Jobbik programjának 5.1.1 fejezetét: a tankönyv közkinccs, amellyel kapcsolatban nincs helye profitérdeknek, ezért állami tulajdonba vesszük a Nemzeti Tankönyvkiadót. A Jobbik tehát ugyanazt fogalmazta meg *(Kunhalmi Ágnes: Önök a Jobbik programját csinálják meg!)*, amit most kritizál, hogy szükség van a tankönyvrendszerben is visszaállítani azt, amit a gyurcsányi privatizáció előtt Magyarországon gyakorlatként tapasztaltunk, amikor az állam részt vett a tankönyvkiadásban, és más országokban is ez nagyon jól működik, nagyon jó gyakorlat. Egész egyszerűen az a privatizációs hullám, ami a Gyurcsány-kormány idejében valósult meg Magyarországon, az ilyesfajta, a közös-

ség jövője szempontjából fontos, akár tankönyvkiadó vállalatokat is dobra vert, ahelyett, hogy a nemzet érdekében állami tulajdonban a lehető legjobb minőségű tankönyveket tudott volna előállítani. *(Dúró Dóra: Túltoltátok a biciklit!)*

És amikor most támadják önök is vagy támadják liberális vagy baloldali, MSZP-s oldalról ezt a mostani tankönyvrendszert, akkor ne feledjük el, hogy ennek mi a kockázata. Például, ha csak a tavalyi évet nézem, a magyar családok zsebéből önök 15 milliárd forintot húznának ki, hiszen 15 milliárd forinttal fizetett kevesebbet az állam és a családok akkor, amikor már nem a piaci profitot szolgálta a tankönyvpiac, amikor nem piaci profitra állították elő a könyveket. *(Kunhalmi Ágnes: Nem tudnak olvasni!)*

(14.40)

A megfélemlítéssel kapcsolatos vádjait hadd utasítsam vissza teljes mértékben, képviselő asszony. Amikor az első ilyesfajta vádak elhangzottak, egyébként azok is név nélkül és az utána levők is név nélkül *(Dúró Dóra: Tudok nevet is!)*, különböző helyi szervezetek alelnökeire vagy titkáira hivatkozva, akkor abban a pillanatban a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ is kiadott egy közleményt, hogy semmi ilyet nem tűr el és nem tart elfogadhatónak. *(Dúró Dóra: És történt valami?)* Nyilvánvalóan minden tárgyaláson ezt mi magunk is megerősítettük. Amúgy is ez egy nyilvános lista, és azt mondták, hogy aki kikerül, akit így megfenyegetnek, fél ezt elmondani, de itt nyilvános internetre felkerült névsorról van szó, ő maga hozza nyilvánosságra a nevét, éppen ezért nem értem, hogy miért nem tudják ezeket a vádak nyilvánosság előtt megfogalmazni azok, akik maguk teszik fel a saját nevüket az internetre egy petíció mellé. Ezt ma Magyarországon mindenki szabadon megteheti.

Szombaton is mindenki biztonságban demonstrálhatott, nem kellett semmitől sem tartania. Visszaemlékezhetünk szűk tíz évvel ezelőtre, 2006. október 23-ára, amikor nem volt ez az alkotmányos alapjog ennyire garantált Magyarországon, amikor nem gondolhatta valaki úgy, hogy ha kimegy és békésen megemlékezik vagy békésen demonstrál, akkor utána annak nem könnygáz vagy kardlapozás lesz a vége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP tagja: „Bicikli és esernyő közösen az oktatásért” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Bicikli és esernyők lettek a jelképei az oktatás ügyének. A bicikli azt jelképezi, hogy a kormány egyedül maradt, amikor azt gondolja, hogy csak apróbb hibák vannak az oktatásban, de az irány alapvetően jó. Ellentétben azzal, amit az

illetékes miniszter mondott, a biciklit nem túltolták, hanem a lehető legrosszabb irányban, kormány és fék nélkül billeg a szakadék szélén. Az esernyők pedig azt jelzik, hogy a kormány kudarcra az oktatás minden érintettjét közös fellépésre készítette, ezt láthattuk szombaton a zuhogó esőben a Kossuth téren.

Sajnos azonban a kormány, úgy tűnik, még most sincs tisztában a helyzet komolyságával, még most sem látja be, hogy egyedül maradt a tanárokkal, diákokkal és szülőkkel, vagyis mindazokkal szemben, akik számára az oktatás nem egy központi hivatal tervutasításos világát, hanem a nevelést, oktatást, tanulást és a jövőt jelenti. Megdöbbenő, Orbán Viktor valóban azt mondta a Fidesz lillafüredi frakcióülésén, hogy a KLIK-hez csak a 2018-as választás után lehet hozzányúltni.

Ez azt bizonyítja, hogy a kormány továbbra sem az oktatással foglalkozik, nem megoldani akarja a saját maga által okozott problémát, csak halogatni és láthatatlanná tenni. Egy ilyen bürokratikus monstrumot, mint a KLIK, nyilván nem lehet egyik pillanatról a másikra megszüntetni, de még két évet adni ennek a csódtömegnek, ez nem válasz a tanároknak, nem válasz a diákoknak és a szüleiknek sem. Higgyék végre el, hogy rossz, teljességgel elhibázott az irány. Erre nem válasz, ha csak mennek tovább előre, az sem válasz, ha megtorpannak. Erre csak egyetlen válasz képzelhető el: ha a magyar oktatás ügye új irányt vesz. A korábbi, szélsőségesen liberalizált rendszerből átestek a ló túloldalára. A közéletet kellene megtalálni.

Tisztelt Országgyűlés! Fájdalomcsillapítás, tüneti kezelés helyett az önöknek bizonyára kellemetlen, de az oktatás szereplői által már régóta várt, régóta követelt lépésekre van szükség. Az első ilyen lépés szerintünk az, hogy a tanárokat érő fenyegetések helyett érdemi tárgyalásokat kezdenek. Fenyegetni a tanárokat gyáva és felháborító dolog. Az LMP azért indított jogsegélyszolgálatot, hogy mindenki védelmet kapjon, aki el akarja mondani a véleményét. Ha a kormány valóban tárgyalni akarna, akkor meg sem próbálná lejártni a tanárokat, akkor eszébe sem jutna azzal vádaskodni, hogy ki áll a tanárok mögött, mert világos, hogy kik: a diákok, szüleik és azok a helyi közösségek, amelyeket az esetlen centralizáció fosztott meg az iskoláiktól.

A kormány által összehívott, az érintetteket mellőző kerekasztal helyett vissza kell állítani a közoktatás-politikai tanácsot, itt valóban az oktatás összes szereplője részt vehet az oktatáspolitikai alakításában, mindenki hallathatja a hangját. A cél nem pusztán a válság enyhítése, hanem az oktatási rendszer normális működése. Am ezek csak a rövid távú azonnali, de elengedhetetlenül szükséges lépések. Ezt követően el kell indulni az új irányba. Tíz év alatt önök is és az előző kormányzatok 30 százalékkal, közel harmadával csökkentették az oktatás forrásait GDP-arányosan, a 2003-as 5,7 százalékról 2013-ra 3,9 százalékra csökkent. Ezt vissza kell pótolni, és

akkor is még csak a rajtköre léptünk fel, mások már sokkal előrébb vannak ennél.

Vissza kell adni az oktatás szereplőinek a beleszólást az oktatásba. Nem lehet a Szalay utcából egy kézből irányítani a rendszert. Amelyik önkormányzat pedig kéri és megfelelő állami forrással képes fenntartani és működtetni, az kaphassa vissza az iskoláit. Az igazgatókat a helyi közösség választhassa meg, és az igazgatók kapják vissza a munkáltatói jogukat. A pedagógusoknak szabadabb kezet kell adni a tankönyvek és tanítási módszerek megválasztásában. Minden osztály, minden gyerek más és más, nem kockákat nevelünk. Korrigálni kell az életpályamodellt, csökkenteni kell a pedagógusok terheit. Át kell szabni az alaptantervet. A XXI. századi tudás nem arról szól, hogy tölcserrel töltjük a diákok fejébe a lexikális tudást. Az ott van ma már mindenkinek a zsebében, interneten, mobiltelefonon akár. Arra kell megtanítani a diákokat, hogyan használják a bárholonnan megszerezhető információt, hogyan rakják össze a részleteket egy nagy képpé, és vissza kell állítani a 18 éves korig tartó tankötelezettséget, mert nem akarjuk, hogy 16 éves kamaszok tízezrei közmunkásként dolgozzanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, köszönjék meg önök is a tüntető tanároknak, diákoknak és szüleiknek a figyelmeztetést. Ők azért álltak ki, hogy a tudás legyen a jövő Magyarországnak alapja, hogy a jobbra törekvés, a kreativitás és az elhivatottság álljon az oktatás központjában. Kérem, hogy álljanak önök is az oktatás ügye mellé! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP, szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bencéé a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mit tart ön kudarcnak, tisztelt képviselő úr? Ha megnézi akár csak az oktatásra fordított összegeket is évről évre a költségvetésben, ha megnézi, hogy mennyit költünk a pedagógusok bérére 2013-tól kezdve, folyamatosan évről évre emelkedő összegeket kap. 2013-ban 32 milliárd forinttal költöttünk többet pedagógusokra, pedagógusok illetményére, mint az azt megelőző évben. A következő évben volt a legnagyobb, 2014-ben, hiszen akkor 120 milliárd forinttal nőtt az az összeg, amit az oktatásra, a pedagógusok bérére fordítottunk. Az azt követő évben 38 milliárd, az idei évben pedig 34 milliárd az a pluszösszeg, amit a pedagógus-életpálya kapcsán a pedagógusok bérének fedezetére költünk pluszban a megelőző évihez képest. Ez az első öt évünkben közel 200 milliárd forint volt, és ehhez jön az idei esztendőben az a 34 milliárd forint, amit pluszként tudunk minden pedagógusnak kínálni.

Ezt nevezi ön kudarcnak? Ezt nevezi ön téves pályának? Hogy a kormányzat a pedagógusoknál indította el először az életpályák rendszerét? És ezt a na-

gyobb elvárt teljesítményt valóban egy nagyobb összeggel, egy nagyobb fizetéssel honorálta, amit a pedagógusok, azt hiszem, mindnyájan örömmel vettek.

Vagy azt tartja ön, képviselő úr, kudarcnak, hogy tavaly szeptember 1-jén az első három évfolyamban kapott mindenki ingyenesen tankönyvet? Jövő tanév szeptember 1-jétől, 2016-tól pedig az egész alsó tagozat most már ingyenesen jut tankönyvhöz? Mert azt mondtuk, hogy a tudáshoz való jutás egy családban nem lehet anyagi probléma, nem lehet, hogy valaki a családban ezt nehezen tudja kigazdálkodni, ezért lényegében a családtámogatás részévé tettük az ingyenes tankönyveket, mint ahogy a családtámogatás részévé tettük a kibővített közétkeztetés rendszerét. Ön is tudja, hogy a legkisebb gyermekek közül 318 ezernek ez ingyenesen jár, de a nagyobbak között is további 250 ezer, aki ingyenesen és feleannyi körülbelül, aki kedvezményesen jut napközben egészséges ételhez többször is. Ez is nagyon fontos eredmény, amit ön nem nevezhet kudarcnak.

De hogy milyen a vélemény a pedagógus-életpályáról, tisztelt képviselő úr? Ezelőtt öt évvel 980-an jelentkeztek pedagógusnak. Most a legutóbbi felvételi időszakban 1480-an. Másfélszer annyian jelentkeznek most pedagógusnak, mint öt évvel ezelőtt. Mert most már ennek a pályának sokkal nagyobb a vonzóképesége, sokkal nagyobb a presztízse - nem mi mondjuk, hanem a felvételizők mondják. Emlékszünk a rémisztő hírekre, amikor azt mondták, hogy évente egy-két fizikatanárt képezünk csak Magyarországon. Ehhez képest most akár a pedagógus-életpályával, akár a Klebelsberg-ösztöndíjjal sikerült másfélszeresére növelni öt év alatt a pedagóguspályára jelentkezők számát, ami pontosan azt cáfolja, amit ön mond, tisztelt képviselő úr. Ha ez egy kudarcos terület lenne, nem nőnének a fizetések, nem lehetne ingyenesen jutni tankönyvhöz és étkezéshez, nem nőne másfélszeresére azoknak a száma, akik pedagógusok szeretnének lenni. Választhatnának mást, mehetnének ilyen-olyan-amolyan szakra, de nem azt választják, hanem azt látják, hogy igenis van perspektíva a tanításban, van perspektíva a pedagógus-jövőképben, és másfélszer annyian mennek el 18 évesen pedagógusnak, mint mentek öt évvel ezelőtt.

(14.50)

Ha ön jónak tartja, tisztelt képviselő úr, a tíz évvel ezelőtti állapotokat, akkor szerintem nagyon téved. Mind anyagi értelemben, mind pedig tartalmi értelemben igencsak nagy probléma volt a köznevelés rendszerében. Szerintem ezt az LMP akkor maga is elismerte. Éppen ezért volt szükség egy komplex változtatásra. Azért nyúltunk hozzá alapvetően az egész köznevelési rendszerhez, hogy ne profitot generáljon, ne alulfinanszírozott legyen, hanem igyekezzünk a méltó működés feltételeit megteremteni mindenkinek, aki a köznevelésben dolgozik.

S azt hiszem, az is nagyon fontos, hogy pár héttel ezelőtt összehívtuk a köznevelési kerekasztalt minden érdemi résztvevővel, minden oldallal, aki a köznevelésben részt vesz, hiszen az nem egyszerűen egy minisztérium és egy, két vagy három szakszervezetnek az ügye, hogy mi lesz a köznevelés rendszerében. Ez ennél sokkal szélesebb körű! Ezért hívtuk be a szülők szervezeteit, ezért hívtuk be a diákok szervezeteit.

S nagyon fontos visszajelzést is kapni, hogy akik kikerülnek, azok mennyire állják meg a helyüket azzal a tudással, amit megszereznek. Mert sokan azt mondják, nemcsak az rémisztő szám, ami 2010-ben igaz volt, hogy képzettség vagy szakképzettség nélkül 23 százalék hagyta el a köznevelés rendszerét, hanem az a gond, hogy ezek jó része alapvető készségekkel - írással, olvasással, számolással - nem volt tisztában, és ezt nem én mondom, hanem a munkáltatók képviselői mondták a köznevelési kerekasztalon, akik ott voltak. Mert ők tudnak visszajelzést adni, hogy milyen eredmény az, amit produkál a köznevelési rendszer. És ugyanígy fontos, ott vannak az akadémiai, a Tudományos Akadémia és a Művészeti Akadémia Oktatási Bizottsága; ezért fontos, hogy behívtuk az OECD szakértőit, hogy hasonlítsák össze, más országokhoz képest mekkora Magyarországon a leterheltség, milyen mértékű a tanárok szabadsága, és hogy működik a köznevelésünk rendszere. Ez nyit lehetőséget arra, hogy józanul, higgadtan tudjunk beszélni a köznevelés helyzetéről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalást Tukacs István MSZP-s képviselő mondja el „Szavakkal nem lehet tüzet oltani” címmel. Képviselő úr a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Ha hinni lehet a híreknek, akkor Ónodi-Szűcs államtitkár úr, aki az egészségügy ügyeivel van megbízva, a Fidesz lillafüredi frakcióülésén tájékoztatta a Fidesz-frakciót a terveiről. Ez egy kényelmes állapot. Államtitkár úrnak azért, mert a baráti tűzben nem kell kényelmetlen kérdésekre válaszolnia, a Fidesz-frakciónak meg azért, mert megkapja az illúzióját, hogy legalábbis nincs akkora baj, mint amit a szakma beszél az egészségügyről. Ha azonban államtitkár úr az egészségügy szereplőivel is beszélgetne, akkor megtapasztalná, hogy közöttük szokatlanul nagy az egyetértés most már a bajok orvoslását illetően. De erről majd egy kicsit később. Ugyanis államtitkár úr beszél hírekről, sőt néha maga gyárt híreket.

Azt halljuk, hogy az ÁNTSZ titkos jelentésében az szerepel, hogy a kórházak kétharmada nem felel meg az ellátási feltételeknek. Államtitkár úr erre azt mondta, hogy egyrészt régen rossz a feltételeknek, másrészt pedig azt kérdezte, hogy az orvosok miért asszisztálnak ehhez a helyzethez. Hát, gondolom, tisztelt államtitkár úr, azért, mert esküt tettek, és ezt a gyógyításra tették.

Azt halljuk, hogy az Országos Mentőszolgálat vezetője arról értekezik, hogy nem lehet garantálni a 15 perces kivonulási időt, sőt, nem is kell. Hát, ez nem lepne meg annyira, ha Rétvári államtitkár úrral novemberben éppen nem erről beszélgettünk volna, és nem arról akart volna meggyőzni engem, hogy a 15 perc számunkra bizony fontos.

Azt halljuk, hogy a fizetések számfejtése hatalmas problémát okoz a jelenlegi kormányzati szervezeteknek; nem tudnak jól fizetést számfejtteni. Aki többet kap, az talán még egy kicsit örül is; de aki nem kap többet, hanem jóval kevesebbet, az vajon mit mond a családjának?

Azt halljuk, hogy a háziorvosi finanszírozás ügyében Rétvári államtitkár úr jócskán belefűjt a nullás lisztbe, mert olyasmiről beszélt, amit a kormány meg nem akar. Azt gondolom, hogy ez is csak egy kommunikációs zavar volt, de mindenképpen jelzi, hogy milyen stádiumban van a beszéd szempontjából a kormányzat.

Azt halljuk, hogy államtitkár úr kancellárt akar a kórházak élére. Akkor most ki szervezi a betegutakat és az ellátást? Az OEP? Az állami egészségügyi és ellátó szolgálat? Vagy a kancellár?

Azt halljuk, hogy bérfejlesztés lesz, miközben államtitkár úr elfelejti elmondani, amikor a sajtónak nyilatkozik, hogy ez nem bérfejlesztés, hanem egy eddigi jogos igény kifizetésének a megkezdése, ami a túlmunkadíjakért jár.

És persze azt is halljuk, hogy azok a szakorvosok, akik reménykedtek a kormány ígéretében - amelyet egyébként még decemberben is megismételt, hogy 270 ezres nettó minimálbért fognak kapni -, azok rácsodálkoztak a fizetési papírjukra, önök pedig egy egyszerű mondattal intézik el ezt manapság: nem mondtunk mi ilyet. Államtitkár úr, mondtak! Mondtak! Vagy nem bontották ki az igazság minden részletét, vagy az a helyzet, amit egy orvos kolléga megfogalmazott a nyilvánosság előtt, hogy egész egyszerűen a pofánkba hazudtak.

Azt halljuk, hogy képzett szakápolókkal kell orvosokat helyettesíteni. A népnyelv ezt rögtön továbbfejlesztette, mert az aranykalászos gazdatanfolyam mintájára aranyzikés orvosképzéseket vizionál, vagy arról elmélkedik, hogy vakbélműtétekre lesz-e vajon OKJ-s képzés. Államtitkár Úr! Nem az a baj, hogy önök le akarnak venni terheket az orvosok válláról, hanem az a baj, hogy ezek az orvosok nincsenek itt. Elmentek. Itthon kellene őket tartani!

Azt már nem is mondom, hogy a krónikus belosztályok, az úgynevezett elfekvők megszüntetése azzal a cinikus érveléssel kerül nyilvánosságra, hogy ezek nem gyógyítómunkát szolgálnak. Államtitkár úr, elgondolkodtak már azon, hogy ezek az emberek egyszerre öregek és betegek? És orvos kell nekik ahhoz, hogy megkönnyítsük azt a nagyon kevés hátralévő időt, amit még megélhetnek?

Az, hogy Egerben a Markhot Ferenc Kórházban hol meleg víz nincs, hol hideg víz, hol meg egyik sem,

már egyfajta hab a tortán, jelzése az egészségügyi állapotoknak.

Államtitkár Úr! A nagy egyetértés a szakmában a következők körül bontakozott ki: fizetésemelés kell, pénz kell az egészségügyben, 400-600 milliárd. Nem mi mondjuk, ha nekünk nem akarnak hinni, ha a miniszterelnök úr nekünk ezt nem akarja elhinni, higgye el a szakmának! Higgye el mindazoknak, akik az egészségügy szereplői! Nem megy tovább! Ha nem kapnak tisztességes fizetésemelést, nem érzik magukat megbecsültnak, és nem hívhatók harcba egy jó egészségügyi rendszerért ezek az emberek. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kicsit fura a több bért, illetőleg a több pénzt felszólítást hallgatni a Magyar Szocialista Párt képviselői soraiból. Önök több pénzt a betegektől kértek volna, mert vizitdíjat követeltek, de az orvosoknak nem adtak volna több pénzt, hiszen elvettek egyhavi bért azoktól a közalkalmazottaktól is, akik az egészségügyben dolgoztak. Ön tehát most nagyon hangosan követel több pénzt, csak hogy a kormányzásuk ideje alatt ennek pont az ellenkezőjét hajtották végre, ami pénzük pedig volt, azt inkább kórházi széfekre fordították.

Az a forráskivonás, ami abban az időszakban történt, szinte megegyezik azzal, amit most mond, amit összegként említett. Lehet, hogy a lelkiismeretfurdalásának a része az, hogy azt a pénzt hiányolja az egészségügyből, amit a szocialista kormányok nyolc év alatt valóban kivontak. Amit a Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt években a lehetőségeihez, a gazdaság teljesítményéhez mérten igyekezett részben megadni, az egy kezdeti lépés volt mind az orvosok, mind az ápolók esetében. Ennek vannak bizonyos részei, amelyek 2012-13-ban valósultak meg, vannak olyan részei, amelyek 2015-ben kezdődtek és az idén folytatódnak, vagy megemelve folytatódnak, mint a háziorvosok esetében. Ezek azok a programok, amelyek valamelyest enyhítenek azon a nagyon nehéz helyzeten, azon a csődközeli állapoton, ami 2010-ben volt. Vagy ha már Egerről, Heves megyéről beszélünk, akkor a HospInvest problémáját hadd ne hozsam ide, amikor azokat a kórházakat önök tényleg a működőképesség határain túlra vitték.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-kormány elsősorban vidéken tudott 500 milliárd forint értékben fejlesztéseket végrehajtani az egészségügyben. Lát-szódik is, hogy a vidéki kórházak iránt egyre nagyobb az érdeklődés; tudja, bizonyos kft.-k szívesen üzemeltetnének most már egy-két részleget vidéki kórházakban, mert végre sikerült olyan minőségű gépekkel felszerelni, olyan állapotot létrehozni sok-sok vidéki kórházban teljességében vagy egyes részeiben, amelyek már tényleg jó és vállalható színvonalak

mindnyájunk számára. Ez az orvosoknak is méltó munkakörnyezetet garantál, hiszen a fizetés és az előmenetel mellett az is fontos szempont, hogy méltó munkakörnyezetben méltó eszközöket használjanak. 104 milliárd forint volt az, amit tavaly júliusban még egy 40 milliárd forintos CT-MRI röntgenpályázattal meg is toldottunk, hogy ez is szolgálja a betegellátás biztonságát.

Az alapellátás a kormány számára az első évektől kezdve fontos, ezért biztosítottunk plusz 10 milliárd forintot, és az idén újabb 10 milliárd forintot biztosítottunk. Ez házi-orvosonként, praxisonként havonta 130 ezer forintot jelent, amelynek a tavalyi évben a teljes összegét szabadon használhatták fel az orvosok. Az újabb 10 milliárd forint esetében elsősorban arra igyekszünk törekedni, hogy ez segítse őket az ott dolgozó asszisztensek bérének a fedezetében is.

(15.00)

2012-13-ban volt egy kétéves időszak, amikor összességében 27 százalékkal nőtt átlagosan az egészségügyben dolgozók bére. Tudjuk, hogy ennél magasabb bért is megérdemelnének, ugyanakkor, azt hiszem, büszkék lehetünk arra, hogy sikerült a gazdaság növekvő teljesítményéből garantálni ennek fedezetét. Nem hitelből, nem kölcsönből, nem az IMF pénzből, nem a Világbank pénzből, hanem az itt, Magyarországon megtermelt pénzből tudtuk ezt az első béremelési fázist megtenni.

Ezt követte a tavalyi év második felében az, amit idén már egész évben 12,8 milliárd forint értékben tudunk folytatni, hogy amennyivel ott az alpbért tudtuk emelni, most a különböző pótlékok: műszakpótlék, túlmunkapótlék díját is ugyanolyan mértékben tudtuk emelni, mint az alpbér esetében 2012-13-ban. Ez a mozgó bérek, befagyasztott mozgó bérek felengedését jelenti. Ez azoknak jelent leginkább pluszjövedelmet, mondjuk, 18 ezer orvosnak és több mint 40 ezer ápolónak, akik a betegágy mellett dolgoznak, akár több műszakban, hiszen ők azok, akik ezekből a pótlékokból leginkább tudnak részesülni. Bízunk benne, hogy a mozgó-bér-elemek alpbérhez történő igazításával az elmúlt hónapokban a szakdolgozók is láthatták azt az 5-15 ezer forintot, amit az elmúlt év második felében megkaptak, idén pedig a költségvetési törvény egész évben garantálja, vagy az orvosok azt a 20-25 ezer forintot, ami ebből a 12,8 milliárd forintból származik.

Szintén, azt hiszem, fontos elem volt az orvosok külföldre vándorlásának megállítása, lelassítása, megakadályozása kapcsán, hogy elindítottuk a rezidenstámogatási programot. Hiszen egy fiatal orvos az, aki kikerülve az egyetemről, a leginkább mobil, ő az, aki leginkább tudna külföldön munkát vállalni adott esetben. Akik kikerültek már a rezidensprogramból, azok a fiatal szakorvosok, illetve az első szakvizsgájukat '15. szeptember 1-jét követően szereztek meg, nekik tudunk garantálni 151 ezer forintot.

tos pluszjuttatást, ha itt, Magyarországon dolgoznak tovább. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a változatosság kedvéért Rétvári Bence képviselő úrnak adom meg a szót, aki a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjeként fogja napirend előtti hozzászólását elmondani: „Világméretű problémák, világra szóló találkozó” címmel. *(Dr. Rétvári Bence a képviselői helyére megy.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ (KDNP): Köszönöm szépen a türelmet. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindenki számára, akár hívő, akár nem hívő, akár katolikus, akár ortodox hívő, akár protestáns, az elmúlt hét egyik legnagyobb eseménye volt a keleti és nyugati egyház fejének, Ferenc pápának és Kirill pátriárkának, Moszkva és Oroszország pátriárkájának találkozója, hiszen egy olyan esemény, egy olyan egyháztörténeti pillanat volt, amire a hívők, katolikus és ortodox oldalon bizonyára régebb óta vártak. Jelezte azt a közeledést, ami hívő és hívő ember közötti távolságot csökkenti, hiszen az ő esetükben az Isten felé nyitottság sokkal fontosabb, mint azok a dogmatikai, hitbéli vagy egyházkezelési elemek, amelyek elválasztják őket. Azt hiszem, mindenki számára ez a fajta egység példamutató értékű lehet.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugyanakkor nemcsak az egyház ügyeivel foglalkoztak az egyházi vezetők, hanem ugyanúgy fontosnak tartották, hogy 30 pontban egy közös nyilatkozatban rögzítsék azt, hogy mi az, amit ők ökumenikus alapon, a keleti és nyugati kereszténység vezetőiként fontos feladatnak tartanak az egész világban, túl a katolikus-ortodox közeledésen. Az egyik első pont pontosan a keresztény Európa értékeinek megvédése volt. Ma már sok helyen, főleg Brüsszelben akár ezt a szókapcsolatot kimondani, hogy keresztény Európa, már húzódozást vált ki, sokan avítnak tartják. Pedig hát Európában mindazok az értékek, amelyeket jogállamiságként feltételezünk, emberi méltóságként feltételezünk, egyenlőségként, jogi egyenlőségként feltételezünk, tiszteletként feltételezünk, azok mind-mind keresztény gyökerűek, akár beszélhetünk férfi és nő egyenlőségéről vagy a másik ember méltóságának tiszteletéről.

Nagyon fontos, hogy az egyházi vezetők ráirányították a figyelmet arra a keresztényüldözésre, ami elsősorban Ázsiában vagy Afrikában zajlik. Sajnos kevesen tudják - és sajnos itt ilyen számokkal kell foglalkoznunk -, hogy milyen sokan szenvednek üldözést a vallásuk, vallási hovatartozásuk miatt, és azt még kevesebben tudják, hogy a világon öt, a vallása miatt üldözött emberből négy keresztény. Öt olyan emberből, akít meggyilkolnak a világban a hite

miatt, négy keresztény. És ha kiszámoljuk, azt látjuk, hogy sajnos 5-10 percenként van egy áldozata ennek a keresztényüldözésnek világszerte. Itt akár latin, akár ortodox keresztény, azt hiszem, nincs különbség a fenyegetettségben.

A vallásszabadság fontossága szintén lényeges, hiszen a szekularizált világban a világnézeti semlegesség képét sokan úgy gondolják, mintha az egy államilag feljogosított vallásellenességet jelentene. Nem, ez vallási türelmet jelent, hogy mindenki számára biztosítani kell a vallásgyakorlás lehetőségét és annak kifejezésének a lehetőségét is.

Fontos elem volt az életvédelem. Most, amikor sokszor akár üzlet tárgyává is válhat az emberek élete, fontos, hogy a természetes fogantatástól a természetes halálig mindenki számára a méltó életet garantálni kell. Az egyházi vezetők a család fontosságát is megerősítették. Azt hiszem, hogy e Ház falai között az elmúlt öt évben a családokat megerősítő döntésekről nagyon sokszor szóltunk. A természetes házasság definícióját is ismételten fontosnak tartották; és az elvilágiasodást nagyon veszélyes útnak tartják a világ előtt.

Szintén nagyon fontos, szomszéd országot érintő lépés volt a két egyházi vezető részéről, hogy az ukrainai konfliktus közepette együttműködésre szólították fel az ukrainai ortodox és görög katolikus egyházakat, és biztosították őket a közeledés iránti támogatásukról. Talán sokan, sok világpolitikai erő, világpolitikai tényező megpróbálja ezt a látszólagos vallási ellentétet fölhasználni geopolitikai céljai megvalósításához. A két egyházi vezető egyértelművé tette, nem lehet vallási különbségeket a politika játékszerévé tenni és kihasználni egy ország vallási többszínűségét arra, hogy belső feszültségeket gerjesszenek vagy pedig így próbáljanak hatalmat szerezni.

Ami rendkívül fontos Magyarország számára is itt, Európában, a szélsőséges iszlamista terrorizmus elleni fellépés. Amit látunk, amit keresztény testvéreinkkel szemben elkövetnek egyes arab, muzulmán országokban iszlamista szélsőségesek, az egy egész világméretű problémát jelent: a terrorizmus terjedését. Hiszen amit ott a keresztények kapnak, nagyon féltő, hogy egy fokozódó biztonsági kockázatot jelent Európában is. Szeptember 11. után, az Egyesült Államokban az ottani terrortámadás után a maguk hazafias törvényét elfogadták és megpróbálták új módszerekkel védeni az emberek biztonságát. A párizsi, londoni vagy madridi merénylet után, amikor látjuk, hogy az életmód került veszélybe Európában, nálunk sem határozhatja meg a mindennapokat a félelem érzése. Ezért fontos, hogy Magyarországon is újszerű, akár alkotmányba is épített garanciái legyenek a biztonságunknak, és itt nem lehet akadály a korábbi adatvédelmi vagy a hadseregrel vonatkozó szabályok kérdése. Bízunk benne, hogy ezt a magyar parlament ellenzéki pártjai is föl fogják ismerni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat, a kormány nevében Mikola István államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Parlament! Minden elhangzott a kérdésben, igazából sok mindent hozzátenni nem tudok, hiszen a sajtóinformációk és néhány kiszivárgott bizalmas híradás ezeket a Rétvári Bence képviselő úr által elmondottakat erősítik meg. Én szeretnék inkább néhány dolgot kiemelni, ami valóban világtörténelmi jelentőséget ad ennek a találkozásnak. Mert Ferenc pápa és Kirill, egész Oroszország pátriárkájának múlt pénteken történt találkozása valóban világpolitikai jelentőségű. Nem is beszélve arról, hogy az ökumené szellemének, annak továbbterjedésének nagyon nagy lendületet ad.

A találkozó mindössze egy nyitány, de világpolitikai értékű nyitány. Kíváncsiak vagyunk majd a következményekre. Nem szabad elfelejteni, hogy a találkozó előkészítése húsz év óta zajlik, és ebben az előkészítésben Magyarországnak is szerepe volt, hiszen 1996. szeptember 6-7-én a Pannonhalmi Apátság lett volna II. János Pál pápa és II. Alekszij pátriárka nagy találkozásának a színhelye. Hogy ez miért nem valósult meg, annak részletes okairól nem szeretnék most szólni, mindenesetre az előkészítésben Magyarországnak és az előbb még itt ült parlamenti képviselőknek is szerepe volt.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a találkozó fő gondolata az európai kontinens keresztény gyökereihez való visszatérés volt. Ebben látja a két egyházi vezető, a milliárdos egyházak képviselői a találkozás igazi jelentőségét, az erre történt figyelemfelhívásban.

(15.10)

Fontosnak tartják az emberi élet védelmét, a család és a közösségek fontosságát. Az ember felelőségéről is beszéltek, hangsúlyozva azt a felelőséget, amelyről az ember mint az élővilág egyetlen ilyen szereplője, az önmaga személyében, az élővilágban megjelenő, tehát önmagáért felelőséget viselő ember felelősége szól, szerepe szól. Az ember felelős önmagáért, a másik emberért és a közösségeiért.

Világpolitikai szempontból az egyházfők a békére hívták fel a figyelmet - és ez már kicsit a külpolitikához is kapcsolódik -, Kelet-Ukrajnában - nevével nevezve ezeket a krízishelyzetben lévő térségeket -, a Közel-Keleten és különösen Szíriában. Fájdalmasan került említésre, hogy ezekben a krízistérségekben 2015-ben 4000 keresztényt öltek meg, az elmúlt évben pedig 7000-7200 keresztényt öltek meg a háborúk során, nem is beszélve a jazidikekről és más felekezetekekről, amelyek ugyancsak a krízishelyzetekben rettenetes körülmények között menekültek, illetve veszítették el életüket.

„Testvérek vagyunk. Mostantól minden egyszerűbb lesz.” - hangzott a találkozó végén a közös kijelentés. Reméljük, hogy valóban ez így lesz. Csak annyit, még egyszer hangsúlyozva, mindössze nyitány volt ez a találkozó, egymásra találás volt a két milliárdos világegyház vezetője részéről. Várjuk a további következményeket, amelyek a világbéke szempontjából, Európa szempontjából nyilván meghatározó tartalmakat is hordoznak. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Migrációs válság Európában” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Napjainkban kétségbevonhatatlan tény, hogy az Európát elárasztó migrációs hullám rendkívül komoly biztonsági, a terrorizmussal kapcsolatos fenyegettséget jelent, de sajnos nemcsak a nagy merényletekre kell ilyenkor gondolni, hanem arra, hogy a mindennapok biztonsága is ott, ahol a migrációs egy bizonyos méretnél jobban jelen van, ott bizony a mindennapok biztonsága is odavan. Ezzel kapcsolatban számos ország Európában úgy reagált, hogy mind a terrorfenyegettség, mind pedig a biztonság gyengülése okán különböző törvényjavaslatokat terjesztenek elő Belgiumtól Olaszországon át Dániáig, Szlovákiától Bulgáriáig. Különböző méretűek ezek a viták. Ezeknek a vitáknak a jellemzője az, hogy mindenhol felvetődnek az alapvető emberi jogokkal kapcsolatos vélemények, nevezetesen, hogy egy terrorfenyegettség miatt bekövetkező válsághelyzet kapcsán a kormány intézkedései adott esetben sérthetik bizonyos alapvető jogok érvényesülését. Ezért van az, hogy a legtöbb helyen törvényváltoztatással próbálják megteremteni a garanciális feltételeit annak, hogy a kormányok kellő felhatalmazással az emberek biztonságának érdekében tudjanak intézkedni.

Magyarország Kormánya is így fordult a magyar politikai közvélemény elé, a Honvédelmi Minisztérium vezetésével egy ötpárti egyeztetésen a magyar kormány előterjesztette azt az alaptörvény-változtatási elképzelését, amelyről összességében, ha megnézzük a különböző európai és az Egyesült Államok példáját, akkor azt mondjuk, hogy durván a középmezőnyben helyezkedik el. Belgiumban például olyan módosítást terjesztenek elő, amelyben a terrorveszély bevezetése kapcsán különleges helyzetben a parlamentnek semmilyen felhatalmazást nem kell adni a kormány felé, de hasonló megoldással többen is kísérleteznek, így például Dánia vagy Franciaország. És elmondható az, hogy teljesen természetes, hogy egy demokráciában a kormányok és a törvényhozók végig gondolják, hogy az alaptörvények érvényesülését és az emberek biztonságának a követelményét hogyan próbálják egyensúlyba hozni. Egy

biztos, a legtöbb helyen nagyon komoly viták után, de valamilyen megoldásra jutnak.

Belgium, Franciaország, Németország, Olaszország, Dánia, ezek azok az országok, amelyek ezeket a vitákat többé-kevésbé sikeresen lebonyolították, és megértették az ottani ellenzéki politikusok is, hogy egyrészt az emberek biztonsága rendkívül fontos érték, másrészt ha nem segítik azt, hogy a kormány az emberek biztonságát valamilyen módon garantálja, és nem rendelnek ehhez hozzá törvényi kereteket és garanciális elemeket, akkor mindenki rosszabbul jár, mert egyrészt a kormányok kényszerűségből, amikor bekövetkezik - isten ne adja! - egy vérfürdő, valami vészhelyzet, akkor kénytelenek intézkedni, mert egyébként ezt a politikai közvélemény meg az emberek is kikövetelik tőle, igaz viszont, hogy azon garanciális keretek nélkül, amit egyébként a különböző törvényhozások ezen viták kapcsán kidolgoztak.

Tehát a létező legrosszabb megoldás az, kedves parlament és kedves ellenzék, hogy ha látjuk, hogy van terrorfenyegetettség, ezt nem vitatja ma már senki - bár még tavaly nyáron is az MSZP néhány képviselője azt nyilatkozta, hogy migrációs válság nincs is, ez a Fidesznek egyfajta figyelemelterelő akciója, de ma már ezt talán a párizsi, a londoni, az egyéb merényletek kapcsán senki nem mondhatja felelősséggel -, pont az ellenzék által az a szempont, amit képviselnek, hogy a kereteket határozzuk meg és legyenek jelen a garanciális elemek, hogy ha itt, ezek mentén nem tudunk megegyezni valamilyen alkotmányos feltételrendszerben, akkor óhatatlanul is egyszerre sérül az emberek biztonságához való joga és a biztonságérzetük gyengül, ráadásul még a demokratikus jogok érvényesülésének az intézményrendszerre vagy feltételrendszerre is gyengül. (Dr. Bárándy Gergely: *Ma szavaztátok le!*) Ezért az a megoldás, amit a magyar ellenzék ennek kapcsán választott, a létező legrosszabb, mert ennél rosszabb helyzetet nem is lehet kialakítani.

Ezt ma már Európában szinte minden ország belátta. Nagyon reméljük, hogy a magyar ellenzék sem lesz akadálya annak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy a magyar emberek biztonságát itthon garantálni tudjuk. (Dr. Bárándy Gergely: *Akkor miért nem szavaztátok meg a Btk.-t? - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására Simicskó István honvédelmi miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, jelen korunk legnagyobb kihívása itt Európában a migráció, és ennek a népvándorlásnak a különböző biztonsági kockázatait megfelelő módon, a szükségesség és arányosság keretei között, de ugyanakkor rendkívül hatékonyan

kezelnünk kell. Nyilván mindannyian látjuk, különösen Párizs után, a terrorcselekményeket követően, hogy milyen veszélyek rejlenek a bevándorlásban, milyen veszélyeket hoz magával a migrációs folyamat. Ennek természetesen nemcsak terrorista típusú veszélyei vannak, hanem kulturális, sőt civilizációs veszélyei is, és azt is tudjuk, hogy az emberiség története a civilizációk története, hiszen értékek, normák, intézmények, különböző gondolkodásmódok összeütközésével is szembesülhetünk, ha ez a folyamat nem áll le, ha nem állítjuk meg. A civilizáció a legtágabb kulturális entitás, az emberek legmagasabb szintű kulturális csoportosulása. Huntington úgy fogalmaz, hogy a legnagyobb „mi”, melyen belül eltölt bennünket a kulturális otthonosság érzése.

De visszatérve a konkrét biztonsági kockázatokra, amivel szembesülnünk kellett, nyilván nekünk, magyaroknak is érdekünk fűződik ahhoz, amiről Schiffer képviselő úr beszélt, a világrendhez, hogy ez működjön, de mégiscsak a globális megközelítés mellett azonban törekednünk kell arra, hogy Magyarország védelmét, konkrétan a magyar emberek biztonságát szolgálhassuk minél hatékonyabban. Ez a célunk, hogy a magyar emberek biztonsága minél szélesebb körben garantálható legyen, és ezt a felelős hozzáállást szeretnénk az elkövetkező időszakban is felmutatni. Nyilván a biztonságunk ára van, a biztonság egy alapérték, amelyet garantálnunk kell, és a megfelelő, erre felkészített szervezetekkel kell mindezt megtennünk.

Óhatatlan, hogy ilyenkor az a kérdés fölmerül, hogy a biztonság garantálása során milyen szabadságjogok korlátozhatók, hiszen ez egy alapkérdés egy alkotmányos jogállamban. Az erről szóló értelmes vitákat lefolytattuk, én azt hiszem, hogy senki sem gondolhat arra, hogy mondjuk, a rendkívüli állapot kihirdetése során alkalmazható mintegy 30 szabadságjog korlátozása más esetben is indokolhatóvá tehető. Tehát mondjuk, aranybeszolgáltatási kötelezettséget nem kíván elrendelni a kormány értelemszerűen, ha terrortámadás éri az országot, vagy a katonai rögtönítélő bíróságot sem szeretné bevetni, hiszen nyilván ilyen intézkedésekre nincsen szükség, de a terrorveszély elhárításához igenis szükség van számos olyan intézkedés megtételére, amelyet szeretnénk az alkotmánymódosítással is elérni és lehetővé tenni.

(15.20)

Szükség van arra, hogy az erre felkészített szervezetek azonnal és gyorsan reagálni tudjanak, pontosan a magyar emberek biztonságának a garantálása érdekében. Mindannyian ismerjük azt, hogy a különleges jogrendi szabályozás milyen jogköröket tartalmaz. Tudjuk azt, hogy a ma hatályos alkotmányunkban a rendkívüli állapot mellett a szükségállapot, a veszélyhelyzet, a megelőző védelmi helyzet és a váratlan fegyveres betörés, a váratlan támadás külön-

leges esetei szerepelnek. Amit most szeretnénk elérni, az nem más, mint hogy terrortámadás esetén - valóban, ahogy a szlovákok megtették, ahogyan Franciaország, Belgium vagy Dánia megteszi - a szükséges intézkedéseket mi is megteheszük. Hiszen a kormánynak nem szabad megkötni a mozgásterét ilyen esetben, nem szabad megkötni a kezét, hanem igenis lehetővé kell tenni, hogy a rendőrség mellett a Magyar Honvédség különböző erői, az erre felkészített erői az ország biztonságát garantálhassák és felléphessenek a terroristákkal szemben.

Biztos vagyok benne, hogy amikor a magyar Országgyűlés annak idején megszavazta a szükséges módosításokat, amelyek a honvédség részvételét, segítő közreműködését jelentették akár a vörösiszapkatasztrófa elhárításában vagy az árvízi védekezés során, senki sem gondolt arra, hogy ha a kormány kihirdeti a veszélyhelyzetet, akkor itt valamifajta teljhatalmat szeretne a kormányzat kapni és valamifajta katonai diktatúrát szeretne bevezetni, hanem pont az a célja ennek a szabályozásnak is, hogy igen, lehetővé tegyék a magyar emberek biztonságának a garantálását. Ezt szeretnénk egy olyan új, egyértelmű jogszabályi környezettel megteremteni, amellyel a terrortámadások esetén is, a terrorveszély konkrét érzékelése esetén is a Magyar Honvédség erői segíthessék a rendőreink munkáját azért, hogy a magyar emberek, a magyar családok minél nagyobb biztonságban élhessenek az elkövetkező időszakban is.

Ez a célja, és nagyon szépen köszönöm frakcióvezető úrnak, hogy a témát felhozta ma az Országgyűlésben, hiszen valóban a mindennapok biztonságát kell szolgáljunk, és ehhez kérnénk majd a parlament jóváhagyását, támogató döntését.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Mielőtt továbbmennénk, arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, ellenőrizzék, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

Most pedig felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalásokat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Vágó Sebestyén, Jobbik; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Novák Előd, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Tóth Bertalan, MSZP; Lukács László György, Jobbik; Firtl Mátyás, KDNP; Selmeczi Gabriella, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik;

Novák Előd, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Emlékeztetem önöket, hogy a 199 országgyűlési képviselőből határidőben valamennyi képviselő és szószóló leadta saját, illetve hozzátartozóinak vagyonynyilatkozatát. A vagyonynyilatkozatok a képviselők és a szószólók esetében nyilvánosak, és az Országgyűlés honlapján megtekinthetők. Bejelentem, hogy az Országgyűlés valamennyi tagja és a szószólók gyakorolhatják jogait.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés **2016. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjével** kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus. Ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt. A munkarendet képviselőtársaim a honlapról már megismerhették. Mivel szavazás következik, ismételten arra kérem a most érkezett képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, ellenőrizzék, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselő úr már ehhez jelentkezett? *(Novák Előd bólint.)* Igen, köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési törvény 13. §-ának (7) bekezdése értelmében a vita tárgyát képező kérdés ismertetését követően képviselőcsoportonként egy képviselő, továbbá az elsőként szólásra jelentkező független képviselő legfeljebb háromperces hozzászólásra jogosult. Megkérdezem, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével valaki. *(Jelzésre:)* Igen, elsőként megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából, háromperces időtartamban.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Elfogadhatatlan a Jobbik számára az a kéthetes munkarend, amelynek keretében kéthetenként egyszer tömbösített szavazással egy fél óra alatt letudják a szavazásokat keddenként délelőtt, majd megkezdődik a hosszú hétvége a képviselők számára; talán a korábbiakhoz képest csak annyi különbséggel, hogy most már nem polgármesteri teendőikhez sietnek, hanem talán egyenesen Ibiza-ra. *(Zaj, felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* A Jobbik számára ez elfogadhatatlan; az, hogy kiüresítették a vitákat, és gyakorlatilag már a képviselők sem követik azokat a vitákat. *(Folyamatos zaj a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Miért is lennének jelen, ha megszüntették a parlamenti közvetítést ezeknek a vitáknak?

Sőt, legutóbbi ülésnapunk óta megszűnt a Parlament TV is, miután ellehetlenítették azt, ellehetlenítették a kiüresített vitákkal; és megszüntették tavaly az Országgyűlés üléseinek közvetítését a köztévében is, csak elvétve kapcsolnak oda élőben, inkább a híradóik összefoglalják a lényegét, azaz a Fidesz számára legkevésbé kellemetlen részeket.

(Folyamatos zaj és közbeszólások a kormánypártok soraiban.) Ugyan az M1 hírsatornává, jóHírTV-vé válása óta megnőtt, tavaly március 15-étől több műsoridő nyílt a politikának, de csak cenzúrázottan. Kövér László alatt idesüllyedt az Országgyűlés sokat emlegetett méltósága. Persze, korántsem egyedi gyakorlatról van szó, például a XI. kerületben is ebben a ciklusban szüntette meg az önkormányzati tévé a testületi üléseinek közvetítését, míg az évi 200 millió forintból fenntartott Újbuda újságban eddig sem jelenhetett meg a Fideszen kívül semmi más, még fizetett hirdetésként sem, csak a Fidesz. No meg Simicskó képviselő úr jobbról, Simicskó képviselő úr balról. (Derültség és közbeszólások a kormánypártok soraiból.) Nézzhetjük, csodálhatjuk képviselő úr vastag arcbőrét az önkormányzati lapban. (Zaj, derültség, közbeszólások és taps a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)

Nos, most, hogy a 2014-es önkormányzati választások óta az országgyűlési képviselőség a Jobbik követelése nyomán végre főállás lett, igen, a politikusi álláshalmazás legáltalánosabb formáinak megszüntetésével, így elvárható, hogy a hét második felében is bejárjanak a munkahelyükre a képviselők (Felzúdulás, közbekiáltások a Fidesz soraiból, köztük: Választókerület!), és ne üressék ki a vitákat, ne lehetetlenítsék el azt. (Zaj, közbekiáltások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.) Ezért a Jobbik nem támogatja a kéthetenkénti ülésezést, azt, hogy kéthetente lényegében csak egyszer jönnek be a képviselők, egyszer elfogadni mondjuk, hétfőn a napirendet, meg másnap délelőtt, még kedden délelőtt egy fél órányi tömbösített szavazásra, amikor már egyetlenegy percben sem lehet érdemi vitát folytatni és hozzászólni. (Folyamatos zaj.)

Nos, azt gondolom, az éjszakai viták nemcsak családellenesek, de ki is üresedtek az alacsony létszám miatt, amelynek hátterében pontosan a tévéközvetítések hiánya áll, viszont a csütörtöki és pénteki napközbeni ülésnapok esetében, ha ilyen lenne a második héten is, illetve minden pénteken, ahogy most egyetlenegy pénteken sincs, akkor többen követnék a napközbeni vitákat akár tévéen, akár az interneten keresztül. Dolgozni természetesen lehet éjszaka is, ezt nem ellenezük, de az esti, éjszakai ülések családellenesek, születések helyett inkább váláshoz vezetnek (Derültség.); no meg a parlamenti büfében történő alkoholizáláshoz (Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiban.), ahogy az a Jobbik frakcióját leszámítva minden más pártban megengedett - sajnos. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kormánypárti képviselőtársaimat is arra kérem, hogy biztosítsák a felszólalások elhangzásának zavartalanságát. Köszönöm szépen.

A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett képviselő asszony. Parancsoljon!

(15.30)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Az új ülésrenddel kapcsolatban anno két nagyon fontos kormányzati állítás volt. Az egyik állítás az volt, hogy az ellenzék ellenőrzési jogosítványai fennmaradnak, a másik pedig az volt, hogy közeledni tud a magyar parlament egy normális, kiszámítható működéshez. Ezt akkor mondták önök, amikor a Lehet Más a Politika benyújtotta a családbarát parlamentről szóló törvényjavaslatát. Önök ezt leszavazták, de azt állították, hogy ezzel az új ülésrenddel ezek a problémák mérseklődni fognak, meg fognak oldódni.

Szomorúan kell azt mondanom a Magyar Országgyűlésnek, hogy egyik állítás sem valósult meg. Bár LMP-s kezdeményezésre az interpellációk időtartama kétórás tudott maradni, mi azt látjuk, és az idő ezt igazolta, hogy az úgynevezett B heteken kormánypárti képviselőtársaink csekély érdeklődést tanúsítanak a parlament működése irányában. Ráadásul az is egy szomorú tapasztalat, hogy számos európai nemzeti parlamenttel szemben a Magyar Országgyűlés továbbra is teljesen kusza időrendben működik, valóban nem ritkák az éjszakai viták, és teljesen összevissza alakulnak a napok is. Én azt gondolom, hogy egy családbarát működés nemcsak a most aktuális képviselők érdeke, hanem ha elkötelezték vagyunk azért, hogy több nőt tudjunk bevonni a közéletbe, akkor egy olyan Országgyűlést kell tudnunk működtetni, amely egy normális munkarendhez hasonló munkarendet tud felmutatni.

Ráadásul anno is elég erőteljesen tiltakoztunk azért, hogy az állampolgárok jogosítványai is csökkentek azáltal, hogy nem tudják ellenőrizni a parlamentben zajló munkát, hiszen nincsenek olyan tévéközvetítések, amelyek folyamatosan tudnák mutatni azt, hogy a magyar parlamentben a magyar országgyűlési képviselők mit csinálnak. Ha a Lehet Más a Politika lenne a kormányon, akkor biztosíthatom önöket arról, hogy még a bizottságok is be lennének kamerázva, ott történnek ugyanis a legizgalmasabb dolgok, és azt gondoljuk, hogy az állampolgároknak, a magyar állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy lássák, hogy az általuk megszavazott vagy akár az összes képviselő mit csinál munkaidejében a magyar parlamentben.

Összességében tehát azt tudom önöknek mondani, hogy egyrészt a Lehet Más a Politika azt kéri, hogy tegyük teljesen átláthatóvá a parlament működését, azt kérjük, hogy legyen folyamatos, élő közvetítés a parlamenti munkáról és arról is, ami a bizottságokban zajlik. Talán ez motiválóan hatna néhány kormánypárti képviselőtársamra is a bizottsági munka kapcsán. Ráadásul heti szinten tartjuk fontosnak azt, hogy ülésezni tudjon a parlament olyan módon, hogy az ellenzék ellenőrzési jogosítványai maradéktalanul meg tudjanak valósulni. Azt kérjük a kormánytól, hogy vegyenek példát más nemzeti par-

lamentekről, és próbálják meg ezt az összevisszaságot és keszkeuszáságot, ami a magyar parlamentben zajlik, időrendben kiegyensúlyozni. Semmi akadálya nincsen annak, hogy a magyar parlament egy normális munkahelyhez hasonlóan tudjon működni. Azt gondolom, hogy ez nemcsak a nőknek, de a férfiaknak is érdeke, ráadásul jó például szolgálhat az ország más intézményei számára is. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Rubovszky György képviselő úr. Parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság előtt tárgyalta meg először az ez évi munkarendet a Ház, és amikor az elnök úr előterjesztette ezt a munkarendet, láttuk, hogy a tavalyi, megítélésünk szerint tökéletesen beolajozott, jól menő munkarendről van szó.

Ezzel szemben a Jobbik ottani képviselője arról biztosította a Házat, hogy ők nem fogják megszavazni, mindenki tudja az ő fenntartásukat ezzel a munkarenddel szemben. Én ma azzal jöttem ide, hogy hátha valaki a Jobbik részéről elmondja, hogy milyen fenntartásai vannak. Erre fölállt Novák Előd, és előadta, hogy nem közvetíti a televízió az Országgyűlés üléseit *(Novák Előd: Összefügg!)*, csupán azt felejtette el megmagyarázni, hogy ennek mi köze a munkarendhez. *(Novák Előd: Összefügg!)* Ugyanezt mondta Szél Bernadett is.

Arról szeretném a képviselő asszonyt megnyugtatni, hogy a házszabályban és az országgyűlési törvényben leírt valamennyi kisebbségi jog biztosítva van, megítélésem szerint van, ami túl is van biztosítva *(Novák Előd közbeszól.)*, az pedig nem jelent gondot, hogy a heti óránkénti interpelláció egy napon van a két hét alatt lefolytatva.

Én azt hiszem, hogy a tavalyi munkarend tavaly is tökéletesen bevált, most szinte ugyanezt terjeszti elő az elnök úr, úgyhogy én a frakcióm nevében azt mondhatom, hogy mi megszavazzuk, és kérjük az ellenzék támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselők különböző stílusban és vehemenciával, de nagyjából hasonló problémákat vetnek föl, és én is ezt kívánom megtenni. Azt gondolom, hogy amikor az összeférhetlenségi szabályokat meghatározta az Országgyűlés, és gyakorlatilag a képviselőknek megtiltott minden más munkakört, akkor az egyik hivatkozási alap az volt, hogy ez a munka teljes embert kíván. Nos, tisztelt

telt képviselőtársaim, nem tudom, mire alapozzák ezt, amikor gyakorlatilag a képviselők többsége kéthetente egy, esetleg két napot tölt itt a parlamentben, a maradék 12 napot valahol máshol tölti.

Tudom én, hogy a képviselői munkának nemcsak az Országgyűlésben eltöltött munka képezi a gerincét *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)*, de azért azt gondolom, az is túlzás, hogy egyes képviselők úgy értelmezik ezt, hogy elég egy napot itt tölteni, annak is nagyjából a felét, amikor a gombokat megnyomják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a munkarend, amit önök el kívánnak itt ma fogadni, erről szól. Nem tudom, hogy akkor miért kellett főállású képviselőket kreálni a mostani 199 képviselőből.

Ami a bizottsági hetet illeti: nos, örülök, hogy Rubovszky elnök úr szólalt föl az előzőekben, ugyanis számtalanszor kértük képviselők azt, hogy a bizottsági üléseket olyan napokra tűzzék ki és időzítsék, amikor azon részt tudunk venni, azaz nincsenek frakcióülések, illetve nem a plenáris ülés napján akarják ezt megtartani. Én még olyan bizottsági ülést alig láttam, amelyik az úgynevezett B héten került volna megtartásra, ugyanis kormánypárti képviselőtársaim nem hajlandóak följönni Budapestre, de még a budapestiek sem hajlandóak részt venni a bizottsági üléseken. Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, arról ne beszéljünk, hogy a B hét a bizottságok hete, ugyanis nemhogy a B hétre nem időzítenek bizottsági ülést, de még az A hét nem plenáris ülésnapjaira sem hajlandóak bizottsági üléseket kitűzni.

Ami pedig a közvetítést illeti: én is kitérnék erre. Az Országgyűlésnek az egyik legfontosabb tulajdonsága, hogy a viták a nyilvánosság előtt zajlanak. Ez a 20-21. században értelemszerűen nem a személyes jelenléte, hanem a televízió keresztüli közvetítettségét jelenti az Országgyűlésnek. Az Alkotmánybíróság nem egy határozatában mondta azt ki, hogy például a törvény és a rendelet között az egyik legalapvetőbb különbség, hogy míg a rendeletet a kormány, ha úgy tetszik, titokban hozza meg, addig az Országgyűlés előtt, a nyilvános vita keretében zajlik a törvények elfogadása a társadalom széles körű bevonásával. Nos, ezt a széles körű bevonását a társadalomnak lehetetlenítették el a közvetítés megszüntetésével, úgyhogy ez igenis nagyon szorosan és szervesen idetartozik, amikor erről a kérdésről tárgyalunk. Éppen ezért mi nem fogjuk támogatni ezt a munkarendet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Balla György képviselő úr. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy annak ellenére, amit most az ellenzékthől hallottak, semmiféle változás nincs az egyéves működésünkhöz ké-

pest, tehát arról beszéltek most az ellenzéki képviselők, ami egy éven keresztül egyébként tökéletesen működött (*Dr. Bárándy Gergely: Azt se fogadtuk el! - Gőgös Zoltán: Nektek!*), éppen azt kritizálták. (*Közbeszólások.*)

Novák képviselő úr problémáját én megértem. Az éjszakai viták tényleg fárasztóak, tényleg nehezek (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Honnan tudod? - Derültség a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*), és tényleg a családoknak árthatnak, különösen akkor, tisztelt képviselő úr, ha ön és a felesége egyszerre képviselők. Ez biztos, hogy erősen megterhelő lehet. Én önön kívül mástól még ezt az érvet, hogy a felesége miatt egyébként nehéz az éjszakai vitát lefolytatni, nem hallottam 1998 óta, amióta a parlamentben vagyok. Én nem kívánok beleszólni az ön magánéletébe, de lehet, hogy ez okozza a problémáját, és nem a munkarend. (*Közbeszólások a Jobbik soraiban.*)

Ami pedig a tévéközvetítést illeti, az a helyzet, hogy az Országgyűlésnek egy feladata van: az Országgyűlésnek az a feladata, hogy azokat a végpontokat biztosítsa, amin keresztül bármelyik sajtóorgánium közvetítheti a parlament ülését. Bármelyik. Ezek a végpontok rendelkezésre állnak. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Rendelkezésre állnak az ATV-nek is, tisztelt szocialista képviselőtársaim. Ha ők úgy gondolják, hogy olyan nézett és olyan fontos ez a parlamenti ülés, hogy közvetíteni akarják 0-24-ben, megtehetik (*Dr. Bárándy Gergely: Nem a milliárdokból fenntartott köztévé feladata lenne?*), és megteheti a Hír TV is, tisztelt Novák Előd képviselő úr (*Derültség a kormánypártok soraiban.*); önök most úgyis olyan jóban vannak Simicska Lajossal, beszéljék meg vele, a végpontot biztosítjuk, a Hír TV pedig közvetítheti a parlamenti ülését. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. (*Zaj. - Lukács Zoltán: Ki kéne adni DVD-n.*) Ügyrendben Dúró Dóra képviselő asszony kért szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Személyes érintettség okán szeretnék szólni, hiszen Balla képviselő úr Novák Elődre reagálása során engem is, illetve a családomat személyeskedő megjegyzéssel illette. (*Nagy zaj. - Az elnök csenget.*)

Szeretném önnek elmondani, képviselő úr, hogy a rendszerváltás óta minden ciklusban volt házaspár tagja az Országgyűlésnek, minden ciklusban; volt olyan, hogy egyszerre öt pár is, házaspár is képviselőként tagja volt. (*Kósa Lajos: Torgyán József, Veres János. Szép lista!*)

Úgy gondolom, hogy minden nőnek nehéz, aki családanya, megoldania azt, hogy éjszaka itt üljön az

Országgyűlésben, nem csak annak, akinek a férje hasonló munkakörben dolgozik, és ez egyébként a férfiaknak is problémát okozhat. Orbán Viktor felesége is volt a Fidesznek mind listás, mind egyéni képviselőjelöltje. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi vitát ezzel kapcsolatban nem nyitunk. Mivel több felszólaló nem jelentkezett, most az Országgyűlés döntése következik. (*Novák Előd a Fidesz sora felé fordulva: Majd éjszaka megbeszéljük.*) Novák Előd képviselő úr, higgye le most már! (*Derültség.*) Azt hiszem, hogy a lovagiasság szabályai szerint minden elintéződött a felesége személyes érintettségével kapcsolatban. (*Zaj, közbeszólások.*)

Mivel több felszólaló nem jelentkezett, most az Országgyűlés döntése következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a tavaszi ülészak javasolt munkarendjét. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a tavaszi ülészak javasolt munkarendjét 120 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre vonatkozóan az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. A Házbizottság ülésén valamennyi frakció egyetértett abban, hogy a korábbi gyakorlattal megegyezően az Országgyűlés a napirenden kívüli felszólalásokat és az interpellációs időszakban a kérdéseket érintően fogadjon el házsabálytól való eltérést.

A **házsabálytól eltérésre** tett javaslatot H/8863. számon a honlapon megismerhették. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse ennek lényegét.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a 2016. évi tavaszi ülészakán, ha több hétre fogadja el a napirendjét:

1. pont. A képviselőcsoportok napirenden kívüli felszólalására az ülés második hetére eső, a napirendben megállapított további egy napján is jogosultak legyenek. A felszólalási szándékot legkésőbb a 2. hét első ülésnapjának megnyílása előtt kell bejelenteni.

2. pont. A kérdések megtárgyalása során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy az ülés 2. hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 167 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/8829. számú törvényjavaslat általános vitájára **ezen az ülésen ne kerüljön sor**. Kérem önöket, aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendi javaslatot, a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Elnöki jogkörben javaslatot teszek arra, hogy az Országgyűlés egyes beszámolókat határozathozatalára a **tárgyaló bizottságot kérje fel**. A házszabály 85. § (1) bekezdése alapján erről az Országgyűlés vita nélkül, külön-külön határoz.

Először a B/8339/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottságot a honvédelmi feladatok 2014. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről című, B/8339. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 143 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte a határozathozatalra.

Most a B/8386/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot az agrárgazdaság 2014. évi helyzetéről című, B/8386. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 119 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte a határozathozatalra.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor. Ugyanakkor tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kormány benyújtotta a tavaszi ülészakai törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton megismerhettek. Az Állami Számvevőszék ehhez előterjesztette ajánlását, amely ugyancsak az informatikai hálózaton érhető el.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 15 óra 49 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A közokta-**

tás jövőjéről” címmel. Hiller István alelnök urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az oktatásiügy problémája, mindannyiunk számára világos, hogy túlnőtt az iskolák falain. Szülők, nagyszülők, civil szervezetek tömegei jelzik a felháborodást, és a tiltakozás immáron országos méretűvé vált. Egy bátor iskola, a miskolci Herman Ottó Gimnázium nevelőtestületének tiltakozó levele lavinát indított el. A kormányzati válasz egy olyan kerekasztal létrehozása volt, amely körül sok, meghatározó tudással és tapasztalattal rendelkező szervezet hiányzott, mások, akik eddig nemigen hallatták szavukat az oktatásügyben, ott voltak. Elsőként is szögezzük le, hogy az intézményesített és törvényben rögzített egyeztetési párbeszéd fórumokat, tisztelt államtitkár úr, önök verték szét. Volt ilyen: Közoktatás-politikai Tanácsnak hívták.

(15:50)

Most, amikor baj van, keresik azokat a formákat, amelyeket nem kellene jelenleg kapkodva létrehozni, ha nem verték volna azokat három évvel, aztán öt évvel ezelőtt szét másodjára. Akár képviselő mondja, akár államtitkár, hamisak azok az állítások, tisztelt államtitkár úr, melyek szerint 2000-2010 között csökkent volna a közoktatás színvonala. Orbán Viktor első kormányától kezdődően 2010-ig hazai és nemzetközi felmérések azt bizonyították, hogy lassan, de egyre gyorsuló ütemben javultak az eredményeink. Önök 2010-ben egy sok problémával, de igenis egyre inkább javuló teljesítménnyel rendelkező rendszert vettek át, majd ezt verték szét. De ami ennél még szomorúbb, hogy egy olyan újat hoztak létre, amely bizonyítottan romló eredményeket produkál, és közfelháborodást eredményez. A közoktatás színvonala ma romlik, és ezért és nem másért demonstrált több tízezer ember két napja itt a Kosuth téren egy méltóságteljes tüntetésen.

Tisztelt Államtitkár Úr! A probléma rendszerjellegű, van azonban önök között, aki azt mondja, hogy mindez csak jajgatás, nincs itt semmi különösebb gond, csak a sajtó nagyítja fel az egészet. Ezért tisztelettel kérdezem öntől: egyetért-e azzal, hogy a közoktatásban a probléma valójában nem is jelentős, inkább csak jajgatás, és a sajtó torzítja, nagyítja fel az egészet? Egyetért-e azzal, hogy az irányító központ, a KLIK maga a probléma? Egyetért-e azzal, hogy a tiltakozó pedagógusok által megfogalmazott nyílt levél valós problémákat vet fel? Egyetért-e ön a pedagógusok véleményével, apaként, szülőként ott volt-e, ott lenne-e egy ilyen tüntetésen legközelebb? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Arra a kérdésre, hogy a KLIK-re, az állami fenntartásra van-e szükség, milyen szükség van, engedje meg, hogy egy egyetemi professzort idézzek: „Az állami közoktatás - az állami, tehát nem az önkormányzati közoktatás - hatékony válasz a magyar közoktatás két legnagyobb kihívására: az esélyegyenlőtlenségre és a szegregációra.” A későbbiekben ez az egyetemi professzor így folytatja - korábban -: „Nagyon világosan látható, hogy mindenütt a világban és nem csak Európában az olyan jellegű és súlyú problémák megoldásában, mint a mostani gazdasági válság, a jól működő és erős állam az, amely képes hatékonyan lépni.” (Dr. Hiller István: *Így igaz!*) Ön is nyilván felismeri, ezeket ön mondta 2009-ben a Népszavának, amikor felvetette annak a lehetőségét, hogy állami fenntartásba kerüljenek azok az intézmények, azok az iskolák, amelyek nehéz helyzetben lévő településen működnek. Ezt a nyilatkozatát önnek 2009. március 11-én ráadásul még a tüntetés főszervezője, a Pedagógusok Szakszervezete is támogatta.

Arra a kérdésre tehát, hogy a KLIK önmagában problémát vagy az állami fenntartás megoldást jelenthet-e, én azt mondom, hogy bár a KLIK szervezete belülről sokféle problémával küzd, de az állami fenntartás - azt hiszem, ön is egyet tud érteni a 2009-es önmagával -, az állami fenntartás sok esetben igenis az életben maradás lehetőségét jelenti nagyon sok iskolának, legfőképp Kelet-Magyarországon, kistelepüléseken, nehéz helyzetben lévő településeken. Mert voltak olyan települések, ahol már nem volt pénz az iskola fenntartására, és 381 helyen bizony 2002-2010 között lakat került a köznevelési intézmények ajtajára. Máshol az önkormányzat erején felül vállalt teljesítményt azért, hogy életben tudja tartani az iskolát, hogy ki tudja fizetni a pedagógusok bérét, a számlákat és az egyéb költségeket, és ezeknek az önkormányzatoknak a hiteleit, a kötvényeit 2010 után ezermilliárdos nagyságrendben kellett kifizetni, hiszen nem volt valós fedezete ennek. Alulfinanszírozott volt az oktatási rendszer. Ezt mondanám az egyik kérdésre.

A másik kérdésre, ami szintén elhangzott a köznevelési kerekasztallal kapcsolatban, hogy mennyire reprezentatív vagy nem reprezentatív, tisztelt képviselő úr: az elmúlt hetekben általában azok hivatkoztak arra, most nem politikusokról beszélek, hanem szervezetekről, azok hivatkoztak arra, hogy nem elég széles körű a párbeszéd, akik maguk ugyan meghívót kaptak, de nem jöttek el. Ez egy kicsit furcsa dolog. Tudja, a jogi egyetemen tanultam egy alapvető jogi regulát, hogy saját felróható magatartására senki sem alapíthat jogot. Ha valaki nem jön el egy köznevelési kerekasztalra, az utána ne hivatkozzon arra, hogy nem elég széles körű az egyeztetés.

Mi viszont igyekeztünk a lehető legszélesebb körű egyeztetést elindítani. És miért ezt a formát vá-

lasztottuk az ön által idézett formák helyett? Azért, mert ez a felsőoktatás területén az elmúlt két évben bevált. Mert létrehívtunk egy felsőoktatási kerekasztalt, és mindazokat a problémákat, amelyek adott esetben sürgősek voltak két évvel ezelőtt, ebben a párbeszédrendszerben meg tudta oldani. Ezzel a működéssel, ezzel az egyeztetéssel sikert tudtunk elérni a felsőoktatásban, ezért gondoljuk, hogy szélesebb körben, mert itt nyilván szélesebb körről van szó, a köznevelés területén is sikert tudunk elérni. Ezért nemcsak a szakszervezeteket hívjuk el erre, hanem elhívjuk a szülők képviselőit, a diákok képviselőit is elhívjuk, elhívjuk a Pedagógus Karnak a képviselőit, a Magyar Tudományos Akadémia oktatási bizottságát vagy a Művészeti Akadémiának a hasonló szervezetét. Meghívtuk szakértőnek a Herman Ottó Gimnázium vezetőit, és megkértük, hogy képviselje mindazokat, akik vele egyetértenek és hasonló álláspontot foglalnak el. Elhívtuk a következő üléstől kezdve az OECD-t, hogy a legjobb mintákat, példákat, amiket ők látnak, azokat hozzák oda a köznevelési kerekasztal asztalára. Hasonlítsák össze, hogy egy OECD-tagállamban levő diákhoz képest valóban leterhelt-e egy magyar diák. Egy osztálylétszám, az egy pedagógusra jutó gyermeklétszám hol magasabb: Magyarországon vagy az OECD átlagában? Bizonyos esetekben nehéz ezt összehasonlítani, de egy nyugodt párbeszédnek csak ez teremthet alapot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdzem Hiller István alelnök urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Idézni csak pontosan, szépen, ahogy államtitkárok jönnek-mennek az égen. Úgyhogy idézem, folytassa majd, amit annak idején nyilatkoztam. „Ezek az iskolák nem a több mint fél évszázaddal ezelőtti rosszízű államosítás útján, nem rendeletileg, hanem tárgyalások útján, fenntartócsere révén jönnének létre. Állami iskolának lenni szabad, de nem kötelező.” Ezt fogadták volna meg! *(Taps az MSZP soraiból.)* Ha ezt csinálják, ha nem kötelezően veszik el az iskolákat, akkor egészen más a színvonal.

Ezért kérem, hogy ne csak a 2009-es javaslatomat fogadják meg, hanem most kiegészítem azt. Azt javaslom, hogy szüntessék meg a KLIK-et. Azt javaslom, hogy tegyék lehetővé, hogy Debrecen, Pápa, Szeged, Győr vagy éppen a Hegyvidék, Pesterzsébet vagy Kispest ismét iskolafenntartó legyen. Azt javaslom, hogy adják vissza az igazgatók jogait. Amíg nem ez a válasz, addig nem fogadom el. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdzem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot, az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Fél lábbal a sírban. Biztonságos-e a betegellátás?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A betegek sajnos már kezdenek hozzászokni azokhoz az esetekhez, amikor a 24 órás vérnyomást mérő készülékbe saját maguknak kell elemet venniük, vagy amikor nyomtatópapírt kell vinniük zárójelentésük kinyomtatásához. Ezek az esetek, mint egyébként csepp a tengerben, jól mutatják, hogy az egészségügy milyen fontos és komoly problémákkal is küzd ezen felül.

Ha továbbra is a betegek oldaláról kívánjuk vizsgálni az egészségügyet, nagyon fontos, hogy foglalkozunk magának a betegbiztonságnak a kérdésével. Most talán már nemcsak a műhibában szenvedők, illetve a műhibát elszenvedettek tartják azt, hanem a szakemberek is állítják, hogy az emberek nem igazán vannak biztonságban egészségügyi intézményeinkben. Sajnálatos tény, illetve eredménye egy felmérésnek, amelyben arra voltak kíváncsiak, hogy az orvosok mennyire érezték biztonságban saját betegeiket az ellátás során. Nos, ebben a felmérésben az orvosok 78 százaléka úgy gondolta, hogy egyáltalán nem vagy csak alig van biztonságban a beteg az ellátás során. Lesújtó az adat, tehát alig 20 százalék az, aki úgy gondolta, hogy a betegek biztonságban vannak. De ezen is továbbmehetünk, és mondhatjuk azt, hogy az egészségügyi intézmények közel kétharmada már képtelen megfelelni azoknak a minimumkövetelményeknek, amelyeket a biztonságos betegellátás érdekében maga a kormány határozott meg, és amit szeretnénk azért betartatni velük, hogy ahová járnak gyógyulni, ott biztonságban legyenek a betegek.

(16.00)

Sőt, ott tartunk, hogy egy volt tiszti főorvos 2012-ben kimondhatja, hogy csak azért nem járnak ellenőrizni az egészségügyi intézményekbe és azért nem tartják be a jogszabályban előírt ellenőrzési kötelezettségüket, mert már képtelenek az egészségügyi intézmények azoknak megfelelni.

Azt kell hogy mondjuk, és azt kell hogy lássuk, hogy a probléma továbbra is az, hogy az állam nem ellenőrzi a betegbiztonságot, nem tudhatjuk meg, sőt a betegek sem tudhatják meg, hogy azok az intézmények, ahová mennek gyógyulni, ahol rajtuk műtétet végeznek, egyáltalán milyen eredményességgel dolgoznak, nem válik el, ha úgy tetszik, hogy melyik a halálgár, illetve melyik az, ahol jó minőségben és kiválóan dolgoznak az orvosaink. Így hát azt kell

hogy mindenképp lássuk, hogy a közvélemény joggal várja el, hogy mindazok az adatok, amelyek a biztonságos betegellátásra vonatkoznak, azok a nyilvánosság előtt legyenek. Ha egy egyszerű hasonlatot mondhatnánk, és ilyen talán az egészségügy, és ha az egészségügyet egy étteremként látjuk, ebben az étteremben úgy járhatnánk, hogy nem tudunk róla semmilyen kritikát, nem is olvasható róla, hogy milyen eredménnyel dolgoznak ebben az étteremben, de még a hatóságok sem ellenőrzik azt. Hát ki menne be ilyen helyre?! Jelenleg ilyenek a magyar kórházak.

De mindezekre tekintettel én kérem tisztelt államtitkár urat, hogy - a betegekre való tekintettel - most mellébeszélés nélkül pár kérdésre válaszoljon. Miért nem tartja be az állam a saját maga által előírt biztonságos betegellátást megalapozó minimumfeltételeket? Miért érzi Orbán Viktor úgy, hogy nyűg az egészségügy? És legfőképp miért sajnálja rá a költségvetési kiadásokat, amikor, higgye el, az egészségünk és nem Andy Vajna a legjobb befektetés a jövőbe. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány úgy gondolta, hogy az egészségügy az egyik legfontosabb olyan ágazat, olyan terület, ahol a fejlesztéseket meg kell valósítani, mert a betegek ellátása a legkorszerűbb eszközparkot és a felújított kórházakat igényli, ami - valljuk meg - nemcsak a rendszerváltás óta, de már azelőtt is sokszor elavult volt. Én magam is, amikor voltam egyik-másik ilyen átadáson... - a legidősebb gép, amit most váltottunk ki, 40 évvel ezelőtt került beüzemelésre, és most sikerült forrást találni arra abból a nagy, 500 milliárdos csomagból, amit az elmúlt öt évben valósítottunk meg, hogy végre azt egy dunántúli intézményben, ha jól emlékszem, 40 évnyi szolgálati idő után nyugdíjba küldhessék, és korszerű gépre cserélhessék le.

Az eszközvásárlás volt az egyik kiemelt célunk, 104 milliárd forint értékben tudtuk az elmúlt öt esztendőben legújabb, legkorszerűbb kórháztechnikai eszközöket vásárolni. És ezt megtoldottuk a kórházak számára egy plusz 40 milliárdos CT-, MRI- és röntgenpályázattal az elmúlt év második felében. Egyrészt ez a betegek biztonságát is szolgálhatja, másrészt a minimumfeltételek teljesítését is, harmadrészt pedig az orvosok itthon tartásában is fontos eszköz, hogy minél korszerűbb körülmények között, tiszta, ápolat, modern körülmények között tudjanak dolgozni. Éppen ezért főleg a diagnosztikán igyekeztünk javítani, hogy akár daganatos kórkép megalapozott gyanúja esetén 14 napon belül elvégezhető legyen a vizsgálat.

Valóban az elhangzott már, és először nem a szélesebb nyilvánosságban, hanem a kórházigazga-

tók számára összehívott egyeztetésen, hogy a minimumfeltételeknek a leltárjellegű felsorolása helyett egy megbízhatósághoz és betegigényekhez igazodó új minimumrendelet az, ami az EMMI szándéka a következő időszakban. Ezt is és a többi intézkedését is államtitkár úr először egy kórházigazgatói, kórházvezetői körben mondta el és velük vitatta meg. Ott, azt hiszem, hogy kevesebb ellenkezés volt, mint a parlament plenáris ülésén vagy ami a bizottságban várható. Éppen ezért bízunk benne, hogy ezek a minimumfeltételek átláthatók, betarthatók és ellenőrizhetők lesznek.

Ugyanakkor az az 500 milliárd forint, amit valóban elsősorban vidéki kórházak korszerűsítésére tudtunk fordítani, nem a végső forrást jelentette, hiszen éppen a múlt héten jelent meg, tisztelt képviselő úr, az az éves fejlesztési keret, amiben rögzítettük, hogy az idei évben a kórházak számára milyen támogatásokat kívánunk nyújtani: átfogó, célzott népegészségügyi fejlesztésekre 8 milliárd forintot; sürgősségi, baleseti gyermekellátás fejlesztésére 10 milliárd forintot; egységes ápolási eszközpark kialakítására 5 milliárd forintot az Új Széchenyi-terv keretében; pszichiátriai és addiktológiai aktív fekvő-beteg-ellátás megteremtése, infrastrukturális feltételek megteremtése és fejlesztése céljára 5 milliárd forintot; nővérszallók fejlesztésére 10 milliárd forintot; klinikai skill-laborok fejlesztésére 4 milliárd forintot; patológiai és orvosi laboratóriumi hálózat fejlesztésére 9,8 milliárd forintot; hiányzó egészségügyi és emellett szociális, humán szolgáltatások fejlesztésére megyei szinten 14 milliárd forintot. És még mondhatnám a szűrésekre szánt 6-7 milliárd forintot összegeket vagy az átfogó fejlesztésekre kinnál 8 millió forintot, vagy akár az ápolótanulók részére pályaválasztást támogató ösztöndíjas programra 4,4 milliárd forintot. Ezek mind-mind az idei évben meghirdetendő és igencsak széles körű források. És tudnám még önnek sorolni, mert ennél sokkal nagyobb összeg az, amely pontosan a múlt heti Magyar Közlönyben jelent meg.

Mi ezzel kívánjuk segíteni, nemcsak szavakkal, nemcsak különböző lözungokkal, hanem konkrét anyagi támogatásokkal, ahogy tettük az elmúlt öt évben is, közösségi forrásból is, nemzeti forrásból is, hogy meg tudjanak felelni a betegek igényeinek a kórházak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Lukács László György képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Nem áll módomban elfogadni a választ, már csak azért sem, mert az unalmas számháborúba züllesztett válaszából, úgy tűnik, nagyon jól kirajzolódik a kormány üzenete a betegek részére: önök nem is kíváncsiak arra, hogy a betegek mit gondolnak a megbízhatóságról. Igazából még abban

sem érdekelt, úgy tűnik, a kormány, hogy egy jól átlátható és ezáltal a biztonságot garantáló egészségügyi rendszert működtessenek. Éppen ezért jól látszik, hogy a betegek feje fölött döntenek.

A Jobbik, tanulva ezekből a hibákból, amiket önöket elkövetnek, 2016-ban egy valódi nemzeti konzultációt folytat le, többek között az egészségügy területén, ahol az egészségügyben legfontosabbnak ítélt kérdésekben fogjuk az emberek véleményét megkérdezni. Azok a válaszok kerek perccel meg fogják mutatni, hogy az egészségügy milyen állapotban van, és milyen választ kellene önöknek valójában adnia, hogy a rendszert a krízisből kirángassák. Államtitkár úr, a legfontosabb elsődlegesen a betegek biztonsága kell hogy legyen. Úgy gondolom, hogy ezek mind ott lesznek, és ez a kérdés is ott lesz a valódi nemzeti konzultációra adott válaszban és egyébként a kérdéssorban is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 35 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért hazudtak a magyar családoknak?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Szabó Zsolt államtitkár úr fog válaszolni. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kicsit sajnálom, hogy nem az a miniszter válaszol az interpellációra, aki főszerepet játszott ebben a szégyenletes folyamatban, és akinek a szavait szerettem volna most idézni, de mindenesetre nézzük azt, hogy mi történt, és nézzük azt, hogy miért kell ennek az interpellációnak egyáltalán sorra kerülnie.

Röviden és tömören fogalmazva: tavaly augusztusban volt az a bejelentés, amelyben a kormány elég nagy feneket kerítve a mondanivalójának, kijelentette, hogy vissza nem térítendő uniós támogatást fog biztosítani az otthonok energiahatékonysági korszerűsítéséhez. Nos, ha röviden és tömören akarnám megfogalmazni azt, hogy mi történt, akkor erre azt tudom mondani, hogy gyakorlatilag ebből nem lett semmi. Pedig a magyar háztartásoknak hatalmas szüksége lenne erre a segítségre, ugyanis megtakarításai nincsenek erre a célra, viszont láthatóan Magyarországon kétszer annyi energiát használunk, mint például Ausztriában, és nem azért, mert olyan meleg van a magyar otthonokban, hanem mert olyan

rosszak, korszerűtlenek a fűtési rendszerek, rosszak a nyílászárók, nincsenek leszigetelve a házak. Ezért a magyar emberek hiába költik a pénzüket a fűtésre, továbbra is fáznak, kihűlnek az otthonaikban, nem tudják olyan melegre fűteni a házukat, amennyire szeretnék, mert annyira rossz a háznak az állaga ilyen szempontból.

Önök felismerték ezt a problémát tavaly, és azt mondták, hogy önök segíteni fognak a magyar embereknek, és megígérték a magyaroknak azt, hogy 40 százalékos vissza nem térítendő támogatási hányaddal a magyar emberek kapnak segítséget ahhoz, hogy leszigeteljék a házaikat. Önök visszavonták ezt az ígéretüket, a magyar emberek nem fogják ezt a segítséget megkapni, ha önökön múlik. Ez volt az első hiba.

A második hiba az volt, hogy amikor felelősségre vontuk az illetékes minisztert, aki ma nem válaszol az interpellációra, az a válasz érkezett, hogy az EU tehet az egészről, megpróbálták gyakorlatilag az Unióra hárítani a felelősséget. Az Uniónak kellett írásba adnia azt, méghozzá Corina Crețu regionális fejlesztési biztos tollából, hogy nem az Európai Unió indítványára kell megváltoztatni ezt a programot, ugyanis kifejezetten 50 ezer háztartás korszerűsítését kellene elvégezni abból a programból, amit önök tehát beadtak az Európai Unióhoz, az Unió azt elfogadta.

(16.10)

Tehát ami itt történt, az az, hogy a magyar kormány nem vállalta a felelősséget azért, amit tett, vagyis azért, hogy ígért valamit a magyar embereknek, és utána visszavonta az ígéretét.

A friss események ott tartanak, hogy a kormány valóban elkezdte a házardjátékot a magyar emberek szánt uniós támogatással, konkrétan kezdeményezték az Európai Bizottságnál immár az operatív program módosítását is, vagyis annak az engedélyezését, hogy ne az otthonok kapják meg ezt a pénzt, hanem közintézményekre költthessék.

Azt gondolom, minden józan ész gyakorlatilag nélkülöz ez a fajta viselkedés. Világosan látjuk, hogy egy átfogó energetikai korszerűsítési programmal egy családi otthonnak az energiaszámlája a felére csökkenhet, a felére. A magyar embereknek feleannyit kellene fizetni rezsire, háztartási költségekre, és erre hatalmas szükség lenne, mert a magyar emberek még mindig nem keresnek annyit, olyan rosszak a bérek ebben az országban, hogy nem tudják a sárga csekket a hónap végén kifizetni. *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért beszéltek folyamatosan mellé? Miért nem álltak oda a magyar emberek mellé? Miért nem adták oda az otthonokra szánt pénzeket?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint már említettem, az elhangzottakra Szabó Zsolt államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés!

ELNÖK: Államtitkár Úr! A kártya bent van? Iga-zítsa meg, legyen szíves! *(Megtörténik.)* Jó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Most megy? *(Közbeszólások: Igen.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném önt megnyugtatni, hogy a kormány négy megoldási javaslatot is javasol, és lép a következő időszakban a magyar családok támogatása vonatkozásában, éppen a házak és ingatlanok felújítása területén.

A rezsicsökkentés látványosan bizonyította, hogy a magyar családok kiadásait és terheit mennyire lehet lecsökkenteni. Egy átlagos család esetében ez éves szinten mintegy százezer forint megtakarítást jelent. És még egy számot hadd tegyek hozzá: 2012 és 2015 között mintegy 30 százalékkal csökkent a tartozás, a kintlévőség mértéke a 30 napon túli közüzemi számlák esetében. A képviselő asszony talán kevésbé aggódott akkor, amikor két alkalommal is nemet mondott arra a szavazásra, ami a háztartások fűtési és energiaszámláinak csökkentését jelentette volna. Azt kérem öntől, hogy ha a következő időszakban ezeket megsza-vazza ön, akkor ez komoly mértékű megtakarítást jelent a magyar családoknál, és nagy előrelépés mindenképpen. A kormány kitart a háztartások érdekeinek képviselete mellett, és a továbbiakban is támogatni fogja a magyar családokat.

Hogy mit tettünk eddig? Az „Otthon melege” program keretein belül mintegy 17 milliárd forinttal segítettünk 85 ezer háztartást. Ez gépek cseréjében mintegy 20 ezer forintos megtakarítást és felújítást, lakóépületek korszerűsítése esetében 150-180 ezer forintos megtakarítást jelentett. Vissza nem térítendő formában jelen pillanatban van előkészítve egy családi házak komplett energetikai korszerűsítését lehetővé tevő alprogram, ami várhatóan március és május körül fog indulni, és komoly összeggel a következő években folyamatosan rendelkezésre fog állni.

2016-ban a gazdaságnövekedés érdekében fejlesztéspolitikai intézkedésekre kerül sor, és ezen kereteken belül a gazdaságfejlesztési innovatív programból mintegy 100 milliárd forint értékben, visszatérítendő kamattámogatásos formában családi házak felújítására szolgáló pénz kerül pályázati formában kiírásra. Ugyancsak hozzátenném ehhez azt a lehetőséget, hogy épp a napokban jelent meg a családok otthonteremtését segítő úgynevezett CSOK-program, amit két kormányrendelet tartalmaz; ingatlanvásárlásokra és ingatlanberuházásokra, régi típusú ingatlanok felújítására és bővítésére szolgáló lehetőséget.

És egy fontos tényezőt ne felejtünk el: új ingatlanok esetében az az áfacsökkentés, amit bevezettünk, 27-ről 5 százalékra, mintegy 17 százalékkal könnyíti meg a vásárlást, beszerzést, és csökkenti a családok kiadásait. Ha mindezt összeadjuk, az ígére-

tünnnek megfelelően jóval több és jóval nagyobb mértékben teljesítette a kormány az elvárásokat. Kérem válaszom szíves elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Szél Bernadett képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Ha válaszolt volna az államtitkár úr, akkor lett volna esély arra, hogy elfogadjam, így azonban nincs mit elfogadnom. Egyrészt a mondandójának egy része múlt időben volt. Én a Fidesz 2014-es kormányprogramjára nem vagyok kíváncsi, köszönöm szépen, ezeket a szavakat talán meg is spórolhatták volna. Amit meg jövő időben fogalmazott meg, azt meg miért higgyem el? Önök azt mondták, hogy ezt az 50 ezer háztartást is majd biztosítják arról, hogy legyen vissza nem térítendő támogatásuk, aztán mégse. Most bármit ígérhet, majd meglátjuk, hogy mi lesz belőle és mi nem.

Egy biztos: önök láthatóan nem szeretnének, nem kívánnak a magyar embereknek abban segíteni, hogy gazdaságosabbá tegyék a saját életüket. Látjuk azt, hogy a Fidesznek az a célja, hogy ez az ország függésben legyen, ezért adóztatták meg a napelemeket, ezért kezdtek egy átláthatatlan nukleáris projektet a putyini Oroszországgal, és ezért növelik a függésünket a putyini Oroszországtól.

Mi azt gondoljuk, hogy a magyar embereknek és Magyarországnak nem az az érdeke, hogy függésben legyünk, hanem az, hogy erős, szuverén ország legyünk. Ehhez azonban segíteni kell a magyar embereknek abban, hogy ne fázzanak az otthonaikban, le tudják azt szigetelni, és ehhez vissza nem térítendő támogatásokra van szükség; önök ezt nem adták meg. Nincs mit elfogadnom, államtitkár úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhatták, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérek önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Becsó Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**El lehet odázni Salgótarján költségvetését?**” címmel. Becsó Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy évvel ezelőtt Salgótarjánban a fideszes többségű önkormányzat 945 millió forintos többlettel adta át a városvezetést a baloldalnak. Az azóta eltelt rövid idő ellenére akár az egymilliárd forintot is elérheti a jelenleg szocialista vezetésű város költségvetésének hiánya. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a szocialisták zsákutcába vezették a

várost, és ahelyett, hogy megfordulnának és kivezetnék a bajból a települést, tetézik, pontosabban: elfedik a bajt. A szocialisták, akik 2014 nyarán a választási kampányban egyebek mellett utasbarát tömegközeledést, jobb közbiztonságot, több munkahelyet ígértek, és persze azt is, hogy a város virágzásnak indul, belátták, nem tudnak megbirkózni az ígéreteikkel, és 14 hónap után megpróbálják újra becsapni a várost. Nem vitás, csak szavazógépként tekintenek az emberekre. Régi jó szocialista szokás szerint, a pártállami időket idézve a sikertelenségüket követően a felelősséget kívánják áthárítani, összemosni. Vezetésképességeik hiányát is beismerve munkacsoportot hoztak létre ahelyett, hogy egy versenyképes, a város fejlődését szolgáló költségvetést raknának le az asztalra. Jól felismerhető szándékuk, hogy a február végi polgármester-választás előtt ne kelljen a város lakosságának szembesülni a tényekkel, a feketelevest pedig márciusra tartogatják.

A bukott baloldal hagyományaihoz hűen a jól ismert Gyurcsány-Bajnai-recepthez nyúlva a költségvetési lyukakat, a kiadások csökkentését csupán létesítmények bezárásával, elbocsátásokkal, a fizetések csökkentésével és új helyi adók bevezetésével akarják betömni. Az építványadót több mint 50 százalékkal már megemelték, a vállalkozásokat kedvezően érintő 30 százalékos bérletidij-kedvezményt mára megvonták, de ez nem elég. Drasztikusan szűkíteni akarják a tömegközlekedést, a Zenthe Ferenc Színházat bezárnák, drámai csapás érheti a közfoglalkoztatás rendszerét, ingatlanadót vetnének ki, összességében több száz ember megélhetését vennék el.

Meggyőződésem, hogy egy felelős városvezetésnek a jogszabályban rögzített határidőket betartva, kellő időben és kellő megalapozottsággal kell a költségvetését beterjesztenie, amit az önkormányzat képviselő-testülete elfogadhat, ellenkező esetben a bizonytalanság és a hibás döntésekkel járó negatív következmények sokasága vár a településre. Jelenleg ez a helyzet Salgótarjánban: be nem jelentett lépésekkel az emberek biztonságát fogják megtámadni, és végérvényesen tönkre fogják tenni a várost, az embereket azonban nem lehet becsapni büntetlenül.

Mindezek alapján tisztelettel kérdem az államtitkár urat, hogy milyen következményekkel jár, ha egy város nem fogad el költségvetést az adott évre vonatkozóan. Kampányra hivatkozva elodázhatja egy városvezetés a költségvetés elfogadását? Hogyan állítható helyre a törvényes működés a salgótarjáni önkormányzatnál? Várom válaszáat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

(16.20)

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő

Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önkormányzatok működését egyértelműen szabályozzák a jogszabályok, egyértelmű az önkormányzati törvény, egyértelmű az Áht., a költségvetési törvény, és felmerül a kérdés: egyáltalán miért merülhet fel az, hogy egy város, egy település ne fogadja el a költségvetését, miért is csapta be a választóit. Hiszen a jogszerű, szabályszerű működéshez, a kiszámítható gazdálkodáshoz, az intézmények működéséhez, a helyi közszolgáltatások biztosításához mind-mind szükség van arra, hogy minden város, minden település elfogadja a költségvetését.

A magyar Országgyűlés a 2016-os költségvetést a tavalyi év derekán elfogadta, tehát nincs semmi olyan meglepő, váratlan, amivel a településeknek a települési költségvetés elfogadásakor számolnia kellett. Igaz, volt olyan időszak az önkormányzatok történetében, amikor az óriási adósságállomány - amely nyomta a településeket -, a később elfogadott költségvetés miatt szűk határidő, rövid idő állt a rendelkezésükre. Salgótarján esetében is 3 milliárd 257 millió forintot vállalt át az állam az adósságátvállalás során, de ma ilyen teher, ilyen probléma nem nyomja sem Salgótarján, sem más település vállát. Tehát minden lehetőség adott ahhoz, hogy a költségvetést elfogadják.

De nemcsak adottak a lehetőségek, hanem ez kötelezettségük is a településeknek. Február 15-ig a költségvetést be kell nyújtani. Ha egy költségvetés benyújtása elmarad, ha az önkormányzat nem alkotja meg a költségvetési rendeletét, akkor bizony szankciókkal kell számolnia, hiszen abban az esetben a normatív, illetve az állami finanszírozások felfüggesztésre kerülnek. Egyébként teljesen érthetetlen az, hogy miért operálna ma ezzel bárki is, hiszen minden felelős vezetőnek tudnia kell azt, hogy a településének, a városának okoz közvetlenül és rövid távon is kárt azzal, ha a normális éves működését nehezíti az állami támogatások elmaradásának a veszélyével.

Az önkormányzat a városban működik. Sajnálatos tény, hogy polgármester úr elhunyt, de az önkormányzat működik. Az önkormányzat minden funkciót képes ellátni, a polgármester hiányában az alpolgármester a polgármester jogkörét gyakorolja, gyakorolhatja, tehát az alpolgármester kötelezettsége az, hogy a város költségvetését a törvényi határidőben benyújtja. Amennyiben a törvényi határidőben a benyújtás megtörtént, akkor egyfelől nyilvánvalóan a város vezetői, az önkormányzat képviselői megismerhetik a költségvetési tervezett számokat, másrészt természetesen a városban élők is láthatják, szembesülhetnek azzal a helyzettel, ami a város működésében, a város működéséhez szükséges források megjelenésében adottságként megjelenik.

Mindenképpen azt kell erősítenem és azt kell elmondanom, nincs jogszabályi lehetősége annak, hogy egy település, még akár választási kampányban is, elmulassza a költségvetés benyújtását. Amennyiben ez megtörténik, akkor számolnia kell azzal, hogy

a határidőben el nem fogadott költségvetés esetében mindaddig, amíg a költségvetés nem kerül elfogadásra, az állami támogatás nem jár a településnek. S természetesen a kormányhivatalnak az esetet ki kell vizsgálni és adott esetben a szükséges eljárásokat le kell folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdzem Becsó Zsolt képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, az ön választát elfogadom, de mindaz, ami Salgótarjánban történik, elfogadhatatlan. Ma délig Salgótarján megyei jogú városnak nem volt beterjesztett költségvetése, és nagy valószínűséggel kijelenthető, hogy február 28-ig, tehát a választások napjáig Salgótarján megyei jogú városnak nem lesz elfogadott költségvetése. Azzal, hogy nem lesz a városnak elfogadott költségvetése, a szocialista városvezetés megtévesztette az embereket, becsapták a salgótarjániakat.

Azt gondolom, hogy az emberek szeretnék tisztán látni. 2012-ben úgy, ahogy államtitkár úr is említette, a Fidesz-kormány konszolidálta Salgótarján megyei jogú várost, 3,2 milliárdos adósságtól szabadította meg, 2014-ben az előző fideszes városvezetés 945 millió forintos többlettel adta át a várost, 14 hónap után a szocialista városvezetés azonban zsákutcába juttatta Salgótarját. A csőd szélére sodródott Salgótarján. Ezen a helyzeten változtatni kell. S ha meglesz a bizalom, akkor meg fogjuk védeni az emberek biztonságát, és meg fogjuk menteni a várost a csődtől. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Mi lesz Mezőhegyessel?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Gógös Zoltán képviselő úr szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon vészesen fagy az idő az idei novemberi területátadásig, és a mi szakmánknak vannak bizonyos biológiai szükségszerűségei, amelyekkel remélhetőleg mindenki tisztában van, amikor döntéseket hoz. Az a helyzet ugyanis Mezőhegyesen, hogy sikerült egy nagyon régóta működő céget tönkretenni. Tudom, majd az lesz a válasz, hogy ennek az oka a privatizáció, de azért felhívnam a figyelmét, hogy egyetlenegy munkahely sem szűnt meg 12 évvel ezelőtt, nem került bezárásra az üzemi konyha, nem volt veszélyben a majorok

vízellátása, és még sorolhatnám, különösen az állattartással kapcsolatos problémákat. Sőt, 2010-ben az a vállalkozás egy soha nem látott természeti katasztrófát is kibírt.

Most azt hallottuk, hogy mindenképpen meg fogják menteni az ottani négyszáz munkahelyet. Van is egy kormánybiztos - hozzáteszem, egy hozzáértő szakember -, aki egyébként nem nyilatkozik, nem mond semmit, nem tudtak még vele tárgyalni az érdekképviselők sem, és azt várják, hogy valami érdemi lépés legyen, ugyanis - mondom, miniszter úr - április végéig el kellene vetni azt a silókukoricát, amit az ottani ezer darab tehénnek majd meg kellene ennie jövőre, ha egyáltalán megmarad a tehenészeti telep és vele együtt a nyolcvan munkahely, ugyanis én azt képtelenségnek tartom, hogy egy időközben költségvetési intézményre átrendezett lovas kft. képes lenne ekkora munkaerő felszívására, hacsak nem kézzel akarnak mindent kaszáltatni meg villával gyűjteni, mert azért azt ön is tudja, hogy ehhez azért komolyabb kapacitási igény van.

S nyilván arra kíváncsiak lennének a helyiek, hogy április 1-je után ki fogja szolgáltatni a majorokban a vizet, ugyanis megírta nekik a részvénytársaság, hogy ez a fajta szolgáltatás megszűnik. Időközben bezárt az üzemi konyha, de a legnagyobb probléma az állattartó telep körül van. Arra egyértelmű választ vár mindenki, hogy a kormány hajlandó-e átvenni ennek a működését valamilyen technikával, valamilyen módon, mert az a legnagyobb foglalkoztatója ennek a rendszernek.

De ha már így összehozott miniszter úrral a sors, akkor szeretnék még valamit megkérdezni. Elég sok vihart kavart a napokban bizonyos végzettségek ügye. Én írtam egy írásbeli kérdést, amire adott egy korrekt választ, ezt nem vitatom, de szeretném megtudni, milyen mezőgazdasági végzettséggel rendelkezik ahhoz, hogy a vagyonyilatkozatában lévő magánföld a nevére kerülhessen, ugyanis Magyarországon csak agrárvégzettséggel rendelkező és földműves szerezhethet földet. Ez alól nagyon-nagyon szűk kivételek vannak, de miután az ön bevételei 50 százalék fölött valószínűleg nem az agráriumból származnak, ezért annak a kivételnek biztosan nem felel meg. Abban bízom csak, hogy nem Mészáros Lőrincnek volt az iskolatársa Tolna megyében, de azért erre szeretnék egy határozott választ, ha már így összehozott bennünket a sors. Ugyan írásban is leírtam, de akkor nem kéne megvárni a két hetet, ha erre tudna valamilyen érdemi választ adni; és természetesen arra, hogy mi is lesz Mezőhegyessel, mert az ottaniakat viszont alapvetően ez érdekli. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr interpellációs kérdésére Lázár János miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Ország-

gyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Ha megengedi a tisztelt Ház és a képviselő úr, először is azzal kezdeném, hogy mit keres az ügy a Miniszterelnökségnél, részben aláhúzva az ügy jelentőségét, illetve Mezőhegyes fontosságát a kormány működése kapcsán. Az a meggyőződésünk, hogy ez egy összkormányzati ügy, annyiban mindenféleképpen, hogy mindaddig, amíg egy új mezőgazdasági vállalkozás újraalapítására sor nem kerül, az új vállalkozás megalapítása, az új működési feltételek összerendezése és kialakítása több tárca munkáját is illeti, több tárca munkáját is érinti. Ezért bízott meg azzal a miniszterelnök úr, hogy ezt hangoljuk össze.

A terveink elsősorban arra vonatkoznak, hogy újjá kell alapítani a mezőhegyesi koronabirtokot, a mezőhegyesi állami birtokot. Mi nem értünk egyet azzal a modellel, amely a privatizációban megoldást látott annak idején. A múltkor egy vehemens vitát folytatott velem, nem szeretném ezt most ismét ki-provokálni önből, tiszteletben tartom az ügy iránti elfoglaltságát és elkötelezettségét, ezért csak jelzem, mi abban látjuk a megoldást Mezőhegyes város társadalmi problémáira, az ottani agrárium fejlődésére, ha Farkas Sándor képviselőtársam, megbecsülésnek örvendő agrárszakember javaslata alapján a kormány rövid időn belül dönt, és újraalapítja a Mezőhegyesi Ménesbirtokot, a mezőhegyesi mezőgazdasági állami vállalkozást, amely meggyőződésem szerint egy állami tulajdonban lévő vállalkozás lesz, amelynek szinergiában együtt kell működnie, egy csoportba kell tartoznia a jelenleg költségvetési intézménnyé alakított mezőhegyesi ménessel.

(16.30)

Az egy töredéke az egésznek. A mi vizsgálataink szerint körülbelül 4 ezer hektár bázisán lehetne a céget újjáalapítani, ráadásul szerencsére ebből körülbelül 2 ezer hektár egymáshoz közel vagy egy tagban található, tehát használata praktikusán megvalósítható. Vannak olyan területek, amelyek nem Mezőhegyes közigazgatási területén vannak, és vannak olyan erdőbirtokok, amelyek állami kezelésben vannak, és a céghez vagy ehhez a formátumhoz lennének integrálhatóak. A miniszterelnök részben olyan vállalkozást szeretne a kormánnyal és az állammal alapítani, amely mintabirtokként szolgálhat, integrációra alkalmas vállalkozás lehet, és természetesen képes a foglalkoztatást továbbvinni.

Mi a városnak, a város polgárainak, az önkormányzatnak és a polgármesternek azt az ígéretet tettük, hogy az emberek számára munkahelyeket biztosítunk. Jelen pillanatban Farkas Sándor előterjesztést készít a kormány számára. Várhatóan rövid időn belül, akár már a jövő heti kormányülésen, tekintettel arra, hogy nagyjából, az irányait illetően készen van az előterjesztés, napirendre kerülhet ez az előterjesztés, ezt követően a kormány az álláspontját készíti itt a parlamentben, a kormánybiztos úr

Mezőhegyesen természetesen az érintettekkel megvitatni. Mi nem zárkozunk el attól az egyik lehetőségtől sem, hogy akár a jelenleg működő állattenyésztő telepet az állam megszerezze, birtokba vegye, attól sem zárkozunk el, hogy újat alapítson, attól sem zárkozunk el, hogy a vetőmagüzemmel tárgyalásokat folytassunk. Hiszen a több száz munkavállaló egy része a mezőgazdasági vetőmagüzembe került beintegrálásra, annak külön privatizációját követően.

Egy életképes, működőképes, az ottani emberek számára egzisztenciát, a város számára adót fizető, közmegebecsülésnek örvendő, a magyar mezőgazdaság zászlóshajóját jelentő agrárvállalkozás létrehozása a cél. Személyes meggyőződésem az, hogy ez 4 ezer hektáron is megvalósítható, nem feltétlenül kell hozzá 9 ezer hektár, de meggyőződésem szerint állami tulajdonban és állami érdekkörben kell lennie.

Bár a házszabállyal ugyan nem esik egybe, személyes kérdésére azt tudom önnek válaszul adni, hogy a jogszabályok lehetővé tették, hogy korábbi őstermelői jogviszonnyal vagy erdőgazdálkodó jogviszonnyal valaki földműves lehessen Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem Gógös Zoltán képviselő urat, hogy elfogadja-e Lázár János miniszter úr válaszát. Parancsoljon, képviselő úr!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a választ, miniszter úr. Egyébként nem teszik lehetővé a jogszabályok, rosszul tudja, de majd külön megvívjuk ezt a csatát. Nagyon remélem, hogy a földhivatal nem jegyzi be ezt a földvásárlását, mert akkor nagyon szomorú lennék.

Amit Mezőhegyes kapcsán mondott, felsorolta, hogy milyenek kellene lennie annak a cégnek. Miniszter úr, az ilyen volt egészen az elmúlt évig, amíg ki nem rántották alóla a földet. Adót fizetett, tisztességesen gazdálkodott, 400 embernek munkát adott, állattartása volt, vetőmagüzeme volt, öntözést felügyelt, koordinált, közel ezer idénymunkásnak még pluszban munkát adott. Ez egy ilyen vállalat volt. Na most, a biológiát nem lehet párthatározatokkal átírni. El kell döntenem nagyon-nagyon gyorsan, hogy mi lesz az állattartó teleppel. Ha ez jövő héten megtörténik, akkor azt gondolom... - de csak abban az esetben igaz, amit mond, ha olyan válasz születik, hogy pozitív döntés lesz, és továbbvizik azt a genetikát, amihez 30 év kell, miniszter úr. Jelenleg 30 éves múltja van ennek az állománynak. Nagyon-nagyon sajnálná a szakma, ha vágóhídra kellene vinni ilyen állományt. Nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a miniszter úr válaszát. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 104 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Tisztább közélet vagy a vagyonok eltitkolásának lehetősége? Ez itt a kérdés”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal miniszterelnöki kabinetirodát vezető miniszter úr nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ahogyan azt ön is bizonyára tudja, a Jobbik folyamatosan küzd egy tisztább, átláthatóbb és korrupciómentes politikai közélet megteremtéséért. Meg akarjuk és meg is fogjuk szüntetni az elmúlt 25 év kártékony gyakorlatát, amit önök alakítottak ki közösen az MSZP-vel, és amely gyakorlat mindenkor védelmet és kiváltságokat biztosított és biztosít az országot irányító politikusoknak, hogy az esetlegesen nem törvényesen szerzett vagyonukat titokban tarthassák, és különböző trükkökkel eltitkolhassák Magyarország polgárai elől.

Mi valódi változásokat akarunk és olyan politikai közéleti szereplőket, akik nem túrik meg maguk között az ügyeskedőket, a kétes vagyonokat gyűjtögetőket. Mi önökkel ellentétben nem a szavakban, hanem a tettekben hiszünk, az olyan tettekben, amelyek nem a politikusok kiváltságait, hanem a politikusok számonkérhetőségét és az ellenőrzését erősítik. Éppen ezért szakítottunk az önök által kialakított gyakorlattal. A Jobbik országgyűlési képviselői már 2015-ben nyilvánosságra hozták a velük egy háztartásban élő családtagjaik vagyonynyilatkozatait is, hogy az emberek megismerhessék a valódi vagyoni helyzetünket. *(Balla György közbeszól.)* Nyilvánosságra hoztuk, mert nincs takargatnivalónk, kedves Balla képviselő úr. Arra kértük a parlamenti képviselőket, hogy akinek hozzánk hasonlóan nincs takargatnivalója, kövesse a példánkat, és az egyébként titkos, zárt borítékban őrzött hozzátartozói vagyonynyilatkozatokat tegye nyilvánossá.

Államtitkár Úr! Az önök pártjából senki nem követte a példánkat, egyik képviselőjük sem hozta nyilvánosságra a tényleges vagyonát, még a most nagy hangon kiabáló Balla képviselő úr sem. Ebből a tényből sajnos arra kell következtetnünk, hogy önöknek van takargatnivalójuk a vagyonukat illetően. Ezen sejtésünket támasztja alá az elmúlt évben a fideszes képviselők vagyoni helyzetéhez köthető botrányok sorozata. Végeláthatatlanul sorolhatnánk a vagyonynyilatkozatokhoz kapcsolódó botrányos ügyeket a rejtélyes házokról, amelyek maguktól nőnek vagy a rejtélyes cégekről, amelyek ugyan elvileg a képviselőé, de valójában mégsem az övé, csak megengedte, hogy a nevét használják, és még sorolhatnánk. Ha nem titkolnák a vagyonukat, akkor most tudhatnánk, hogy L. Simon László feleségének honnan volt 280 millió

forintja földvásárlásra, vagy megérthetnénk, hogyan tud Győrffy Balázs 260 milliós banki hitele után havi 2-3 millió forint törlesztőrészletet fizetni az 500 ezer forintos nettó fizetéséből. Államtitkár Úr! A Jobbik képviselői az idén, 2016-ban is nyilvánosságra hozták családtagjaik vagyonyilatkozatait, ezzel immár megteremtve azt a lehetőséget is, hogy össze lehessen hasonlítani, az elmúlt egy év alatt bekövetkezett vagyonszerződések összhangban vannak-e a keresetünkkel. Kérdezem tisztelt államtitkár urat, kezdeményezik-e, támogatják-e, hogy a Fidesz országgyűlési képviselői is nyilvánosságra hozzák a velük egy háztartásban élő családtagjaik vagyonyilatkozatát, vagy továbbra is van takargatnivalójuk. Várom meg-tisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr interpellációs kérdésére Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Az a vita, hogy vajon a vagyonyilatkozatok magyarországi rendszere hatékony-e, gyakorlatilag egyidős a rendszerváltással. Régóta heves viták tárgya, hogy a képviselői vagyonyilatkozatok alkalmasak-e arra, hogy nyomon kövessék a vagyongyarapodásokat és kiszűrjék az összeférhetlenségeket. Egy dolog mindenestre biztos: a magyar szabályozás az egyik legszigorúbb Európában, elsősorban azért, mert a vizsgálódási kör a lehető legszélesebb; kiterjed a jövedelmi viszonyokra, a különböző érdekeltségekre, valamint a vagyoni körülményekre is.

Tisztelt Képviselő Úr! Interpellációjában ön úgy fogalmazott, hogy egy tisztább, átláthatóbb és korrupciómentes közélet megteremtéséért dolgozik. Engedje meg, hogy azt mondjam, kár, hogy ezt a munkát nem magukon kezdik, mindenekelőtt mondjuk, Ózdon. Itt ugyanis kiderült, hogy a jobbikos polgármester alig melegegett meg a székében, máris öt helyről húz fizetést. *(Dúró Dóra: Nem igaz!)* Mindezt egy olyan városban, mindezt egy olyan városban, ahol a fizetések nem érik el az országos átlagot. Így minden forintnak egyébként meglenne a helye. Janiczak Dávid az egyik fizetését ráadásul egy olyan cégtől kapja, amely az önkormányzat tulajdonában van. Ez a történet különösen annak fényében furcsa, hogy a Jobbik korábban a politikusbűnözés egyik típusának tartotta az álláshalmozást. Nem volt az olyan régen, amikor az ön egyik képviselőtársa még úgynevezett Superman-díjakat osztogatott olyanvalakinek, aki két helyről kapott fizetést. Erre az ózdi polgármester egyszerre 5, azaz öt helyről kap. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy Janiczak Dávid mikor veszi át a Jobbik Superman-díját.

(16.40)

Mint ahogy arra is kíváncsiak vagyunk, hogy a párt mikor tisztázza ezt az ügyet, mert azt látjuk

(Novák Előd: Országgyűlési képviselők...), hogy a Jobbik valójában önmagával vitatkozik.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön úgy fogalmazott, hogy olyan közéleti szereplőket szeretnének, akik nem túriák meg maguk között az ügyeskedőket. Ezzel egyetértve azt szeretném mondani, hogy a dolgok rendbetétele mindenekelőtt, minden esetben otthon kezdődik, ebben az esetben Ózdon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Szilágyi György képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár Úr! Hadd mondjam el önnek, hogy licitálás és licitálás között mekkora különbség van. Mondok egy licitálást: Janiczak Dávid, akit ön említett, a saját gépkocsiját licitálásra bocsátotta, hogy karitatív tevékenységet támogasson ebből. *(Dúró Dóra: Így van! - Moraj a kormányzó pártok padsoraiban.)* Önök is licitálnak, csak azokra a földterületekre licitálnak, amiket a gazdák elől vesznek el, és százmilliókat, súlyos milliárdokat tudnak kifizetni olyan *(Dr. Fazekas Sándor: Gazdák licitálnak a földre...)* földterületekért, amely földterületeket önök saját maguknak bocsátották áruba.

Államtitkár úr, ez a különbség a két licitálás között. Ez, tudja, milyen? Olyan, mint amikor önök azt mondják, hogy a Jobbik padsoraiban bűnözők ülnek, aztán utána az egyik fideszes politikusukat éppen gyilkosságért előzetes letartóztatásba helyezik, majd a fiatal fideszesek, akik majd az önök utánpótlásai lesznek, hullá részegen egymást verik össze, mondjuk, egy wellness-disznóölésen. *(Derültség a Jobbik padsoraiból. - Moraj a Fidesz padsoraiból.)* Na, ez a különbség! Ez a Fidesz igazi arca. *(Az elnök csenget.)* Ezek önök, akik nagy hangon kiabálnak, de egyetlen képviselő sem meri nyilvánosságra hozni a saját hozzátartozói vagyonyilatkozatát.

Mutassák meg a vagyonukat, ha nincs titkolnivalójuk! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Nem tudom elfogadni a választ. *(Lázár János: Jól beszél! - Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Földi László képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mik a közgazdasági-rezsicsökkentés tapasztalatai a bevezetés után egy hónappal?**” címmel. Földi László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Magyarországon a kormány számos intézkedése bizonyítja, hogy az előző ciklus során megkezdett rezsicsökkentést minden fronton komolyan veszi.

A parlament 2015. decemberben megszavazta az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvényt. Az elfogadott törvénycsomag 108 törvényt módosít, a gyakorlati tapasztalatok alapján egyszerűsítve a közigazgatási ügyeket. A kormány egyszerűbb, gyorsabb és hatékonyabb közigazgatás kialakítására irányuló törekvéseinek első lépése ez, amely 2016. január 1-jén lépett életbe.

Az intézkedés nyomán 2016. január 1-jétől összességében 10 milliárd forinttal csökkennek az eljárási illetékek. Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság érdekében ingyenes lett számos eljárás. A törvény rendelkezett többek között az alábbiak illetékmentességéről: a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállításáról, a cégkivonat kiállításáról, az állandó személyazonosító igazolvány és lakcímet igazoló hatósági igazolvány kiállításáról, a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványának kiállításáról, a gépjárművezetői engedély kiállításáról.

Összegezve tehát: a törvényjavaslat eredményeként több mint 20 eljárás illetéke, illetve igazgatási szolgáltatási díja került megszüntetésre, amely az állampolgárok és vállalkozások számára több milliárd forint megtakarítást eredményezhet 2016-ban.

Mindezek alapján kérdezem a tisztelt miniszter urat: mik az első tapasztalatok a bevezetés után egy hónappal? Milyen egyéb módon kívánja a kormány megvalósítani a közigazgatási-rezsicsökkentést? Várom miniszter úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Lázár János miniszter úrnak, aki a választ fogja az elhangzott kérdésre megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Először is szeretném megköszönni nemcsak a kérdést, hanem a támogatást, amit a kormány ebben az ügyben az országgyűlési képviselőktől kapott, és azt hiszem, több olyan ellenzéki képviselőtársam is volt, aki ezt az ügyet támogatta.

Amikor azt a nehezen megválaszolható kérdést próbálja az Országgyűlés és a végrehajtó hatalom közösen megválaszolni, hogy vajon a bürokrácia hogyan csökkenthető Magyarországon, akkor egészen biztosak vagyunk abban, hogy van néhány fix eleme ennek a kérdésnek, aminek a segítségével lehet csökkenteni Magyarországon a választópolgárainkra nehezedő bürokratikus nyomást, illetve az ügyek elintézésének bonyolultságát.

Az egyik ilyen a törvények és a jogszabályok mennyisége. Ajánlom a parlament figyelmébe azt az új brit szabályt, hogy ha a brit végrehajtó hatalom egy törvény módosítására tesz javaslatot, akkor cserébe azt kéri az országgyűléstől, hogy kettő megszüntetését is javasolja. Magyarországon a jogszabályok mennyisége és minősége is átláthatatlan, és iszonyatos terheket ró az adófizetőkre és a vállalkozókra egyaránt, azokra, akik ebben az országban csinálni akarnak valamit, éppenséggel alkotni akarnak vagy beruházni akarnak, vagy foglalkoztatni akarnak. 110 törvényt módosítottunk közösen 2015 decemberében. Februárban már ennek a 110-es módosításnak már látni fogjuk a hatásait. Több mint ezer szabály módosítására tettek a munkatársaink javaslatot a kormány járási hivatalaiban és kormányhivatalaiban. Mi ezt folytatni szeretnénk: egy újabb, 80 törvény módosításából álló csomaggal fogunk jelentkezni, és a kormány negyedévente tervezi a jogszabályok egyszerűsítésének javaslatát az Országgyűlés számára.

Másrésről valóban, a rendszerváltozás óta először, 10 milliárd forint összegben csökkentettük az állam eljárási illetékét, azoknak az eljárásoknak a díját, amikkel a választópolgárok hozzánk fordulnak. Körülbelül 2-3 ezer olyan ügy van, amellyel minden évben megkeresik a választópolgárok a kormányzatot, a végrehajtó hatalmat, és körülbelül 23 millió ügyet intéznek egy évben. Ebből most a legnagyobb ügyekben próbáltunk engedményeket biztosítani azok után, hogy 400 ezer magyar választó válaszolta meg azt a kérdést, hogy miben szeretne változást. A járási hivatalok, az ország 197 járási hivatala lefolytatott egy konzultációt, és 400 ezren alkottak véleményről, hogy mi legyen olcsóbb, vagy mi legyen ingyenes. Természetesen - számos javaslatot tettek - a költségvetés teherbíró képességéhez igazítva hajtottuk végre a változtatásokat.

És egyben már jelzem, kérve országgyűlési képviselőtársaim és a KDNP-frakció támogatását is, hogy a 2017-es költségvetési vitában nemcsak a törvények egyszerűsítését, hanem újabb illetékek csökkentését és mérséklését is kérni fogjuk és javasoljuk majd az Országgyűlés számára.

Itt szeretném azt elmondani, hogy személyazonosító igazolvány, amely a személyazonosításra alkalmas dokumentum, 2015-ben 77 ezer volt, 2016-ban 149 ezer, ez összefüggésben van az elektronikus igazolvány bevezetésével. Hatósági erkölcsi bizonyítvány, ami ingyenes, eddig 19 ezer volt tavaly januárban, most 26 ezer. Családiállapot-változásból eredő okmánycsere 2100 volt, most 8200. Jelentősen megnőtt a térítésmentes cégiratokat, az egyéni vállalkozói igazolványt, ahogy az előbb említettem, a hatósági erkölcsi bizonyítványt igénylők aránya. Tehát amit a választópolgárok javasoltak, azzal élnek is.

Én azt gondolom, hogy nemcsak az adócsökkentés a fontos, akár a munkavállalók vagy akár a munkaadók oldalán, hanem az is, hogy professzionális, olcsó, könnyen elérhető és jó minőségű ügyintézés-

ben legyen része azoknak a választópolgároknak, akik a magyar államhoz fordulnak.

A koncepciónk lényege egy olyan kormányzati döntéshozatali szint, amely a végrehajtást a kormányhivatalokba és a járási hivatalokba delegálja, és ott olcsón, 270 modernizált kormányablakban tudjuk intézni a választópolgárok ügyeit, reményeim szerint ebben az esztendőben mindent egy helyen - nyugdíjat, egészségbiztosítást, társadalombiztosítást és minden más panaszos ügyet is -, és lehetőség szerint olcsón vagy ingyenesen.

Ehhez kérem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a további segítségüket és támogatásukat, pártállástól függetlenül. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Földi László képviselő urat, hogy elfogadja-e Lázár János miniszter úr válaszát.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én egyszerű állampolgárként is nagyon fontosnak tartom, hogy a kormány kiemelt feladatának tekinti, hogy a szükséges reformok végrehajtásával szolgáltató jellegű állammá tegye ezt az országot. Ennek érdekében mindenki számára biztosítja az ügyfélbarát, átlátható és gyors közigazgatási ügyintézését, csökkentve a terheket, az érte fizetendő díjakat.

Természetesen elfogadom a miniszter úr válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tehát mint hallhattuk, a képviselő úr elfogadta a miniszter úr válaszát.

(16.50)

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Szabolcs képviselő úr, független képviselő, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**A csepeliek várják a kormány válaszát a HÉV megszüntetésével kapcsolatban**” címmel. Szabó Szabolcs képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr! A magyar Országgyűlés 2015 nyarán döntött úgy, hogy támogatja Budapest olimpiai pályázatát. Mindez - ugye tudja talán mindenki - komoly költségvetés kiadással fog járni, ezért ebben a határozati javaslatban is szerepel, hogy a kormánynak felül kell vizsgálni a megrendezéshez szükséges kormányzati fejlesztéseket, illetve koordinálónak kell fellépnie minden, az olimpiához kapcsolódó beruházással kapcsolatban. A szavazáskor ugyan nem ismerhettük a megvalósíthatósági tanulmány részleteit, de a vezetői összefoglalóból már akkor is tudtuk, hogy ez egy nagyjából 3 ezer milliár-

dos beruházás lesz, és a teljes beruházási költség legnagyobb része - ami nagyjából 1900 milliárd forintot tesz ki - közlekedésfejlesztési beruházás lesz. Már akkor is tudtuk, hogy ebbe a csepeli HÉV is bele fog tartozni, bár a részletek nem voltak világosak. Annyit tudtunk csak, hogy a Közvágóhíd és a Boráros tér közötti szakasz ki lesz váltva, valami más megoldás lesz, és erre 28 milliárd forintot közvetlen beruházási összegként kormányzati forrásból fogunk felhasználni.

Meglepetésként ért minket értelemszerűen most ez a terv, amit a Fővárosi Közgyűlés elé beterjesztettek, hogy villamossá alakítsanak a csepeli HÉV-et, ezzel kapcsolatban kérdezném meg egyrészt államtitkár úrtól, hogy valójában támogatja-e a kormány azt, hogy vasútüzemről villamosüzemre váltson át a HÉV. Egészen pontosan mi várható attól, hogy a Kvassay híd után egy új átkötés épülne, tehát hogy a Csepel felől érkező HÉV-ek egy jobbkanyarral a 2-es villamos végállomásához csatlakoznának. Meglehetősen nagy kérdések merülnek fel bennünk azzal kapcsolatban, hogy milyen járművek fognak ott közlekedni. Mi egyszerűen nem tudjuk máshogy értelmezni azt a bizonyos helyszínekiválasztási javaslatot, ami a főváros elé került, mint hogy ott régi Tatra villamosok fognak közlekedni.

Kérdezném államtitkár úrtól, hogy mi lett az észak-déli regionális gyorsvasút tervével, ami az összes fővárosi fejlesztési dokumentumban szerepel, hiszen ez biztosítaná hosszú távon, hogy nagy kapacitással, elővárosi vasút jelleggel tudjanak a csepeliek bejutni a belvárosba. Hogy lehet tartani majd a villamosüzemmel a menetrendet, a komfortot, ha egyszer régi Tatra villamosokat fognak oda a tervek szerint áttenni? Hogyan fognak elférni ezek a villamosok a Körúton és a pesti Duna-parton? Látjuk azt, hogy a pesti fonódó villamosnál is villamosdugók alakulnak ki, sokkal alacsonyabb járatsűrűség mellett. Nem fog-e dugót okozni az, hogy a kétpercenként induló villamosok a csepeli gyorsforgalmi utat szintben átvágják, hiszen nincs az anyagban szó szintbeli kereszteződésről.

Ezekre a kérdésekre várnám államtitkár úr válaszát és a kormány állásfoglalását, hogy mit terveznek a csepeli HÉV-vel kapcsolatban. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre Fónagy János államtitkár úr fogja a választ megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először az észak-déli gyorsvasúttal kapcsolatban: ez egy régi elképzelés, egy régi terv, hol előkerül, hol háttérbe szorul. Amiről most beszélünk, az az olimpiacsomagban lévő közvetlen, egyébként vasútüzemről villamosüzemre váltó elképzelés. Az észak-déli regio-

nális gyorsvasút ennél egy lényegesen nagyobb fejlesztés. Amikor ez valamikor a kilencvenes évek közepén, végén kialakult, akkor egy, a jelenleginél lényegesen nagyobb lakosságszám-növekedést vártak Dél-Pesten és egyáltalában Csepelen. Jelenleg ez nem igazolódott be, ráadásul - nem csinálunk belőle titkot - a 4-es metró nagyon jelentős költségnövekedése és a sok szakember szerint elavult építési technológiája, tehát ez a nagyalagutas rendszer óvatossá teszi a kormányt a tekintetben, hogy most számoljon nagyobb metróépítéssel. Ugyanakkor egyébként a főváros által elfogadott Balázs Mór-terv is, amit - a sajtóból tudom - most egyébként éppen módosítani szándékoznak, az is számol ennek a vonalnak a korszerűsítésével, felszíni megoldással, amely felszíni megoldás nem zárja ki azt, hogy a jövőben hosszabb távon esetleg ez a gyorsvasút, tehát az észak-déli gyorsvasút megvalósuljon.

Ha az Olimpiai Bizottság elvárásainak igényeit ki szeretnénk elégíteni, akkor nem lehet, hogy egy közel ötvenéves HÉV-vel vágjunk ennek neki. Egyébként maga ez a vonal sem bír ki egy évtizedes metróépítkezést, tehát az 5-ös metró megépítését. Mint említettem, egy kötőpályás közlekedést, esetleg ennek az esetleges megépítését nem teszi feleslegessé.

Ami a képviselő úr aggályait illeti, előrebocsátva azt az ön által is tudott tény, hogy az olimpiához kapcsolódó fejlesztések tényleges megvalósítása akkor kezdődik meg, ha Budapest 2017-ben elnyeri a rendezés jogát. A javaslat szerint, az ön által említett javaslat, tehát az olimpiai javaslat szerint Csepelre a 6-os és az 1-es villamosok közlekednének. Az előbbi járat már ma is korszerű Combinóval üzemel, tehát szó nincs és nem is lehet Tatráról. Az utóbbin pedig még idén forgalomba állnak az új, korszerű szerelvények. Az olimpiai közlekedésfejlesztési terv további modern, alacsonypadlós szerelvények beszerzésével számol, tehát ismétlem, nem a régi Tatrák kerülnek semmiképpen erre a vonalra.

A jelenleg kizárólag alacsony sebességgel használható pályaszakaszok felszámolásával, észszerű megállóhely-kiosztással a jelenlegi számítások szerint a csepeliek a HÉV-vel megtett utazáshoz képest összességében 7-8 percet takaríthatnak meg, tehát gyorsul a bejutási lehetőség. A reggeli csúcsórán két és fél perces követési idővel számolunk. A Körúton ma két perc van, tehát nem ismeretlen a fővárosi közlekedésben. A 2-es villamos vonalán új, korszerű járművekkel számolunk, amelyek elférnek az alagútban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Végezetül a mai Weiss Manfréd úton nem kell a dugótól tartani, a jelenlegi átbocsátó képessége erre már most is lehetőséget ad. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Szabó Szabolcs képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Tartok tőle, hogy államtitkár úr nem olvasta azt a helyszínikiválasztási javaslatot, amit a Fővárosi Közgyűlés elé benyújtottak. Abból egyértelműen csak és kizárólag az olvasható ki, hogy a hosszabb villamosjáratokra igenis Tatra villamost fognak küldeni.

Másrészt én csodálkozom azon, hogy ha például a HÉV a Közvágóhid és a Boráros tér között kettő perc alatt teszi meg az utat, ugyanezen a szakaszon a 2-es villamos meg öt perc alatt, akkor hogy lenne gyorsabb a villamos a teljes szakaszon. Egyébként nincsenek is lassújelek jelen pillanatban a csepeli HÉV vonalán. Jelzem egyébként, hogy a csepeliek sokkal jobban örülnének annak, ha hasonlóan az összes többi agglomerációs HÉV-hez, itt is azokat a Flirtöket kezdenék el például alkalmazni, amiről most lehet hallani a ráckevei, a gödöllői vagy a szentendrei HÉV esetében, mert ilyen nagy kapacitású közlekedési eszközt szeretnének a csepeliek, és nem villamost, ami áll a dugóban.

Úgyhogy nem fogadom el a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 37 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„MIÉRT NEM MAGÁN KEZDI A KORMÁNY A BÜROKRÁCIACSÖKKENTÉST?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! 2010-ben Orbán Viktor azt mondta, hogy az új kormány hátat fordít a rangkórságnak és a kormányzati dáridónak. Plebejus, puritán kormányzást ígért, és azt, hogy kevesebb, mint fele emberrel fognak dolgozni. A nagy ígéretet aztán hamar feledésbe merültek, olyannyira, hogy ma több mint kétszer annyi az állami csúcsvezetők száma, mint a 2010-es hatalomváltás előtt. A miniszterek, államtitkárok, helyettes államtitkárok, miniszteri biztosok száma már megközelíti a 200 főt.

(17.00)

Amikor ma bürokráciacsökkentésről beszélnek, egy szó sem esik az állami vezetőkről, az óriásira duzzadt kormányzati apparátusról. Annál többet hallunk viszont több százezer állami alkalmazott elbocsátásáról. Néhány hete bombaként robbant a hír, hogy a kormány a ciklus végéig 100-150 ezer, hosszabb távon több mint félmillió ember elbocsátá-

sát tervezi. Nem sokkal később háttérintézmények megszüntetését jelentették be, majd egy újabb váratlan fordulattal közölték, hogy még idén hatezer főtől válnak meg a kormányhivatalok. Azt azonban nem tudjuk, hogy ezt a nagyarányú csökkentést milyen elemzésekkel, hatástanulmányokkal alapozták meg. A skandináv modellt hozzák fel példaként, ahol állításuk szerint a foglalkoztatottak 10 százaléka dolgozik a közszférában.

Talán rá kellett volna pillantani az OECD adataira, amik pont azt mutatják, hogy a skandináv országokban a legnagyobb az állami szektor aránya; 25-33 százalékos az arány Svédországban, Norvégiában, amit 24 százalékkal Magyarország követ. De nem csak a hivatkozási alap rossz, a magyar számokat is pontatlanul idézik. A 18-20 százalékos arány, amiről miniszter úr, ön beszél, nem foglalja magában az állami cégek dolgozóit, miközben az egymillió létszámban, amire szintén szeret miniszter úr hivatkozni, már benne vannak ők is.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

De még ha helyesen is hivatkoznák az adatokat, akkor sem így kellene bürokráciát csökkenteni. Azaz, hogy először a közszféra kívánatos létszámát határozzák meg, a gombhoz varrják a kabátot. Korábban azt mondták, hogy először felméri, milyen feladatokat kell hogy ellásson az állam, és az ellátandó feladatokhoz igazítják a létszámot. Most pont fordítva csinálják.

Terveik szerint az elbocsátott dolgozókat a versenyszféra felé irányítják. Akár tízmillió forint lelépési pénzt is kaphat az, aki vállalja, hogy a következő 10-15 évben nem helyezkedik el az állami szférában. Amellett, hogy ennyi embert kénytelen felszívni a versenyszféra, az állam éppen azokat a dolgozókat veszítené el, akik a piacon is versenyképes tudással rendelkeznek.

*(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt
Gúr Nándor váltja fel.)*

A következőket kérdezem miniszter úrtól. Kész-e arra a kormány, hogy önmagán kezdje a leépítést? Milyen háttérszámítások, hatástanulmányok készültek, és mikor hozza azokat nyilvánosságra a kormány? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Először is köszönöm a lehetőséget, hogy a végrehajtó hatalom belső kormányzási és végrehajtó hatalmi kérdéseivel untathatom az Országgyűlést. Már csak

azért is, mert azt gondolom, hogy minden kormányzatnak megvan az a felhatalmazása - mint a végrehajtó hatalom vezetőjének -, hogy tudása, meggyőződése és a választásokon kapott mandátuma és felhatalmazása alapján rendezze be a végrehajtó hatalmat, nyilván meghatározott alkotmányos és jogi keretek között.

Ennek ellenére fontosnak tartom képviselő asszony érdeklődését, és kész vagyok az Országgyűlést rendszeresen tájékoztatni arról a munkáról, akár közvetlenül itt a parlamentben, akár a bizottsági szinten, amit a miniszterelnök úrtól kaptam, és nem állítom, hogy könnyű munka lenne, mint ahogy az elmúlt 25 esztendőben nem tudok még olyan politikustársamat vagy minisztertársamat, akinek a bürokrácia csökkentése vagy a közszférából élők csökkentése bármilyen formában is sikerült volna, leszámítva néhány társadalomvágó és radikális megoldást, amihez nem szeretnénk nyúlni.

A számokat illetően kedves képviselő asszony figyelmébe ajánlanám a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet adatait, ami még rosszabb, mint az OECD, az azt mondja, hogy Magyarországon a munkaképes lakosság 24 százaléka a közszféra alkalmazottja. Az OECD azt állítja, hogy a kormányzati szektorban alkalmazottak a foglalkoztatottak 18 százaléka, míg az Eurostat véleménye szerint Magyarország körülbelül 113-150 ezer emberrel alkalmaz többet a közszektorban, mint a hozzá hasonló méretű európai uniós tagországok.

Én olyan, versenyszférában adót fizető vállalkozóval, munkaadóval vagy munkavállalóval, aki eleendőnek vagy megfelelő mennyiségűnek találta volna a közfoglalkoztatottak - most nem a közmunkásokra gondolok -, a közszektorban foglalkoztatottak arányát, ilyen versenyszférából jövő adófizetővel még nem találkoztam. Én olyan, versenyszférából jövő adófizetővel találkoztam, akik rendre kifogásolják azt - vannak 3 millió 300 ezren -, hogy Magyarországon milyen sokan dolgoznak az ő pénzükből és az ő adójukból, és azt feltételezik, talán nem alaptalanul, hogy Magyarországon a munkaadókat terhelő járulékok azért nem csökkenthetőek, mert havonta egymillió embernek kell fizetést utalni, akik a közszektorban dolgoznak.

Ez praktikusán azt jelenti, hogy a Magyar Államkincstár 750-780 ezer bért utal, ez csak a közalkalmazottak és a közszférában dolgozók, ebben nincsenek benne az állami cégeknél dolgozók, és nincsenek benne ebben a számban még a közmunkában foglalkoztatottak. Tehát ez összesen több mint egymillió ember. Egemilliónál meghúzzuk a vonalat, időnként összeszámolni is nehéz, hogy hány szervezetben, hány állami cégben és mennyien dolgoznak.

Amikor egy országban 6 százalék a munkanélküliség - vannak térségek, ahol már csak 3 -, amikor egy országban a gazdasági növekedés 2-3 százalék és a hiány 2 százalék alatti, eljött az idő ahhoz, hogy egy ötéves program keretében megpróbáljuk ezt a létszámot észszerűsíteni. Meggyőződésem szerint eb-

ben van nagy tartalék. Önnek teljesen igaza van, lépésről lépésre kell haladni, ezért a legalsóbb szintet fogjuk először meghatározni. Az állami tisztviselői kar létrejöttével, 2016. július 1-jével megmondjuk azt, hogy az államhoz forduló ügyfeleknek az ügyeit hányan intézik. Azt gondolom, hogy ez 20-22 ezer ember lesz, 270 kormányablakban, 197 járási hivatalba szervezve. Majd ezt követően január 1-jével megmondjuk, hogy a kormányhivatalban megyei szinten hányan dolgoznak, és a 2017-es költségvetésben már meg fogjuk mondani, hogy a kormányzatban, a minisztériumokban hány embernek kell dolgozni.

Tehát amit ön számon kér rajtam, hogy a kormány magán kezdje, ez be fog következni a 2017-es költségvetéssel. Részben azért, mert a háttérintézményeket a minisztériumok eleve 80 százalékon bérelőirányzattal vehetik át, tehát 80 százalékon finanszírozzuk a korábbi 100 százalékon finanszírozott béreket, ez mínusz 20 százalék, és én azt fogom javasolni a 2017-es költségvetés vitájában, elsősorban a versenyképesség és a gazdasági növekedés érdekében, hogy a jövő évi költségvetést a kormányzat, a központi minisztériumi szervezetek 15 százalékkal kevesebb bérrel tervezzék meg, mint az ideit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Sajnos, nem tudom elfogadni miniszter úr választát. Miniszter úr nem válaszolt arra, hogy milyen háttér tanulmányok, elemzések *(Lázár János: OECD, Eurostat...)*, hazai elemzések alapulták meg ezt a bürokráciacsökkentési programot. Ön említett különböző statisztikákat, én is tudok említeni, a hazai KSH-t. A magyar KSH szerint 1 millió 100 ezer ember, aki ebbe az egészbe beletartozik, benne vannak az állami vállalatok is, ebből 200 ezer a közmunkás, 660 ezer a közalkalmazott, köztisztviselő. Mi sokkal jobban szeretnénk azt is, ha nem a sor végén álló emberekkel kezdené a bürokráciacsökkentést a kormány, hanem először magán. Arra sem reagált miniszter úr, hogy duplájára emelkedett a vezetők száma a minisztériumokban. Talán nem 2017-ben, már ebben az évben el kellene kezdeni. Egyébként egy gyenge pontjának látjuk a versenyszféra felszívóképességét. A multiknak gyakorlatilag nulla a növekedési foglalkoztatási potenciálja, és nagyon gyengék a kkv-k is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 105 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tilki Attila, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági

miniszterhez: **„Új év, új adózás - Milyen változásokat hoz a 2016. évi új adórendszer az emberek életében?”** címmel. Tilki Attila képviselő urat illeti a szó. *(Derűlttség az MSZP soraiban. - Mit szavaztál meg, Attila?)*

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A 2010-es kormányváltás óta a kormány fontos gazdaságpolitikai célokat tűzött ki maga elé: bővülő foglalkoztatást, növekvő gazdaságot, javuló versenyképességet, az államadósság és a költségvetési hiány csökkentését. Mára elmondhatjuk, hogy számos területen értünk el sikereket, és kevés olyan makrogazdasági mutató van, ami ne pozitív képet mutatna a gazdaság állapotáról.

Tisztelt Ház! Azt hiszem, minden képviselőtársam számára ismerős, amikor az állampolgárok a fenti szép számok hallatán csak annyit mondanak, mindez jó, jó, de ebből az átlagemberek alig érznek valamit. Úgy vélem, a mostani kormánynak ezen a téren sincs takargatnivalója, ugyanis számos olyan intézkedés történt az elmúlt években, ami az emberek gyarapodását szolgálja. Ilyen a 2016-os esztendő is, amikor a személyi jövedelemadó 16 százalékról 15 százalékra csökkent. Először ezt február első napjaiban tapasztalhatták meg az emberek, amikor megérkeztek az első havi fizetések.

(17.10)

Ennek köszönhetően mintegy 120 milliárd forinttal több pénz maradt az emberek zsebében. De folytathatjuk a sort a sertésstókehusok áfájának 5 százalékra történő csökkentésével, ami szintén fontos népjóléti intézkedés, hiszen a legfontosabb alapvető élelmiszerek egyike a serteshús. Továbbá nő a két gyermeket nevelő családok adókedvezménye, valamint csökkennek az ügyintéző állampolgárok terhei, a különböző illetékek és díjak.

Tisztelt Ház! Legutoljára pedig hadd emeljem ki a családok otthonteremtési kedvezményét, a CSOK-ot, amely egyrészt népesedéspolitikai szempontból kiemelten fontos, másrészt pedig az építőipar számára jelenthet húzóerőt, teremthet majd több ezer munkahelyet. A magyar gazdaság teljesítménye az elmúlt években igen sokat javult, és ez lehetőséget ad arra, hogy a gazdaság többletbevételeiből a kormány olyan intézkedéseket valósítson meg, amelyek az emberek számára közvetlenül érzékelhető reálbérnövekedést, nagyobb fogyasztást jelentenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiekre tekintettel kérdezem, milyen változásokat hoz a 2016. évi új adórendszer az emberek életében. Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok padsorából. - Dr. Józsa István: Ilyen szép kérdés!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány 2010-es létrejöttét követően kormányprogramban hirdette ki, hogy az adópolitikán változtatni szeretne, amelynek a lényege az, amit ön is elmondott (*Bangóné Borbély Ildikó: Az biztos, hogy változtatott is!*), miszerint a megszerzett jövedelmek adókulcsát és adóösszegét csökkenteni kívánja, és elsősorban a fogyasztásra, forgalmi adókra tereli a hangsúlyt, az állami költségvetés bevételeit elsősorban ezekből az adókból szeretné biztosítani. A személyijövedelem-adózás területén pedig egyértelműen olyan adórendszert dolgoz ki, amely egyrészt a munkára ösztönöz, tehát alacsony adókulcsot jelent, másrészt pedig a családok lesznek a kormány figyelmének középpontjában, a prioritást a családok fogják élvezni.

Azt gondolom, hogy az elmúlt öt évben, lassan hat évben ezt a célkitűzését a kormány elérte, mi több, bizonyította. Ne feledjük el, hogy a 2010-es kormányváltáskor a személyi jövedelemadó mértéke még 17 százalék és 32 százalék volt, 2011-től pedig egykulcsossá vált, 16 százalékra csökkent, és ahogy ön is mondja, 2016. január 1-jétől pedig tovább csökkent 15 százalékra.

De ami nagy horderejű változás, az elsősorban a családi adókedvezmény terén következett be, hiszen a szocialisták ideje alatt a családi adókedvezmény mértéke 4000 forint/fő/gyermek volt, és csak a háromgyermekesek részesültek ebben. Akkor, 2010-ben százezer család tudta elérni a családi adókedvezmény intézményét, és 12 milliárd forintjába került az állami költségvetésnek, ennyit kaptak a családok. Most a Fidesz családpolitikájának és adópolitikájának köszönhetően több mint 1 millió 100 ezer ember éri el ezt a kedvezményt, és a kifizetett kedvezmény mértéke, amely nem folyik be a költségvetésbe, hanem a családoknál marad, meghaladja a 240 milliárdot.

Azaz, ha összehasonlítom a szocialista kormány családpolitikájával a Fidesz-kormány családpolitikáját, akkor azt lehet mondani, hogy tizenegyszeresére nőtt azon családok száma, amelyek így gyermeket nevelnek és családi adókedvezményt tudnak igénybe venni, a mértéke pedig hússzorosára a 2010-es viszonyokhoz képest. Hatalmas kedvezmény, hogy a Fidesz-kormány kiterjesztette 2014-től, hogy a járulékok után is igénybe lehessen venni ezt a kedvezményt, és ezáltal csak 2014-ben több mint 40 milliárd forint került a családok zsebébe. Ez 2015-ben meghaladja az 50 milliárdot.

Fontos elmondani, hogy a személyi jövedelemadó kulcsának csökkentése mellett, amit tovább szeretnénk folytatni a ciklusban, jó lenne elérni, hogy 15 százalékról egy számjegyű legyen a személyi jövedelemadó, a családi adókedvezmény mértékét pedig kétgyermekesek esetében duplájára, azaz a jelenlegi 20, illetve 25 ezer forint helyett 2019-re 40 ezer forintra szeretnénk emelni.

Egyértelmű, azt gondolom, a Fidesz-KDNP-kormány bizonyította azt, hogy a családok kormánya, azon emberek kormánya, akik dolgoznak, akik jövedelmet szereznek, és ezért csökkentette a személyi jövedelemadó kulcsát. A Fidesz-KDNP-kormány ezt a politikát szeretné folytatni ebben a ciklusban is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy olyan térség országgyűlési képviselője vagyok, amelyik a legtávolabb esik Budapeستől, Szatmár-Bereg térségének a képviselője vagyok több ciklus óta már. Van alkalmam és módom arra, hogy összehasonlítsam, hogy tényleg igaz, amit az államtitkár úr elmondott. Tényleg több marad az emberek zsebében, és tényleg többet tudnak az emberek költeni.

Úgy gondolom, hogy egy szegény, hátrányos térség és az ország számára is az a legfontosabb, hogyha olyan kormánya van, amely azt veszi figyelembe, hogy az emberek fogyasztását próbálja meg növelni, és minél több fizetés formájában minél több pénzt juttasson az emberekhez.

Ugyanez elmondható a CSOK-ra is. Kapcsolatot tartva a térségemben lévő bankfiókvezetőkkel, mindenki megerősít abban, hogy nagyon nagy az érdeklődés, nagyon sokan szeretnék ezt igénybe venni. Ahogy mifelénk, Szatmárban mondják: kegyetlen nagy az érdeklődés. Köszönöm szépen, a választ elfogadom. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Néhány kérdés az Országos Mentőszolgálatról**” címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már a 2016-os költségvetéshez is adtunk be módosító indítványokat a mentőszolgálatok és az ott dolgozók ügyében. Főleg azért, mert azt tapasztaltuk, hogy a bérezésük, hasonlóan az egészségügyi ágazat többi dolgozójához, méltatlan.

Ezt az állításunkat azonban most az Országos Mentőszolgálat megbízott vezetője támasztotta alá egy interjúval. Három dologról beszélt. Egyrészt arról, hogy a mentőszolgálat jó működésének legfontosabb akadálya a méltatlan bérezés. Az a méltatlan bérezés, amely most már a működést sodorja veszályba és a családokat is. Önök, akik a családok kormányának nevezik magukat, azért erre igazán felfigyelhetnének.

A második állítása az volt, hogy az Országos Mentőszolgálatnak nem dolga többé 15 percen belül

kiérni az esethez. Ez azért érdekes, mert államtitkár úrral volt egy vitánk még november hónapban, és nagyon-nagyon nagy elánnal, mondhatni, ifjúi hévvel próbált meg engem meggyőzni arról, hogy 15 perces érkezési időt akarnak elérni. Ez az interpelláció egyébként a mentőállomások elég hányatott sorsa kapcsán volt akkor aktuális.

A harmadik állítás még inkább kacifántos volt. Az pedig arról szól, hogy a mentőszolgálat bizonyos informatikai eszközei, jó sok, egy raktárban porosodnak ahelyett hogy használná őket a szolgálat, és a megbízott vezető úr, igazgató úr majd tesz róla, hogy apránként ezek beálljanak a szolgálatba és segítsék a mentősök munkáját. Hát, ez nagyon érdekes! Milyen eszközök? Miért állnak ezek egy raktárban? Miért nem tudták eddig használni őket? És egyáltalán ki szerezte be őket, ha nem voltak használhatóak?

Államtitkár úr, tehát a következő kérdésekre szeretnék választ kapni. Egy: ha már nekünk nem hisznek, miért nem hisznek a saját embereiknek, hogy a méltatlan bérezés most már veszélyezteti a munkát? Államtitkár úr, ennyiben eltérek az interpellációtól, ezt előre jelzem, napirend előttimre adott válaszában egy egészségügyi szakdolgozó elküldte a fizetési átsorolási papírját 2016. január 1-jével. 128 ezer forintos béréhez kapott 1400 forint emelést. Számoljunk csak egy kicsit! Mennyi ez? Államtitkár úr, a második kérdésem az, hogy akkor ki szerezte be ezeket az eszközöket, és „micsodák” ezek, és miért kell tenni arról, hogy a hosszú porosodás után munkába álljanak. És természetesen a harmadik az, hogy akkor mi van ezzel a 15 perccel. Megy a mentő vagy nem? Mert azoknak, akik nem diagnózist végeznek magukon, de rosszul vannak, ez nem teljesen mindegy. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(17.20)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindig van annak egy bája, képviselő úr, amikor szocialista képviselők azt mondják, hogy azzal szembesültek - idézem önt szó szerint -, hogy mondjuk, a mentőknél az ápolásban dolgozók bérezése méltatlan, és ezzel a Magyar Szocialista Párt abban a pillanatban szembesül, amint kikerül a kormányzásból, és hirtelen rájön, hogy itt méltatlan bérekről van szó. Előtte az a bér kibírta azt, hogy önök elvesznek belőle egyhavi összeget, akkor az nem volt méltatlan, de amint ellenzékbe kerülnek, hirtelen rájönnek, hogy milyen méltatlan összegekről van szó. Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, eléggé átlátszó ez a fajta indoklás, eléggé átlátszó ez a fajta hozzáállás, hogy csak akkor akarnak bért emelni, amikor hirtelen ellenzékbe kerülnek; akkor persze ezt könnyű mon-

dani. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* De nézzük azt, hogy 2011-15 között akár a mentőszolgálatnál is miként alakultak a bérek. Ha egy ápolónak a helyzetét nézzük, nála 178 100-ról 212 100 forintra nőtt a keresménye, ez 119 százalékra emelkedést jelent, egy mentőtiszténél 249 000-ról 277 300 forintra, ez 11 százalékos emelkedést jelent, egy orvosnál pedig 318 000-ról 437 300 forintra, ami 38 százalékos emelkedést jelent. Ez a kivonuló állománynak az átlagkeresetét alapbér plusz változó bér összetételben mutatja, tehát ilyen számítás, ilyen vetítés mellett kell ezeket a számokat nézni: 11 százalék, 19 százalék, 38 százalék, attól függően, hogy ki pontosan milyen munkakörben volt.

Nyilvánvalóan mindnyájan úgy gondoljuk, hogy jobb lenne, még méltányosabb lenne, hogyha magasabb fizetést kapnának, csak amikor visszanezünk az időben, akkor azt látjuk, hogy önöknel, az önök időszakában ez inkább csak csökkenés volt az utolsó években, 2010 előtt, és ugyanezt láthatjuk az ottani munkafeltételek esetében is, hiszen önök voltak azok, akik a kormányzásuk utolsó idejében azon is spóroltak, hogy mentőautókat vegyenek. Ezért volt szükség arra, hogy a Fidesz-KDNP-időszakban szerezzük be nemcsak azokat a mentőautókat, amelyek ebben az öt évben voltak szükségesek, hanem az utolsó szocialista kormányzási évekre is kellett pótolni a mentőautók beszerzését. Volt olyan, hogy egy évben önök összesen 2 darab mentőautót szereztek be, annyi eljárást indítottak el. 387 mentőautót állítottunk forgalomba, talán a legtöbbet 2014-ben, 183-at, de tavaly is 76 újat, pontosan azért, hogy a mentés biztonságosabb legyen. Ezt nyilvánvalóan egy nagy projekt keretében tettük, amelynek másik része az volt, hogy 11 milliárd forintból 22 új mentőállomást építettünk és 60 mentőállomást felújítottunk, elektronikus eszközökkel is elláttuk ezeket.

A fejlesztéseknek az volt a feltétele, tisztelt képviselő úr, hogyha a 15 percre rákérdez, hogy 5 éves távon 10 százalékkal javítani kellett a kiérkezési időt, 10 százalékkal gyorsítani kellett a kiérkezést országosan, térszerkezetben is, nyilván egyedi esetekben is, hiszen így szeretnénk elérni, hogy valóban negyed óra alatt kiérjenek a mentők. Az ország 90 százaléka környékén van már talán ez után a fejlesztés után az a terület, ahol valóban ezt meg is tudjuk tenni és valóban ki tud érní negyed óra alatt a mentő.

A mentésirányítási rendszer fejlesztésére, informatikai fejlesztésre további 4,1 milliárd forintot fordítottunk, de arra is kerítettünk ebből, hogy 978 darab intelligens fedélzeti terminált vásároljunk, ami a betegdokumentáció digitális továbbítását teszi lehetővé, hogy az adatok egyszerre odaérjenek, vagy akár korábban odaérjenek ezekről a táblagépekről a kórházakba, ahol ellátják a betegeket. Bízunk benne, hogy mindezek segítik pontosan azt, hogy minden eszközt jól tudjanak használni, és valóban gyorsabban kiérjenek a mentők. Az pedig jó lett volna, ha a saját időszakukban is tudtak volna *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

bérfejlesztésről beszámolni a mentőágazatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Tukacs képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Államtitkár úr, szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy az elmúlt 8 év már elmúlt 6 év lett, úgyhogy arról beszélni és feltenni újra azt a lemezt, hogy mi történt a szocialista kormányzás alatt, fölösleges.

Kettő: hogy kinek milyen a felelőssége ellenében és kormányon, eszébe idézem a 2006-os költségvetés elkészítését, de inkább a 2010-esét, amikor önkéntes ellenében nagyjából a 140-szeresét adták be módosító indítványban a költségvetésnek, azzal a vállonással, hogy oldja meg, aki kormányoz. *(Balla György: És egyet se fogadtatok el!)* Ennyit a felelőségről. Persze, nyilván ezt a választási kampányban használták, hogy lám-lám, ők még ezt sem tudják megoldani.

Államtitkár úr, bérfejlesztésre elégtelen a válasz, mert bérfejlesztés kell. A 15 perces kérésre elégtelen a válasz, mert önmagát hazudtolta meg ezzel, hogy törekszünk rá, miközben ön állította, hogy ezt akarják. *(Dr. Rétvári Bence: Igen, ezt akarjuk, így van.)* S államtitkár úr, rossz válasz volt, hogy nem válaszolt az informatikai eszközökre, utána fogok járni, de az rosszabb lesz önöknek.

Köszönöm szépen, elnök úr, nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezért tehát kérdzem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Ki védi meg az állatokat?**” címmel. Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az ülészakaszünnetünk alatt több olyan brutális állatbántalmazás is történt, ami mellett nem lehet szó nélkül elmenni, és meg kell vizsgálni, hogy a törvények, valamint az igazságszolgáltatás megállják-e a helyüket.

Január elején került nyilvánosságra az a 2015 nyarán készült videó, amelyen egy fiatalember szétveri egy kiskutya fejét. Az ügy Borsod megyében, Deteken történt, ahol az elkövető édesanyja alpolgármester, ezért személyesen tettem látogatást Deteken, találkoztam a polgármester úrral és az alpolgármester asszonnyal. Polgármester úrnak jeleztem, kötelessége jelenteni a hatóságoknak, ha törvényte-

lenség történik a településén és az tudomására jut. Az alpolgármester édesanyjának hangsúlyoztam lemondásának fontosságát egy ilyen esetben. Az édesanya elmondása szerint fia jó nevelést kapott, otthon segítőkész, dolgozó, tinédzserkori megdöbbenést követett el, és nagyon bánta tettét, állatmenhelyen vezekelve a bűneiért. Véleményem szerint ezt a tettet nem szabad büntetés nélkül hagyni, mert elmaradása a hasonló esetek szaporodását okozhatja, ez azt üzenné, hogy a brutális állatkínzás és az azzal való kérdés nem üldözött a társadalom részéről.

Szinte napra pontosan egy hónapra rá került Kazincbarcikán rendőrkézre egy személy, aki terepjáróból lövöldözte a település kutyáit lakott területen, állítása szerint önkormányzati megbízásból, ami abszurd, később a polgármester is cáfolta, de teljes mértékben nem tisztázódott a helyzet, viszont az állatkínzás mindenképpen megvalósult. Mindkét ügy precedensértékű ítéletnek fog számítani, ezért arra kérem az illetékeseket, hogy ennek megfelelően járjanak el, a miniszter urat pedig arra, hogy kövesse figyelemmel.

Még egyszer hangsúlyozom, nagyon fontos a társadalom tudtára adni, hogy az állatkínzók komoly büntetésre számíthatnak. A Jobbik régóta hangoztatja, hogy jelenleg nincs apparátus állatvédelmi feladatok ellátására. Ennek megváltoztatása érdekében az állatvédőkkel tárgyalásokat kezdeményeztem, aminek eredményét a kormánynak el fogom természetesen juttatni.

Tisztelt Miniszter Úr! Üdvözlendő, hogy a jelenlegi Btk. szankcionálja az állatkínzást, viszont a rendőrség túlterhelt állapota miatt kevesebb figyelem fordul az állatkínzás visszaszorítására. Éppen ezért nem gondoltak arra, hogy egy hatékonyabb fellépés érdekében együttműködjenek egyéb szervezetekkel vagy állatvédő egyesületekkel? Mit tett a kormány az állatkínzások visszaszorítására és a sok rejtett ügy felszínre hozására, a kutyaviadatok felszámolására? Várom miniszter úr megtisztelő válaszát, és nemcsak én várom, hanem az a több tíz- és több százezer állatvédő Magyarországon, akik jelenleg tehetetlenek ezekkel az ügyekkel kapcsolatban. Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is engedje meg, hogy megköszönjem kérdését, amelyben egy rendkívül fontos területre irányítja rá a figyelmet. Akárcsak ön, mi is elítélünk minden, az állatokat ért bántalmazást. Közös célunk elérése érdekében tárcánk és a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal együttműködik az állami és önkormányzati szervezetekkel, valamint a civil állatvédő szervezetekkel is. Különösen szoros az együttműködésünk a Magyar Állatvédő és Természetbarát Szövetséggel, valamint a Herman Ottó

Magyar Országos Állat- és Természetvédő Egyesülettel. Az állatvédelmi hatóság mellett a rendőrség is több állatvédő szervezettel tart kapcsolatot, többek között a Cerberos Állatvédő Egyesülettel, a Fehérkereszt Állatvédő Ligával, az Országos Állatvédőrség Alapítvánnyal, valamint a Fejér Megyei Állatmentő és Állatvédelmi Egyesülettel is.

A hatékony együttműködés érdekében a megyei, illetve a fővárosi rendőr-főkapitányságok egy-egy fő kapcsolattartót jelöltek ki az állatkínzásos ügyek koordinálására, valamint az állatvédő szervek megyei képviselőivel történő közvetlen kapcsolattartásra.

(17.30)

Az állatkínzás miatt elrendelt nyomozások során az eljárások szakszerűségére a rendőrség kiemelt figyelmet fordít, melynek keretében az Országos Állatvédőrség Alapítvánnyal együttműködve a területi és helyi nyomozó hatóságok állatkínzással foglalkozó, bűnügyi szakterületen dolgozó munkatársai számára folyamatos továbbképzéseket szervez.

Mindezen intézkedéseknek köszönhetően az elmúlt években nagymértékben növekedett az állatkínzás miatt tett vádemelések száma, ami azt bizonyítja, hogy javult az esetek felderítettsége. Tárcaánk elkötelezett az állatkínzás visszaszorítása mellett, amelynek megvalósulásához véleményünk szerint a társadalom egészének szemléletformálása szükséges. Ezen cél eléréséhez a leghatékonyabb eszköznek az állatok tiszteletére, védelmére és a velük szemben tanúsítandó helyes magatartásra nevelés korai megkezdését tartom. Amennyiben ez a társadalmi szemléletformálás sikerrel jár, nem fognak előfordulni vagy legalábbis ritkaságszámba fognak menni az ön által említettekhez hasonló szomorú esetek.

Számos olyan programot is indítottunk, amelynek célja a felelős állattartásra nevelés. Ezek közé tartozik a „Szabad a gazdi” program és ezen belül a vakvezető kutyák kiképzését elősegítő Látótárs-projekt is. A szemléletformálás mellett ugyanakkor egyetérték abban képviselő úrral, hogy a bűncselekmény elkövetése esetén kiszabható büntetésnek is kellő visszatartó erőt kell jelentenie. Az állatkínzás immáron 12 éve számít bűncselekménynek. Tekintettel arra, hogy a jelenlegi büntetési tételek sok esetben nem bírnak kellő visszatartó erővel, tárcaánknak szándékában áll kezdeményezni a büntető törvénykönyv módosítását, nevezetesen az állatkínzás alap esetének vétség helyett büntetté nyilvánítását, valamint az állatkínzás esetén kiszabható büntetés tételkereteinek megemelését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszum elfogadását. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, azért nem tudom elfogadni a választ,

mert nem hiszem, hogy az elmúlt negyed évszázadban itt a magyar Országgyűlésben többek között önöknek is nem jutott eszébe ezzel foglalkozni. Viszont örömmel hallok, hogy a Btk.-t szeretnék ebben az esetben súlyosbítni, ugyanis én megtettem a módosító javaslatomat, akkor, ha jól értelmezem, a módosító javaslatomat támogatni fogja a kormánypárt ebben az ügyben, ami például azt is tartalmazza, hogy a súlyos állatkínzásos eseteket minden esetben letöltendő szabadságvesztéssel büntessék, és mintegy jó tanácsként mondom a tisztelt kormánypártnak, hogy érdemes lenne a tisztelt bíróságokat is egy kicsit abba az irányba presszionálni, hogy példaértékű ítéleteket hozzanak, ugyanis a bíróságon jelenleg ezekben az ügyekben nem történik normális törvényhozás Magyarországon.

Ezért indítottam el az állatvédelmi kerekasztalt, és ezért szeretnénk ezt állatvédőkkel végigvinni, hogy végre Magyarországon (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) meglegyenek a normális állattartásnak a gyökerei. Köszönöm szépen, válaszát így nem tudom elfogadni. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 99 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Sallai Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: **„Mikor kezdődik a felelős agrárkormányzás?”** címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Interpellációmiban néhány kérdést szedtem össze azzal kapcsolatban, amiket év elején tapasztaltunk agrárszakterületen, és gondoltam, rákérdezek arra, hogy mégis mi van az MVH körül. Ugye, eltérő nyilatkozatokat láttunk, miniszter úr elkezdte a szerezmenmosdatást, és azt állította, hogy milyen remekül működik minden az MVH-ban, miközben eljárások és büntetőügyek sokasága van a jogosulatlan igénylések miatt.

Utána láttuk azt, hogy a minisztérium hogyan rendel 40 millióért tanulmányokat a magyar-kazah mezőgazdasági együttműködésről a Horváth László érdekeltségébe tartozó törökszentmiklósi mezőgazdasági cégtől, a miniszter úr barátjától. Nyilvánvalóan érdekes lenne az, hogy ilyenkor mi történik: visszaköveteli a pénzt a minisztérium, indít-e büntetőeljárást visszaélés miatt, vagy mégis mi lesz ennek az eredménye?

Ugyanúgy felmerül az, hogy mi lesz azzal az agrárkamrai félmilliárdos honlappal, amiről mint a sajtónyilvánosság kiderítette, erőteljesen felmerül a

visszaélés lehetősége, hiszen semmilyen programozás nem kerülhetett ennyibe.

Legfőképpen, legsúlyosabb ügyként ott van a termőföld-privatizáció ügye, amelyről nyilvánvalóan az év eredményei, az elemzések bebizonyították, hogy elbukott, megbukott az az elképzelés, amit a kormányzat állított, hiszen nem a kicsik vásárolnak, hanem a kormánypártokhoz tartozó politikusok és nagyok. Nagygazdákhöz került a többsége, és alig van 20 százalék, akiről az MVH adatbázisából azt lehet tudni, hogy valóban az elmúlt években is kis területeken gazdálkodó helyi földművesek lennének.

Az sem valósult meg, hogy ne kótyavetye legyen ez a föld, amit többször elmondtak, hogy nem kevésért fogják eladni, hiszen a miniszter úr rokonságába tartozó személy körülbelül 200 ezer forintért vette hektáronként a földet Szolnok megyében olyan helyen, ahol egyébként a megyei átlag 1,1 millió volt. Majdnem 10 millió forintot fizetett 50 hektár földért, ahol szintén felmerül az, hogy hogyan is kezelte a vagyont a kormányzat.

Az sem mondható el, hogy ne lett volna visszaélés, hiszen jó néhány ilyen, ehhez hasonló történet van különböző kormánytagokat érintően, mikor a termőföld értéke egy-egy esetben lényegesen kevesebbe került, mint a szomszédos földterületeken. Az sem valósult meg, hogy a külföldiektől megvédjék a földet, hiszen habár miniszterelnök úr 2013-ban szavát adta a gazdáknak, hogy amíg neki köze van a kormányzáshoz, addig itt külföldi vagy tagállambeli állampolgár nem fog vásárolni, ezzel ellentétes módon maga a kormány adott el külföldieknek, tagállambeli állampolgároknak csaknem 13 ezer hektárt az állami földből. Nyilvánvalóan az sem valósult meg, hogy egyenlő esélyekkel indulnának a gazdák, hiszen szemlátomást a miniszter úr éppen, ha valakin olyan sapka van, akkor Natura 2000-es területeket nem engedélyez, ami helyes és egyetértünk ezzel, viszont nem értjük, hogy az összes többi Natura 2000-es terület esetében miért járul hozzá az adásvételekhez.

Tehát nyilvánvalóan az agrárkormányzás egy morális szakmai mélyponton van, és kíváncsi lennék a miniszter úr éves értékelésére, hogy hogyan tovább. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök annak, hogy fölvetette a „Földet a gazdáknak” programot, illetve annak az értékelésének is előadta egyfajta sajátos változatát. Amikor ön vett földet, tisztelt képviselő úr, sőt akart védett területet venni, akkor nem voltak ilyen problémái azzal, ha valaki földet vesz. Ugyanakkor, amikor nyilvános árverésen, hivatalosan meghirdetett földárverésen vesz

valaki földet, akkor látszik, hogy a kifogásait hangoztatja; de erről még majd egy kicsit később szeretnék bővebben beszélni.

Tisztelt Országgyűlés! A „Földet a gazdáknak” program eredményes, sikeres, szolgálja azt a célt, amit kitűztünk, a családi gazdálkodók, vidéken gazdálkodók segítségét, és most elmondhatjuk azt, hogy a program keretében mintegy 8 ezer földműves vett földet eddig. 2931 földműves vett részt sikerrel az árveréseken, ők átlagosan egyébként mintegy 45 hektár földet vásárolhattak, a 3 hektár alatti méretű földekből pedig 4691 darabot értékesített az állam. A meghirdetett földek több mint 60 százaléka elkelt, jelentős részük komoly árversenyt követően. Folytatjuk ezt a programot, hiszen látszik az, hogy a gazdák számára ez egy jelentős segítség. Valamennyi földet magyar földművesek vásárolták meg, törvényes feltételek mellett szerezték ezeket a jogosítványukat. Bármilyen más kategorizálás modern kori kuláküldözésnek minősíthető. Kicsi vagy nagy, Fidesz-közeli vagy távoli, egyaránt önkényes kategória. Ön ezt korábban is már használta, ezt én visszautasítom a magyar földművesek nevében, hiszen jól tudjuk, hogy a földtörvény nem írja elő a tulajdonok összeállítását, ez alkotmányellenes is lenne, hiszen az egyik személy tulajdonszerzése nem lehet gátja a másik személy tulajdonszerzésének.

Azt pedig, hogy itt valamilyen szabálytalanság vagy lenyúlás vagy valami ilyen dolog történt volna, szintén visszautasíthatom, hiszen egy liciten nincs annak jelentősége, hogy ki kinek a rokona, ismerőse, melyik párthoz tartozik, kinek a híve és így tovább. Nincs jelentősége annak, hogy rokon-e vagy jó barát, és ez elmondható egyébként az én családtagjaimra is, amit ön előszeretettel idéz és a párttársai is hivatkoznak erre. Azon túl, hogy az a földár teljességgel félrevezető és hamis, mert 800 ezer forint hektáronként Tiszaszentimrén nem tekinthető egy legelőnél valamilyen alacsony földárnak; de el szeretném azt mondani, hogy azok a családtagjaim, akikre egyébként büszke vagyok, becsületesen gazdálkodnak Tiszaszentimre mellett egy tanyán, és megdolgoznak azért a földért, ők túléltek, a mi családunk túlélte a korábbi kuláklistázást, és túl fogja élni az LMP kuláklistázását is.

(17.40)

Tisztelt Országgyűlés! További kérdések is elhangzottak. Az értékesített földek árával kapcsolatban: korábban volt egy értékbecslés járasként, a helyben szokásos földárát megállapította a Nemzeti Földalap, és ezt 10 százalékkal megemelte. Tehát nem lehet arról beszélni, hogy valamilyen áron aluli értékesítés történt volna. Inkább arra panaszkodtak sokan, hogy bizony az államtól földet venni egyáltalán nem olcsó. De egyébként az a helyben szokásos földár, ami az árverésen kialakul, tisztelt képviselő úr, mert az összes többi csak becslés. Amikor odamennek a gazdák, és azt mondják, hogy megéri vagy nem éri

meg, a végén az eredmény dönti el azt, hogy mi a tényleges földár. Ezt ajánlom az ön figyelmébe is.

Ami pedig a külföldiekkel illeti: Magyarországon élő, magyar állampolgársággal is rendelkező külföldiek a földvásárlók. De hangsúlyozom, az árverések eredményéről beszélünk. Azt, hogy ténylegesen ki lesz földtulajdonos, a helyben élő gazdák döntenek majd el, amikor élnek az elővásárlási jogukkal, vagy pedig nem élnek ezzel. Nekünk a célunk az, hogy a földet azoknak juttassuk, akik azt megművelik, a magyar földműveseknek. Ebben a szellemben fogunk dolgozni a jövőben is. Köszönöm szépen. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Megkérdezem Sallai képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnök úr, némi mérlegelés után elfogadhatatlannak ítélem a választ, hiszen ugyanaz a szerecsenmosdatás zajlik, mint amit rendszeresen látunk, hiszen a tényektől teljesen elrugaszkodva hallunk itt tényeket. *(Sic!)*

Azt mondja miniszter úr, hogy 8 ezer földműves; igen, ebből 40 ezer hektárt olyanok vettek meg, akik korábban földművesek nem voltak. Mert miniszter úr szerint, ha valaki elmegy egy aranykalászos tanfolyamra Tolna megyében, akkor az rögtön földműves is lesz ettől. Másik 40 ezer hektárt megvettek az önök barátai, államtitkárok és miniszteri karhoz tartozók rokonságai, amit nyilvánvalóan lehet kuláküldözésnek mondani, pedig nem erről van szó, ez csak korrupcióüldözés, semmi más. És arról a 13 ezer hektárról is beszélhetünk, amit önök odaadtak tagállambeli állampolgároknak, mert nyilvánvalóan az a kérdés: ugyan hogyan szolgálja ez a kicsik és a közepesek érdekeit, amiről önök végig beszéltek?

Nyilvánvalóan talán nem véletlenül nem beszélt az agrárkamara félmilliárdos honlapfejlesztéséről, nyilvánvalóan csúsztatott, amikor a kedves unokaöccséről beszélt, hiszen ott 200 ezer forintos hektáronkénti árról beszélünk egy 10 millió forintos, 50 hektáros gyep megvásárlása során, és jó néhány ilyenben ugyanezeket a csúsztatásokat látjuk. Tehát elfogadni ezt nem lehet. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 104 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az utolsó interpellációs kérdés következik. Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A 'családbarát kormány' családellenes intézkedéseiről... avagy mi az, amiről az állami propaganda nem beszél?!**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Miközben a kormány és Orbán Viktor mai felszólalásában is fennhangon hirdeti, hogy Magyarország jobban teljesít, aközben a valóság sokkal kiábrándítóbb.

Azt nem hirdetik óriásplakáton, hány százezer családtól vették el a támogatásokat, hogy mennyi embernek csökkentették a járandóságát. Nem reklámozzák, hogy éppen egy éve szüntették meg a lakásfenntartási támogatást, az adósságsökkentési támogatást, amik együtt közel félmillió családnak jelentettek segítséget. Nem reklámozzák, hogy megszüntették az óvodáztatási támogatást, nyolcadik éve nem emelték a családi pótlékot, a gyest, a gyetet és az anyasági támogatást, vagy hogy pár éven belül bezárják a családi napköziket, és kilométerekre vitetik a családsegítők szolgáltatásait.

Nem áll ki Novák Katalin, hogy elismerje, gyermekes családokat tesz tönkre a magyar kormány, mert még az inflációval sem emeli az ellátásokat. Nem tesz tele az újságokat azzal a hirdetéssel, hogy több tízezer rokkanttól vették el az ellátását vagy csökkentették a megélhetés szintje alá. Nem áll ki államtitkár úr sem, hogy bevallja: dolgozni nem képes, beteg embereket löktek az út széléről az árokba. Nem tart sajtótájékoztatókat arról, mennyi nyugdíjas él a létminimum alatt, vagy hogy megszüntették a méltányossági közgyógyellátást és ápolási díjat. Vagy azzal, hogy félévente szigorítják a házi segítségnyújtás szabályait, hogy még a magányukban élő idősök be is belerúgjanak.

Nem áll ki Czibere Károly sem, hogy bejelentse, hogy az idősök ellátásán spórol a kormány. Az sem szerepel a kormányhirdetéseiben, hogy több százmilliárd forintot vontak ki a szociális ellátórendszerből az elmúlt hat évben. S nem áll ki Balog Zoltán, hogy bejelentse lemondását, mert hagyta, hogy a kormány tönkretegye a szociális ellátórendszert.

Ha Magyarország jobban teljesít, akkor miért nincs pénz a gyermekek támogatására és az oktatásra? Miért kell 16 éves gyerekeknek közmunkára menniük? Miért kell elvenni az óvodásoktól a családi pótlékot? Ha stadionra ebben az országban van pénz, akkor miért nincs pénz arra, hogy szünidőben mind az ötszázezer rászoruló gyermeknek étkezést biztosítsanak? Ha a magyar reformok működnek, akkor miért 28 500 forint még mindig a nyugdíjminimum, ami miatt számos szociális ellátás, családi támogatás nem nőtt egy forinttal sem? Ön szerint mennyit ér ma ez az összeg? Államtitkár úr, ezt a biciklit is túltolták az ellátórendszerben.

Ezért kérdezném öntől: mikor fogják végre a saját családjuk és a haverjaik helyett a magyar családokat támogatni? Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy szinte egy lehetetlen küldetésre vállalkozott a képviselő asszony a frakcióban akkor, amikor azt vállalta, hogy erről a kormányról megpróbálja bizonyítani, hogy nem családbarát intézkedéseket tesz.

Részleteiben és egészében is elmondható, hogy amit a családoknak tudtunk az elmúlt öt évben nyújtani, az párját ritkítja. Nem nagyon van rá példa, hogy más kormányzati ciklusban ennyi kedvezményt tudtunk nyújtani akár természetben, akár anyagiakban a családoknak. Ez összességében azt is jelenti, ha csak a közvetlen juttatásokat nézem a költségvetésben, hogy 38 százalékkal magasabb a 2010-es értékhez képest, amit most kapnak a magyar családok. 230 milliárd forint az a többlet, amit adtunk a családoknak. És itt nyilvánvalóan még sok mindent, ami természetben jár nekik, nem is tudom ehhez hozzátenni, hiszen a családtámogatás részévé vált az ingyenes tankönyvellátás, a legkisebb gyermekek esetében 92 ezerről 318 ezerre nőtt azoknak a gyermekeknek a száma, akik ingyenesen étkezhetnek, de összességében is a szociális étkeztetés összege a duplájára nőtt. Sőt, most már az idei évben 70 milliárd forint fölé emelkedik, míg az önkormányzati utolsó kormányzati évében ez 29 milliárd forint. Akkor vehemenesebben tehetne volna föl ezeket a kérdéseket a saját akkori kormányzati embereinek - akik talán most ott ülnek ön mellett az MSZP padsoraiban -, hogy miért nem tették meg azt, amit a Fidesz-KDNP meg tudott tenni, miért nem emelték meg a szocialista időszakban ezt, miért csak a 13. havi fizetés és nyugdíj elvételére volt idejük és lehetőségük, miért nem tudtak a gyereketkeztetésben is előrelépni.

Vagy ha a családi típusú adózás bevezetését nézem: ma egy háromgyermekes, átlagkeresetű család már se adót, se járulékot nem fizet; a kétgyermekesek adókedvezményét négy év alatt folyamatosan növeljük, 20-ról 25 ezer forintra nőtt az idei évben, aztán lesz majd 30, 35 és végül 40 ezer forint, amit ott hagyunk a családoknál, mert azt mondjuk, hogy jobb, ha a gyermekre fordítják - hiszen a gyermek nevelése költségekkel jár -, mint ha az állam elvonja ezt, és egy újraelosztó rendszerben adja vissza.

Rendszeresen csúsztatja képviselő asszony azt, hogy a családi pótlékot elvenné a kormányzat bármilyen családtól. Ezt most már iskoláztatási támogatásnak hívjuk, képviselő asszony, és azoknál a családoknál függesztjük fel ennek a folyósítását, akik nem járatták iskolába a gyermeküket. Tisztelt képviselő asszony, aki nem figyel annyit oda a gyermekére, hogy megnézzé, hogy reggel elindul iskolába, és oda beérkezik-e, akinek ennyi figyelem nincs a gyerekére, és aki a saját gyermeke jövőjét veszélyezteti azzal, hogy arra se figyel oda, hogy 4. meg 5. osztályba vagy bármely iskolai osztályba eljusson a gyermeke (*Bangóné Borbély Ildikó: Óvodáról beszéltem.*), ezeknél a családoknál gondoljuk úgy, hogy igenis ilyesfajta

jelzésre is szükség van a családoknál, hogy legalább ennyit törődjön az az édesanya vagy édesapja a gyermekével, aki még arra se figyelt, hogy az iskolába jusson el. Ön pedig azt mondja itt a parlament plénuma előtt vagy a sajtóban, hogy a Fidesz-KDNP elveszi a családoktól a családi pótlékot. Képviselő asszony, kérem szépen, hagyjon föl ezzel a gyakorlatával, legalább ebben az új évben, ebben az új ülészakában, és ne mondjon olyat, amiről ön is tudja, hogy valótlan, amikor olyan intézkedésről van szó, amivel sikerült az 50 óránál többet igazolatlanul hiányzó diákok arányát körülbelül a felére csökkenteni pár év alatt!

(17.50)

Ez szolgálja igazán a gyermekek érdekét, s ez szolgálja a családoknak is az érdekét.

S amit legújabbban, az elmúlt év végén áfacsökentésben, családi otthonteremtési támogatásban, kedvezményben nyújtottunk, vagy 10 millió forintos maximális összegű, nagyon kedvező kamatozású hitelben, az pedig egy olyan támogatása a családoknak, ami még nem volt korábban, hiszen a családok a gyerekszoba megvásárlásához, a családi otthon fölépítéséhez kapnak soha nem látott és Nyugat-Európában is szinte példa nélküli segítséget.

Az pedig, hogy az étkezés rendszerében ilyen kedvezményeket vezettünk be, azt hiszem, sok diáknak az egyetlen lehetőséget jelenti a napi háromszori egészséges étkezésre. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el, elnök úr. A 13. havi nyugdíjat pedig - amit ma már sokat említett államtitkár úr - miért nem adták már vissza? Hatodik éve kormányoznak, visszaadhatták volna. (*Dr. Rétvári Bence: A nyugdíjmelésben visszaadtuk!*) Államtitkár Úr! Szombaton kellett volna a szülők elé kiállni a tüntetésen. Több tízezer szülő volt kint szakadó esőben a Parlament előtt. Ezt elmondhatta volna államtitkár úr nekik is, hátha ők választ adtak volna önnek erre. Még egy dolgot hadd mondjak már, államtitkár úr: nálunk egy hároméves gyerek már tud biciklizni, és tudja, hogy a biciklit nem tolni kell, hanem fel kell ülni rá és tekerni kell. Én csak ajánlani tudnám miniszter úrnak és államtitkár úrnak, ha már elfelejtettek biciklizni, vagy ha nem tudnak, akkor a biciklit oda kell adni annak, aki rá tud ülni és tekerni is tudja, államtitkár úr. Ideje lenne, hogy ezt megtegyék. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Rendtelenség az osztályban”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr személyével kapcsolatosan semmilyen kifogásom nincs, de mivel közvetetten ő is érintette annak a témának, amit szeretnék a Ház elé hozni, ezért **megvárnám a miniszterelnök urat**. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Miért nem figyelnek a tüntetők szavára?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Balog Zoltán miniszter urat, az emberi erőforrások miniszterét jelölte ki válaszádnak. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bátor kezdeményezőktől volt hangos januárban a média Magyarországon, hiszen a miskolci Herman Ottó Gimnázium tanári kara nyílt levélben fordult az ország nyilvánosságához, ismertette a közoktatás problémáit. Megjegyzem, hogy ezt a levelet előtte elküldték a KLIK-nek és az államtitkárságnak is, de válasza sehonnan nem méltatták őket.

A probléma ismert. Miskolcra indult egy másik kezdeményezés is, hiszen az MVK Zrt., a közlekedési dolgozók nem kapták meg a nekik járó fizetésemelésüket. Ők egyébként mintegy 60 százalékát keresik, mondjuk, a fővárosi közlekedési dolgozóknak. Úgyhogy ők is demonstrációt kezdeményeztek. Mik voltak erre a reakciók? Ez egy érdekes kérdés. Nagyon rosszak. A hatalomféltés fenyegetőzni kezdett. Egyrészt lejárata indult meg mind a két tekintetben, másrészt méltatlan megnyilvánulások is elhangzottak, különösen a pedagógusokat érintőleg.

Azt kell mondjam önöknek, az a hangulat, hogy nem tettek semmit, egyenesen vezetett ahhoz, hogy február 3-án mintegy 5 ezer ember demonstrált Miskolcon.

Azt gondolom, ez egy történelmi demonstráció volt, a legnagyobb demonstráció vidéken az utóbbi években. Méltatlan látszatkerekasztalok, további lejárata: az ötvenes éveket idézte a városi önkormányzati média hangulata is. A múlt hét szombaton, február 13-án pedig tízezrek voltak már a Kossuth téren. Azt gondolom, méltatlan az a helyzet, hogy még mindig nincsenek érdemi párbeszédtek egyik ágazatban sem, különösen a közoktatásban, és elfogadhatatlan az, amit tesznek. Nem lehet Magyarország úgy sikeres, hogy az itt élők többsége sikertelen, és nagyon rossz körülmények között kénytelen végezni a munkáját.

A jövő érdekében Miskolc országgyűlési képviselőjeként kérdezem öntől, mikor hallják már meg végre a tüntetők szavát, és mikor tesznek végre érdemben a problémák megoldásáért. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Ön szerintem el van maradva néhány hónappal, ugyanis nemcsak hogy meghallottuk azok szavát, akik bírálattal illették a köznevelési rendszert, hanem én személyesen jártam Miskolcon, ahol több mint száz igazgatóval, szülővel, diákkal és tanárral találkoztam, akik három órán keresztül mondhatták el, hogy milyen problémáik vannak a köznevelési rendszerrel, és válaszokat kaptak ezekre a kérdésekre.

Ezen túl, ha figyelte a sajtót - ha már a saját városában nem tájékozódik -: a múlt pénteken, néhány nappal ezelőtt Palkovics államtitkár úr személyesen a Herman Gimnáziumban járt. És ha nem tájékozódik eléggé, akkor megint csak felhívom a figyelmét arra, hogy abban a köznevelési kerekasztalban, ahová a közneveléssel kapcsolatban minden fontos szereplőt meghívtunk, megjelent a Herman Ottó Gimnázium igazgatója is, aki ott úgy nyilatkozott, úgy látja, hogy érdemi tárgyalások kezdetén állunk.

Tehát ezek az aggodalmak elkéstek, és nemcsak néhány hónapot, hanem néhány évet is késtek, hiszen akkor kellett volna a pedagógusokkal lenniük, amikor kormányon voltak. Akkor nem kellett volna bezárni több mint 450 iskolát, akkor nem kellett volna bezárni több mint 280 óvodát, akkor nem kellett volna az OECD-országok között a legnagyobb forrást kivonni a köznevelésből 2008 után - ezt még az önök akkori oktatási minisztere is elismerte -, és talán nem kellett volna elbocsátani 17 ezer pedagógust.

Ha akkor a pedagógusokkal lettek volna, akkor most hitelesebb lenne az a tülekedés, amivel megpróbálnak beállni abba az elégedetlenségbe, aminek minden jogos szakmai kifogásával szívesen foglalkozunk, és bízom benne, hogy ez a jövőben talán még önt is meg fogja nyugtatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzás-
ra megadom a szót Varga képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót,
elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tájékozodom a szü-
lővárosom és választókerületem problémáiról, igaz,
nem abból az elfogadhatatlan, ötvenes éveket idéző
közmediából, amit önök üzemeltetnek, és a helyi
önkormányzati médiából sem tájékozodom. *(Taps az
MSZP soraiban.)* Egyébként elképesztő, hogy egy
jogállamban ilyen médiumokat fenn lehet tartani.
Tehát nem innen, hanem közvetlenül az érintettektől
szerzem az információimat, és azt kell mondjam
önöknek, elképesztő, hogy a 25 pontról még mindig
nem tárgyaltak, és hogy nem folytatnak valódi ke-
reksztal-tárgyalásokat.

De hogy a másik ágazatról is szóljak: elképesztő
az, hogy egy közlekedési szakszervezeti vezetőt, aki a
munkavállalók érdekeiért, a megígért béremelésért,
a fizetésemelésért áll ki - amit utána visszavonnak -,
utána járműtakarítónak minősítik vissza az én szülő-
városomban. Tudja, erről kéne szólni, erre kéne vá-
laszolni, csak hát nem tudnak, mert csak méltatlanul
tudnak beszélni arról a demonstrációsorozatról, ami
az önök kormányzását joggal éri kritikaként.

Úgyhogy azt tudom mondani, miniszter úr, sze-
rintem tolja el a biciklit. Köszönöm szépen. *(Taps az
MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás meg-
illeti miniszter urat is.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisz-
tere: Látja, képviselő úr, az a baj, amikor valaki csak
a párt-sajtóból tájékozódik. *(Derűtség a kormány-
párti oldalon.)* Ez ténykérdés. Ténykérdés! Ott volt-
tam Miskolcon, vagy nem voltam ott? Ön nem volt
ott. Palkovics államtitkár úr ott volt, én is ott voltam.
Meg is hallgatta magát, maga meg csak visszaüvöl-
tözni tud, ez jellemző a viselkedésére.

A 25 pontról az ötödik tárgyaláson vagyunk túl.
Ha nem hisz a közmediának, akkor olvassa el a párt-
sajtót, mert abban Gallóné szakszervezeti vezető
erről nyilatkozott. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Szerin-
tem a kiabálás azoknak a sajátossága, akik tudják,
hogy nincs igazuk, és hangerővel próbálják a hiteles-
ségüket helyettesíteni, de szerintem ez nem fog sike-
rülni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok
soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisz-
telt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képv-
selője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterel-
nök úrhoz: „Mire kérnek valójában felhatalmazást?”
címmel.

(18.00)

A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat
ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter

urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó
személyét, avagy megvárja miniszterelnök úr szemé-
lyes válaszát.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel meg-
várnám miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök
úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdé-
sek órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Job-
bik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a
miniszterelnök úrhoz: „Új áradat érkezik?” címmel.
A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellá-
tása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnök-
séget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képv-
selő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jel-
zésre:)* Jelzi, hogy igen. Z. Kárpát Dániel képviselő
urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök
Úr! Tisztelt Ház! Miközben a migránsokkal szemben
egy általam nagyon is támogatott retorikai háború
folyik, meglepve tapasztaltam múlt heti szegedi bejá-
rásom során, mikor is sajtótájékoztatót tartottunk a
pályaudvar melletti térségben, mögöttünk teljes lelki
nyugalommal egy tucatnyi migránsból álló csoport
beült egyet gyrosolni mindenféle hatósági és egyéb
vezetúra vagy egyáltalán felügyelet nélkül. Tapasz-
taltuk mindezt akkor, amikor a térségbe kirendelt élő
erőt már elvileg megduplázta a vezetés, és elvileg
már egy olyan helyzet állt elő, hogy a kerítést, a fizi-
kai határzárát az önök bevállása szerint tisztességes
módon őrizték volna.

A helyzet ezzel szemben az, hogy Tóth Péter ve-
zetésével az ottani jobbikosokból álló csapat naponta
kapja a jelentéseket nemcsak a kerítés folyamatos
megrongálásáról, de bizony arról is, hogy a külterü-
leteken élők, tanyák lakosainak birtokát folyamato-
san felprédálják, az ő birtokukon pihennek meg az
újonnan érkezők. Tehát megint egy lassú szivárgás
kezdődött. Mindezen helyzetet csak tetézi, hogy a
Nagyfárol kikerülő migránsok adott esetben a legkö-
zelebbi bevásárlóközpontnál zavartalanul találko-
znak azon embercsempész bűnözőkkel, akik által
tovább veszik az útjukat Nyugat felé. Látható, hogy
az, amivel szemben önök a virtuális térben harcol-
nak, itt van folyamatosan közöttünk, körülöttünk.
Mindemellert Vámosszabadi térségéből is újabb
jelzések érkeznek, hogy már az autóutakon és a szál-
ló térségében is egyre gyakrabban jelennek meg mig-
ránsok. Érthetetlen számunkra tehát, hogy hol van
az az önálló határőrség, hol van az a szerveződés,
amely képes folyamatosan szavatolni határaink biz-
tonságát. Mert lássuk be, a rendőri erők és a honvéd-
ség, bármilyen jól teljesít, nem ez lenne az elsődleges
feladata, és önmagában, fenntartható módon nem
tudja ezt a problémát megoldani.

Kérdésünk tehát egyszerű és egyértelmű: mikorra
várható végre egy önálló határőrség felállítása, illetve

meddig asszisztál a kormányzat azon elképesztő gyurcsányista romboláshoz, ami leépítette ezt a nagyon fontos szervezetet? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Először is arra szeretném felhívni az Országgyűlés figyelmét, amit ma már itt a tisztelt Házal Orbán Viktor miniszterelnök úr aláhúzott, ez pedig az, hogy 2016 minden bizonnyal az összes rendelkezésünkre álló nyílt és fedett információ alapján olyan év, amikor a bevándorlási krízis, az illegális migráció újabb és újabb, erősebb és erősebb nyomatást fog jelenteni az Európai Unióra, így benne Magyarországra is.

Ami a helyzet megítélését illeti, azt gondolom, nem igazságos képviselő úrnak az a kimondott és ki nem mondott kritikája, hogy Magyarország nem állt helyt a határvédelemben, tekintettel arra, hogy folyamatosan ezekben az órákban is az európai sajtó, különösképpen a német nyelvű sajtó összűzet zúdít Magyarországra azért, mert Magyarország a saját útját járva próbálta megvédeni hazánk határait. A magyar kormány volt az első olyan kormány Európában, amely érdemben nyúlt a határrendészet és a határbiztonság kérdéséhez, és egy műszaki határzárval, egy élőerős védelemmel és egy jogi rendszer fölállításával, ennek a három eszköznek az együttes alkalmazásával sikerült megakadályoznunk azt, hogy a bevándorlók az ország határait átlépjék.

Emlékszem azokra a vitákra, amikor azt mondták, hogy nem tudja megoldani a kerítést a problémát. Mi azt reméltük, hogy 20 százalékra esik vissza a korábbi 100 százalékhoz képes a bevándorlók aránya. Abban a pillanatban, amikor a horvát-magyar határszakaszon megépítettük a kerítést, a bevándorlók más útvonallal próbálkoztak, mint ahogy a magyar-szerb határon is sikeresnek minősíthetjük a védekezést, ami ráadásul általam közvetlenül ismert. Nem vitatom a tényeket, tekintettel arra, hogy a térség biztonsága különleges kihívás az ottani rendészeti szerveknek, így a Lukács János által vezetett Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságnak.

Szeretném aláhúzni azt a belső biztonsági szervezetrendszerbeli változást, hogy a magyar rendőrségen belül az önálló határrendészeti határszázadok létrejöttek a migránsválság kapcsán, attól függetlenül, hogy önálló határőrség megszervezésére nem került sor. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszaválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Nem azzal kapcsolatban van közöttünk vita,

ami itt elhangzott. Hiszen való igaz, Toroczkai László átoszthatalmi jobbikos polgármester a helyi rendőri vezetőknek felvetette, hogy fizikai határzár kell. Önök 9 hónap csúszással ezt megcsinálták, mi pedig ezt támogattuk, biztosítottuk a kétharmadot minden életképes ötlethez.

Ami minket egy kicsit bánt, leegyszerűsíthetném arra, hogy önök laktanyákat üritenek ki, hogy ott majd menekültszállók legyenek, és nekünk nem tesz az, hogy ott zavartalanul gyrosoznak a migránsok Szeged belvárosában. De ha egy kicsit szélesebb spektrumban vizsgáljuk mindezt, akkor azt láthatjuk, hogy a kvótával szemben retorikailag fellépnek, a cselekvés terén majd kiderül, hogy ez mire lesz elég. Remélem, minél többre. De a visszatoloncolásokkal szemben semmi érdemlegeset nem tettek eddig. Magyarországon a tavalyi év végén is több száz visszatoloncolt migráns és őrizetes volt található. Az ő kiutasításukra protokollt nem látunk. Az önálló határőrség hiányában pedig nem lehet szavatolni Magyarország biztonságát, hiszen sem a rendőrség, sem a honvédség fenntartható módon nem tud azokkal a szervezeti egységekkel, felszerelésekkel rendelkezni, ami történelmi módon Magyarország határai biztonságának szavatolásához szükséges. Kikerülhetetlen feladat ez, ne kerüljék ki! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselő Úr! Még egyszer csak aláhúzni tudom, hogy a rendőrségen belül, amelynek létszámát 2010 óta 5 ezer állandó fővel följelesztettük, az önálló határszázadok, határvédelmi egységek létrejöttek. Önöktől várjuk a segítséget és a felhatalmazást, hogy a honvédség a rendőrség rendelkezésére álljon, és képes legyen neki segíteni abban az esetben, ha a határ veszélyben van. Konkrétan tudom, hogy mekkora erők állomásoznak ott, hiszen szülővárosomban, választókerületemben, Hódmezővásárhelyen van a Magyar Honvédség mai legerősebb alakulata, amely folyamatos készenlétben van annak érdekében, hogy bármilyen veszélyt elhárítson.

Ami pedig a visszatoloncolást illeti, tisztelt képviselőház, van kit visszatoloncolni? Vigyázzunk ezzel! Negyvenezer embert akartak Magyarországra visszatoloncolni. Hány van ebből ebben az országban? Ha ebben az országban a következő 15-20 esztendőben folyamatosan 300-400 olyan ember lesz az ideiglenes szállásokon, akiket nekünk kell kitenni, akkor boldogok lehetünk. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Magyarország kapitulál?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt

válaszadásra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, frakcióvezető urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tekintettel arra, tisztelt elnök úr, hogy a szabadságharcot személyesen Orbán Viktor vezényli, ezért kénytelen vagyok **őt megvárni a válaszadással.**

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Meddig akarja nyomott béreken tartani a kormány az állami alkalmazottakat?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem lehetnek nyugodt éjszakái a kormánynak, miután az elmúlt hetekben sorra jelentették be az állami vállalatoknál dolgozókat tömörítő szakszervezetek, hogy sztrájkba kezdenek, ha nem teljesítik a követeléseiket. Több ágazatban most is zajlanak a bértárgyalások. A vasutas-szakszervezetek múlt héten hozták nyilvánosságra, hogy ha február 20-áig nem sikerül megállapodni a munkáltatóval, akkor március elején sztrájkot hirdetnek. Hasonló a helyzet a Volán-társaságoknál és a vízügyben is.

A dolgozói béremeléstől való merev elzárkózás már csak azért is több mint érdekes, mert nemrég éppen ezeknek az állami cégeknek a vezetői kaptak nagyvonalú béremelést a kormánytól. Az ország jó gazdasági teljesítményére és a versenyképtelen fizetésekre hivatkozva két és félszeresére emelték több állami cégvezető alapbérét, azaz 5 millió forintra. De a dolgozóknál a gazdasági teljesítmény nem számít. Miközben a kormány a vezetők zsebének kitömésével és a bürokráciacsökkentéssel van elfoglalva, a dolgozók bérhelyzete egyre tarthatatlanabb. Az alacsony bérek miatt olyan mértékű létszámhiány alakult ki, ami már a közszolgáltatások ellátását veszélyezteti, például a MÁV-nál.

(18.10)

A kormány válasza erre a helyzetre az, hogy némileg emeli a minimálbért, ami még így is jóval a létminimum alatt van. A többi dolgozónak pedig nullaszázalékos béremelés az ajánlata, de legjobb esetben is pár százalék.

A kérdéseim a következők. Meddig akarják még nyomott béreken tartani a dolgozókat? Mikor teszik végre adómentessé a minimálbért, és emelik azt a létminimum szintjére? Mikor kapnak érdemi bérfejlesztést az állami alkalmazottak? *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Talán a felszólalása, ha 2010-ben hangzik el, akkor helye lett volna annak. *(Derültség a kormánypárti padsorokban.)* 2010-ben, amikor a szocialisták kormányzását követően a közszférától megvontak egyhavi bért, és a reálbér pedig folyamatosan minden évben csökkent, úgy a közszférában, mint az állami alkalmazottak tekintetében. 2010-ben azonban ebben a kérdésben is fordulat következett, hiszen az ország gazdasági helyzete helyreállt, stabillá vált, és 2013-tól elkezdődhetett a gazdasági növekedés. Nyilván a megtermelt többletből az állami szféra is többet tudott kapni, több béremelés indult el.

Azt hiszem, önnek nem kell mondani, nem véletlenül hagyta ki a beszédéből, hiszen ezek pozitív elemek, hogy például a most utcára vonuló pedagógusok bére egyszerre 30 százalékkal, azt követően évente 5-5 százalékkal növekszik, így el fogja érni az 50 százalékot. Ugyanez igaz a rendvédelmi dolgozókra is. Ott is négyütemű vagy ötütemű béremelés fog bekövetkezni, és ugyanez igaz az egészségügyben dolgozókra is. Amit az ország, a gazdaság, az emberek megtermelnek, annak egy része igenis visszakerül az állami szférába, a közszférába, mégpedig bérfejlesztés formájában.

Azt gondolom, hogy az ön kritikái e tekintetben teljes mértékben alaptalanok, hiszen például nem is beszélünk a felsőoktatásban dolgozókról, ahol 2016. január 1-jétől egy 15 százalékos bérfejlesztés fog elindulni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A közszféra minden szegmensében az elmúlt öt évben reálbér-növekedés volt kisebb vagy nagyobb mértékben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő asszonyt.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, szombaton ott voltam a tüntetésen. A tér teli volt. Nagyon sok hozzászóló, szónok beszélt arról, hogy mennyire méltatlanul alacsony a közszférában dolgozók fizetése. Elmondták, hogy 60-70-80-90 ezer forint nettóból nem lehet megélni, nem lehet megélni egyik hónapról a másikra. Egyik napról a másik napra tengődnek vele. A közszféra bérét 8 éve nem emelték.

A megoldás a többkulcsos személyijövedelemadó-rendszer visszaállítása lehet. Az egykulcsos személyi jövedelemadó megbukott. (Lázár János: *Megbukott?*) De önök ezt nem akarják belátni. Ideje lenne ezen elgondolkodni, a minimálbért adómentessé tenni és alacsonyabb, sávós adót visszaállítani. (Dr. Schiffer András tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti az államtitkár urat.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Úgy látszik, selektív hallása van az ellenzéknek, különösen az LMP-seknek. (Moraj.) Nem fogom elismételni, hogy a közszférában a pedagógusok, a rendvédelmi és honvédelmi dolgozók, rendőrök, egészségügyi dolgozók, bírák és ügyészek, a szociális ellátórendszerben dolgozók, ez évtől a kormánytisztviselők részesülnek jelentős béremelésben.

De ha csak az adóváltozást vizsgáljuk, akkor láthatjuk, hogy jelentős jövedelemnövekményt okozott a személyi jövedelemadóban az egy kulcsra való áttérés, hiszen a 17 és 32 százalékos adó helyett 16 százalékosat fizettek a dolgozók, illetve 2016. január 1-jétől pedig 15 százalékosat. És ha mindehhez hozzáadjuk a családi adókedvezményt - mert a közszférában is dolgoznak olyanok, akik gyermeket nevelnek -, akkor igenis az elmúlt években reális az, hogy reálbérnövekedés történt az elmúlt három évben a közszféra minden szegmensében. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

(Dr. Tiba István elfoglalja jegyzői székét.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mengyi Roland, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mi történik a szikszói kórházzal?**” címmel. Mengyi Roland képviselő urat illeti a szó.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt napokban, hetekben nagy visszhangot váltottak ki Szikszón és környékén a kórházban végrehajtott, az egy napos sebészetet érintő változások. Futótűzként terjedt a hír, hogy tulajdonképpen bezárásra kerül az ott élők számára legfontosabb járóbeteg-szakellátás is, majd az egész kórház megszűnik.

Jelenleg az egy napos sebészeti ellátás mellett mozgásszervi rehabilitációs, ápolási osztály és krónikus osztályok működnek a kórházban, amely a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház telephelye, de emellett a járóbeteg-szakellátás az, amely igazán fontos az ott élőknek. Ugyanakkor valódi választ nemcsak ez a felvetés igényel, hanem az egészségügynek is kihívást jelentő, a régiót jellemző, gyors előregedés.

Egyre több az idős ember, és ez a tény azonnali cselekvési kényszert szül. Az ápolási, gondozási

szükségletet elemezve megállapítható, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében a 60 év feletti aránya közel 23 százalék, ami a megyében 155 ezer főt jelent. Azt országos adatokat tanulmányozva elmondható, hogy az idősök, főleg az egyedül élők átlagban 20 százalékban igényelnek intézményi keretek között bent fekvő ellátást. Mindez az ellátási forma kiemelt fontosságú, főleg ha az aktív egészségügyi beavatkozás utáni közvetlen időszakra is gondolunk.

A legkönnyebben kivitelezhető megoldás a krónikus fekvőbeteg-szakellátás valamely szintjén történő elhelyezés pillanatnyilag, ami nyilván nem helyes. Ez átmenetileg néhány hétre megoldást tud nyújtani a családoknak, de hosszabb időre kell megoldást találnunk.

Nos, tekintve Dél-Abaúj társadalmi kihívásait és a kórház jelenlegi ellátási formáját, könnyen belátható, hogy valamilyen megoldásért kiált az egészségügyi ellátás helyzete. Lehetőleg olyan megoldásért, amely választ ad a fenti társadalmi kihívásokra, a mindennapos egészségügyi igényekre, a járóbeteg-szakellátás megerősítésével és fejlesztésével segíti a foglalkoztatást és szakorvosi háttér, szakdolgozói háttér és egyéb szakdolgozók foglalkoztatásának bővítését.

Tisztelettel kérdezem a miniszter urat, milyen változtatásokat terveznek a kórházban, amely a szikszói ellátását a folyamatos fejlesztés mellett biztosítja. Köszönöm a választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt engedje meg, hogy egy félreértést tisztázzunk a szikszói II. Rákóczi Ferenc Kórházzal és Rendelőintézzettel kapcsolatban. Az intézmény által nyújtott egy napos ellátások, valamint a járóbeteg-szakellátás tekintetében szeretném jelezni, hogy a járóbeteg-szakellátás megszüntetése Szikszón nem szerepel a terveink között, sőt ágazati fejlesztési elképzeléseknek megfelelően a lakosság közeli ellátásoké, a járóbeteg-szakellátás szerepének erősítése kiemelt szakmapolitikai célkitűzés. Ennek lehetőségeit Szikszón is érdemes megvizsgálni.

Ami az egy napos sebészetet illeti, annak a szüneteltetését szakmai, betegbiztonsági és fenntarthatósági szempontok egyidejű figyelembevételével mellett az alacsony kihasználtság miatt kezdeményezte a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház a szikszói telephelyen, ahogy ezt ön is említette. A lakosság számára az ellátások a kórház miskolci telephelyén 15 kilométeres távolságban magas szakmai színvonalon továbbra is elérhetők.

A másik ügy, amit ön fölvetett, valóban olyan tervünk, amiben az egészségügyért, valamint a szociális ügyekért és társadalmi fölzárkózásért felelős államtitkárság együtt dolgoznak, az idősök tartós ápolási, gondozási ellátásának egységesítése érdeké-

ben egy integrált ellátási forma kialakításának lehetőségét is szem előtt tartó megoldást készítünk elő.

A szakmai munka a lakossági igények fölmérésével, ennek megfelelő, akár a jelenlegitől eltérő szervezeti ellátási formák kialakításának céljával folyik. Terveink szerint amennyiben szükséges, amennyiben ott hatékonyabban működtethető, egyes kapacitások átcsoportosítására is sor kerülhet az egészségügyi ellátásból a szociális ellátásba.

Mindehhez azonosítani szükséges az átfedéseket, és meg kell alkotni ennek megfelelően az átmeneti ellátási formákat, hogy a kétfajta ellátórendszer között a lakosság érdekében létrejöjjön az a kapcsolat, ami ma még hiányzik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásomra megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm a választ. Örömmel hallom, hogy a járóbeteg-szakellátás erősítésén fáradozik a kormány. Gondolom, ez Szikszóra is igaz lesz a helyben legfontosabb szakmacsoportok területén, úgymint belgyógyászat, sebészet, szemészet vagy labor, valamint hogy kidolgozás alatt áll egy integrált ellátási modell az idősek, betegek biztonságosabb ellátása érdekében.

(18.20)

Ugyanis szükséges a lakosság igényeinek jobban megfelelő ellátási, gondoskodási modell. Szikszó tekintetében szívesen eljuttatunk önnek erre vonatkozó javaslatokat. Végezetül remélem, hogy mindez a kórházban foglalkoztatottak számának bővítésével valósulhat meg. Köszönöm a választ. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonzás megilleti a miniszter urat is.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm, elnök úr. Igen, valóban úgy van, képviselő úr, ahogy ön említette. Ezen a határterületen, az egészségügyi és a szociális ellátás között a szolgáltatás átalakításán kell gondolkodnunk. Tehát minden olyan adatot és javaslatot, ami az ellátásnak a lakosság igényeinek jobban megfelelő, hatékonyabb módon történő megszervezését vagy valamely valós meghatározott helyzet megoldását célozza, azt szívesen vesszük. Biztos vagyok benne, hogy lehetséges egy működőképes, fenntartható, a lakosság igényeinek jobban megfelelő ellátási modellt kidolgozni az idős emberek ápolási, gondozási szükségleteinek megfelelő biztosítására.

Képviselő úrnak a dél-abaúji térség szociális hívásaira is kitérő kérdése, úgy vélem, hogy segíti a munkánkat abban, hogy mindenkor a helyi igények-

re is tekintettel kerülhessen sor a szükségszerű átalakításokra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mi szükség van offshore háttérű ügynökökre az állampapírok forgalmazásában?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen, öné a szó, Tóth Bertalan képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mára a Fidesz-rezsim működésének eklatáns példája a letelepedési államkötvények offshore cégeken keresztül történő forgalmazása. Mindenki emlékszik rá, hogy Rogán Antal korábbi gazdasági bizottsági elnök milyen körülmények között jelölt ki kajmán-szigeteki, ciprusi, szingapúri, liechtensteini cégeket arra, hogy százmilliókban mérhető haszon fejében segítsék ázsiai, közel-keleti vagy a szovjet utódállamokból származó emberek betelepítését. Ezt ugyan az állam közvetlen is megtehetné volna, de valamiért fontos volt ezeket az offshore cégeket közbeiktatni. Az indokokat mindenki fantáziájára bízom.

A gyakorlat mindenestre, úgy látszik, megtett az Államadósság Kezelő Központnak is. A Kincstári Takarékjegy Plusz állampapírt egy részben magántulajdonú cég közbeiktatásával értékesíti a Magyar Államkincstár. A cégen keresztül zajlik a Magyar Posta teljes értékpapír-forgalmazása, így a postahivatalokban jegyzett Kincstári Takarékjegy Pluszon kívül a Bónusz Magyar Államkötvényé és a Prémium Magyar Államkötvényé is. A cég az FHB és a Posta közös irányítása alatt áll, de a Postánál állampapírokat és befektetési jegyeket jegyző ügyfelek nem feltétlenül tudják, hogy az értékpapír-forgalmazó cég nem teljes egészében a Posta tulajdona. Ez a cég a Magyar Posta Befektetési Zrt., amelynek 2013 óta 50 százalékos tulajdonosa az FHB Invest Kft. Az FHB Invest Kft. mögött egyebek mellett Spéder Zoltán érdekeltsége, valamint egy panamai bejegyzésű offshore társaság, a Silvermist Estate SA is feltűnik.

Tisztelt Államtitkár Úr! A feladatot el tudná látni a 75 százalékos állami tulajdonú Magyar Posta Zrt. is. Kérdezem: az Államadósság Kezelő Központ az állami Magyar Posta helyett miért egy 50 százalékos magántulajdonú brókercégre bízta ezeknek a kincstárjegyeknek a forgalmazását? Mi szükség van magántulajdonú brókercégekre, esetleg Spéder Zoltánnak akartak-e kedvezni, és milyen összegű jutalé-

kot fizetnek a közbeiktatott, részben magántulajdonú értékpapírt forgalmazó brókercégek? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Egy pillanatra térjünk már vissza a letelepedési kötvény értékesítésére! Az Országgyűlés Gazdasági bizottsága az, amely meghatározta a törvény alapján a bírálati szempontokat, amelyek nyilvánosak. Tehát ön is olvashatta, nyilván ezért tud róla beszélni. A győztest, a nyertest mindig nyilvános pályázat után hirdeti ki és dönt róla a Gazdasági bizottság. Tehát pályáztatás alapján történik. A döntés pedig, miután a Gazdasági bizottság hozza nyilvános eljárásban, az is nyílt, hiszen az ellenzéki képviselők ugyanúgy részt vesznek a döntési eljárásban. És ebben az esetben minden esetben olyan cég indulhat, ahol egyértelműen tudjuk, tudja a döntéshozó, hogy kik a tulajdonosok, hiszen erről nyilatkozni kell, illetve a bizottsági adatok, céginformációk alapján az a nyilatkozat ellenőrizhető. Tehát azt gondolom, hogy ebben a tekintetben nem igazak azok a vádaskodások, hogy itt valamiféle zárt és titkos eljárásban történik a kiválasztás.

Azt gondolom, azzal, hogy magyar államkötvényt vagy más értékpapírt olyan cég is értékesíthet, amelynek ismert, közvetetten ismert magánszemély lehet a tulajdonosa, ez, azt gondolom, nem jogszerűtlen és nem törvénytelen. Tehát az a fontos, hogy az értékpapír értékesítése az állam érdekeit szolgálja, és ezért az állam külön jutalékot és más egyéb díjat nem fizet az értékpapír-forgalmazónak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úrnak lehetősége van a viszonzásra.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem a kérdésre válaszolt, ugyanis azt kérdeztem meg, hogy az Államadósság Kezelő Központ miért nem egy teljes egészében állami céget bíz meg ennek az értékesítésével, ugye a Magyar Postát, miért egy felerészben magántulajdonú céget. Miért van szükség a Magyar Posta Befektetési Zrt. közbeiktatására lakossági állampapírok értékesítésében? Hiszen azt a Posta hálózatán keresztül az állami anyacég is meg tudná tenni. Ráadásul ez a cég meg is tévesztheti a lakosságot, hiszen használja a Posta logóját, a postakürtöt, aminek a részleteit egyelőre nem ismerjük.

Én úgy érzékelem, hogy pontosan ezek azok a kérdések, amelyek miatt önök titkosítani kívánják a Magyar Posta szerződéseit, azokat a közérdekű adatokat, amelyek alapján megismerhető lenne, hogy a Magyar Posta milyen viszonyban áll ezzel a befektető

céggel és ezekkel a brókercégekkel. Úgyhogy válaszát nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Államtitkár úrnak is van lehetősége egy percben a viszonzásra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Megnyugtathatom képviselő urat, hogy a lakosságot nem zavarja az, hogy a Posta Zrt. a Posta Befektetési Zrt.-t közbeiktatja az állampapírok értékesítésekor, hiszen ezáltal nem csökkent az értékpapír-értékesítés, hanem napról napra növekszik. Itt az a legfontosabb, hogy az állampapírok iránt a lakosságnak megvan-e a bizalma, és bízik-e az államban, a hozamokban, és hogy választja-e ezt a befektetési formát. És azt tudom önnek mondani, hogy az állampapír-befektetési forma a lakosság körében igen népszerű és népszerűsége növekszik.

Ha esetleg nem fogadja el az én válaszomat arra vonatkozóan, hogy az offshore cégek, illetve külföldi számlák tekintetében mi a megoldás, akkor forduljon Simon Gábor párttársához, akivel szemben nem sokára, ha minden igaz, akkor vádemelés fog történni, adócsalás, okirat-hamisítás és más bűncselekmények miatt, aki profi abban, hogy hogyan kell külföldi számlákon adózatlanul jövedelmet tartani. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Vagy kérdezze meg a Magyar Nemzeti Bank volt elnökét, hogy MNB-elnökként hogyan kell offshore cégekbe helyezni a befektetéseit *(Az elnök ismét csenget.)*, és akkor valószínűleg jobb választ kap, mint tőlem. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces lehetőségünk volt.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Tanácsrendszer 2.0**” címmel. Öné a szó, Hegedűs Lorántné képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt napokban jutott el hozzánk ez a dokumentum, amely az önkormányzatok szoros központi kontroll alá vonásáról és ezzel együtt 5-10 ezer hivatali dolgozó elbocsátásáról szól. Bár az anyag nem publikus, nem jóváhagyott minősítésű és a szerzője sem ismert, de az egyértelmű, hogy írója a témában bennfentesnek számít. Az is nyilvánvaló, hogy az elmúlt évek kormányzati döntései mind az elemzésben leírtakat igazolják, illetve azokat a törekvéseket teljesítenék ki.

(18.30)

A tanulmány szerint egy állami, központi adatbázisba kell bekapcsolni majd az önkormányzatokat az ASP informatikai rendszer segítségével, és ezek után majd bármilyen mélységű adat lekérdezhető

lesz az önkormányzatok beleegyezése és jóváhagyása nélkül. A közbeszerzések is csak központi ellenjegyzéssel valósulhatnak meg, mindezzel állítólagosan a korrupciót kívánják csökkenteni.

De, tisztelt miniszter úr, nem azokon a kistételepüléseken lett rendszerré építve a korrupció, amelyek ezen átalakításnak a legnagyobb vesztesei lesznek, hanem éppen a központi államapparátusban, mint ahogy ezt ön is nagyon jól tudja. Elismeri a tanulmány, hogy a központosítás hatására feleslegessé válhatnak helyi hivatalok, amelyeket aztán majd megszüntetnek, így az állampolgároknak is jóval nehezebb lesz majd az ügyintézés. A Belügyminisztérium közleményében azt írta erről a tanulmányról, hogy csak híradásokból ismerik.

Ezek után most önt mint a másik illetékes minisztert kérdezem, hogy tényleg meg kívánják-e valósítani a tömeges hivatal-összevonást. Tényleg minden önkormányzati döntéshez központi ellenjegyzés szükséges majd? És ezzel együtt a Magyarország által is elfogadott nemzetközi egyezményekkel ellentétesen tényleg felszámolnák a települések önrendelkezését? Érdemi választ szeretnék kérni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Az igazság az, hogy a hétvégét a gyerekeimmel szoktam tölteni. Ha szükséges és a sors, a kötelezettség úgy hozza - vagy a szolgálat -, akkor a választóimmal, de nem a sajtó tanulmányozásával, bevallom, így valószínűleg valamiről lemaradtam. *(Hegedűs Lorántné, miközben átadja Lázár Jánosnak az írományt: Segítetek!)* Fogalmam sincs, hogy milyen dokumentumról beszél a képviselő asszony, nem ismerem. Köszönöm szépen. Képességeimet meghaladja, hogy a maradék másfél percen belül elolvassam ezt a tucatnyi oldalt, és még utána referáljak is önnek arról, hogy mi van benne és mi a kormány szándéka.

Azt tudom mondani, hogy az önkormányzati átalakítások és reform lezárult, semmilyen terve nincs az önkormányzatok hatásköreit és feladatait illetően a kormánynak. Így van jól, ahogy most kialakult, abban vagyunk érdekeltek, hogy az önkormányzatok jól működjenek, lehetőség szerint a helyi szolgáltatásokat fejlesszék, és minden magyar településen, mind a 3200 településen az életminőség jelentősen javuljon.

Nem tudok olyan átalakításról sem a kormányzati előkészítő munka során, sem a közigazgatási, sem a politikai egyeztetéseken, sem a kormányülésen, ami bármilyen formában az önkormányzatok hatáskörét vagy tevékenységét illette volna. Hogy valaki jobban akarja ellenőrizni az önkormányzatokat, erre minimális a lehetőség és az esély, hiszen a kétharmados törvények kizárták annak a lehetősé-

gét, hogy a kormányhivatalok mint a közigazgatásért felelős és az önkormányzatok törvényességéért felelős minisztériumhoz tartozó hivatalok bármilyen hatáskört is gyakorolhassanak. Pont a gazdálkodás hatékonysága és célszerűsége az, ahova a lábunkat be sem tehetjük, hiszen az Országgyűlés ezt számkra megtiltotta.

Tehát csak cáfolni tudom a feltételezést, a kérdésben megfogalmazott állításokat, és minden kérdésre nemmel tudok válaszolni. Tehát az ön állításai vagy az ön kérdéseiben megfogalmazott állítások nemleges választ kapnak; semmilyen tervünk nincs az önkormányzatokkal. Nem tudom, hogy a Jobbiknak milyen terve van, vagy milyen pánikot kívánnak kelteni ezzel kapcsolatban. Mi az önkormányzati átalakítást befejeztük, a hatásköröket, a feladatokat is beleértve, most arra törekszünk, hogy minden magyar önkormányzat jól működjön. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Meg vagyok döbbenve! Ezek szerint önnek fogalma sincs, hogy mi zajlik az önkormányzati rendszerben a hivatalok átalakításával kapcsolatban. Önnek fogalma sincs arról, amit egyébként önök erőltetnek egyfolytában a kormányhivatalokon keresztül, hogy ez a bizonyos ASP-rendszer mindenhol kiépüljön. Igen, erről szól ez a tanulmány, hogy milyen módon fogja ez majd befolyásolni az önkormányzatok helyzetét és döntési szabadságát. Ez pontosan az a rendszer, amit önök, az önök kormánya európai uniós pénzből önök meg, és már be is vezették jó pár önkormányzatnál; egyelőre csak pilotprogram jelleggel, de majd most, a tanulmány szerint legalábbis, az elkövetkező egy-két évben minden önkormányzat számára kötelezővé kívánják tenni. Úgyhogy nagyon kérem a tisztelt miniszter urat, legyen már szíves és tájékozódjon, hogy mi folyik itt az önök háza táján. Ön az illetékes a kormányhivataloknál is *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, talán érdemes lenne beletekinteni egy kicsit a munkájukba. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg a miniszter urat.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Én valószínűleg egy másik iskolába jártam, mint ön, de könnyen lehet, hogy azért, mert 1995 novemberében léptem be először egy városháza küszöbén, és 21 éve már lassan odajárok szinte, mostanában csak hetente, de egyébként naponta, és néhány alkalommal elnyertem a helyi választópolgárok bizalmát mint polgármester, tehát valószínű, hogy kevesebbet tudok az önkormányzati világról, mint ön.

Én azt tudom önnek mondani, hogy az első dolog, amit megtanultam, hogy az önkormányzatok függetlenségét, szuverenitását és azt, hogy önálló döntéseket hozzanak, az Alaptörvény, előtte meg az alkotmány garantálta. Az én hivatalomnak a kétharmados törvények meghagyják, hogy az önkormányzatok működésének törvényességi ellenőrzését le kell folytatnunk, amit egyébként hosszú éveken keresztül nem tudott működtetni az állam, de azon kívül az önkormányzatok függetlensége teljes egészében garantált. Nagy baj lenne, ha én azzal tölténé az időmet és azzal tölténé a miniszteri munkámat, hogy az önkormányzatok életébe beleszólnék.

A kormány nem szól bele az önkormányzatok életébe, sőt minden támogatást megad ahhoz, hogy jól működjenek. Ha ön egyszer majd polgármester lesz valahol, akkor ezt megtapasztalhatja *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, de ahhoz el kell nyerni a választók bizalmát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan változik a családi otthontermelési kedvezmény feltételrendszere?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. Jelzi a képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Ön a szó, Vejkey Imre képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A hazánkban tapasztalható demográfiai helyzetre jól reagált a magyar kormány az általa meghirdetett családi otthontermelési kedvezmény útján. A CSOK nemcsak a születésszámok emelkedését vette célba, hanem a kényelmesebb életkörülmények biztosítását is a gyermeket nevelő családok számára. Természetesen nem feledkezhetünk meg a CSOK-nak a lakásállomány bővülésére, az építőiparra és a gazdaság teljesítőképességére gyakorolt hatásáról sem.

A CSOK-ot a házastársak, az élettársak, valamint az egyedülálló szülők is igényelhetik, ugyanakkor a jövőre nézve vállalt gyerekek utáni támogatás feltétele a házasság megléte oly módon, hogy a kérelem benyújtásának időpontjában legalább az egyik félnek 40 év alattinak kell lennie. A legjobban azok a fiatal házaspárok járnak, akik három vagy annál több gyermek születését vállalják, de azok is támogatásban részesülnek, akik egy vagy két gyermeket szeretnének. Azt mondhatjuk tehát, hogy a támogatás mértéke kizárólag a gyermekszámtól függ. Új lakás építésénél vagy vásárlásánál a támogatás összege egy gyermek esetén 600 ezer, kettőnél 2 millió 600 ezer, míg három vagy több gyermek esetén 10 millió forint. Használt lakások vásárlásához egy gyermek esetén 600 ezer, kettő után 1 millió 430 ezer, háromnál 2 millió 200 ezer, négy vagy több gyermek

esetén pedig 2 millió 750 ezer forint vissza nem térítendő támogatás jár. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelettel kérdőzöm az államtitkár urat, milyen változásokat hoz a családi otthontermelési kedvezmény annak érdekében, hogy minél többen jogosulttá váljanak a támogatásra. Várom megtisztelő válaszát. *(Dr. Józsa István: Nagyon jó változásokat!)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A CSOK bevezetésénél az volt a kormányzat célja, hogy minél többen jussanak minél olcsóbban lakáshoz. Akár az áfacsökkentés, akár az engedélyezés egyszerűsítése, akár az ön által felsorolt tételekben a vissza nem térítendő támogatás vagy a 10 millió forintos, roppant kedvezményes hitel, amit a 10 milliós CSOK igénybevétele esetén lehet szintén felvenni, mind-mind-mind olyan mértékű könnyítést jelentenek a családok számára, amilyen könnyítés a saját otthonhoz, saját lakáshoz jutás, saját házáépítés terén az elmúlt 25 évben, de még azelőtt sem volt Magyarországon.

Hogy még többen könnyen átlássák ezt a rendszert, ezért jelent meg a két új CSOK-rendelet február 11-én, amely azt a célt szolgálja, hogy az egyikben tisztán azok az esetek vannak felsorolva, amikor valaki új lakást, új házat vesz, a másikban pedig az, amikor használt lakást vesz, és odaköltözik a családjával együtt.

Az új lakásokról szóló tiszta, világos, egyszerű, érthető szerkezetű rendeletben akár a családi otthontermelési kedvezmény igénybevétele, az építkezési költségek áfatartalmának visszatérítése, valamint a három és többgyermekes családok által felvehető 10 millió forintos vissza nem térítendő támogatásnak a részletszabályai olvashatók.

(18.40)

A használt ingatlanról szóló rendeletben pedig a vásárlásra, bővítésre járó, vissza nem térítendő támogatás feltételeit találhatják meg az érdeklődők. Ahogy ön is sorolta az összegeket, mindegyik összeg emelkedett a tavalyiakhoz képest. Tehát legalább 10 százalékkal mindenhol látható emelkedés. Mostantól csak a gyermekek számától függ az igénybe vehető összeg. Nem függ attól, hogy mekkora házat vesznek, csak egy minimális alapterület van, hogy minőségi ingatlant vásároljanak egységesen 35 millió forinttal.

Az értékhatár nincs bontva, akár a gyerekeknél a maximális összeg, akár az országrészekre vonatkozóan, tehát rugalmasabb *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, átláthatóbb, egyszerűbb és áttekinthetőbb lett az új rendelet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm államtitkár úr válaszát, melyből egyértelműen nyilvánvalóvá vált, hogy a támogatási rendszer legutóbbi átalakítása kapcsán a CSOK összegének emelése mellett számos további változásra is sor került. Jelentősen egyszerűbbé, áttekinthetőbbé és életszerűbbé vált a feltételrendszer annak érdekében, hogy egyrészt a gyermekvállalási kedv növekedjen, másrészt pedig a kormány tovább élénkítse a magyar gazdaságot. Köszönöm, államtitkár úr válaszát elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Hadd mondjak még egy-két könnyítést, egyszerűsítést, ami mindenkinek kedvező lehet. Például voltak olyan települések, ahol nem volt csatorna, vagy nem volt vízvezeték-hálózat. Indokolatlan lenne, hogy ezeket az embereket kirekesszük a CSOK-ból, akár ha valaki tanyán él. Az új rendelet ennek is megteremtí a lehetőségét. Ha van egészséges ivóvíz, ami fűt kútból is lehet, ha szabályos módon a szennyvizet elvezetik vagy ülepítik, akkor azok is igénybe vehetik a CSOK-ot. Ez nem lehet most már akadály. Szintén nem kötelező eladni a saját meglévő ingatlanját, ha valaki ilyet szeretne vásárolni.

Egyszerűbbé tettük annak az értelmezését is, hogy kik az eltartott gyermekek. Tehát ha valakik más kapcsolatból hoznak gyermekeket, együtt nevelik őket, ugyanúgy számítnak a gyermekek. Itt sem kívánjuk megmondani senkinek, hogy pontosan milyen feltételek mellett vegye fel a CSOK-ot. Úgyhogy bízunk benne, hogy ez is segíteni fog, illetőleg a visszafizetési kötelezettségnél is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a kormányhivataloknak egy méltányossági jogkör lett beépítve, pontosan azért, hogy hosszú távon az egyedi helyzeteket kezelni tudjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hányszor akarja még átverni az egészségügyi dolgozókat a kormány?”** címmel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadásra kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat. *(Ikotity István: Igen, öné a szó.)*

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány napja derült fény arra, hogy nem kapták meg az idei év januárjától megígért béremelésüket az ápolók és szakorvosok. A kormány annyira sem tartotta fon-

tosnak a kérdést, hogy legalább tájékoztassa az egészségügyi dolgozókat az elmaradó béremelésről, több ezer ember csupán a tavalyival megegyező fizetésutalás után jöhetett rá, hogy a kormány megint becsapta őket. Pedig az ígéret az volt, hogy 43 ezer ápoló és 18 ezer orvos bére emelkedik januártól. Ehhez képest a szakszervezetek beszámolója szerint alig 400 orvos kapott bérkiegészítést külön pályázat alapján. A kormány ezzel sokadszorra verte át az egészségügyi dolgozókat. Korábban többször általános alapbéremelést ígért, de csak egy szűk réteg kapott alapbérbe nem épülő bérkiegészítést. A sorozatos átverések egyértelművé teszik, hogy a kormánynak valójában semmilyen terve nincs az egészségügy egyre súlyosabb válságának kezelésére, csupán a lyukakat akarja betömni a süllyedő hajón, márpedig ez semmi-re nem elég, sőt inkább káros. A kormány a hitegetéssel ugyanis csak azt éri el, hogy egyre több egészségügyi dolgozónak lesz elege az átverések sorozatából, és dönt a kivándorlás mellett. Márpedig minden kivándorolt dolgozóval egyrészt kidobjuk a képzésükre szánt pénzt, másrészt tovább erősödik az egyre aggasztóbb szakemberhiány az egészségügyben. Azzal, hogy a kormány nem vesz tudomást az egészségügy problémáiról, csak újabb problémákat állít elő.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor hagyják abba az egészségügyi dolgozók hitegetését és hajtanak végre valódi, az alapbért legalább 50 százalékkal növelő béremelést? Mikor látják be végre, hogy az egészségügyből nem forrásokat kell kivonni, hanem minél nagyobb összeget ráköltetni erre? Arra kérem tisztelettel államtitkár urat, hogy ne az egészségügyre fordított fejlesztésekről, uniós támogatásokról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* beszéljen, azt ma már legalább háromszor elmondta. Köszönöm előre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, jó, hogy ez a kérdés most itt elhangzott, mert sok minden keveredett az elmúlt hetekben, és jó, ha ezeket külön tudjuk választani. Ami a béremeléseket illeti, volt egy általános béremelés 2012-13-ban. Ez mindenkit érintett, aki az egészségügyben dolgozik, átlag 27 százalék volt. Ez az alapbért érintette. Ez egy általános emelés volt. Ehhez képest döntött úgy a kormány körülbelül az elmúlt év közepén, hogy azoknak, akik betegek mellett dolgoznak és túlmunkájuk van, mert ott ügyelnek, több időt töltenek a kórházban betegekkel, azok számára ezt az úgynevezett mozgó bért, ami az alapbérre ráakódik, ugyanolyan mértékben megemeli, mint amilyen mértékben emelkedtek 2012-13-ban az alapberek. Erre biztosítottunk a tavalyi költségvetésben is forrást.

Az idei évben pedig az az újdonság, hogy az éves költségvetés most már ezt a 12,8 milliárd forintot az egész évre tartalmazza törvényi garancia alapján, nem egy évközbeni ideiglenes intézkedéssel, hanem garantáltan, biztosan tartalmazza a teljes évi költségvetés ezt az összeget. Ez kiutalásra is került összesen 71 863 dolgozónak, 804 millió forint 2016 januárjában. Ez a szakdolgozóknál bruttó 5-15 ezer forint, az orvosoknál pedig 20-25 ezer forint volt. Ahogy mondom, ez éves szinten 12,8 milliárd lesz, a tavalyi évben, amikor már elkezdődött egy csonka évben ez az emelés a mozgó bérre, az 5,3 milliárd forint volt.

Ettől különbözik a fiatal szakorvosoknak a szakorvosi támogatás, hiszen a rezidenstámogatási programmal pontosan a legmobilabb fiatal végzett orvosokat akartuk itthon tartani. 2500 fiatal esetében - ha összeszámolom az elmúlt éveket - 5 milliárd forint volt az a plusz bértömeg, amit nekik tudtunk garantálni, de lassan kikerülnek ebből a rezidenstámogatási programból a fiatalok, és fiatal szakorvosként kellene őket itthon tartani, és erre dolgoztunk ki *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* egy megoldást, amit az egy percben fogok majd elmondani.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Ikotity képviselő urat illeti a szó egy percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy amiket most elmondott, jól érthető, de nem ezeket kommunikálták korábban. 2015 júniusában alaphéremelésről volt szó még Zombor államtitkár úr idejében. Erre az EMMI októberben ráerősített még egyszer, hogy komoly béremelésről lesz szó. December 27-én egy videofelvételt láttam, éppen nemrég, amikor Dömötör Csaba államtitkár számolt be arról, szó szerint idézem: „És januártól 43 ezer ápoló és 18 ezer orvos kap magasabb bért, a szakvizsgázott orvosok 151 ezer forintos bérnövekedést fognak kapni, és a szakorvosi minimálbér nettó 270 ezer forintra emelkedik.” Tehát nem egy pályázatási rendszer részeként tette ezt, hogy amelyik rezidens, amelyik fiatal szakorvos akár ezt megteszi, az utána ezt megkapja, hanem egy automatikus rendszerről beszéltek.

Nem ez történt. Azt látjuk, hogy nem történik meg az az emelés, amit ígérnek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, emiatt az orvosok és az egészségügyben dolgozók egy bizonytalan jövő elé néznek. Rendszeresen megváltoztatják önök a mondásaikat.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Folytatnám ott, ahol abbahagytam. Aki a rezidenstámogatási programban volt, ötféle módon 100, 150 vagy 200 ezer forintos

támogatást kaphatott, és ezzel nyilván megemelkedett a fizetése. Amikor ő kikerült volna a rezidensidőszakból, akkor kisebb fizetése lett volna. Ez nyilván megint arra ösztönözte volna a fiatal szakorvosokat, hogy elhagyják az országot vagy más pályát válasszanak, vagy elmenjenek az egészségügy más területére nem gyakorló orvosként közfinanszírozott kórházba.

Ezért vezettük be azt a 151 ezer forintot, amit kaphatnak a fiatal szakorvosok. Nyilván a kórháznak ezt igényelni kell, tehát adminisztrációval jár, de mindenki számára biztosítottuk, aki ezt igényelte, és ez az a 151 ezer forint, amit öt évig garantálunk azoknak, akik vagy a rezidensprogramban részt vettek, vagy az első szakorvosi vizsgájukat 2015. szeptember 1-jét követően tették meg. Ezért mondta az államtitkár úr, hogy akár 270 ezer forint is lehet abban az esetben a minimálbér a fiatal szakorvosoknál, ha a kórház utánuk igénybe veszi *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* ezt az összeget, amit minden igénylő kórháznak biztosított a magyar költségvetés. Köszönöm szépen.

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirendi kereten belül az utolsó azonnali kérdés következik. Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszter úrhoz: **„Támogatja-e a honvédelmi miniszter az önkéntes alapkiképzésre vonatkozó javaslatunkat, miután a legfrissebb válasza szerint a 45 évnél fiatalabb művelti tartalékosok száma pusztán 515?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Vargha Tamás államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem Novák Előd képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. Jelzi, hogy igen. Ön é a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Simicskó István miniszter úrnak egy kérdésekből álló csokrot nyújtottam be írásban, azonban hét kérdésre nemes egyszerűséggel nem válaszolt semmit sem, még csak formálisan sem, mégpedig meglehetősen bántó módon a számára legkényesebb kérdésekre nem válaszolt semmit. Ezért egyrészt kénytelen vagyok ezt a hetet ismét benyújtani, remélem, hogy nem egy üres papírt kapok válaszul ezúttal, másrészt pedig szeretnék egy problémára már most itt rávilágítani.

Ez pedig az, hogy megtudtuk, hogy az önkéntes művelti tartalékos rendszer hitezes keretéből több ezer fős állomány betöltetlen, amit talán eddig is tudtunk, azonban azt nem, hogy a 45 év alattiak létszáma bizony 515 fő, rémisztően alacsony. Ennek függvényében különösen vártam volna a választ a következő kérdésekre, amit írásban is megfogalmaztam, de semmilyen választ nem kaptam miniszter úrtól.

Nem gondolja-e, hogy e riasztó számadat is indokoltá teszi a Jobbik által benyújtott, az önkéntes honvédségi alapkiképzés bevezetését célzó és az arra történő jelentkezések ösztönzését szolgáló kedvezményekre vonatkozó javaslat tárgysorozatba vételét? Támogatja-e miniszter úr e javaslatunk tárgysorozatba vételét? Erre egyáltalán nem kaptunk választ, pedig az Országgyűlés illetékes szaktanácsadása fog erről állást foglalni, és szeretnénk ennek fényében, különösen az 515 fős önkéntes műveleti tartalékos rendszer - már ami a 45 évnél fiatalabbakat illeti - létszáma alapján erre egyértelmű választ kapni. Továbbá arra is, amire szintén nem kaptam választ, hogy mikorra tervez ötpárti megbeszélést az önkéntes tartalékos rendszer átalakításának ügyében, hiszen korábban miniszter úr erre is ígéretet tett mind egy MTI-interjúban, mind egy másik, tágabb ügyben tartott ötpárti megbeszélésen.

Várom államtitkár úr érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Általánosságban nem vagyok híve annak, hogy minden egyes elének kerülő gond és probléma esetében visszanyúljunk a 2002-2010 közötti időszakra, de ha tisztán szeretnénk látni a számok tengerében, akkor mégis vissza kell kanyarodni ahhoz az időszakhoz, amikor 2002-2010 között Juhász Ferenc és Szekeres Imre szocialista honvédelmi miniszterek vezették a minisztériumot, és arra a következtetésre jutottak akkor, hogy nincs szükség a honvédség képességeinek fejlesztésére, mert semmiféle biztonsági kihívás nem várható a jövőben, elegendő csak a missziós képességeket fejleszteni.

Ennek eredményeképpen 2010-ben odajutottunk, hogy az önkéntes tartalékos rendszer... - ha visszaemlékszünk, 2010-ben a nagy esőzések miatti áradásokkor, amikor miniszter úr megkérdezte a honvédelmi minisztert, hogy hány tartalékosra számíthatunk ebben az esetben, és a válasz az volt, hogy 17-re, miniszter úr örömmel nyugtázta, hogy 17 ezer, igen, az komoly segítség lesz, mire a miniszter úr válaszában mondta, hogy 17 fő.

Tehát 2010-ben 17 tartalékost tartottunk nyilván a Honvédelmi Minisztériumban, ehhez képest most 3780 önkéntes műveleti tartalékos, és 1590 önkéntes védelmi tartalékos szolgál a Magyar Honvédségben. Ők életkorukat tekintve valóban nem túl fiatalok, hiszen a leépítések miatt azokat a katonákat tudtuk elsőként megszólítani, akik korai nyugdíjba kényszerültek, pontosan a Magyar Honvédség szocialista leépítése során, és ők azok az önkéntes műveleti tartalékosok, akik a gerincét adják most a tartalékos rendszernek. Igen, tudjuk, hogy az életkoruk miatt előbb-utóbb a rendszerből távozni kényszerül-

nek, így tehát, ha ezt a működőképes rendszert fenn akarjuk tartani, akkor tovább kell fejleszteni.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót egy percben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Ez az elmúlt nyolc évezés tényleg olyan nyira idejétmúlt, hogy lassan most már az elmúlt nyolc év alatt sokkal inkább az önök elmúlt nyolc évét kell érteni, és lett volna lehetőségük arra, hogy az önkéntes műveleti tartalékos rendszert kibővítsék és feltöltsék, legalább a törvényben előírt keretben.

Sajnos ezt nem láthattuk, és most jelenleg arról az 500 fős állományról kell beszélni, ami szégyenteljesen alacsony. Azt szeretném, ha végre válaszolna arra a kérdésre, hogy támogatja-e a minisztérium az erre vonatkozó és az Országgyűlés előtt heverő jobbikos javaslatot, hiszen nagyon szép dolog, hogy az Alaptörvény előírja, hogy minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére, az állam azonban nem biztosítja az ehhez szükséges alapkiképzést, még azoknak sem, akik ezt önkéntes elhatározásból elsajátítanak.

Tehát én ezért azt gondolom, hogy az általunk precízen kidolgozott, önöknek is eljuttatott és konkrét kritikát nem kapott, alapelveiben pedig támogatott javaslat ezért támogatásra kellene hogy számíson, de erre szeretnénk most egy egyértelmű igent kapni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ha az említett számokat összeadjuk, akkor megkapjuk az önkéntes tartalékosok számát, amely jóval meghaladja az ötezret, tehát hiányról ebben az esetben, azt gondolom, hogy nem beszélhetünk.

Képviselő úr a javaslatával nyitott kapukat döntet, hiszen éppen azon dolgozunk miniszter úr kezdeményezésére és miniszter úr vezetésével a minisztériumban, hogy még szélesebbre tárjuk a kapukat, és ahol az előző válaszban abbahagytuk, tehát az életkoruk miatt kiáramló tartalékosokat pótolni tudjuk, és ezért nagy szeretettel várjuk a fiatalokat. Ezen dolgozunk jelen pillanatban, és ha ennek a javaslatunknak lesz olyan eleme, amely az Országgyűlés elé fog kerülni, akkor várjuk képviselő úr támogatását is *(Novák Előd: Mi nyújtottuk be, fordítva ülünk a lovon!)*, hogy támogassa a mi javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Novák Előd: Mit? Hol van?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk a következő napirendi pontunkra.

Soron következik a **2017. év Arany János- emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Az L. Simon

László, Németh Szilárd fideszes képviselők, valamint Földi László KDNP-s képviselő által benyújtott előterjesztés H/8343. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2017-ben ünnepeljük Arany János születésének 200. évfordulóját, ezért fontosnak tartottuk és tartjuk, hogy a magyar kulturális közösségi tudat egyik sarkkövéről méltón emlékezzünk meg. Hiszen Arany János a magyarul beszélők számára az anyanyelvet jelenti. Nyelvhelyességi, nyelvhasználati kérdésekben a mai napig őt idézik, az ő változatát fogadják el döntő bizonyítékként.

Arany János a nemzeti klasszicizmusnak fő alakja, nemzeti identitást képző ereje máig ható. Jelentősége abban áll, hogy a költészetet nemzeti irányba próbálta fordítani, a nép számára is érthető nyelven. Egy eszményi nemzet fiaként szólal meg elbeszélőként és lírikusként is, amelynek leggazdagabb talaja maga a történelem. Népinek látja ezt a történelmet, és ezzel avatja hitelessé, reálissá. Művein keresztül szüntelenül igyekezett a nemzeti identitástudatot erősíteni, és hangsúlyozni ennek kiemelkedő jelentőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megsüvegelendő és csodával határos, hogy a mélységből indult kivételes értelmű fiatalember hogyan volt képes olyan nagy és sokoldalú műveltségre szert tenni, miként sajátított el olyan nyelvi kultúrát, hogy férfikorára már otthonosan olvassa a latin, görög, német, angol és francia irodalom remekeit. Későbbi kritikái és tanulmányai az esztétikai igényesség mellett olyan tudományos felkészültségről tesznek bizonyosságot, hogy a Tudományos Akadémia nemhiába választotta tagjai közé.

(19.00)

Irodalomtudományunknak is az egyik legfőbb klasszikusa, mint kritikus és esztéta pedig a realizmus igényének megfogalmazója. A tudós és a felkészült elmélkedő az alap és a háttér a költőhöz. Erről a költőről azt szokták mondani, hogy irodalmunk egyik legnagyobb epikusa, vagyis művészeti alkatánál fogva elbeszélő. Ez igaz is, csak nem a teljes igazság, mert a nagy epikus ugyanakkor legnagyobb lírai költőink közé is tartozik. Olyan költemények, mint az Ősszel, a Dante, a Széchenyi emlékezete és a végső ciklus, az Őszikék számos darabja, például az Epilógus lírai költészetünkben is a Petőfi, Ady, József Attila jelezte nagyságrendbe tartozik, még akkor is, ha elsősorban valóban epikus költő, akivel nagyságban senki sem vetekszik irodalmunkban.

Tisztelt Országgyűlés! Petőfi mellett tehát Arany János a másik főalak egészen Ady fellépéséig. Személy szerint is jó barátok Petőfivel, s ama kevesek közé tartozik, akivel az elveihez oly szilárdan és indulatosan ragaszkodó Petőfi soha sem különbözik össze. Tehát mondhatjuk, hogy eszmeileg is összetartoznak, csak művészi alkatban különböznek. A gyorsan érő Petőfi mellett Arany költészete lassan bontakozik ki. Arany soha sem volt fiatal költő. Maga semmisítette meg azokat a korai próbálkozásokat, amelyek tanúsíthatnák a fejlődés útját. 28 éves már, amikor egyáltalán jelentkezik az irodalmi életben, és 31 esztendőskorában érkezik el a Toldi nagyon is indokolta sikere. A művészi fejlődés ettől fogva is szakadatlan. Művészete mind gazdagabbá válik, még 60 éves korában betegségekkel és kételyekkel együtt is képes megújulni, és élete alkonyán a modern hangütés kiindulópontja lesz a magyar költészetben.

De nemcsak a lassúérés jellemző rá, hanem a szakadatlan benső vívódás is. Aranyt szüntelenül kínozza a bizonytalanság, úgy helyes-e, ahogy gondolja vagy teszi. (Dr. Józsa István: *Ez a Fideszre nem jellemző!*) Ennek a következménye, hogy örök lelkiismereti problémákkal küszködik, tevékenységében pedig tartózkodó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arany János életútja nem gazdag külső mozgalmasságban. Fiatalkorában ugyan egy rövid időre felcsap vándorszínésznek, de a fiúi kötelesség hazaszólitja az eltartásra szoruló szülők mellé. Iskolai tanulmányai hamar félbemaradnak. Úgy tanul idővel, hogy maga is tanít. Fiatalon nősül, 24 éves fővel már családapa. Paraszti szívósággal igyekszik pénzt gyűjteni, hogy eltartsa övéit és jó műveltséget adhasson gyermekeinek.

Közben érik lassan a költő. 1845-ben az ismeretlen falusi nótárius egy akadémiai pályázaton jutalmat nyer Az elveszett alkotmány című satirikus költeményével, amely egyszerre paródiája hexameteres eposzoknak és a nemesi pártok marakodásának. A paraszti környezet szemléletét magáénak tudó és érző Arany egyforma gyanakodással figyel a maradi nemest is, a haladó nemest is. Ugyanaz a forradalmi demokrácia szólal meg e legkorábbi Arany-műben, amely ekkor már harsányan felhangzik Petőfinél. 1848-ban, '49-ben a forradalom hűséges katonája, hol nemzetőr, hol belügyminisztériumi tisztviselő. De nem volt jelentékeny politikai szerepe, így a bukás után csak állását veszti, és kezdhet mindent elől. Egy ideig járási írnok, majd sikerült tanári állást szereznie a nagykőrösi gimnáziumban.

Ezek a nagykőrösi évek a szakadatlan továbbművelődés és a költészet jegyében folynak. Életének ez a legtermékenyebb korszaka. Itt, távol a fővárostól emelkedik az élő magyar költészet fő alakjává és ez teszi lehetővé, hogy Pestre kerüljön. A Kisfaludy Társaság meghívja ügyvezető igazgatójának, majd az Akadémia tagjaként az Akadémia titkárának nevezik ki. Kínos lelkiismeretességgel látja el a nemegyszer unalmas adminisztratív munkákat. Ahogy közeledik a kiegyezés, Arany János egyre kevésbé tud egyetér-

teni bármelyik politikai párttal. Paraszti ösztönnel és polgári tudatossággal áll szemben a nemesi törekvésekkel, de nem kevésbé riasztja a bontakozó kapitalizmus rideg embertelensége is.

A hivatalos irodalom szinte bálványt és normát csinált belőle, amihez neki semmi kedve nincs. Ez a helyzet magyarázza - és nem csupán annyira szeretett Juliska lányának korai és hirtelen halála -, hogy 1865-től 1877-ig 12 éven keresztül hallgat. Nem tétlen, csak hallgat. Tervezi a Toldi-trilógia befejezését, és újra meg újra előveszi a hun mondai trilógiát, amely végül is töredék maradt, csak első része, a Buda halála készült el egészen. 1867-ben a király a legmagasabb kitüntetéssel, a Szent István-rend keresztjével tüntette ki, amit csak a kultuszminiszter unszolására fogadott el. Majd 1877-ben, amikor 60 évesen sokféle betegségtől gyötörtén megszabadul a hivatali teendőktől, egyszerre fellángol újra a költői alkotóerő. Következik az Ószikék lírája és a végső nagy balladák komorsága. Még megéri, hogy 1882-ben felállítják Petőfi szobrát, de néhány nappal később a legyengült szervezetű, 65 éves költőt egyetlen lehülés elviszi.

Tisztelt Országgyűlés! Arany János életműve tehát klasszikus költészetünk központi jelentőségű fejezete, mind poétikai és esztétikai, mind művelődéstörténeti és nyelvművészeti tekintetben. Jól ismerte a magyar és az európai költészetet, kritikai, irodalomtörténeti és esztétikai munkáival kiemelkedett kortársai közül, és a XX. századi irodalomtudomány egyik előkészítője volt. Irodalmi folyóiratának, a Szépirodalmi Figyelőnek és a Koszorúnak az volt az alapelve, hogy az elemzett kérdés tárgyában és nem a vita modorában kell erősnek lenni. Ez a mai napig megfontolandó, tisztelt képviselőtársaim.

A térség képviselőjeként nagy örömmel csatlakoztam tehát L. Simon képviselő úrhoz, aki már korábban a Független Kisgazdapárt elnökeként, majd később a Magyar Írók Szövetsége titkáráként is rengeteget tett a magyar költészet és az irodalom népszerűsítéséért és megerősítéséért. A benyújtott országgyűlési határozati javaslatunk célja tehát, hogy alapot adjunk ahhoz, hogy 2017-ben méltó módon emlékezhessen az egész ország Arany Jánosra, a szelíd, másokat messzemenően tisztelő, a nagyvilág értékeire nyitott szellemiségű költőre.

A bizottsági ülésen az Emberi Erőforrások Minisztériumának képviselője támogatta a javaslatunkat, és bízom benne, hogy a kormány is örömmel fog részt venni az emlékévként gyakorlati megvalósításában. Ehhez L. Simon képviselőtársam és jómagam is minden tőlünk telhető segítséget megadunk. Nagy tisztelettel kérem, támogassák javaslatunkat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok, az LMP és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem Hoppál Péter államtitkár urat, kíván-e hozzászólni a kormány részéről. *(Dr. Hoppál Péter: A végén szeretnék majd.)* A végén, rendben.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Simon Róbert Balázsnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Dr. Józsa István: A kormánynak nincs hozzá szava? - Dr. Hoppál Péter: A végén lesz majd!)*

(19.10)

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar Országgyűlés Kulturális bizottságának tagjaként fontosnak tartom, hogy hozzászóljak ehhez a napirendi ponthoz.

A Toldi szerzőjének, Arany Jánosnak jövőre lesz a 200 éves születési évfordulója, ami mindenképpen jelentős dátum. Irodalmi hagyatékával minden magyar ember azonosulni tud, hiszen magyarosan gondolkodó, a magyar kultúrát jól ismerő ember volt, mindemellett széles látókörű és más kultúrákban is otthonosan mozgó nyelvész.

Az egyesek által költő- és írófejedelemnek nevezett, a magyar kultúra fényes állócsillagának nem érdemtelenül tartott Arany János 1817. március 2-án született Nagyszalontán és 1882. október 22-én hunyt el Budapesten. Költő, író, műfordító, szerkesztő, a Kisfaludy Társaság igazgatója, a Magyar Tudományos Akadémia tagja és főtítkára volt, aki részben autodidaktaként emelkedett fel egyszerű és szegény sorból a 19. századi magyar értelmiség elitjébe. Magántanítóként, színészként, írnokként, aljegyzőként kezdte, '48-as bujdosóként, majd tanárként és filológusként folytatta, de egyértelműen irodalmi munkássága emeli a legnagyobbak közé.

Életművével, amelyből kiemelkedik a Toldi-trilógia és számos balladája, jelentősen hozzájárult a magyar nyelv gazdagításához. Nyelvezete közérthető, mégis választékos, szókincse neki volt a legnagyobb a 19. századi költők közül csaknem 60 ezer egyedi szóval. Költészetének gyökerei mélyen nyúlnak bele szülővárosa és az egész magyar nemzet hagyományába. Alakjaiban megelevenedik a magyar ember alaptermészete, komoly méltósága, tartózkodása, tréfás humora, sírva vigadása. „Minden szál hozzá vezetett és minden szál tőle vezet, a magyar szellemi életnek ő a sugárzási központja. Ha van értelme szellemi jelenségekkel kapcsolatban gyökerekről, szerves fejlődésről beszélni, Arany Jánosról ezt el lehet mondani.” - mondja róla Szerb Antal.

A 2017-re tervezett bicentenáriumi fontos szimbolikus eseménye a teljes magyar nemzetközösségnek, mindemellett kedvező kulturális, turisztikai lehetőség is, amely a különböző régiókban, különböző élethelyzetekben élő hazai magyar közösségeket is összefoghatja. 2017 az irodalomtörténet számára is jelentős év, hiszen a Magyar Tudományos Akadémia az Arany-életmű kritikai kiadására készül, és olyan kultúrtörténeti ritkaságokat is hozzátesz az eddig ismert alkotásokhoz, mint amilyenek a költő különböző kiadványokban megtalált széljegyzetei, ame-

lyekből az alkotói folyamatokról és Arany János gondolkodásáról is többet tudhatunk meg. Hatalmas tehetsége hasonló az őáltala megformált Toldinak erejéhez, aki méltatlan helyzetéből mégis magasra emelkedik, s önmagának és a magyarságnak diadalát hirdeti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arany János emlékének felújítása, a róla való megemlékezés jobbakká, nemesebbekké tesz bennünket, hisz az ő nagysága által a magyarság nagyságával és erejével szembeülhetünk. A Kulturális bizottság legutóbbi ülésén egyhangúlag támogattuk azt, hogy a 2017. év Arany János-emlékévé nyilvánítsanak. Bízom abban, hogy a határozat elfogadásakor itt az Országgyűlésben is hasonló döntés születik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy érdemes lesz 2017-ben Arany Jánossal foglalkozni, annál is inkább, ahogy Földi képviselőtársam is mondta és mindannyian tudjuk, hogy 200 éve született hazánk egyik legkiemelkedőbb olyan személyisége, aki megmutatta azt a nagyságot, amelyet az irodalomban egyáltalán meg lehet mutatni. Már életében is, ahogy itt többen is utaltak rá, a nemzet egyik meghatározó személyisége lett. Igazán ismertté, ahogy említette két képviselőtársam is, a Toldi megírásával, illetve megjelenítésével lett. Én is kiemelném azt a sokrétű tevékenységet, amelyet az írói munkássága mellett folytatott, hiszen ő egy nagyon komoly kultúrpolitikus is volt ennek az országnak. Ahogy utaltak rá, a Tudományos Akadémia főtitkára volt és a Kisfaludy Társaság igazgatója éveken keresztül, és ezen túlmenően persze író, költő és irodalomtörténész is. Minden egyes poszton, amelyet betöltött Arany János, azt gondolom, azt a nagyságot tudta demonstrálni, amely nagyon kevesekre volt jellemző abban az időszakban. Fantasztikusan gazdag az az Arany-életmű, amelyben pazar hitelességgel mutatta meg Magyarország akkori arcát. Én is ezért is gondolom azt, hogy 2017-ben Arany költészetével és nagyságával érdemes foglalkozni.

Tisztelt Ház! Szeretném előrebocsátani a képviselőtársam felé is, illetve államtitkár úr felé is, hogy a Szocialista Párt és a frakció fogja támogatni ezt az országgyűlési határozatot, annak ellenére, hogy én úgy látom, az a kultúrpolitika, amelyet a mostani Orbán-kormány folytat, szellemiségében nem nagyon hasonlít arra, amit Arany János képviselt, de támogatni fogjuk az országgyűlési határozati javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Farkas Gergelynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik frakciója is, ahogy a bizottsági ülésen már jeleztük, támogatni fogja a határozati javaslatot, és nagyon fontosnak és jónak tartjuk a kezdeményezést. Már csak azért is, mert Arany János személyét egy olyan nemzeti konszenzus övezi, mondhatni, hogy vitán felül álló személyiség, amilyenre nagy szüksége van ennek az országnak, és nagyon örülnénk, ha minél több ilyen kulturális személyiségünk vagy akár történelmi személyiségünk lenne, mint amilyen ő. Ő, akire kulturális, tudományos, irodalmi, sőt akár anyanyelv-művelési szempontból is büszkék lehetünk, és tényleg nemzeti kincsünknek tarthatjuk az ő személyét és az ő munkásságát is. Műveiben hűen megtestesíti a nemzeti hagyományokat, értékeket, lelki, szellemi alkotunk jellemvonásait, ami nagyon nagy érték, és fontos, hogy ezt ápoljuk, megfelelő módon műveljük. Engedjék meg, hogy néhány gyakorlati dologra is kitérjek ennek az emlékének a kapcsán. Egy kérdésem és egy kérésem lenne kormánypárti képviselőtársaim felé.

A határozati javaslat 3. pontjában arról olvashatunk, hogy a kormányt felkéri az Országgyűlés, miszerint az Arany János-emlékéhez kapcsolódó egyes feladatok és azok megvalósítása érdekében szükséges intézkedéseket, kezdeményezéseket tegye meg. Úgy gondolom, hogy nem ez a mostani vita a helyszíne, hogy mi arról beszéljünk, hogy jövő évre milyenfajta programokat, kiállításokat, alkotásokat és hasonló dolgokat tudnánk elképzelni, mert annak egy más helye van, azt nem itt kell lefolytatnunk. Viszont ha már ilyenfajta nemzeti konszenzus és egyetértés övezi ezt a javaslatot, akkor én azt szeretném kérni a kormánypárti képviselőktől, hogy amikor önök, a kormány megfelelő szakértői elkészítik az egész évre vonatkozó programtervezetet, akkor az ellenzéknek is lehessenek ott akár képviselői, akár szakértői, akik javaslataikkal, ötleteikkel tudják színesíteni a jövő évi emlékének a programsorozatát. Én bízom benne, hogy mivel tényleg úgy tűnik, hogy összpárti lesz ez a javaslat, összpárti elfogadottságú, bízom benne, hogy ilyen módon is meg tud nyilvánulni az Arany János övezte konszenzus.

A másik kérdésem pedig azzal kapcsolatban lenne, hogy a Magyar Tudományos Akadémia elnöke már a tavalyi év őszén felállított egy emlékével kapcsolatos bizottságot, amelynek elnöke Korompai János lett, és az ő levelét kapta meg a Kulturális bizottság, s ennek kapcsán szeretnék - az ő szavait tolmácsolva - egy kérdést feltenni, ugyanis ő a Kulturális bizottságnak intézett levelében azzal zárja sorait, miszerint az emlékév anyagi támogatására az MTA BTK Irodalomtörténeti Intézete és a Petőfi Irodalmi Múzeum 100 millió forintot kért Balog Zoltán miniszter úrtól. Erről levelezést folytattunk az Emberi Erőforrások Minisztériumának közgyűjtmenyi főosztályával, amelynek vezetője szakmai támogatását fejezte ki programunkkal kapcsolatban.

Azt szeretném kérdezni - ebben a levélben azt olvashatjuk, hogy szakmai, nem pedig anyagi támogatást tud nyújtani a kormány ehhez az emlékévhöz -, szeretném kérdezni, hogy jól értette-e Korompai János úr, illetve mi is jól értjük-e a szavait, vagy pedig a kormány milyenfajta anyagi lehetőségekkel fogja támogatni ennek az emlékévhöz a megvalósulását.

Az emlékévhöz kötődően fel kell idéznem azt is, hogy nagyon nagy hiányossága úgy általánosságban is a magyar filmgyártásnak a történelmi filmjeinkkel kapcsolatos elmaradás. Számos olyan történelmi eseményünk, személyiségünk lenne, akiről érdemes lenne és fontos lenne filmet forgatni, már csak bemutatni a fiataloknak nemzeti büszkeségeinket. Úgy gondolom, hogy nemzeti identitásunk szempontjából ez nagyon fontos dolog lenne.

(19.20)

Hiányosság ez. S hiányosság az is, hogy Arany János trilógiájából, a Toldiból még nem készült ilyen film, pedig volt olyan év, nem is olyan régen, amikor nagyon közel álltunk ehhez. 2014-ben ugyanis Pálfi György filmrendező beadott egy ilyen jellegű forgatókönyvet, amelyet a Magyar Nemzeti Filmalap első körben 900 millió forintos gyártási támogatásával meg is támogatott. Ennek ellenére nem lett ebből a filmből semmi. Egyébként egy nagyon komoly költségvetésű filmről lett volna szó, amely azonban nem valósult meg annak ellenére sem, hogy a Filmalap első körben 900 millió forintos támogatásáról biztosította Pálfi György filmrendezőnek a forgatókönyvét. Kérdésem, hogy mi ennek az oka, és van-e ennek a jövő évben, Arany János születésének 200. évfordulója kapcsán realitása, kormányzati támogatása, hogy ez a régóta várt Toldi-film valóban megszülessen. Mi bízunk benne, hogy pozitív lesz a kormány támogatása, és ez a film tényleg meg fog születni.

Befejezésül még egyszer csak azt tudom mondani, hogy Arany János személye, a jövő évi emlékhöz általunk támogatandó, és nagyon fontosnak tartjuk, bízunk benne, hogy munkásságának a bemutatása, felkarolása még inkább hozzá fog járulni a magyar fiataloknak, a magyar embereknek kulturális értékekhez való eljuttatásához azáltal, hogy minél több, valóban fontos kulturális értékkel találkozhatnak. Arany János nyelvművelése, anyanyelvápolása szintén jó példával fog elől járni a mai magyar emberek számára. Úgyhogy nagyon sok szempont, nagyon sok lehetőség van ebben az emlékhözben. Bízunk benne, hogy egy tartalmas év elé nézünk.

Engedjék meg, hogy végül egy idézettel, egy méltatással fejezzem be a szavaim. Juhász Gyula „Ének Arany Jánosról” című versének két versszakával szeretnék emlékezni jómagam is Arany Jánosra. Engedjék meg, hogy ezt felolvassam. „Csillag esik, föld reng, jött éve csudáknak, / De a folyók folynak, de a hegyek állnak, / És még a mienk Ó, / S míg ily Aranyunk van, nincsen itt elveszve / A remény, az élet, az Ige, az Eszme, / A magyar jövőd! / Mi pe-

dig barátim, járjunk el a sírhoz, / A föltámadásról, mely biztatva hírt hoz, / Énekeljünk ottan. / Arany lelke szóljon - húsvéti harangszó - / Dicsőséget zengő, diadalt viharzó / Új magyar dalokban!”

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Ikotity Istvának az LMP képviselőcsoportja részéről.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: „El innét, finnyás orrú satnya nép! / El, vékonypéznű, holdvilági faj, / Melynek eleme csak illatolaj, / S befogja orrát, ha szabadra lép! / El e puhult nép! nincs közöm veletek, / A lacikonyháról énekelek.”

Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika természetesen egyetért azzal, hogy Arany János 200. születésnapját emlékhözzé nyilvánítsuk. Az egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb magyar költőnk Arany János. A határozati javaslatot természetesen támogatjuk.

Miért választottam Arany János „A lacikonyha” című versének a kezdősorait? Mert ezzel utaltam arra, hogy a beadványozók a László nevet viselik: L. Simon László és Földi László. Rákerestem: Arany János költeményeiben 58 alkalommal használja a László nevet, és nagyon kedveli ezt a nevet. Meglepő, hogy éppen Lászlók a beadványozók. Tudjuk Arany Jánosról, hogy még a fiát is Lászlónak nevezte el.

A mi félelmünk nem más, éppen az egyik... *(Németh Szilárd István: Arany Lacinak.)* Az nem Arany János költeménye. *(Dr. Hoppál Péter: Azt Petőfi írta.)* Igen, Petőfi Sándoré. Tehát az egyik László keresztnevű beadványozó éppen az aggályunk. Sajnálom, hogy nincs itt L. Simon László, így a távollétében kell elmondanom az aggályainkat. Egész egyszerűen bizalmatlanok vagyunk L. Simon László irányában. Eddigi munkássága alapján jó okunk van feltételezni, hogy itt bizony felmerülhetnek gondok. Az emlékhöz keretében többek között különböző megemlékezéseket, programokat szerveznek. Ki tudja, mindez mennyire lesz átlátható, mennyire vonnak be olyan embereket - ahogy korábbi vezérszónoki hozzászólásokból elhangzott - más pártokból vagy máshonnan, akik ráláthatnak, átláthatóvá tehetik a folyamatokat, hogy ezeknek az állami forrásoknak a felhasználása miként történik, és nem haveroknak, cimboráknak jut-e majd valamenyny, ahogy az lenni szokott. *(Dr. Hoppál Péter: A Magyar Tudományos Akadémia mint haver!)*

Szeretnék felidézni néhány ügyet, amely L. Simon László nevéhez fűződik, kicsit körülnézve a korábbi beadványjaiban. Még 2013-ban módosította az ő javaslatára a parlament a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvényt. A módosítás tette lehetővé, hogy a Szépművészeti Múzeum több százmillió forint értékű képei H. Árpád miniszterelnöki főtanácsadót, ibizai turistát, luxustáska- és műkedvelő vitrinszakértőt gyönyörködtessék hóna-

pokon át az V. kerületi magánlakásában. Ő javasolta, hogy vezessék be a politikai megfontolások vezérelte reklámadót, amelyben az is szerepelt, hogy a kisvállalkozások is fizessenek reklámadót. Igaz ugyan, hogy a javaslat ezen pontjára már nem emlékezett 2014-ben a kamerák előtt. Ő bújta kulturális köntösbe azt a módosítást is, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, a nemzeti vagyoni körébe tartozó, illetve a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházású minősített területen elhelyezkedő vagy azzal érintett önkormányzati és állami lakásokban megszűnhet a lakásbérlet. 2013 terméke ez is.

Ő nyújtotta be a saját magáról is szóló lex L. Simon törvényjavaslatot, amelyben lehetővé tették, hogy L. Simon László államtitkárként a Nemzeti Kulturális Alapot kvázi vezető alelnök legyen. Ez 2012-ben történt. Az ő 2011-es előterjesztése alapján jött létre a Magyar Nemzeti Digitális Archívum és Filmintézet, amely létrehozása körül sok kérdőjel volt akkoriban is és most is, hiszen ezt a háttérintézményt bedarálják a nagy bürokrácia- és foglalkoztatáscsökkentési programban.

És persze nem beszéltünk azokról a kormánybeterjesztésekről, amelyek az elmúlt években a kultúra területén történtek, és gyökeresen szembementek azzal az égető igénnyel, hogy a kultúrából kiresztett több millió emberhez is eljussanak az alapvető kulturális javak, valamint ezeknek az embereknek is része lehessen a kulturális értékteremtésben. Ellenben a kormány is és benne L. Simon László is pártolója mindenféle megalomán programnak; gondoljunk itt a Liget-projektre vagy akár a Hauszmann-tervre.

Őszintén remélem, hogy az emlékében nem lesz majd visszaélés, és hogy nem fognak visszaélni a költő nevével sem. Bízom benne, hogy az imént elhangzott borús gondolataim - amelyek nyilván méltatlanok Arany János nevéhez és még az emlékéhez is - elhessegetik az esetleges haszonleső gondolatokat, vagy ha mégsem, akkor remélem, hogy a mi fenyegetésünk annál inkább. A korábban idézett Petőfi Sándor soraival üzenjük, hogy meg találjuk csípni, ha mégis ilyesmi történik.

Ugyanakkor, a gondolataim bezárva, Arany Jánosról az is tudvalevő - el is hangzott a méltatásban -, hogy ő az egyik legnagyobb szókincsű magyar költő. Nem nehéz bármilyen szóra rákeresve a költeményeiben megtalálni ezeket a szavakat.

Zárásul ismét egy költeményt szeretnék idézni, a Földi László vezérszónoklatában már elhangzott „Az elveszett alkotmány” című művéből, L. Simon Lászlónak címezve, ismételten sajnálva, hogy nem vesz részt a vitában. „Várj, mester! Mondék, várj rá, ha nem érted a tréfát / Még bosszúmat töltöm: megesszed magvát e baracknak.” Köszönöm a figyelmüket. *(Derűltég és taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a további

képviselői felszólalások következnek, ennek keretében elsőként Vágó Sebestyén képviselő úrnak adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sajnos ma, ahogy már Farkas Gergely felszólalásában utalásokat tett rá, olyan korban élünk, amikor a média által sugallt példaképek, úgy is mondhatnám, hogy nem kellőképpen magas színvonalúak - s akkor még finoman fogalmaztam - a fiatalság számára. Az ilyen emlékek lehetőséget adnak arra, hogy ezek a fiatalok esetlegesen újabb és ténylegesen példaképként használható személyeket, akár történelmi, akár irodalmi személyeket válasszanak maguknak. Egy emlékévé talán lehetőséget ad erre a kiállításokkal, a különböző programokkal, természetesen akkor, ha azok megfelelő színvonalon vannak megszervezve, és a hozzáférés is megfelelően rendelkezésre áll a fiatalok számára.

Arany János nemcsak mint irodalmár, mint hazafi, mint a hazáját szerető ember, mint értelmiségi, mint gondolkodó állhat példaként a fiatalok előtt, hanem a műveiben is számtalan példát emelt a fiatalok elé.

(19.30)

Kiragadnék egyetlen stílust, amiben ez nagyon jól nyomon követhető, szinte az összes egyetemes és magyar emberi értéket megtaláljuk, ami fontos lehet egy ma felnövő, akár középiskolás, akár kisebb, akár idősebb generációhoz tartozó ember számára. Itt konkrétan a balladákra gondolnék. Történelmi témájú balladáiban, akár ha a Szondi két apródjára is gondolunk, példát állít számunkra hazaszeretéből, a haza iránti önfeláldozás lehetőségéből. Még azt is mondhatnám, hogy az egyéb történelmi balladáiban pedig felkeltheti a fiatalok érdeklődését akár egy-egy történelmi kor megismerése iránt, akár a történelmünk nagyjai megismerése iránt. Ez csak egy példa az emberi értékekre.

Nagyon jó példát állít számunkra az igazságszeretet, az igazságkeresés és az igazságért mindent megtevő ember, az erkölcsös ember gondolkodásmódja felé is; elég, ha a walesi bárdokra gondolunk. Vagy a lelkiismeret kérdése, ha az Ágnes asszonyt figyelembe vesszük. Tehát napestig lehetne sorolni, talán egy ilyen vita kerete szűk is ahhoz, hogy ezeket az értékeket az ember felsorolja, példának hozza.

Bízhatunk abban, hogy akár egy ilyen emlékévé, azon felül persze, hogy nincs olyan magyar tanuló, nincs olyan magyar fiatal, aki Arany János műveivel ne találkozna tanulmányai során, de nagyon jól tudjuk azt a saját ifjúkorunkból is, saját tanulóveinkből is, hogy ami kötelező, ami tantárgy, amiből vizsgázni kell, amiből felelni kell, mindig egy kicsit távol tart bennünket azoktól az értékektől, amiket ezek a művek sugallnak. Talán egy ilyen emlékévé lehetőséget nyújt arra a felnövekvő generációk számára, hogy ne csak kötelező irodalmi tananyagot, ne csak bevágan-

dó tételt és ne csak egyfajta kötelezettséget lássanak akár magában Arany Jánosban, akár Arany János műveiben, hanem jobban beleásva magukat, jobban megismerve akár az ő életpályáját, akár az ő műveit, átvegyenek valamit abból az értékrendből, akár a felsorolt értékrendekből is, amit akár a művei, akár az életműve sugall. Nagyon nagy ellenszélben kell dolgozni annak az embernek, aki valódi értéket szeretne mutatni a mai gyermekek számára. Vitathatatlan számomra az egyébként, hogy ebben egyébként nagyon erős mindenkori kormányzati felelősség is van, akár a 40 év kommunizmus, akár az elmúlt 25 év kormányainak kormányzati felelőssége. Mondhatnám azt is, hogy a médiumok nagy része, úgy is fogalmazhatnék, hogy intellektuális szemétdombbá vált. Ez csak egy lépés lehet arra, hogy ezt ellensúlyozzuk, de ennél még sokkal több feladatunk lenne. Példaként kell rá tekintenünk, példaként kell műveinek szereplőire tekintenünk, példaként kell tekintenünk a művei által sugallt értékrendre, egyetemes és magyar értékekre is.

Bízom abban, hogy ez az eredménye meglesz a 2017-es Arany János-émlékévnek, éppen ezért én is, mint frakcióm többi tagja is, de ahogy a vezérszónoki körből észrevehettem, a teljes parlament minden egyes képviselője, velük együtt én is nagy bizalommal és bizakodással fogok igennel szavazni. Bízom abban, hogy ezt a szándékot is teljesíteni tudja ez az év, azon felül és attól függetlenül, hogy méltóképpen emléket állítsunk Magyarországnak, illetve a magyar emberek, a mi egyik legnagyobb költőnknek, irodalmárunknak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem Hoppál Péter urat, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Dr. Hoppál Péter: A végén.)* A végén; csak mert be van nyomva, ezért kellett most megkérdezni. *(Derültség.)* Józsa István képviselő úr a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Biztos vagyok benne, hogy Földi László és L. Simon László képviselőtársaim abból a meggyőződésből javasolták, hogy 2017 legyen Arany János-émlékév, amit az Arany János-életmű értéke, művészi értéke, amit a személyi példamutatás jelent számukra.

Ha önök jól ismerik Arany János életművét, munkásságát, eszmeiségét, akkor azért nem lehet könnyű önöknek most a Fidesz soraiban politizálni. Ugyanis Arany János egyszerre volt humanista, felvilágosult, hazafi és plebejus költő és őszinte ember. Tehát ha idézni szeretnék, látom, még sorainkban van, ha kicsit hátrébb is húzódtott, Simon Róbert Balázs képviselő úr nagyon nemes gondolatot mondott, hogy a megemlékezés jobbakká, nemesebbekké tesz bennünket. Igen, képviselő úr. Azzá tesz, ha méltó a megemlékezés és őszinte. Igen. Akkor jobbakká és nemesebbekké tesz bennünket. Ezt nagyon kívánom önöknek is, magunknak, mindannyi-

unknak. Ugyanis, ha visszagondolunk akár csak az elmúlt néhány év eseményeire itt a parlamentben, akkor azért azt kell mondjam, hogy sokat tanulhatunk Arany Jánostól, sokat tanulhatunk abból az eszmeiségéből, abból az emberi tartásból, abból az erkölcsiségéből, amit ő képviselt, művészi szinten megjelenített a költeményeiben. Nagyon örülök, hogy az előterjesztő Földi László is említette az Őszikéket, ezen belül is nevesítette az Epilógust. Ebből szeretnék két sort idézni. „Ha egy úri lócsiszárral / Találkoztam s bevert sárral: / Nem pöröltem, - / Félreálltam, letöröltem.”

Amikor ezt 18 évesen tanultuk az iskolában, nagyon nehezen értettem. Tele voltam energiával, dühvel, változtatni akarással. Most, így pár évvel később, amikor talán találkoztam én is ilyen képi beszéddel élve úri lócsiszárral, aki bevert sárral, meg tudom érteni a bölcs embert. Ő azt mondja, hogy: nem pöröltem, félreálltam, letöröltem. Azt kívánom, hogy az Arany János-év legyen a nemes megemlékezés éve, ne pöröljünk, hanem a valódi értékekre, a nagy művészre emlékezzünk. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Németh Szilárd István képviselőnek adom meg a szót.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen mindenkinek, aki támogatja ezt az országgyűlési határozati javaslatot. Úgy véltem, hogy mindenki. Azonban azt is szeretném kérni mindenkítől, hiszen ezekbe a támogató felszólalásokba szerintem az irónia belefér, el is megy, de a cinizmus már nem, azt érdemes ebből kihagyni, mert magát Arany Jánost, Arany János életművét sértjük meg itt a Házban, ha elhajlunk a cinizmus felé.

Azonban, ami egyáltalán nem fér bele, azt gondolom, megalomániával rögtön megvádolni az egész Arany János-émlékévet. Itt ma a Házban többször elhangzott a Kádár-korszak mint megvetendő vagy mint követendő példa - értse mindenki úgy, ahogy gondolom. Talán pont annak a pártnak a soraiból, amelyik most megalomániáról beszél. Szeretném fölhívni a figyelmét mindenkinek arra, hogy ugyan a Kádár-korral nem kívánunk semmiféle közösséget vállalni, ezt az Alaptörvényben is kinyilvánítottuk elég világosan. De volt egy másik bicentenárium 1984-ben, Kőrösi Csoma Sándor születésének 200. évfordulója. Ha megnézzük az akkori emlékét, bizony egy példás emlék volt. Sarlós István akkori országgyűlési elnök volt az emlékév elnöke, és 35 millió forintot különített el akkor az Országgyűlés az ország költségvetésében, hogy Kőrösi Csoma Sándorról, életművéről, életútjáról megemlékezhessünk. Ebbe belefért egy egész országos iskolai vetélkedő, belefért Kőrösi Csoma Sándor négy nagy kötetes művének, a Tibetan-English Grammarnek, a Dictionarynek és az egyéb munkáinak kiadása, belefért ebbe Kőrösi Csoma Sándor életművének teljes

átdolgozása Terjék professzor vezetésével, ekkor újult meg a Magyar Tudományos Akadémián egyébként a Kőrösi Csoma Sándor-gyűjtemény, és még sok-sok példát sorolhatnánk; sőt belefért még a darzsilingi sír teljes felújítása is.

(19.40)

Tehát nem kívánunk ugyan együttműködni ezzel a rendszerrel, de szeretném fölhívni a megalomániára a figyelmüket, hogy egyáltalán nem megalomán az, ha egy nagyszerű magyar tudós vagy egy nagyszerű magyar költő, poéta, kultúrszervező, nyelvész, tanárember születésének ilyen kiemelkedő évfordulóján, mint ez a bicentenárius, mást is elhatarozunk, mint amit akár önök gondolnak ebben a tekintetben.

Én is erre szeretném fölhívni a figyelmet és kérni a kormány támogatását, hogy ragadjuk meg ezt az emlékévet arra is, amire egyébként az Alaptörvényünk Alapvetésének D) cikke is felhívja a figyelmünket, illetve kötelez bennünket, hogy Magyarország sorsközösséget vállal a határon túli magyarokkal, és elősegíti az ő szülőföldön való maradásukat, boldogulásukat. Arany Jánostól elválaszthatatlan Nagyszalonta. Nagyszalonta az a település, gondolom, mindannyian tudják, amely Bihar megye második legnépesebb városa, és a dél-partiumi vidéken az egyetlen olyan település, amelynek magyar többsége, még mindig jelentős magyar többsége van - a 2011. évi népszámlálás alapján 59 százalékos többségben vagyunk Nagyszalontán -, és magyar vezetése van, magyar polgármestere, magyar többségű képviselő-testülete, és egy nagyon széles körben kiépített magyar civil világa van, rengeteg alapítvánnyal, egyesülettel, amelyek nagyon sokrétű tevékenységet folytatnak, akár a nyugdíjasok segítségével, akár az Arany Tulipán-ösztöndíj segítségével a magyar gyermekek magyar iskolába való segítségével.

Azt hiszem, hogy itt meg kellene ragadnunk az alkalmat, hogy ezt a települést, Nagyszalontát, Arany János szülővárosát a nagy szülőttől keresztül, egyébként Sinka István, Zilahy Lajos, Kulin György csillagász például ennek a városnak a szülőtte, de most Arany Jánosról beszélünk... - Arany Jánoson keresztül olyan programot is elindíthatnánk az emlékévkapcsán, amely nemcsak kulturális szegmensben, nemcsak poétikai, nyelvművelési, esztétikai, irodalomtörténeti értékekről, hanem valódi, a magyarságot segítő gazdasági jelentőségű értékekről is szól. Többek között magán Arany Jánoson és az Arany János-emlékeken keresztül, a Csonkatorony, az Arany-porta, az Arany-kiállítás, az Arany-szobrokon keresztül segíthetnénk elő a turizmus fejlődését Nagyszalontán. De azt gondolom, ebbe tartozhat egyéb vállalkozók megsegítése, mezőgazdasági segítség, az oktatás segítése, a Pro Lyceum Alapítvány megsegítése, és most épül épp a magyar kormány támogatásával egy református kollégium, amely a szörványból fogja majd befogadni a magyar

gyerekeket. Tehát mindenféleképpen ebben a szegmensben, ebben a nemzetpolitikai szegmensben is kérném és én magam is erősen támogatom, hogy segítsük Nagyszalontát.

Kérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek támogatni az országgyűlési határozati javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Miközben természetesen nagy örömmel tölt el, hogy egy ilyen napirendi pontot tárgyalhatunk, általános vitára bocsátott az Arany János-emlékévké ügye, egyben biztosítom a tisztelt Országgyűlést arról, hogy a kormány szerint a 2017-es év, Arany János születésének 200. évfordulója a magyar nemzeti emlékezet szempontjából nyilvánvalóan kiemelt fontosságú esemény, azzá kell tennünk közösen. Az évforduló társadalmi, politikai, kulturális jelentőségére, általános, széles körre kiterjedő jellegére tekintettel a 2017-es év országgyűlési határozat formájában történő emlékévké nyilvánítását a kormány is támogatja.

Nyilvánvaló, hogy az itt elhangzott felszólalásokból is kiderült, hogy Arany Jánosra nem csupán úgy kell majd emlékezni a következő esztendőben, mint aki a magyar irodalom egyik legkiválóbb alakja, személyisége, alkotója, hanem úgy is, mint az egyik legjelentősebb irodalomszervező és tudománysszervező személyisége a mögöttünk hagyott évszázadoknak. Itt is felmerült az, hogy a Kisfaludy Társaság vezetőjeként irodalomszervező munkássága példaértékű volt, illetve a Magyar Tudományos Akadémia előbb levelező, majd hamarosan rendes tagjaként a szervezet elnökségében főtítkárként vállalt feladata is a magyar tudománysszervezés példás időszakát mutatta fel. Ugyanakkor természetesen ezen intézmények és ezen intézmények utódai mellett fontos lesz az, hogy egy olyan országos és Kárpát-medencére kiterjedő programsorozat alkotása jöhessen létre az emlékévké kapcsán, amely felöleli a szülőváros, Nagyszalonta, illetve a tanításban eltelt évtizedek városa, Nagykőrös emlékeinek ápolását is, és ezeket nyilvánvalóan társadalmasítani is kell. Tehát egy olyan programindítás és programalkotás kezdődhet el az Országgyűlés remélt támogatása után, amelyet az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a kultúráért felelős államtitkárság vállalni fog.

Emlékezzünk arra is, hogy száz évvel ezelőtt a centenárius alkalmából a Nyugat folyóirat egész lapszámot szentelt Arany emlékezetének, de már halála után három évvel létrehozták a nagyszalontai Arany János Emlékmúzeumot, majd 11 évvel halála után pedig a Nemzeti Múzeum kertjében ma is látható csodálatos alkotás is végső helyére került Stróbl

Alajos három és fél méter magas bronzszobra formájában. Nyilvánvaló, hogy a 2017-es év is egy erőteljes emlékezetsorozatnak fog otthont adni, mint ahogy az idei, a 2016-os év is láthatóan elég zsúfolt az emlékek szempontjából. Csak a kultúráért felelős államtitkárság három olyan program alkotásában vállalt munkát, feladatot, felelősséget, amelyek mindegyike kiemelkedő. Az egyik és legfontosabb identitásképző eseménysorozatunk az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára rendezett emlékesemény-sorozat, a másik fontos emlékévként a Bartók-emlékévként. Bartók Béla 1881-ben született, ennek folytán 135 éves félkerek évfordulóval emlékezünk a nagy zeneszerző géniuszra az idejében. De ennél talán még izgalmasabb a Bartók életútja pozicionálása szempontjából, hogy 1945-ös halála miatt éppen most december 31-én, tehát halála után 70 évvel a szerzői jogai lejártak nagyrészt Bartóknak, és ezért idén már a „szabad Bartók”, a „free Bartók” programsorozatot tudtuk meghirdetni, közel egymilliárd forintnyi állami, nemzeti költségvetési forrás támogatásával.

Még egy harmadik emlékévként az idejéből engedjék meg, hogy megemlítsék, amelyet ugyancsak megelőzött egy korábbi országgyűlési határozat, amely a Civitas Invicta címet adományozta Szigetvár városának Zrínyi és 800 hősiességének 1566-os hősiesség helytállása okán, és erre építve most a 450 éves kerek évfordulón nagy rendezvénysorozat és országos emlékévként kerül megrendezésre.

Ugyanígy készülhetünk, hogy 2017-ben is nagyon jelentős nemzetközi események és rendezvények székhelye lehet Magyarország és a Kárpát-medence. Hiszen Arany János irodalmi és közéleti pályafutása alapján nyilvánvalóan egyaránt javasolható, hogy a reformáció nemzetközi emlékévként, ami szintén 2017-ben immár az 500 éves évfordulóját fogja ünnepelni, valamint az UNESCO Kodály-évforduló mellett, ami pedig Kodály Zoltán halálának évfordulójára, 1967-es halálának 50. évfordulójára fog emlékezni és emlékeztetni, emellett a '17-es esztendő kiemelt hazai évfordulós rendezvénye kell hogy legyen az Arany János személyéhez, irodalmi és közéleti munkásságához kapcsolódó emlékévként megszervezése.

Ebből az országgyűlési határozat-tervezetből a kormányra háruló feladatot természetesen vállaljuk, de nem olyanfajta módon, mint ahogy egyes felszólalásokból ez felmerült. Szeretném itt máris, ha nem is válaszolni rá, de cáfolni azokat a felvetéseket, amelyek arra utalnának - és nem is érzem, hogy ez méltó a mai előterjesztés lelkületéhez és üzenetéhez, valaki szerintem összecserélte tévesen a beszédeit -, hogy itt valami „haverok, buli, Fanta” program-előkészület lenne.

(19.50)

Szó nincs semmi ilyesmiről, még egyáltalán előkészítése sincs a programévként. Ugyanakkor tiszte-

lettel figyelmeztetném képviselőtársaimat, hogy a Magyar Tudományos Akadémia is és a Petőfi Irodalmi Múzeum is kiemelt feladatának tekinti az Arany-emlékévként megszervezését, és ennek vonatkozásában valóban már megkereste a minisztériumunkat ennek a szándékával, mi pedig nyilván integrálni fogjuk ezeknek az intézményeknek a programjait jó szándékkal, és örömmel vesszük azt, hogy már az MTA is és a PIM is konkrét programjavaslatokkal állt elő, mint ahogy Nagykőrös és Nagyszalonta városa is már készülődik, és már most előkészített tervezetei vannak a következő esztendőre.

Nyilván egy olyan egységes programot kell majd alkotni, ami megítélésem szerint és előzetes kalkulációnk szerint messze meg fogja haladni azt a bizonyos 100 millió forintos programtámogatási igényt, amely az imént említett levélben felmerült. Én azt gondolom, hogy egy gazdag, tényleg a teljes iskolás korosztályt megérintő, őket elérő és minél szélesebb körben társadalmasított Arany János-bicentenárium programozatot nem lehet aprópénzből megszervezni, nem is kapunk rá európai uniós forrást, tehát vélhetőleg ezt a kormány elé kormány-előterjesztésként fogjuk bevinni, és minden szakmai szervezet, együttműködő programalkotó jelenlétét jó szívvel vesszük a rendezvényben. Azt sem tartom kizártnak, hogy egyébként a Kulturális bizottság szervezésében akár a jelen lévő vagy a parlamentet alkotó politikai közösségek javaslatai is meghallgatásra találjanak a konszenzusos Arany János-emlékévként vonatkozásában, mint ahogy erre egyébként nagyon tiszteletreméltó utalásokat és javaslatokat hallottam az ellenzék felszólalásai között.

Tisztelt Országgyűlés! Az országgyűlési határozat végrehajtását illetően a kormány minden rá rótt feladatot el fog végezni. Nagy tisztesség számunkra, hogy már az előkészítő munkában is részt vehetünk, hogy méltóképpen tudjunk közösen, mindannyian, akik a magyar kultúra használói és értői vagyunk, hozzájárulni ahhoz, hogy az arany örökség a 200 éves évfordulón erőteljesen mindenkire eljuthasson abból a korból, amit az ő egész életútja fölöl, amely indult a reformkorban gyökerezve, végighaladt a szabadságharc időszakán, majd a kiegyezés utáni konszolidálódó Magyarország időszakát fedte le, és amely az önkéntes által is itt idézett irodalmi idézetek mellett egy másik, számomra nagyon kedves idézettel közelíthető meg. A Magányban című vers néhány sora így szól: „Az nem lehet, hogy milliók fohásza / Örökké visszamálljon rólad, ég! / És annyi vér - a szabadság kovásza - / Posvány maradjon, hol előntették. / Támadni kell, mindig nagyobb körökben, / Életnek ott, hol a mártír-tetem / Magát kiforrasztja csendes földi rögben: / Légy hű, s bízzál jövődbe, nemzetem.”

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok, szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, az általános vitát lezárom, s megkérdem

Földi László urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Csak egy mondatban. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm minden frakciónak a támogatását az Arany-évvvel kapcsolatban. Bízom benne, hogy mindannyian, akik e Ház falai között tevékenykedünk, jó érzéssel mondjuk majd 2018-ban, hogy nagyon szép éven vagyunk túl, és mindnyájunk meglegegedésére lesz ez a 2017-es esztendő, Arany János születésének 200. évfordulója mindenkinek komoly élményeket, komoly feltöltődést ad, s mindazok az értékek, amelyeket Arany János képvisel a magyar irodalomban, a magyar közéletben, a magyar tudomány világában, megjelenhetnek, meg is jelennek majd - bízunk benne - a jövő esztendőben.

Természetesen a kormány támogatását is bírjuk, és bízunk benne, hogy a jövő évi költségvetés tárgyalásakor ezek visszaköszönnek majd az állami költségvetésben. Még egyszer köszönöm mindannyiuk támogatását, és további szép estét kívánok. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és a Koreai Köztársaság Kormánya között a katonai minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8549. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2015. december 3-án került sor a Magyarország Kormánya és a Koreai Köztársaság Kormánya között a katonai minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény. *(Sic!)* A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény alapján az egyezmény kötelező hatályának elismerése az Országgyűlés hatásköre, és csak akkor léphet hatályba, ha törvényben kihirdetésre kerül. A törvényjavaslat sarkalatos rendelkezéseket nem tartalmaz.

Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő egyezmény értelmében Magyarország kötelezettséget vállal arra, hogy az egyezmény keretében kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára védelmet biztosít az egyezményben foglalt nemzeti minősítési szintek egymásnak történő megfeleltethetősége alapján. A Koreai Köztársaság által a magyar félnek átadott katonai minősített adatok védelmének felügyeletét eddigi feladatai mellett a jövőben a Nemzeti Biztonsági Felügyelet látja majd el.

A kölcsönös védelem biztosítása érdekében folytatott biztonsági együttműködés keretében a hatás-

körrel rendelkező biztonsági hatóságok kezelik az egyezmény keretében átadott minősített adatokat, illetve tájékoztatást és segítséget nyújtanak egymásnak. Garanciális szabály, hogy Magyarország, valamint a szerződő fél, a Koreai Köztársaság szükség esetén a minősítettadat-kezelés ellenőrzése céljából látogatásokat bonyolít le.

Az egyezmény alapján a minősített információkat átvevő fél - tehát kölcsönösen mindkét állam - biztosítja, hogy ugyanolyan szintű védelemben részesíti az átvett katonai minősített adatot, mint amelyet a saját, azonos minősítési szintű, nemzeti katonai minősített adata számára is biztosít.

A felek elismerik a másik fél által kibocsátott személyi biztonsági tanúsítványokat és telephely-biztonsági tanúsítványokat is. A kihirdetni tervezett egyezmény szabályozza a katonai minősített adatok továbbításának, sokszorosításának, fordításának vagy akár megsemmisítésének szabályait is.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyezmény létrehozása azért indokolt, hogy Magyarország részt vehessen a katonai minősített adatok cseréjével járó nemzetközi biztonsági együttműködésben a koreai partnerrel, amely cél elérése érdekében elengedhetetlen a katonai minősített adat védelmét biztosító kétoldalú megállapodás megkötése. A honvédelem, ezen belül a védelmi jellegű adatok védelme nemzeti ügy, kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm meg-tisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Asztalunkon a Magyarország Kormánya és a Koreai Köztársaság Kormánya között a katonai minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló javaslat fekszik. Ez a javaslat egy elemét tartalmazza a már eddig is széles körű és folyamatosan bővülő kapcsolatrendszerünknek.

A Koreai Köztársaság Kormányával 1988. szeptember 13-án állapotunk meg állandó képviselői létesítéséről, majd 1989. február 1-jén a nagykövetségi szintű, teljes körű diplomáciai kapcsolatok felvételéről, nagykövetek kölcsönös akkreditálásáról.

A diplomáciai kapcsolatok felvételét követően kölcsönös, magas szintű látogatásokra került sor, a felső szintű vezetők mellett számos szakértő első emberének látogatása valósult meg. A politikai kapcsolatok normalizálásáról szóló megállapodásokkal egyidejűleg indult meg a kétoldalú kapcsolatok intézményes alapjainak kiépítése. Kormányközi megállapodások születtek a beruházásvédelemről, a kettős adóztatás elkerüléséről, a kereskedelmi és gazdasági, a kulturális, valamint a tudományos-műszaki együtt-

működésről, a teljes körű vízummentességről, valamint a légügyi és idegenforgalmi együttműködésről, és megalakult a kormányközi gazdasági vegyes bizottság.

(20.00)

A diplomáciai kapcsolatok felvételét követően, 1989-ben a két ország kormánya kulturális és oktatási kormányközi megállapodást kötött Szöulban, amelynek keretén belül kétéves munkatervekben határozták meg az együttműködés konkrét formáit. 2012 is fontos dátum, hiszen az év februárjában nyitotta meg kapuit Magyarországon a Koreai Kulturális Központ, amely a magyar emberek számára nyújt lehetőséget, hogy felfedezzék Koreát, egyúttal a koreai emberekkel is szeretnék a magyar kultúrát megismertetni, így a két nép közti kulturális híd szerepét betölteni.

A két ország közti kereskedelmi kapcsolatok az elmúlt években dinamikus fejlődést mutattak, amelynek eredményeként mára Korea Magyarország kiemelt gazdasági partnerévé vált az ázsiai térségben. A kereskedelmi kapcsolataink bővítéséhez további kihasználatlan lehetőségek állnak rendelkezésre.

A kereskedelmi kapcsolatok sokoldalú fejlesztésében új perspektívát jelent a 2011-ben életbe lépett, aláírt EU-Korea szabadkereskedelmi megállapodás, amely lebontotta az EU-vámok 99 százalékát, illetve a koreai vámok 96 százalékát. A befektetési kapcsolatok fejlesztésének kiemelt jelentősége van a kétoldalú gazdasági együttműködés elmélyítésében. Már a kezdetektől fogva Magyarország kedvelt célországa volt a koreai befektetéseknek. A Magyarországon megtelepedett koreai cégek száma mára megközelíti a negyvenet, a Koreából érkezett közvetlen külföldi befektetések volumene meghaladja az 1,8 milliárd USA-dollárt. De nem csupán a gazdasági szakemberek, befektetők, hanem a magánemberek is érdeklődnek hazánk iránt.

A legfrissebb statisztikák szerint Magyarország egyre népszerűbb célország a régióban a koreai turisták körében, ugyanakkor ezen a területen is vannak még kihasználatlan lehetőségeink. Kapcsolatrendszerünket erősíti, színesíti az előttünk fekvő javaslat.

Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt. A 2010. április 1-jétől hatályos új jogszabály alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját, ugyanakkor az ebben foglaltak végrehajtása Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, továbbá a katonai minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása miatt indokolt a szerződések megkötése a koreai féllel.

A törvényjavaslat célja a megállapodás szövegének végleges megállapítására vonatkozó felhatalmazás kiállítása, valamint a törvény kötelező hatályának

elismerésére vonatkozó jogszabály benyújtása az Országgyűlés részére.

Államtitkár úr az általános célon túl részletesen ismertette a javaslatban foglaltakat, ezeket nem ismételném el, csak arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt államtitkár úr és képviselőtársam is előttem említette, államtitkár úr a javaslatot ismertette bővebben, Bartos Mónika pedig a kétoldalú kapcsolatok fejlődését, én is szeretném azt kiemelni, hogy 1988 óta egy rendkívül dinamikus fejlődés mutatkozik Magyarország és a Koreai Köztársaság közötti kapcsolatokban. Ennek több dimenziója létezik. Ugyanúgy a kulturális kapcsolatok, mint ahogy a tudományos és technológiai, illetve a gazdasági kapcsolatok is jelentősen fejlődtek az elmúlt évtizedekben, és mindez történt úgy, hogy nagyon sok magas szintű kölcsönös látogatásról is beszélhetünk az országok között.

És ahogy azt említették és utaltak rá, számos területen kibontakoztak ezek a kapcsolatok, mint ahogy például akadémiai, egyetemi kutatóintézetek közötti kapcsolatrendszer és a gazdasági vonal is jelentősen emelkedett az elmúlt évtizedekben. Szerencsére mondhatni, hogy az elmúlt években ebben nem mutatkozott semmilyen törés, bizonyítja ezt egyébként az előttünk fekvő egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat is.

Itt pedig konkrétan, ahogy említették, a minősített adat védelméről szóló törvény végrehajtásával kapcsolatban is rendkívül fontos ennek a szerződésnek a megkötése a koreai féllel, illetve Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, katonai minősített adatok cseréjével, kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása is fontos feladat.

Néhány példát szeretnék említeni az egyezmény pontjaiból. Ami az egyezmény célját és alkalmazási területét illeti, az egyezmény célja, hogy védelmet biztosítson a felek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett katonai minősített adatok számára. Az egyezmény nem érinti a felek olyan más, két- vagy többoldalú szerződésből származó kötelezettségeit, amelyeknek részesei, beleértve a katonai minősített információk cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló megállapodásokat is. Ezenkívül a biztonsági minősítési szinteket a két országban megfélelteti egymásnak az egyezmény, deklarálja a katonai minősített adatokhoz való hozzáférés feltételeit, továbbá az erről szóló biztonsági alapelveket is. Az egyezmény deklarálja a minősített szerződések megkötésével, teljesítésével kapcsolatos eljárásrendet csakúgy, mint a minősített adat továbbításával kap-

csolatban is ugyanezt megteszi. Ezenkívül többek között kiköti a vitarendezéssel és a költségek viselésével kapcsolatos menetrendet is. Ezekben az említeteken felül az egyezmény számos olyan fontos szabályozást tartalmaz, mely mind a két ország számára, azt gondolom, meghatározó és a további együttműködést fejleszti. Tehát összegezve: tekintve azt, hogy mind kötelezettségek végrehajtásáról, nemzetközi kötelezettségek vállalásáról, mind pedig magának az együttműködésnek a szorosabbra fűzéséről van szó, az MSZP természetesen támogatja a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most Megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország Kormánya és a Koreai Köztársaság Kormánya között a katonai minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, mint ahogy más, hasonló kormányközi egyezmények végleges szövegét, jóvá kell hagynia ezt is a magyar Országgyűlésnek.

A 2010 áprilisától hatályos jogszabályok alapjaiban változtatták meg a minősített adatok védelmének rendszerét Magyarországon. Ehhez igazodva köttetnek az ehhez hasonló egyezmények. Az, hogy a Koreai Köztársaság Kormányával is megvalósult a katonai minősített adatok cseréjéről szóló egyezmény aláírása, azt bizonyítja, hogy a két ország között hagyományosan jó a kapcsolat. Demeter Márta részletesen beszélt az 1988 óta fennálló, egyre jobb kapcsolatokról akár akadémiai, kulturális, gazdasági szinten, így ezeket nem ismételném meg, inkább csak arról szeretném biztosítani az Országgyűlést, hogy a Jobbik képviselőcsoportja is támogatja ennek az egyezménynek a kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Vargha Tamás államtitkár úré a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban nagyon fontos mérföldkő az egyre dinamikusabban fejlődő magyar-koreai kapcsolatok történetében ez az egyezmény. Köszönöm szépen a frakciók támogatását, és kérem az Országgyűlés minden képviselőjét, hogy szavazatával is támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra elsőként jelentkező Varju László képviselő úr: „A hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetek eseményei között említhetjük azt, kicsit a mai naphoz is kötődően, hogy az egyik legaktívabb pénzköltő, Lázár János munkásságáról és annak következményeiről kell néhány szót váltani. Elsősorban a fejlesztési források felhasználásának keretében elkövetett vagy tett cselekményekről szeretnék néhány szót szólni, amelyben komoly károkat okoztak a magyar államnak és az Európai Uniónak.

(20.10)

Mindannyian tudjuk, hogy a pályázatok végrehajtása során köteles a közreműködő szervezet a támogatásközvetítőt ellenőrizni, azaz azt az államot ellenőrizni, amely 300 millió forint alatti pályázat esetén utólagosan, 300 millió forint felett pedig folyamatosan, 300 millió forint felett pedig folyamatosan illeszteni kell *(sic!)*, hogy a közbeszerzési törvény hatálya alá eső szerződésmódosítás esetén is mi történik, és miért történt ez. A közbeszerzési dokumentációt, szerződésmódosításokat minden esetben meg kell küldeni a közreműködő szervezetnek, és vita esetén a Miniszterelnökséghez lehet jogorvoslati kérelmet benyújtani. A konkrét esetben, amelyet az elmúlt időszakban feltártunk, annak ellenére, hogy jogerős bírósági ítéletek mondták ki, hogy a támogatási szerződések Ptk.-alapú szerződések, és így az állam nem gyakorol közhatalmi funkciót, a miniszterelnöki hivatal elkerülte, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz forduljon, és ennek megfelelően törvényt sértett. A konkrét esetben a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal együttműködve ezeket az eljárási határidőket nem tartották be, jóval később, mint négy hónappal indítottak szabálytalansági eljárást önkormányzatok ellen, és büntették meg az önkormányzatokat jogellenesen. Így a vállalkozóknak is kárt okoztak.

De legyen világos: a közbeszerzési jogsértés megállapítására sem a közreműködő szervezetnek, sem a miniszterelnöki hivatalnak nincs jogosítványa, ezt kizárólag a Közbeszerzési Döntőbizottság mint független szerv végezhetné el. Ellenkező esetben kialakul az a helyzet, mint ami jelen esetben is van, hogy a jogvitában az állami hivatalok mint egyik fél, visszaélve a helyzetével, vádló, nyomozó, bíró és ítéltvégrehajtó is egyben.

Amikor kihagyták a független Közbeszerzési Döntőbizottságot, lényegében így jártak el. A törvényt sértés ebben az esetben az, hogy a bíróság már kétszer is kimondta egyébként jogerős ítéletben, hogy mindezt sem a miniszterelnöki hivatal, sem a

Nemzeti Fejlesztési Minisztérium nem végezheti, de ők ezzel dacolva, a saját nyilvántartásuk esetében is, ami egyébként a honlapon elérhető, ezt el nem fogadva, jogellenesen tevékenykednek. Ez lényegében tavaly május 19-e óta így van egy adott esetben is. A Miniszterelnökség az ügyet lezárta, az intézkedést egyébként saját hatáskörben megtette, és jogszerűtlenül követel több mint 16 millió forintot egy önkormányzattól.

Ennek alapján nyugodtan mondhatjuk, hogy ez a mulasztás a hűtlen és hanyag kezelés gyanúját veti fel, és egyébként feljelentést kell tenni, hiszen nyilvánvaló, hogy akkor sem tudja megvédeni a magyar állam és az Európai Unió pénzügyi érdekeit, ha éppen egyébként még igaza lenne. Mert ugye jelen esetben a minisztérium úgy járt el, időhatáron túl lépve, hogy egyértelműen a perben a vesztes fél oldalán szerepelhet már csak. A kedvezményezettnek számára az ilyen eljárás mindig egyébként a Ptk.-ba ütközik, mert nyilvánvalóan rosszhiszemű és erőfölénnyel való visszaélés a minisztérium működése. Megállapítható hát, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a támogatások felhasználásának ellenőrzése kapcsán folytatólagosan nem tartja be a jogszabályi előírásokat, és erre szerettem volna felhívni ismét a figyelmet ezzel a hozzászólással. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr: „Már egy éve, hogy elment a nemzet néprajzosa” címmel. Öné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mint ahogy a napirend utáni felszólalásom címéből is tudható, egy éve, 2015. február 13-án halt meg Erdélyi Zsuzsanna néprajzkutató, a Nemzet Művésze díjjal és Kossuth-díjjal is kitüntetett, többek között ezzel a két díjjal is kitüntetett folklór- és néprajzkutató, a Magyar Művészeti Akadémia és a Szent István Akadémia tagja. Rengeteg gyűjtésével, rengeteg kiadványával találkozhatunk. Legfőbb területe a népi archaikus imádságok, a népi Mária-kultusz, a vallásos folklór és a vallásos népi énekek és imádságok gyűjtése volt. Saját elmondása szerint a szerencséjének köszönheti azt, hogy a néprajzon és a folklóron belül ezzel a területtel találkozott, mégpedig úgy, hogy 1968-ban Nagyberényben, egy Somogy megyei településen gyűjtése során felvett egy adatközlőtől egy ilyen archaikus imádságot, és ez annyira magával ragadta, hogy ezentúl munkásságát ennek szentelte, a magyar nyelvterület minden részét, minden táját végigjárta, és gyűjtötte ezeket a szinte apokrif imádságoknak nevezhető alkotásokat, népi alkotásokat.

Szerencséje volt, a maga elmondása szerint és néprajzzal foglalkozó emberek szerint is szerencséjének tekinthető az, hogy szinte az utolsó pillanatban, 1968-ban, ami után a falusi élet gyökeres megváltozása következett, még ebben az időszakban találko-

zott ezzel a műfajjal, ezekkel a népi művekkel, ezekkel a népi imádságokkal, mielőtt a faluban az élet annyira megváltozott volna, hogy már nem számított a hagyományőrzés, már nem terjedtek szájról szájra, anyáról leányra, apáról fiúra ezek az imádságok. És ha ő ezt a munkáját nem kezdi el, akkor valószínűleg ezek feledésbe is merültek volna, és nagyon jól tudjuk, hogy mekkora jelentőségű gyűjtések és mekkora jelentőségű népi hagyományok azok, amelyeket neki köszönhetően az utókor megismerhet. Esetleg ezeket a hagyományokat újraélesztheti, ezeket az imákat újratanulhatja, és ezzel akár magához a Megváltóhoz vagy magához Istenhez is közelebb kerülhet.

1980-ban összefoglalta művét, illetve egyéb kutatók műveit, kutatásait, és Esztergomban létrehozta a népi vallásosság gyűjteményét, ami nélkül szegényebbek lennénk, és ami nélkül ez a jelentős népi kulturális szellem, ez a jelentős érték elveszne, és nem lenne megismerhető az utókor számára. Önmagát szerencsésnek tartotta, önmagát hívó embernek tartotta, önmagát kitartónak gondolhatta, illetve mi annak is gondoljuk. Munkáját nagyra becsüljük. Gondoljunk csak bele abba, hogy 1968-ban, amikor még a kommunizmus tombolt, akkor kezdett el egy ilyen műfajjal foglalkozni, a népi archaikus imádságokkal, a népi hitélettel, illetve a Mária-kultusszal. Mi már a mai világban bele sem tudunk gondolni abba, hogy milyen ellenállásba ütközhetett. Sokszor titokban kellett végeznie a munkáját, azért, hogy mi és utódaink ezeket az értékeket megismerhessük, megismerhessék.

Magánéletében is példamutató volt, kulturális munkássága mellett másik fontos hivatásának az anyaságot tartotta. Úgy gondolta, hogy egy nőnek kötelessége gyermeket szülni, gyermekeket felnevelni, és ezt nemcsak szavakban vallotta, hanem életével is bizonyította: négy gyermeket nevelt fel tisztességben, négy gyermeknek adott életet, négy gyermeket indított el az élet útján. Négy értékes emberrel növelte hazánk polgárai számát.

Fontos rá emlékeznünk, így a halála után egy évvel is, fontos munkásságát megismernünk, példaként állhat előttünk hagyománytisztelőben, hagyományaink tisztelőben, ősi vallásunk, hagyományos vallásunk megismerésében, imádságaink megismerésében, hagyományaink ápolásában, továbbadásában és az emlékek őrzésében. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „Mi fáj a magyar családoknak?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok szó esett ma már a hétvégi pedagógustüntetésről, és a kormánypárt úgy néz ki, mintha nem értené, hogy miért vonultak az utcára a pedagógusok, a szülők és még maguk a diákok is.

(20.20)

Akkor én szeretném egy olyan vetületből megközelíteni, hogy mi fáj ma a magyar családoknak és legfőképpen a magyar diákoknak a közoktatásban, mivel jómagunk is személyesen, gyerekeink által is átéljük.

2016. január 16-án 54 ezer gyerek írta meg a központi írásbeli felvételit Magyarországon, a középiskolai felvételit, plusz a hatosztályos gimnáziumba és a kilenc évfolyamos gimnáziumba. A pótfelvétellel együtt 66 ezer kisdíák tett Magyarországon írásbeli felvételit. Ha nem láttam volna személyesen, nem kísérem el a saját gyerekeimet is a felvételire, talán nem is értem meg, hogy ezek a gyerekek hogyan élték meg, meg talán el sem hiszem én magam sem, ami a sajtóban hétfőn megjelent.

Ugyebár tíz órakor kezdtek az írásbeli vizsgát magyarral, 45 percük volt tíz feladatra, és utána ezek a gyerekek bevonultak újra a terembe 11 órakor, és 45 percük maradt a matematikafelvételire. Háromnegyed tizenkettőkor kinyíltak az ajtók, és döbbenet láttuk mi, szülők a folyosókon, hogy lesápadt, elkeseredett, kétségbeesett és zokogó gyerekek léptek ki az ajtón. Életük első nagy megmérettetésén voltak túl, ami talán meghatározza majd a következő iskolai évek mindennapjait. Ezek a gyerekek úgy jöttek ki azon az ajtón, mint akik életük legrosszabb egy óráján, 45 percen vannak túl.

Fel lehet tenni a kérdést, hogy egy 14 éves gyerekeknek vagy egy 12 éves gyerekeknek, aki a hatosztályos gimnáziumba készül, tényleg ezen kell-e keresztülmennie ma Magyarországon, tényleg ilyen írásbeli felvételire van-e szüksége. Attól, hogy egy 14 éves gyerekeknek tíz komoly feladatot kell megoldania 45 perc alatt, még van felháborítóbb: egy 12 éves gyerekeknek 34 matematikai feladatot kellett megírnia 45 perc alatt.

Látva ezeket a gyerekeket, legelőször azt gondoltuk mi szülőként is, hogy talán hisztiznek, vagy nem értenek valamit, de utána ott beszélgettünk - már amelyik gyerekekkel lehetett beszélgetni, mert személy szerint mi is a kislánnyal a két óra hosszan keresztüli sírógörcs után tudtunk szóba állni egymással, amikor meg tudtuk beszélni, hogy mi történt.

Higgyék el, ettől volt rosszabb! Amikor elmentünk az eredményekért, akkor már a szülőkön láttuk a kétségbeesést. Tényleg jó képességű gyerekek olyan eredménnyel kell hogy szembesüljenek, amikor végig a nyolc osztály alatt vagy a hat osztály alatt négyes átlag fölött voltak, vagy megközelítve a kitűnőt, vagy netán kitűnőként, olyan eredményekkel jöttek ki, hogy 50 pontos feladatból, mondjuk, tizenegynéhány pontot tudtak elérni, de a jobbak közé tartoztak azok a gyerekek, akik mondjuk, 28-30 pontot értek.

Nem tudom, a képviselők tudják-e, hogy ha az általános iskolában egy gyerek az 50 százalékot nem teljesíti, az egyes. Az 50 százalékot! Hogy érezhették ezek a gyerekek magukat, amikor megtudták az eredményüket? És persze amikor átvettük az érté-

kelőlapokat, akkor közölték, hogy anyuka, tessék boldognak lenni, mert átlag fölött teljesített a gyerek, nagyon jó eredményt ért el. Hát könyörgök, a gyerek nem átlag fölötti eredményt akart elérni, hanem azt akarta látni, hogy ugyanolyan eredményt hoz, mint amit az elmúlt nyolc évben állandóan hozott!

Mondhatnánk azt, hogy lehet, hogy ezek a gyerekek hamar megtanulnak felnőttekké válni, csak én nem szeretnék azzal szembesülni, amivel szembesülnöm kellett, amikor a gyermekem azt mondja, hogy jó, anya, fel fognak venni a középiskolába, de már az egyetemet nem ebben az országban szeretném elkezdeni. Fel lehet tenni a kormánypárti képviselőnek a kérdést: tényleg ezt akarják? Már 14 évesen el akarják üldözni ezeket a gyerekeket?

Én azt kívánom ezeknek a képviselőknek, nem ezt kívánom (Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.), felszólítom őket, hogy hallgassák meg a gyerekeket, ne a pedagógusokat, magukat a gyerekeket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr: „Mikor lesz film és állami megemlékezés az 1945-ös kitörésről?”

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársak, hiszen már csak azok vannak jelen! Az Országgyűlés az 1945-ös budai kitörés emlékére, mártír hőseink becsületből, hűségéből, kitartásból, önfeláldozásból és hazaszeretéből való példamutatásának elismeréséül február 11-ét a becsület napjává nyilvánítja. Az Országgyűlés felkéri a kormányt, az önkormányzatokat, az oktatási intézményeket, a civil szervezeteket és a hazafiakat, hogy a becsület napjáról minden évben méltó keretek között emlékezzenek meg. Az Országgyűlés felkéri az Európai Uniót, hogy a becsület napján emlékezzen meg arról a magyar-német áldozathozatalról, amelynek köszönhetően a szovjetek nem tudták egész Európát megszállni.

Tisztelt Képviselőtársak! Ez persze nem egy elfogadott országgyűlési határozat, de a Jobbik megjelenésének köszönhetően legalább az Országgyűlés honlapján megtalálható már egy ilyen javaslat, egy ilyen emlékjavaslat annak 70 oldalas indoklásával együtt, amely jobbra az Országgyűlési Könyvtár Képviselői Információs Szolgálatának köszönhető, amely kérésre ezt elkészítette. Így a közbeszédben végre témává válhat az, hogy valóban Budapest magyar-német védőseregének köszönhető, hogy a szovjetek nem tudták Európa még nagyobb részét megszállni, hiszen ez a honvédő német-magyar védősereg itt a magyarság fővárosánál, amit Sztálin menetben parancsolt elfoglalni, több mint száz napon át tartóztatta fel a szovjet ostromlókat, ebből 53 napig teljes bekerítettségben. Súlyos áldozatokba került ez természetesen, gondoljunk csak a katonai kórházakban lángszóróval elpusztított sebesültekre a megszállás során.

Mindezek után joggal mondhatjuk, hogy nem ítélnéjük el azokat, akik a kilátástalan helyzetben a dezertálást választották a magyar honvédek körében, és ezáltal a túlélést, hiszen túlélőkre, a magyar életre szükség volt.

De fejet kell hajtsunk azok előtt is, akik meghaltak azért, amit mi Európának gondolunk, és ami a nemzetek Európája kéne legyen. Ehhez képest a történelem internacionalizmust és hasonlóan nemzetellenes globalizmust hozott. 1945. február 11-éről nem lehetett megemlékezni évtizedekig, és tulajdonképpen nem lehet a mai napig sem, nemhogy film, állami megemlékezés sincs évről évre a kitörésről. De erőt meríthetünk mégis a Trianon-megemlékezésekből, hiszen kezdetben hasonlóan fasisztának, nácinak és hasonló bélyegekkkel illettek minket, mindennek elmondtak minket, amikor Trianon-megemlékezéseket szerveztünk, de 2010-re sikerült elérnünk, hogy ezeket az oly sok mindennek elmondott Trianon-megemlékezéseket végre állami szintre emeltük. Persze nem úgy, ahogy mi igazán akartuk: a nemzeti szétszakítottság gyásznapjából a nemzeti összetartozás ünnepét hozta létre a Fidesz, de mégis legalább valamilyen formában elmondhatjuk, ha még van is teendőnk, hogy sikerült állami szintre emelnünk a megemlékezést.

Hasonló feladatot vállal most a Jobbik újabb és újabb elfeledett vagy nem kellően méltóan kezelt történelmi emléknapijaink méltó megbecsülésének helyreállításával, hiszen feladatunk van még bőven. Gondoljunk csak arra, hogy 1945-ben a benyomuló szovjet csapatok a Szabadság téri emlékműsoportot, vagyis nemzeti emlékhelyünket rombolták le, és építették fel a helyén saját obeliszkjüket. A rendszer-váltás után 13 évvel a tér átépítése kapcsán joggal hitte minden jóérezésű ember, hogy végre minden a helyére kerül: a szovjet katonák emlékműve a temetőbe, a magyar történelmi emlékművek pedig vissza a Szabadság térre, de nem ez történt.

Magyarország politikai vezetői, a nemzet megkérdezése nélkül, a Szabadság tér eredeti állapotának helyreállítása helyett a szovjet hősi emlékmű teljes pompában való visszaépítése mellett döntöttek. Mindennek tetejébe az emlékművön a mai napig a „Dicsőség a felszabadító szovjet hősöknek” felirat díszileg mindnyájunk nevében, annak a szovjet birodalmi hadseregnek a dicsőségére, amely elfoglalta és fél évszázadig megszállva tartotta hazánkat, katonái tízezerszámra erőszakolták meg asszonyainkat, leányainkat, több százezer honfitársunkat elhurcolták málenkij robotra, akiknek a nagy része a Szovjetunió légereiben pusztult el embertelen körülmények között, és amikor 1956-ban az általuk diktált elviselhetetlen rendszer ellen népünk fellázadt, szabadságharcunkat is kegyetlen módon tiporták el.

Úgy érezzük, a parlamenti pártok ezzel megadták a végső kegyelemdőfést az egész rendszerváltásnak, aminek az alapja elvileg éppen az volt, hogy kimondtuk: a '45 óta „szovjet felszabadítás” néven emlegetett esemény valójában megszállás volt.

(20.30)

És mi változott? Sajnos nem sok. Vörös festékekkel öntötték le a minap és megkísérelték szétverni a Csúcs-hegyen található katonasírt, melynek immár páncéltáblája van az óbudai Jobbiknak köszönhetően, így - bár a betonból kitört egy kis darab - ellenállt az ütéseknek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Bízom benne, hogy a Honvédelmi Minisztériumban lesz annyi bátorság, hogy végre legalább elítéli a magyar katonasír elleni magyarelles támadást, ha már állami megemlékezés sajnós továbbra sincs a kitörésről, így helyettük is mondom, hogy dicsőség a hősöknek! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Az abaújiak építették, a Fidesz lebontja: a szikszói kórház esete” címmel.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mostani felszólalás témája egy nagyon szépreményű, nagyon szép történelmű, de úgy tűnik, nagyon bús és komor jövőjű intézményről, a szikszói II. Rákóczi Ferenc Kórházról fog szólni, vagy legalábbis arról, ami a kórházból maradt, ha a kormánypártiak a tervüket megvalósítják.

Az 1920-as évek végén kezdődött el és viszonylag gyorsan be is fejeződött a Szikszón található, egyébként 80 dél-abaúji települést kiszolgáló szikszói kórház építése, méghozzá a helyiek pénzéből, a helyiek adományából építették mindezt a kórházat, illetve ezt az intézményt azért, hogy haladjanak a kórházzal, illetve az ellátási lehetőségekkel, és biztonságot nyújtsanak az ott élőknek. Ahogy nőttek az igények, ahogy nőtt egyébként a település, és ahogy haladt az egészségügy szekere, a technológia folyamatosan fejlődött, mondhatjuk úgy, töretlenül fejlődött a kórház.

Az utóbbi években azonban nem volt ennyire rózsás a helyzet. A modern kor az 1990-es évek utáni, a módszerváltás utáni időszak 1995-ben és '96-ban hozta az első úgymond vágást a kórház sebén, majd követték ezt az áldozatos szocialista munkák 2006-ban, illetve 2007-ben, amikor egyébként még a kormánypárt is fontosnak tartotta kiállni a kórház mellett, élőlánccal védték, illetve próbálták minden módon megakadályozni, hogy a Gyurcsány-kormány egészségügyet sújtó intézkedéseit a szikszói kórházban végrehajtsák. Hát lám, így változik a világ sora, és így változik egyébként sok embernek nemcsak az üléspontja, hanem az álláspontja is egy kórházzal kapcsolatosan, most már a Fidesznek esze ágában sincs védenie ezt a kórházat, hagyta a maródiak listáján, és hagyja, hogy egyébként a tőle 20 kilométerre lévő megyei intézmény mint kisgömböc, az egészet felfalja, és bármilyen új vagy innovatív lehetőségét megszüntesse.

A mostani felszámolás egyik legemblematikusabb és talán az egyik leglogikátlanabb módja az egynapos sebészet tönkretétele. Ez mutatja az egész módszert, és hogy miben is gondolkodott a Fidesz és a kormány ezzel kapcsolatosan. Kormányzati propaganda volt és jól támogatott cél volt, hogy az egynapos sebészeteket - tekintettel arra, hogy kevésbé költségesek, nagyon modernek, a lakosoknak kényelmesek - minél több helyen elérhetővé tegye a kormány. Tették egyébként uniós forrásból ezt Szikszón is, ahol közel 1 milliárd forintért alakítottak ki egy teljesen új műtőt egy teljesen új blokkal, egynapos sebészeti ellátásra berendezkedett jó helyiséggel, ahova egyébként a miskolci orvosok közül jószerivel azok mentek, akiket elmartak vagy kimartak, vagy nem kaptak kellő lehetőséget a megyei kórházban. Egyébként ott tevékenységüket a helyben lakóknak a legnagyobb meglepődésére végezték, és sokszor, sok esetben sokkal jobb szakmai munkát tudtak végezni, mint egyébként a miskolci intézményekben. Nos, úgy tűnt, hogy erre valaki szemet vetett, vagy elmúlt az a nagy szerelem, ami az egynapos sebészettel kapcsolatban volt a kormánypártoknál, ugyanis alig várták meg, hogy 2016. január 31-ig, ameddig ez a projekt tartott, alig várták meg, hogy megszáradjon az utolsó pecsét is, azon módon rögtön aznap be is zárták és lakatot tettek az egynapos sebészetre, ezzel egyébként 75 település lakóit elzárva attól, hogy a környezetükben, a hozzájuk közel eső településen kulturált körülmények között vegyék fel ezeket a szolgáltatásokat.

Úgy tűnik, Miskolc felfal mindent. Módszeresen építette le az egynapos sebészetet, és úgy tűnik, teljesen tönkreteszi a kórházat. Azért is mondom, hogy teljesen tönkre fogja tenni, mert egy újabb intézkedéssel szembesültünk a minap, miszerint a kormány szeretné, hogy az egészségügyből a szociális szférába kerüljön át az ápolási osztályoknak, bár ahogy ők is mondják, akár a krónikus belosztályoknak is bizonyos része. Nincs jó hírünk a szikszóiak számára, 53 ágygal üzemel jelenleg az ápolási osztályuk, ettől nagy valószínűséggel meg kell hogy váljanak, de ha érinti a krónikus belgyógyászati ágyakat, akkor 150 ágyról fogunk beszélni, így alig marad talán 80 ágy ebben a kórházban, ha úgy tetszik. Ha ezt megvalósítja a kormány, és teljes egészében leválasztja a kórházról, nyugodtan elkezdhetik azt a táblát leszerelni róla, hogy az kórház, mert a továbbiakban már semmiben, legfeljebb nyomaiban és az abaújiak emlékeiben fog emlékeztetni arra, hogy ez kórház.

És mi marad - joggal kérdezhajtuk a szikszóiak, a dél-abaújiak érdekében - a városban, a településen, ami az egészségügyüket szolgálja? Úgy tűnik, nagyon kevés minden, inkább a lakosság kényelmetlensége, az állandó utazások, az állandó gyötrellem, illetve töredelem bejutni a miskolci intézményekbe; egy szétvert kórház marad, ami egyébként az abaújiak pénzén épült, és úgy tűnik, most a kormány és a Fidesz által egy megszüntetésre, felszámolásra ítélt kórház.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom többször kijelentette és ezután is kijelentjük: nem fogjuk hagyni a szikszói kórház teljes rombolását, meg fogjuk védeni a kórházat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „A magyar halászat sorsa” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt jelen lévő Képviselőtársaim! Talán nem indokolatlan megemlítenem azt, hogy miközben átjönnek itt a kék szalonn, a kis szalonon rendszeresen ide, a parlamenti plenáris ülésre, talán megnézik időnként a szobrokat és ott azokat a hagyományos magyar foglalkozásokat, melyek között ott van többféle szoborművel a halászat. Talán a legtöbbször a képviselők közül már volt a Vadász teremben, ahol a Balatoni halászat című festmény szinte meghatározza a hangulatát az egész helyiségnek, megfelelő eleganciát adva ennek a szép teremnek. Nem véletlen van ez, hiszen az ösfoglalkozások között jócskán a magyarságot megelőzően jelen volt már a Kárpát-medencében a halászat nyoma, és régészeti leletek bizonyítják azt, hogy gyakorlatilag a magyarság történelmével együtt alakult, fejlődött a mindenkori halászat Magyarországon. Még a 19. században is a pákászkodás és a halászat mint a gyűjtögető életformának egy utolsó megmaradt kincse maradt itt meg a Kárpát-medencében.

Az elmúlt fél évben, miközben ilyen jellegű jogszabályok voltak, több alkalommal emeltem fel a szavam annak érdekében, hogy megpróbáljam elgondolkodásra készíteni képviselőtársaimat, hogy vajon jó lesz-e ez, hogy január 1-jétől a természetes vízi halászat megszűnik Magyarországon, vajon jó lesz-e az, hogy a sporthorgászok veszik át az uralmat az összes természetes víz fölött, és megszüntetjük ezt a magyar ösfoglalkozást, megszüntetjük ennek a hagyományait. Nyilvánvalóan ennek szakmai, halfaunára gyakorolt hatásai, ökológiai szempontból történő vizsgálata során mondtam rendszeresen véleményt, és most eljutottunk oda, hogy most már arról is véleményt kell mondani, hogy vajon mi lesz azzal a 240 családdal, aki ebből élt Magyarországon.

Nemrég meghívást kaptam Szentés és Csongrád közbe, hogy részt vegyek magyar halászok egy tiltakozó összejövetelén, amivel egy félpályás útlezárással próbálták meg felhívni a figyelmet arra, hogy milyen igazságtalanság érte őket. Családokkal, halászokkal találkoztam ott. Halászemberrel, akinek már a nagyapja is halász volt, és az unokájával halászott egészen a múlt év végéig magyar vizeken. Többé nem teheti. Halással, aki befektetett sok-sok pénzt abba, hogy csónakja legyen, csónakmotorja legyen, vegyen hálókat, legyenek berendezései ahhoz, hogy tudja végezni a szakmáját, és mindez egy nap alatt lett értéktelen. Közel 80 millió teljes életmű omlik össze úgy, hogy egyik napról a másikra használhatatlan lesz, hiszen

vízre sem teheti, és nem mehet ki többet, hogy használja azokat az eszközöket, amelyekbe egész életében befektetett, amiből élni fog.

Nyilvánvalóan a magyar kormány, részben a horgászati lobbinak engedve, részben társadalmi nyomásra szavazatoptimalizálási szempontból hozta meg ezeket a döntéseket, mert azt gondolta, hogy 240 halászcsalád nagyobb veszély Magyarország vizeire, mint 350 ezer horgász. Nyilvánvalóan ennek a szakmai kételyeit már korábban elmondtam, és nem ezt szeretném elmondani újra, hanem azt, hogy van 240 család Magyarországon, amely elvesztette a megélhetését, amellyel nem tárgyal a magyar kormány, akit nem fogad a földművelésügyi miniszter, akiért nem áll ki az agrárkamara és egyetlen szakmai érdekképviseleti szervezet sem, mert azt gondolják, hogy mindez jól van így. A legtöbben azt gondolják, hogy ezek az emberek most elvesztették a megélhetésüket, próbálják meg magukat átképezni, vagy menjenek ki a munkaerőpiacon bármilyen más helyre. Nem értik meg azt, hogy milyen emberek élnek itt. Nem értik meg, hogy ezeknek lételeme a víz, a halászat, és ebben éltek idáig. Találkoztam a tüntetésen egy bácsival, akit '56-ban majdnem halálra ítélték, és úgy úszta meg, hogy egész életét utána a Tiszán töltötte, és úgy várta a rendszerváltást, és úgy lett jobboldali Fidesz-szavazó, hogy világeletemben megtagadta azt, amit korábban a szocialista rendszer teremtett. Azt mondta, hogy míg a várakozást az ítéletre '56-ban egyenes háttal várta, most megrogyott a háta, és sírva fogadta a hírt, hogy soha többet nem végezheti a szakmáját, és amire az unokáját és a fiát tanította, az a szakma eltűnik Magyarországról.

(20.40)

Ezek a halászok kérnek most szót. Ezen a héten péntekre, szombatra, vasárnapra már tüntetést jelentettek be ide, a Parlament elé a dunai rakpartra, hogy lehetőség szerint félpályás útlezárással hívják fel a figyelmet arra, hogy milyen igazságtalanság érte őket, és nem kérnek sokat. Azt kérik, hogy hallgassa meg őket valaki. Azt kérik, hogy a felelős szakkormányzat legalább tárgyaljon velük, hogy mi lesz velük, hogy fogják őket igénybe venni, mi lesz a szelektáló halászattal, az ökológiai célúval, mi lesz azzal, amit a vizek egyébként igényelnek, és a horgászok érdeke is az, hogy a jobb ökológiai állapot elérése érdekében a halászok megőrizzék a szakmájukat. Mi lesz azokkal, akik nem tudják folytatni a szakmájukat? Kapnak kártérítést? Felvásárolják az értéktelenné tett eszközeiket? Jelen pillanatban mindössze ennyit kérnének, hogy valaki fogadja őket a kormány részéről, valaki legalább tárgyaljon velük, de erre idáig semmiféle biztatást nem kaptak.

Most azt az üzenetet hoztam, hogy legalább a parlamentben elhangozzanak ezen igények, hogy megkéri a kormányzatot, hogy ezen hét folyamán legalább kezdődjék meg a tárgyalás az ő sorsukról és jövőjükéről, és lehetőség szerint induljon meg annak

érdekében a gondolkodás, hogy mi lesz a magyar halászattal. Ebben kérem az országgyűlési képviselőtársaim segítségét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar közélet homlokterében jellemző módon a migrációs válság hullámai, hatásai, az ekörül folytatott viták állnak, mégis meg kell hogy jegyezzük, van egy fideszes kezdeményezés elterjedőben, amely révén helyi önkormányzatok, egyébként a főváros tekintetében is önkormányzatok elé víve a papírokat, azt próbálják megszavaztatni, hogy adott esetben kötelező betelepítési kvóta alapján ne lehessen idegeneket Magyarországra hozni, ami önmagában egy támogatandó cél is lehet, lehetne.

Láthatjuk ugyanakkor, hogy vannak Magyarországon olyan balliberális, liberális erők, amelyek mindent megtesznek a nemzettest mélyszöveiteinek roncsolásáért, és azt is látjuk, hogy vannak olyan nemzeti radikálisok a másik oldalon, akik inkább olyan módosító indítványokra „ragadtatják magukat”, amelyek révén elejét vehetnénk a visszatoloncolásoknak is és annak is, hogy indokolatlanul befogadóállomásokat, menekültzállókat létesítsenek lakott területeken belül vagy azok közvetlen közelében.

Kezdjük tehát a liberális vadhajításokkal, hiszen ezekből bőven van lenyesegetnivaló. Előttm fekszik a Budai Lóránt, a jászberényi önkormányzat jobbikos képviselője által elküldött - hangsúlyozom, nem az övé, csak általa elküldött - módosító indítvány, amely a helyi balliberális erőkhöz, egy törpepárthoz köthető, és amely módosítás értelmében kifejezi a balliberális előadó, hogy szerinte Jászberény város önkormányzata képviselő-testületének azt kellene rögzíteni, hogy Jászberény demográfiai krízishelyzettel küzd, ezért szüksége lenne további betelepülőkre, akik elfogadják alapértékeinket, jogszabályainkat és képesek alkotó módon hozzájárulni városunk fejlődéséhez.

Erre a science-fictionként kezelhető fejezetre még sikerült rátenni egy lapáttal, amelynek értelmében a módosító javaslat 5. pontja szerint a bevándorlók egy részének magyarországi befogadása és integrálása történelmi, gazdasági, politikai, emberiességi okokból kikerülhetetlen. Ha pedig az ember újra levegőt kap ezen kitételek után, akkor a 7. pontban azzal szembesül, hogy a balliberális előterjesztő szerint Jászberény város önkormányzata képviselő-testületének támogatnia kell a tagállamok által közösen elfogadott európai megoldásokat, ha tehát a kvótaelfogadás nyer, úgy azt is.

Sikerült ezt az úrnak megfejeznie egy önkéntes felajánlással, amely 184 071 forintról szól, és ezen támogatást a Jászberénybe befogadott menekültek

főplébániai ellátására kívánja felhasználni. Egészen elképesztően hasonlatosak ezek a liberális szellemű mutatóanyagok ahhoz, amikor skandináv államokban a befogadóállomásokról eltávolítják a keresztteket és a kereszténységre utaló jelképeket, mert azok véleményük szerint zavarhatják a jötteket, az idegenek érzékenységét, lelki világát, miközben az érkezők, valódi menekültek - kisebb részben - és jóval nagyobb részt gazdasági bevándorlók, tulajdonképpen tudomást sem vesznek arról, hogy mi szerepel ezeken az épületeken, egész egyszerűen az itteni szociális rendszerek bőséges adományaira kíváncsiak.

Említettem ugyanakkor, hogy nemzeti radikális képviselőnk is ellátta egy módosító indítvánnyal ezt az egész kérdéskört. Ő a betelepítési kvótát illető tilalmat kiegészítette azzal, hogy visszatoloncolás révén se kerüljön hazánk területére migráns és befogadására ne kerülhessen sor, hozzáteszi, hogy a kvóta, csakúgy, mint a visszatoloncolás jogtalan és értelmetlen, ugyanakkor fontosnak tartaná leszögezni - hozzánk sokkal közelebb áll ez a gondolat -, hogy Jászberény város önkormányzatának képviselő-testülete nem támogatja idegenrendészeti objektum, így befogadóállomás, hotspot, egyéb létesítését sem közigazgatási területén, és egyben elutasítja azt, hogy harmadik országbeli állampolgárt kötelezően alkalmazni kelljen a közfoglalkoztatási programokban, mint ahogy Hegedűs Lorántné képviselőtársunk

számtalan alkalommal felhívta a figyelmet arra, hogy bizony Magyarország jelenlegi kormánya még erre is el kívánt különíteni forrásokat, ahogy felháborító módon a fideszes Alaptörvény tartalmaz olyan kitételeket, melynek értelmében a pozitívan elbírált kérelemmel rendelkező migráns bizony helyhatósági választásokon szavazhat, ily módon belpolitikai ügyeink, közös ügyeink eldöntésébe is beleszólhat, ami önmagában felháborító, vérlázító.

Éppen ezért szeretnénk újra és újra egyértelművé tenni a jobbikos álláspontot, mely szerint nem kívánunk semmilyen indokolatlan kedvezményt migránsoknak adni, sem szavazati jogot, sem önkormányzati bérlakást, sem kiemelt szociális juttatásokat. A valódi menekülteknek, tehát a törpe kisebbségnek pár napra ételt és italt nagyon szívesen, de ezen felül semmit, mert Magyarország a magyaroké, és mi kezeskedni fogunk azért, hogy ez így is maradjon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 20 óra 47 perckor ért véget.)

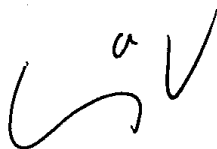
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)